

11699

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتب مجمع البحرین فی الجرح والبيان
دعوة الاسد فی البرزخ والکلام
مؤلف

۱۳ - الحکمی حسن مخدومی
موضوع

175-D

نماره ثبت کتاب

1747

خطی «فهرست شده»
۱۲۶۰۵

CCCL

کتابخانه باقر ترکی

۵۱

بازرسی شد
۲۰ - ۲۱

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is dense and appears to be a list or a collection of names and titles, possibly related to a historical or religious context. The script is cursive and shows signs of age, with some ink bleed-through from the reverse side.

و خاصر است و علوم غنیات بر او نگشاید کرد و در این اسم ماضی اتملا مخفی
دارد که اگر کسی خواهد یا بخواند ز نفس او اسم سوخته بر میخیزد و در وقت طوط دوست
مبارک و مخلوقات ذکر بکشد و از جهت کثرت محلات دنیا و تنهاییان جهان بزرگ
قیام می تواند نمود از بسجانه و تعالی اسم سوخته در زمین مخلوقات ترتیب داده
و خلق غافل از آن و علی صوفیه و سر تراویح بر زمین عبودیت نهاده
عنه الامم حکم کند از این لغت قیام بیندازد و از زبان غوام انسانی که از این سخن
غافلند و بدست برستند و چون تواند آمد و وضع کند که شکر این لغت بحال
آورد که از بسجانه و تعالی از زمین غایت و لطف و رحمت بخواند اسمار
فرمود که اگر دستوری نبودی که از هر دیار یا آن بودی که نام او بر زبان جاری
کردن و در امت چنین خبر بود که اجازه نمی توانستند که نام ملک بر سر
مکریان اسم که مامور بودند از امپراطور صلوات الله علیه چنین است از خبر
دادند که این دولت و سعادت این امت راست که بهر نام که خوانده
تعلی را خوانند پس برین دستوری در هر حال با سزا از فیض بسط ویم
و امید اسمی مناسب آن حال باشد و قد و عدد خواند و دعوت صغیر و کبر و لوح و
کسب و خاتم جمیع آن تورات بر زبان و علی و صلیح این فن بیاریم که خاص
اسلام بسیار است گویان بیخه آدم و سوار که خدای تعالی فرمود است
و کلام محمد و زلفان محمد که فلک و کان البوم و الدجالت و عیسی علیه السلام قبل
دفعه آن بشمار

خواص آن ظاهر گردد
در مقصود حاصل
از این راه تقاضا
م

اليد

ماستی

علم

...

اللى

الحمد لله

وہم

175
C

66

مکرم

جہا و

...

五

ان شغل کلمات ربیه و لوجینا بشکله دوا امانه بخیر و برتر رسیده و برین نسخه
که خود را بدست امیر هدیه کرد از آنکه چون بند از آن حضرت علم عارک
بود و برین نسخه از کتب درویشان جمع کرد و اگر کفایت عایانه بدینست و مغفور
گشت و خود در غرور آن بگردید و با سه التوفیق **هو الله الذی قال لا اله الا هو** چه رسد
به سنده و در این اسم اعظم و ذکر اهل توحید است و حضرت شیخ ابوالعباس
بوعلی دهری که اسم شریف ایشان شیخ خواجیه بود و برین کتاب فرموده اند
که هر که بیست و نوبت بخواند یا سه بار و برین دعا است فایده های عظمی
اورا اهل یقین کردند و بقام اهل تحقیق و درجات اهل توحید برساند و آنچه
خواجیه بر او کشف نمود و حق انکار اسم دانست و اسم ذات اسم اعظم
اهل تحقیق اسم اعظم اسمی است که در هر حسی از او و بر هر مملکی همان اسم است باشد مثلا اگر
الف گفته شود و اگر کلام گفته شود و اگر الف گفته شود که گفته اند و اگر الف
در هر دو اسم گفته شود و هر اسم اعظم و در اسم سخن و در هر لباس است
و در لباس خنده از قرآن بیرون آورد و گفته اند که اسم اعظم ذاتی تعالی است ابتدا
آن با سه و ختم آن بیست و دو آن چند کلمه را فقط بنامند و اگر بیست و چهار مرتبه بگویند
همه عالم است خوانند و سود و خیر آن خواننده خوانند و در کلام مجید همان و قمری
آسمان به پنج جای آمده است اول سور البقره و اول الا که بود و دوم و سوم
الان و بیستم و سور نسا و چهارم و سور ط و پنجم و سور تغابا

1-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-10

2-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-

12/11/11-12

۱۱

بنامه و دیگر است در روز
ششم در

و مع دو حد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

وكتب
لا

[illegible]

۷۹۹

الای
ایض
فاسی
الغزو
لا آله
الک

شودار

چنین م

باک و بیعت و ت ایست قیام
و بعد از آن عیسی علیه السلام
این آیات بخواند و اگر
میسر شود روز روز
جمله عقل کند

تا در رکعت نماز بگذارد و همچنان بر سر سجاده بماند تا آیه الهی بخواند چون درین
ایام مذکور شد بهین طریق قیام نماید بقصد پاک است برادر و مقصود او حاصل شود
و آنچه خواهد بدین برسد و درین سنگ بنای رکعت سلطنت عالم بشاید رسد
بود و قضا و طوطا و از و ضایع این مختصر است که شبانی از بک در کلام این آیه
چون میگوید آیه بایتم که ابتدا آن باشد است و درین مختصر آورده تا بماند از سلطنت
از بکتاب این آیات عظیم را ذات و مقاصد دینی و دنیوی است و از خواص این
آیات بعضی تفسیر یا در اشعار و تعلیقات احمد بن محمد بن عبدالمعز بر تفسیر در جواهر
القرآن آورده که اگر کسی را و ام بسیار بود یا در روز و در آن عاف و یا بگوید
یا مقیم است یا بوقت مانده یا غایب شود یا در خواهد که نوی یا من خود را دانند یا
که این خلاف تفسیر شریف باشد که بخواند این آیه عظیم قیام نماید و طریقی خواند این
آیات آنست که یک روز هر روز نماز را با وضو میبازد و در رکعت نیکو
بگذارد و این آیات بخواند و بخار و غیبه قیام نماید و چون نماز تمام شود بگوید
و بگوید الحمد لله که درین ایام هر روز من را از صبح غسل کردم و جبهه
پاک فرمود و بقیه شریفه و دو صبح قبل از این آیات بچل و بکنو بنماید
بد و قیام کند چون وقت منتهی شود آیه بقصد رسد اگر است ایست خواهد که قیام
و از آنکه چهارم بگوید خال آورده و آنرا و العاف بگوید الا سائر یا بگوید بگوید
و نقد قیام در قرات این آیات شروع کند و اگر کسی خواهد که تسبیح قلوب

سجده

الای
و بگوید
لا آله
الک
فاسی
الغزو
لا آله
الک

سلاطین عالم را یا تسبیح قلوب خلایق کند چهل یک نوبت حیوانی کند و چنانچه
پاک در پیش شد و بجای یک تسبیح رود و اختلاط کم کند و مالایخی کم گوید و بگوید
خوش بکار دار و به نیست مذکور هر روز بعد از تسبیح بخواند یعنی زیاده از هزار
بار در روز آخر صده و ده یا پنج نوبت که چون از خلوت یا از مقام خود
بیرون آید بگوید یا این ایام مذکور مشهور شود و خلایق و سلطان طریقی
روی بوی آید و بیک استا میر و زکات رشو و دوا و اب فخر بر در کشا و بگوید
و من قلوب کرد و او را کشف شود که هر کلمه که پیش و آید ضیوی بداند
بلکه نام دید دارد و آید واجدا و او را بگوید صاحب شنوید معنی معلوم
اعطی مولانا جلالت الدین روی که سر بر خنجر و این جمله که ایشان بآن میخوانند
که خداوند سبحانه و تعالی علم لدنی ایشان را از روزی دارد چنان باشد که معلوم است
در اندک و زکات بر سهو عالم کشد و بزرگان بسیار باین روز قیام
نموده اند و صاحب سجده در کتب معتق آورده اما مشروح نیست و معروف
بقرات این آیات میبود اند و از شیخ فرید الدین عطار قدس سر نیز روایت
است باین آیات و این آیات که در حاجت بشواید و پادشاهت و از جمله
این آیات یک آنست که اگر کسی را در مغایر یا منتر کمان و فتنه باشد و نداند که کجاست
سبب جو غل کند و این آیات شصت نوبت بخواند و بآن وقت بگذرد که ازین است
بدست می خواهد آمد که از عالم غیب او را اعلام کند همه العباد جمله جنات

در روز و در
و انظار بکمال

سجده

کوفتن و

وزیر کواری

أخذ

[illegible]

۱۷۱

نظم

۱۲۰

二

الكر

1

وما

U

五

4

fu

السماوات وما في الارض وقيل لكافين من عذاب شديد الله الذي
خلق السماوات والارض وانزلكم من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا
لكم وسخر لكم الملك البحر والبحار وسخر لكم الانهار وسخر لكم الشمس والقمر
والنيران وسخر لكم الليل والنهار وانتم من كل ما سألتموه وان تعدوا نفع
نعمته انتم لا تحصوها انما انسان لظلم كعادته نور السماوات والارض النور
مثل نور وكشكوة فيها مصباح المصباح في زجاجة الزجاجة كانها
كوكب دُرّ يوقد من نور مبادكة زيتونة لا شرقية ولا غربية يكاد و
يضئ ولولم تسمعنا من ربنا لم نؤمن به ويضرب الله
الا سائل الناس الله لا اله الا هو وبالله العرش العظيم الله يسطر الزرق العنكبوت
لمن يشاء من عباده وبغيره ان الله لك عليم الله يبداء الخلق بعد
ثم اليه ترجعون الله يفرز بينكم ثم يسميكم على اسمكم هل من سائل من يفعل منكم
شيء سمي سمي ونعاه على يشكون الله الذي يرسل الرياح فتثير سحابه فيبسط
في السماء كيف يشاء ويجعل كسفا فري الودق يخرج من خلاله فاذ اصاب
به من بيننا من عباده اذ هم يستترون بالله الذي خلقهم من ضعف
جعل من بعد قوته وشيئة خلق ما يشاء وهو العليم العدير الله الذي
خلق السماوات والارض وما بينهما ستة ايام فما رآسوا على العرش
ما لم يكن من ذنوبهم في لا شفع اهلنا تذكر ان الله نزل احسانا

الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنى
 الله حكيم بنعمه يوم القيمة يا حسين
 تحلفون انه يصطفون
 الخلائق رسلا ومن الناس
 ان الله سميع بصير

نمل

روم

الذی خلقکم؛

7. 10. 18

۲۵

44.

ضعف قوة ثم جعل من بعده
لم يجد

النزاع

15

كما بانها شاف في قعر منته جلود الذين يحشونهم ثم انزل جلودهم
 فلوهم اليه وذكر الله ذلك عندنا في هدي من مشاء ومن فضل الله فانه
 من هاد الله يتوجه النفس حين موتها والتي لم تمت في منامها فما
 قضي عليها الموت ويرسل الاخرى الى اجل سمي في ذلك الايات القوم
 يتفكرون الله خالق كل شيء وهو على كل شيء وكيل الله الذي جعل لكم
 الليل نسكوا فيه والنهار مبصرا فن في ذلك ان الله لذو فضل على
 الناس ولكن اكثرهم لا يشكرون الله الذي جعل لكم الارض فراوا والسماء
 بناء وصودكم فيها من حشودكم ووزقكم من الطيات وفيكم لعل الله يذكركم
 فبارك الله رب العالمين الله الذي جعل لكم الانعام لتكبروا منها
 ومنها يكون الله الذي انزل الكتاب والميزان الحق وما يدريك ان الله
 الساعه تهب الله لطيفا مجابا بعد قس من يشاء وهو العزى العزيز
 الله الذي يحكم بالبراهي الملك في باره ولتتقوا من فضل الله وتذكر
 الله الذي خلق سبع سموات طباقا ومن الارض مثلن يبتغون في الارض
 لتعلموا ان الله على كل شيء قدير وان الله قهار على كل شيء علما الله لا
 اله الا هو على الله فليتوكل المؤمنون ^ف الله العزيز المذلوم
 ملك لا يغوا احد واكره سموا خلاصا زاولا آخره المنيك شربوا من قنين كونه
 مرارا فبينهم فزق وروى مرارا بكونه الله قهارا على كل شيء

الف

۱۵۴

المؤمن

الضم

الف

حرم عسقی

الف

الحاجية

التفلاق

عقد

المعاني

الاحلاص

برای اندام

[illegible]

9	12	13	2
9	6	4	3
4	1	ق	4
7	ع	ب	9
9	5	د	7

۱	۲	۳	۴
۵	۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱	۱۲

2	ض	ف	1
ف	1	2	ض
1	ف	ض	2
ض	2	1	

و حرف اسم را عشق سازد و بادشاه و در آنست که با بر صفت خود را در نفس
 کند تا فاعل الرفع الرقیب الحفیظ و نام بادشاه و در آن جمع است نفس را بر طریق بیان

رقی	ب	۲۴	د	ر	ا	ف	خ
س	ق	۳۱	ز	ع	ا	ف	ظ
ن	رب	۳۵	ح	ر	ج	ف	ظ
ی	بر	۳۷	ط	ع	ر	ظ	ن

و اگر این صفی را بر سر علم بسته بودی که در آن روز نه منم شوند و بسیار می آیند
صفی در میان ایشان باشد هر چند اندک باشند و نظر اعدایب را بنده حجب
و عدد و مغلوبی کند و اگر درجات و وقایع شرف آفتاب نگاه دارند و
وقت خواندن نقش که در آن از غریب و غایب این لوح وارند و نیز جبران بماند شیخ
موجب گوید که بسیار جوید و در دین کارها بود و این صفی را بنده و در دین کارها
بدانکه در برابر آئینه قرار نموده اند و قدم حجاب و نشان بر خود مبارک است
و قدوس است و هم نموده که این از خواص این لوح است و اگر کسی برای خواندن این لوح
بنازد و با خود دارد و هیچ بخش ترسار و مجمل نشود و دائم مغفرت و منصور بود
و از عدل عزال کند و در هر که وارنده لوح را بدو خواهد که در راجع کرد و خواص این لوح را این
بسیار است بین خدا خواستند **الف** یعنی بر دارنده آنکه خواهد از خواص
اصلی باطل و در درخت ابراهیم است که اسم این نام به دستنویس است
و با دشمنان را عفت از هر که این نام رسیده است تا مل حقیقت کند هر که

درم
بدنه

٢٤

خواهد که احصا کاین اسم کند باید که اول آن قدر که تواند باز در اصل خلق خدای برود و در
تأخضت رافع درایت دولت او را باز در پنج بوختره که هر یک در پنج مرتبه با
در پنج روز اسم را رافع بخواند و برین مداومت نماید حق تعالی او را از خلق
برگزیند و عزیز و مکرّم گرداند و بدید او را توکل کنی در این خواهد و دعوت این اسم
مناسب اهل جاست در دنیا چون اسم در دست اند و آن عز و دولت مستقیم
یافته در وزیر و زیادت کرد و دو صاحب دعوت این اسم که بگوید هر که صد مرتبه
از این اسم بخواند نه عدد دیگر بخواند نه عدد دیگر بخواند و دعا و دعا و دعا
است یک عدد دیگر رافع حق عدد و موافق بخواند و راضی و مستقیم و مستقیم و مستقیم
و نه عدد دیگر هیچ عدد در موافق خواند و هزار و نه صد و نو دو چهار است و اگر
بیسر کرد که درین ایام باین عدد بخواند زیرا که تا از پنج عدد گوشت و خوراک
خواهد دید و چون مداومت نماید درین ایام باین عدد و سبب مرید علی و جواد
نعمت کامل و در صورت وضع و هر که میسر نشود و هر که میسر نشود و هر که میسر نشود
سراست بخواند همین عدد تا آن قدر که بعد از پنج عدد و آن عدد و آن عدد و آن عدد
باین طریق بخواند و درین خواندن عدد دیگر در این نوع
نیکو و نوع رافع را هر که میسر نشود یا هر که میسر نشود و در این نوع
در نظر او دو روز است و هر که میسر نشود و هر که میسر نشود و هر که میسر نشود
نوع را در این ماه و در آن بزرگه و در این مستقیم باشد و در آن روز و آن روز و آن روز

باعتد

آنم

ر	ع	ف	ا
ف	ا	ر	ع
ا	ف	ع	
ع	ر	ا	ف

۳۷۱
 ۱۴۱
 ۱۴۰
 ۱۳۹
 ۱۳۸
 ۱۳۷
 ۱۳۶
 ۱۳۵
 ۱۳۴
 ۱۳۳
 ۱۳۲
 ۱۳۱
 ۱۳۰
 ۱۲۹
 ۱۲۸
 ۱۲۷
 ۱۲۶
 ۱۲۵
 ۱۲۴
 ۱۲۳
 ۱۲۲
 ۱۲۱
 ۱۲۰
 ۱۱۹
 ۱۱۸
 ۱۱۷
 ۱۱۶
 ۱۱۵
 ۱۱۴
 ۱۱۳
 ۱۱۲
 ۱۱۱
 ۱۱۰
 ۱۰۹
 ۱۰۸
 ۱۰۷
 ۱۰۶
 ۱۰۵
 ۱۰۴
 ۱۰۳
 ۱۰۲
 ۱۰۱
 ۱۰۰
 ۹۹
 ۹۸
 ۹۷
 ۹۶
 ۹۵
 ۹۴
 ۹۳
 ۹۲
 ۹۱
 ۹۰
 ۸۹
 ۸۸
 ۸۷
 ۸۶
 ۸۵
 ۸۴
 ۸۳
 ۸۲
 ۸۱
 ۸۰
 ۷۹
 ۷۸
 ۷۷
 ۷۶
 ۷۵
 ۷۴
 ۷۳
 ۷۲
 ۷۱
 ۷۰
 ۶۹
 ۶۸
 ۶۷
 ۶۶
 ۶۵
 ۶۴
 ۶۳
 ۶۲
 ۶۱
 ۶۰
 ۵۹
 ۵۸
 ۵۷
 ۵۶
 ۵۵
 ۵۴
 ۵۳
 ۵۲
 ۵۱
 ۵۰
 ۴۹
 ۴۸
 ۴۷
 ۴۶
 ۴۵
 ۴۴
 ۴۳
 ۴۲
 ۴۱
 ۴۰
 ۳۹
 ۳۸
 ۳۷
 ۳۶
 ۳۵
 ۳۴
 ۳۳
 ۳۲
 ۳۱
 ۳۰
 ۲۹
 ۲۸
 ۲۷
 ۲۶
 ۲۵
 ۲۴
 ۲۳
 ۲۲
 ۲۱
 ۲۰
 ۱۹
 ۱۸
 ۱۷
 ۱۶
 ۱۵
 ۱۴
 ۱۳
 ۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱
 ۰

نوبت نگار کند و در هنگام دعوت و خواب و بیداری هر چه از عیب
 غیب پیدا داند از انواع علوم و خواص اشیا بر کشف شود و بر باد که
 اینها اتفاق کند که سبب بی بیداری و گمان این معجزه از عظیم دارد
 اجابت متعین دعوت اکثر اوقات در کشف احوال و کشف حقایق
 و قدرت و حکمت شیخ خوب گوید که این مربع اسم لطیف بسیار و برتر
 منشاء باین طریق است که از ایلی را متصل در نظر دارد و آن دیگر را در موم
 کار نموده و بر تاج بند و صفای اهل و جلال طلب شیخ قلوب و دعوت
 رزق و فتح کار را و منتهی شدن عدد و خواص تمام دارد و باید که در وقت نوشتن
 بر نبات و دعوت این اسم اعظم بوی خوش بکار دارد و بخور سوز و در خلوت
 لباس پاک دارد و بیشتر اوقات صائم باشد و شرایط دعوت اسم را هم
 از جمله مذکور شد و کشف تمام بر و شیخ بونی باید و غیر
 آنکه خود بداند نقش کند اگر سر این اسم و در اسم
 دیگر که زیاد از این خواهد که در این شیخ نوشته شده
 شیخ که بر شیخ مذکور رجوع کند **الحسین** یعنی خدای
 اکامست بر نهانها این نام است که نیازمند از هر یک این الیها نوشته اند
 و مقبول شده اند اهل تحقیق گویند هر که خواهد که احصای این اسم کند و دعوت این اسم
 قیام نماید و لایق که باندگان خدای قادر و باطنی باشد که داند و اندیشه باشد

دوم

دو شد

روشن

نام

بسم الله الرحمن الرحیم	الحسین	عجله	عجله	عجله	عجله
بسم الله الرحمن الرحیم	الحسین	عجله	عجله	عجله	عجله
بسم الله الرحمن الرحیم	الحسین	عجله	عجله	عجله	عجله
بسم الله الرحمن الرحیم	الحسین	عجله	عجله	عجله	عجله
بسم الله الرحمن الرحیم	الحسین	عجله	عجله	عجله	عجله
بسم الله الرحمن الرحیم	الحسین	عجله	عجله	عجله	عجله

از دل پرور کند و با همه کس بر حق و دارا و شغفت و مهر با بی سلوک کند
 تا حضرت خیر و ارا از سر قلوب با خبر گرداند و دعوت اسم صاحب
 کسایت که به بدین کلمات باشد و حضرت امام ۱۲ فرموده اند که هر که
 این کلمات را در شتر شیطان و جو سلطان و جانی که این نام را
 معین کرده اند و شیخ بونی در اسم گفته که هر که بعد از کسر خواند یا هست
 بکر و از شتر نفس و حجت حدودان و کفر خصمان محفوظ ماند و انا شود و بر
 غیر نامی که باشد از خمار و اندیشه که در خاطر ظاهر باشد و از سر خواص اشیا
 و غیره عدد و نمبر این اسم و هزار و چهار صد و سی و شش است و عدد دیگر
 مع عدد و مؤخر چهار هزار و شصت و هجده و دو است **الحسین** یعنی خدا
 بر و با اینا خیر کند و رعوبت عاصیان میداند که غایب شدن از ان عالم قدیم
 ممکن نباشد غایت مخلوقات در ربوبه و بند عاصیان و جهان از دست قدرت
 او نماند که کثرت اهل عجب که بدین نام است که مرتب بخواند و در یک شدن آن
 و طعام بر مخلوقات و امانت عالم بیکرکت این نام است اهل عجب گویند که
 خواهد که با حصای تمام مشغول گردد و اولیاد که باب علم از شیخ
 نوشته اند و هر چند فاضل با و در طریق ادب رعایت کند و عقل و درو با بی با
 شمار خود سازد تا هر کس وی را بیازارد و شغفت و در حق نماید و هر چند
 غضب زاند و گوید با وجود کمال توانایی و قدرت بر غضب حضرت عزت

زیرا که

اسم

نسخه

۸۱۲

۲۳۳۴

۸۰۲۰

۲۳۳۴

۸۰۲۰

۲۳۳۴

زبان کرد و در حق تعالی و را عظیم کرد و در میان بندگان خود و را عزت و
 کم کرد و دعوت این نام مناسب گساست که طالب مرتبه و تقیض
 و جاه و نزد کا خواجه با انکه برین مراتب رسیده اند و خداوند که در آن دولت
 مقام با خند و اگر کسی خوار و ذلیل باشد و او طالب امری از امور دنیا باشد
 و نخواهد که از قیام بجای بخت و بزرگ رسد بر قدری طلس سرخ بطلا روح
 ۴ در ۴ و شرف آفتاب و اگر تواند هم بطلا بنویسد یا بدو در کمر
 نشود بطلا عدد را هم بنویسد که بدو یکشند و این دستور که ننویسد میشود

۳۳۳	۳۳۸	۳۳۱	۳۱۷	ط	ی	۳	۴
۳۳۰	۳۱۸	۳۲۳	۳۲۶	۴	۴	ط	ی
۳۳۳	۳۱۹	۳۲۶	۳۳۳	۴	۳	ی	ط
۳۳۷	۳۲۱	۳۳۰	۳۳۳	ی			۳

و هفتد و کسر و است و این مراتب با خود دارد و هر روز یا زود عدد
 یکبار خواند شیخ مغرب فرمود که هر که این دعوت کند و این مراتب با خود
 دارد و با چهل روز بیاید سلطنت رو من جهان و اسکندر که سلطنت بر او کرد
 و آفرید و نازل شد از بهمت و عظیم و بکر این ام بود که حکایت اند و این
 مراتب ترتیب کرده بود و دیدار این مراتب و خواست که دید و معانی و قایل
 خود را بر جبهه اعلا میرساند و بعد از این ایام هر روز یکبار و کسر خواند تا تمام

و فایده
 بکشد

و حکایت او این
 مراتب ترتیب
 کرده بود و

و

دانش غفلت مانده و در تعظیم امور حضرت عظیم تقصیر کند پس لازم بود و آیات عدد
 یکبار آوردن عدد یکبار هزار و بیست و یازده عدد یکبار هزار و دو بیست و بیست و
 عدد یکبار صد و نود و شش هزار و بیست و هفت عدد هزار و سیصد و هشتاد
 است **اشکوی** یعنی هر زنده و حیات بسیار از معاصی این ناپاکت که غفلت
 طبعان و توبه عاصیان بیکت این قولست اهل تحقیق گویند هر که خواهد که
 اوصای این نام کند باید که کمال خلایق به پوشیده و به نسبت با و کمال است
 صا در شود و عفو کند تا حضرت خضر که آن وی را از لایکها آن دارد و حضرت
 امام ششم عا فرموده اند که بهمه نمان داشتند امر خطیر و نهان ماندن امور
 کل یکصد و بیست و نوبه بر سنگ سیاه و تحسید خوانند و در چاه آب اندازند
 و شیخ بونی را فرموده اند و دفع تب و در و سرد انواع بیماریها که از علاج
 آن عاجز باشند بر سه بار کاخند و نوبه هر بار سه بار با غفور و زود برود
 از آن رضیخانه یابند و بعضی میدانند که در دو روز و یکبار یا نیم روز این تکرار کند
 شود و سرور و قیام هر که بدین اسم مداومت نماید در حال اندوه و ایشا و عیال
 شود یعنی و هفتد که است و بسیار و بزرگ باشد که طایفه و محقق
 خدمت این است که پیش از خلقت او را چنانچه در سال از آن خلقت
 بیکت این نام موجود شده است اهل تحقیق گویند هر که اوصای این اسم
 کند باید که رازق خلقات را رزاق عالم دانند و هیچ وجه از مال و کسب

نام

نام

خواهد که

اللقم

اللقم

بعد از کبر و وفی غوطه ام که هزار و صد و شصت و یک نوبه است مع صدر
 و مؤخر خود اندازین عدد نیز از تمام دارد و در خلف شایسته آورده ام
 که هفت از ویاد دولت خود یاد کردی هر روز صد و یازده بار بگوید و در
 آن وقت و جا خود یا هر که خواهد طلب کند رفعت و جاه و رکاری پیدا
 شود و **الکبیر** یعنی خداوند بزرگست و پاکست ذات او از صورت و خیال و محال
 و شبه و مثال شیخ جلال الدین که یکی از مجتهدین بود فرموده که روز
 از شیخ سوال کردم که چوشت که شریعت این اسم نوشته نشد شیخ فرمودند
 این ناجیت که از پیشینه این نام آسمانها و زمینها و عرض کرسی است
 و درخ و لوح و قلم بزمان بر داری تا بتندی که خواهد که دعوت این اسم
 باید که حضرت کبیر را بزرگ خواند و بجهت کس را در درگاه آنحضرت عظیم و بزرگ
 قدر نمایند و بداند که انبیا و اولیا و اقطاب سر تعبد بر آستان او بر زمین نهاد
 اند و او را بزرگ و عظیم دانسته اند تا بدان مقام رسیده اند پس هر که طالب جاه
 بود و غفلت و بزرگی در عالم صورت و سیرت خواهد که در روز محبت
 هزار بار بخواند قدر و منزلت آن عالم کرد و تا زبان کار نشود یک از صاحبها
 و عوفا این اسم که نام او در کتاب مذکور نشده اما شیخ جلال الدین محمود
 شمس الدین که از فرموده که صاحب دعوت این اسم عدد یکصد و شصت و یک نوبه است
 که هزار و چهار صد و شصت و شصت است و غالب است که شیخ مغرب بوده

۲۱۲
 ع س ن ل ا م ی ا ن
 ا ع ی م ن ا ل
 ل ا ع ن م ع س
 ی ل م ا ی ا ن ع
 ۰ ۱ ۱ ۱ ۱
 صدر و مؤخر
 ۱ ۱ ۱ ۱ ۱
 ک ل ا
 ا ی ل ع
 ۳۳۳
 مجموع
 ۱۱۸۱

یاد بس بزرگ
 نام زید بن زینب
 بن محمد و طایفه

گفته که هر که یکصد و شصت و یک نوبه است این اسم کند بشرا طاعت و راحه الیقین
 شد و در شب از روزی چهار صد و شصت و یک نوبه بخواند و حضور دل از
 شرایط و اصل است و از بعضی آن فریاد و غلوط نشیند به ضرورت بیرون
 نیاید و ترک حیوانی کند و حال آن که در راه شکار کرد و بر اوج انبیا و اولیا
 و سلفین و ملائکه و با آنس که بزرگ و پیش در شب با او باشند و اسرار عالم اروا
 و ملکوت و جایی عالم کبریا و بگویند و سخن صاحب دعوت این اسم کردند
 غلبه اگر برده قضا و احواد و در راه و ملک و سلطان در عایا و جمل خلایق
 طالب دیار و صحبت او کردند و او را بزرگ عالم صورت و معنی و این دعوت
 را دعوت کبیر خوانند همه آنکه صاحب دعوت این اسمند و درین اسم
 باید که شکر و از ذکر را غافل نشود و کمتر از مئتا هزار بار بخواند و اگر زیاد
 خواند با کم نباشد و بسازد خانی از نوبه خالصه در ساعت سعد و نظر
 خوب چون ثقیف و تندیس شریف سعد بن مسکن
 حروف این اسم را بر آن خاتم باین طریق اما چون خاتم تمام
 شود روز یکشنبه یا دوشنبه یا پنجشنبه یا چهارشنبه
 غسل کند در آب روان و در خانه خلوت نشیند و شکر و حضور بزرگوار
 استغفار کند و در روز نهم آنکه خاتم را در انگشت کند و چون آنجا
 دعوت کند اول نهم نهم دهم دهم و با غلبه تمام و حضور بگوید یا کبیر

ک	ب	ی	ر
ر	ی	ب	ک
ر	ک	ب	ی
ی	ک	ب	ر

از شیر بار کرد و بود با و غریب و جفا غریب که قمار کشید با در میان آید
 طعام بود این مطلق نام و نیست و نیست نوین بر کوزه خالا خواند با عفت
 نام و بدد و درون کوزه و بر آب کند و از آن پاشد جمله هفتاد کورا
 مفید بود و اگر بعد از کسب عیال شیخ بود زده امه که دو هزار و صد و نود است
 مع صدر و مو قریب خاک پاک خواند و نگاه دارد و بر نعل ابروی که در میان
 جوی و عطش قدری از آن خاک آب نکند و بوی کند و از آن غام و صبر جیل
 حاصل شود و غریب قاری این نام زد و بوی باز رسد **السبب** یعنی ضد آتش
 است غلابی را در فضا کردن حاجات و دفع بیایست این نامیت که گرام
 الکاتبین بر گناه بندگان برکت این نام اطلاع می آید حضرت امام هم فرمود
 این همه دفع دشمن قوی و خود ساخته هر روز مشتا و نوبت بگوید از روز
 پنجشنبه تا آید ایل تحقیق گویند هر که خواهد که اعیان این نام کند اول باید که هر
 روز بخوابد و بیدار است اعالی می خورد کند چنانکه هر روز آن اصحاب رسول است
 و دیگر که از آن اشیای و نایب بوده اند و میان این را یکی است و تها
 خلق می بندد و در حصول مقاصد خلق گویند و کار خود بخدا می تحلل کند و ناهیا
 قیامت بر و گاه آن کرد اند شیخ خوب بوی را که از فرموده که هر که خایف
 بود از شر دشمنان و هم از دوان و از چشم زخم و بید و دو حساب و دیگر
 بد و بویج ناسازگار و ترس سلطانین و حکام جابر و بدای منفور ترس قرض

و اگر در میان آید
 کند از نعل اوی
 صبر کند و شکی
 نام حاصل آید
 ت و گاه هم تو
 دل

هر که
 روز و بویج

خوایان و شرودان و موزیات از بعضی نه با چار شنبه این ابا ماروز بر او با و که
 دارد و درین ایام هر بار با و میند و نیست با یکدیگر حبیب
 شایگان با این بند و در دستان و از سر که این نام مال اهل و فرزند اهل
 و آفات لیلی و نهار این باشند و شیخ مغرب رجه امه فرموده اند که هر که
 این چهار کلمه را که حبیبی تنی کل می آید در مربع ۴
 در نماز وضع کند و حبیبی که آفتاب در محلی باشد
 باشد و بعدین نماز و قدر از سخاوت سابقه و با صفت
 دارد و هر روز است و یکشنبه بخواند و بر خود دارد که عالم دشمن آید
 هیچ آتیه بوی نرسد و اگر شخصی را به تهنیتی تمه ساخته باشند از سلطان او را
 بچ بود این مربع را با خود دارد و چون در چشم بر پا و شاه افتد این اسم
 میخواند تا آنکه م که حکام یا دشمن گویند هر چه گوید و جواب خوب آید و
 خدا آید با دستان را بر روی چشم گرداند و از نظر او سالم بیرون آید که در حق
 این قاری و عالم کرم شفق و رحمت نماید چند آنکه غلابی از آن حیران آید
 و این از برکت اسم الحبيب است و اگر را طلسم بسز بطلان یسید و با خود آید
 بغایت خوب و مبارک بود **الحلیل** یعنی خدای بزرگست بذات و توحید
 صفات این نامیت که مخلوقات از میته و جلالت این نام میترسند اهل
 حقیقه گویند هر که خواهد که اعیان این اسم کند اول باید که بعضی البقیه به چند

ح	ب	ح	ب
ح	ب	ح	ب
ح	ب	ح	ب
ح	ب	ح	ب

او ۴

و بیایست و یکبار

و هر بار

زرد

و کلمه معصیت و ور و بی و امثال این باید که از این اسم عادت نماید و اصل
حقیقت فرموده اند که هر که خواهد که احسان نام با کار کم کند باید که اول
ترتیب از آن اعتراف نماید و در دو در خالق و مخلوقات مدخل سازد که سرچ و بداند
از او حضرت حکیم بود بوجود داده و جمله موجودات را چنانچه میخواسته
آفریده و سرچ هر که او را در حق تعالی است و غرض او شایسته پس باید که خدا را عالم
باشد تا حضرت حکیم حقیقت اشیا بر وی مکشوف گرداند و دعوت این نام
خاصیت کسایت که خواهند که در علم و حکمت شروع کند و آنچه دانند و در
قرآنیان که گفته اند ذکر این اسم قیام نمایند چند پیش خوانند زیادت
یابد باید خواهند و این را بعد معین ساخته اند چنانچه متغیر می آید است
از شیخ احمد بن محمد بن محمد که روزی مردی نزد یک حضرت رسالت
پناه میبرد و گفت یا رسول الله ما رو پدرم خدای تو با و قرص
بسیار دارم حضرت فرمود این آیه بخوان بر روز و عدد و معین
تو مودبار و یک آید و است دعا که در کدام او باشد اما در و بشم و از
شیخ و بنا به هر نام فرمودند که تورات همین آیات قیام نامی بعد از
قرآن زیاد که واجب است و شمن بسیار دارم و صاحب بد بد بفرموده او را
همین آیه که فرمود در روزی چندین بگذشت باز نزد حضرت رسول
آمد و گفت از حکام و مشایخ منوم حضرت فرمودند که همین کلمات

۲۶

4

برجہ

۴۴

五

[illegible]

الحمد لله الذي جعل العلم
مفتاحاً لكل خير
والعلم نور يضيء
القلوب والنفوس
والمعرفة ركن من أركان
الدنيا والآخرة
والله اعلم بالصواب

۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

عزیز نام اطفال
کسی ۲ م
کسی ۲ م
کسی ۲ م

و برین چند روز دوست نماید و نورانی گردد و بعضی بصفای باطن
 و جلای قلب بکلی رسد که خیر این سید و کشف کرد و شیخ موب
 رحمة الله علیه و او را که هرگز چیزی نماند شده باشد و امید حصول آن دارد
 باید که نام آن چیزی را که نوشته اند ننویسد و در میان آن نه اسم
 حق بنویسد و شیخ بولی بکلی این فیهی بر چهار رکن که اندر هیچ حق
 بنویسد و نام کم شده در میان خود و چون شب شود با طهارت
 تمام آن نوشته را بر کف دست نهد و رو بجنب آسمان کرد و چند
 الکه تواند یا حق گوید و اگر این چند شب مداومت نماید حق تعالی آن غایب
 شد یا بوی بصره سازد یا موصی آن خیر که بگویند از آن باشد و اگر گفته بود
 یا غایب شد یا بکلی کند و از با و بیا و نید برودی بدست آید و خواص است
 حضرت مرچ و دو غایت آن که با نوشته خواهد شد ان شاء الله تعالی
الوکیل یعنی خداوند پیش از آن چیز که بدو تعویض است و کفیل گشته
 مریبندگان موعود را این حاجت که تحت بیست و یک کشتی نوح و برین ابراهیم
 علیه السلام و زبیا و آدب و آتش به هر که این نام نگاه داشت و سلامت
 ماند اصل حق گویند هر که احصای این اسم کند و او را بد که عفو کلی بر خداوند
 کند و کفایت مقامات مخلوقات را از حضرت وکیل ملائکه در کلام مجید و
 رفیقان حیدر آورده است و گفته بانه و کیلا و شیخ احمد یحیی در شرح چو بهر

عزت

خواهد که

انوان آورد که برای هر یک یک و مفاد کلیه او موافق این چند کلمه راورد بزرگ
 سازد حضرت عزت تعالی آن کار عظیم را سهل و سبب سازد و شیخ موب
 فرموده اند که این کلمات را در هیچ ۹ و در هر یک منوال با خود دارد و گفته
 در آمدن نزد سلاطین و امرا و شیخ موب این طایفه که در صحنه مایه رفیع شده چنانچه
 حصول مقامات ایشان و خلاصی از حبس و باز آمدن بهر حال که معزول
 شده باشد و از عین اللسان خضم و دفع خصمان بزرگ و برافقون دشمنان
 موزیات از عظیم دارد اما تا تواند و خوش حلا زحل بنویسد و اگر آفتاب
 را باز حلا درج نمود و گشتی بود بیکو است و قمر نیز خوش حال باید که در حال
 نزد با اطمینان سرخ بنویسد و معطر ساخته با خود دارد و خواص کلی دهد اما
 اگر در کند بعد دو و فدا و در کلمات تصویر ده هفت بار و سبب
 چهل دو بار بگیرد و در هر دو صد و بیست و یک که در دو وقت و اگر کسی با
 بایر شود که در یک مجلس این کلمات را با این عدد بخواند و اگر موافق بود
 بکسی شیخ بنویسد بخواند که زیاد از هزار است در حصول اوقات کلی با
 دارد و اگر کسی در سفر باشد بخوبی بزرسد یا محبوس باشد از حبس یا
 خواند یا بدو را دایره این کلمات فرموده اند و از عمل منزلت باین و در باز
 و اجابت و اگر کسی این را به دفع خصمان خواند دشمنان او مقهور شوند
 و قاری بر همه غایب آید و برای اوقات دینی و دنیوی چون بخواند هر روز
 ۱۰۱۷

۱۱۰۴
 ۱۸۲
 ۳۵۱
 ۴۷
 ۱۵۱
 ۳۳۰
 ۴۷

شدن کشتی و مسوختن از صاعقه با ازویا آمدن لشکر به کانه یا غیر
 ترسد این اسم را بعد از کبر که صد و نود و هشت است و رو کند و هر
 روز خواند از طبعه که متوجه است بخانه یا بد و اگر دشمن قوی دارد و
 بسیار مخف باسد بعد از کبر که زیاده از هزار است و رو کند
 و در آن خیمه مجلس بازدهد یا رجسی الله و نعم الوکیل بگوید و با در خود
 دهانه آنچه میترسد این و سالم ماند و در حصول او مؤثر افتد و ترس
 کرده اند که هر که هر بار بداند و با بگوید فان تولوا فقل حسبی
 الله لا اله الا هو علیه توکل و مورب العرش العظیم آنچه میخواهد
 در آن روز بویسد و از بلاها این بود که در آن تو را خداوند بود
 و اگر با دشمنی که بگوید البته مرا بداد و دعوت این اسم مناسب
 گساست که نام سیاسی و سوسه برایشان غالب باشد و در طلب
 رزق مضطر باشد و مع الدوام و رنگ بوی روزی بگوید که این
 چنین گساید دعوت این اسم قیام غای و دعوت این اسم چنانست
 که حد این اسم سعت شش است موافق عدد دانه باید که حساب
 دعوت ضرب نماید بد سعت و شش در سعت شش و بعد
 که چند عدد بدین و سه در هر روز آن عدد بخواند بشرط صوم
 در هر خلوت خدای تعالی او را از آن و سوسه بخانه و در تعبیر خود

کشته اند

این

این رساله حساب کرده عدد نوشتیم درین سه روز هر روز یکبار بخواند
 و نود و شش فتنه می باید خواند چون در این ایام بدین عدد بخواند دیگر بعد از
 هر نماز که خواند شصت و شش بگوید و اگر نتواند بعد از نماز بداند و هر روز
 پیش از آنکه بخوابد شصت و شش بگوید بخواند عین خواص **الغنی القوی**
 یعنی خدای تواناست بر هر چه خواهد چه چیز با این نام است که از دعوت
 شده و نود و شصت و شصت این نام بملک شدن اهل کجاست
 هر که خواهد که احصای این اسم کند اول باید که خود را تمام مخلوقات را
 در نزد قوت و قدرت حق ضعیف و حقیر و سبک داند و خود را چنان
 اعتبار کند که خاشع در سجده و زانو افتد و تمام سوره را در
 اوست او را می خواند و هیچ اختیار و قوت و توانایی ایستادن ندارد
 خود را در پیش قدرت حقانیت اعتقاد کند تمام نیست چون برین
 و محقق گشت حضرت عزت سبحانی و تعالی او را قوت دهد تا بر عدد
 غالب آید و هیچ بوسه را در او و هیچ مغرب و هیچ برین متغیر
 که هر که دشمن قوی باشد و او پیش تر جسم عاجز و مضطرب بود
 بسیار قدرتمند گردد و غیر کند و هزار و یک غلله سازد و بهر یک یکبار
 یا قوی و آن چیز را بر غلغان دهد اما باید که بر زمین پاک برزد و در آن
 دفع دشمن دارد حق تعالی آن دشمن را فخر کند و اگر بعد از این عمل بر این اسم

بخواند

در آن تو که بعد از نماز بداند
 هر روز یکبار پیش از آنکه بخوابد
 کوی سعت شش
 بخواند

داومت نماید بعد از آن دشمن ملک شود و منابع او را بجز کند
و گویند خواجه نصیر الدین طوسی در این باره گفته خلفای بنی عباس
این فکر را در آن فتنه انجمن اهل طایفه گویند هر که گرفتار بود بدست
نفس اماره و وسوسه شیطان بدفع آن این چهار اسم اعظم را از او
صیغ تا ادا می فرماید و بعد از اتمام نماز تا طلوع آفتاب بزرگ این اسم اعظم
ناید و حق تعالی او را غلبه کند بر نفس شیطان و در حین سلاطین
را از ذکر این اسم غافل نماید بود که القار در المقتدر القوی القایم و هم شیخ
فرموده اند هر که داومت نماید که این اسم چهل و نه بار و بعد دیگر بیست
او را توفیق و توانایی قدرت در نفس که بدان غالب آید بر هر مردی سالک
سزایست در خواص این اسم است و شرح آن در وصف نیاید و صاحب
دعوت این اسم از کاشفات عالم غیب بر سر این اسم اوقف کرد و
این اسم مناسب با ملوک و دنیا و سلطان که از زوال ملک و دولت ببرد
و دعوت اسم با قوی صد و شانزده روز است بعد از اسم اما بعد و
بسیار باید خواند هر روز هزار و یک بار در یک محل خواند و میان طلوع و غروب
و بعد از آن آفتاب اولیت خواندن این اسم و اگر این چهار اسم را هم
در سر می نهد این طریق را بخود دارد و هر که بدارند
این لوح بجا داند که معجز شود و در کار بر او غلبه کند

القهار	المقتدر	القوی	القایم
القهار	المقتدر	القوی	القایم
القهار	المقتدر	القوی	القایم
القهار	المقتدر	القوی	القایم

پشتون بنیاد و برشته شود و در لشکر پادشاه که باشند هیچ لشکر با او
مقاومت نتواند کرد و در وقت نشستن بخیز شریک است اما ساعت
معین نیست باید که قرائت نظر نفس خالی باشد و اگر متصل به سعد باشد بهتر و درین
مرحله بی بی بسیار است **المتین** یعنی خدای استوار که راست این است
که شیر در دست نهادن آب و در چشمها از برکت این اسم آفریده میشود
اهل حقیقت گویند هر که خواهد که احصای این نام با کرام کند اول باید که حکم
حاکم را درین عالم نماید حکم نماید و همه را محکوم حکم خالق داند و غیر خالق
لطف را بهاء منشو را داند تا از تعلل او را بدر کند خود و بقیین صادق
کرد امت کند حضرت امام فرموده اند هر عورت را که ششبار کند
باشد این نام یک ساله بچهنش نوید و با باران نسیان که دعا خواند بشود
بشود و بدین نام بخواند و شیر زیادت شود و شیخ ابوالحسن سلیمان در امر نموده
اند که هر که این دعا را در واقع شود باید که چون قرائت آید و از نفس ماقط و بیض
بود و بسوخته و با طریق این مرجع را بطرف سفید روی یا طبق حیاتی یا کینه مشک
و زعفران و کلاب یا نصد نوبت بنویسد و بشود و آب آن کور شده کند و نگاه دارد
و هر روز از آن قدری بکشد است کند و دردی نکند و هنوز فکانش شده روی
را و آب بشوید و نیت در کار او پیدا شود و در میان مردم با اید روی کرد و
آن آب بپوشد و نیت و نیت که برسد خدای تعالی برکت بدهد و بخیر و عزت

محمود

۱	۲	۳	۴
۵	۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶

۱	۲	۳	۴
۵	۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶

این جدول

کند و در زمین که داخل کم و در آب آن شیشه قدری در آب آن زمین ریخته
چند افاضل شود که مقصود از این بود و در هر مشکلی و قبض که از آن آب در ری
ماند یا قدری بخور و شمع بدل شود که عورتی را و شواری که با ایشان آب در وضع هم
شریت او را فایده سازد یا سینه را بر بند و اگر مجبوس بسیار خواند بجا یا بدو و کت
انست و دعوت اسم مناسب که نیست که در تکیه استوار بنشیند این
اسم را هر روز و زبده و کثیر بخشد و در وقتین او استوار کند
کرد و عدد و کثیر یا معین سه هزار و شصت و شش
نوشت است چند ادا و قرضی که در کند یا نزد روز
هر روز باین عدد بخواند که ثابت شود و اگر طفل را از شیر باز کرده باشند و بهر
تواند که این اسم را بر خورده خواند و بدان کودک و یا بخور و صابون
الولی یعنی خداوند بگوید از آن بندگان پاک اعتقاد و بیعت و دیگر خدایان
دارند و دوستان این نیست که محبت خدایان در دلهای مومنان
عظمت این نام بر مزید بگوید و اهل محقق گویند هر که خواهد که اخصای این
هم کند اول باید که بقاعده اعضا و جوارح مطیع امر خدای باشد و در خلاف
حکم حضرت حق نکند و دوستان و مطیعان خدا را دوست دارد و با همه
اشیا محبت دارد و دیده و دل را بر این امر که هر دو تا و الهی است
و دنیا و آخرت فایده معینی باشد و اگر این اسم مناسب که نیست که

چشم از نام مجرم نگاه تواند داشت بدو عود این اسم قیام نماید هر روز و
خود ساخته بخانه و هفت نوبت بعد از نماز بخواند و اگر کسی عورت سلیطه
یا کزینک بر زبان ببرد این اسم و در حضور ایشان بخند و آهسته بسیار بخواند
از یک سو سجده ایشان را خونی یک کرانت کند و اگر کسی بعد از نماز می نشیند
بخواند خدا من خلایق را دوست و هر یک را که داد و حضرت امام علی
اند که اگر سلطان یا حاکم از کسی در غضب باشد و خواهد که شخیر قلوب ایشان کند
یا یکی از خواتین محترمه خواهد که مطیع گردانند این نام با کلام یا بر کلام میوه خفا
بقول شیخ مغرب سه عدد و کثیر یا ده که ششصد و پانزده نوبت است و بقول
امام سی و شش نوبت چون آکلان آن عزیز بودی که خدای تعالی او را رحیم گرداند
قاری **الحمد** یعنی خدای تعالی ستوده بذات خویش نه بسبب دیگر و ستایش
و بر ستایش بندگان و بنداست هر یک گان این نام است که زبان خدایان
باقی را برکت این نام میگوید اهل تحقیق گویند هر که خواهد که اخصای این اسم
کند و ملائکه که دلهای خود را بر حمید رام و ذکر سازد و محبت صلی و
طاهان کرد و حضرت امام ما فرموده اند بهر دفعه سه سفادت خود را و دیگری
بنویسد بخانه و دو نوبت و هر بار که بنویسد در طریقی که آب بنجوردی اندازد
و از آن آب میاشامد آن قول و فعل از وی رود و دعوت این نام عظام مناسب
بهز لان و ششم گویند حضرت شیخ بر فی در هر روز فرموده اند هر که را

از آن در آن کار اقدام نماید البته بدخواه او با نام رسد حضرت شیخ بونه
رحمه الله که هر که طالب فرزند باشد که این اسم را دست نماید و دایم این
نام را بداند و حضرت عزت او را فرزند صالح است کند و اگر از سقط شدن
حمل نهد این ترجم بر لوح عقیق یا نقره نقش کند و به ابریشم که در موقع
سبزه عورت در گردن آویزد و مرده و نکست تنها دوت برگ و شکم زن بگذارد و اگر شوهر
حاضر نباشد بر بار و غسل آب کجای آورد و بدین عمل قیام نماید چون عورت
غایب باشد و بگذارد و بچنان در جای نماند و در و بر لوح رسول خدا رسد
این مرد در برابر صلوات فرستد و نود و نه بار این اسم را بخواند و با بر آن
عامل و مدسه روزی بیست روز صیقل کند و اگر در شکم آن ضعیف بود خدا
تعالی این واسطه دارد و اگر حامله در این اسم دست نماید سالی وضع حمل
کند و اگر مولود بی بود که حمل و سقط شود یا حامله نشود و تصور آن کند که عقیق
بیکر این اسم قیام نماید بعد و کبر و دایم این لوح عقیق با خود دارد و اگر لوح عقیق
میسر نشود بر طلا نقش کند و اگر طلا نیز دست ندهد بر اطللس سرخ یا کاهند
زرد نویسد و با خود دارد و فرزند گرامت باید و اما دام باید خواند تا از نکبات
مخوف طمانند **الحمد لله** یعنی خدا را بزرگوارند هر چیزی نماند ناجز شد و مرده زند
کند با دل حال خویش این نام است که در وقت صور باز ارواح در دنیا
بهت است این نام و آینه میل بختی گویند هر که خواهد که احصای این اسم کند

م	-	د	ی
ی	-	د	م
د	-	م	ی
ی	-	م	د

م	-	د	ی
ی	-	د	م
د	-	م	ی
ی	-	م	د

در بعضی نسخ
اینجمله است

باید که خداوند تعالی را آفرید کار و زند کند و میرانند و اند و متوجهان
و معتقد بود بر آنکه بیخارج اخی من البت و بیخارج البت من اخی صفت است
از خدا بمب حلو و د و جود و لا خدا و اجتناب نماید و با آن طایفه هر که
صفت ندارد و از اینسته خود در پیش قدرت حق نماند شود و در دنیا نماند
تعالی در شقیه او را زند و هر که داند و بقای باید و رضوان الکر است
حضرت امام مرفوعه اند که هر که خواهد که هیچ چیز مرکز از غایب نشود
باین روز قیام نماید و هر روز در هر طرف خانه خود صفت و یا بگوید
یا معید از تعالی آن خانه را سالم دارد و اگر غایب دارد یا بزرگوار
و طن آید حضرت شیخ فرموده اند ملاک کسی غایب دارد و او را خبر دارد
شب جمعه و دو شنبه و پنجشنبه چون رزم اسلام بگذرد بر خیزد و غسل کند و دو
رکعت نکر و ضو بگذارد و روی قبله سیصد بار بگوید و در هر رکعت **استغفار** و در
دو رکعت بگوید و دست بر دارد و انقدر که تواند بخند بگوید و طلب غایب کند چون دینی
سه تبیین کند بند و غایب را خبر غایب بوی سدر بگویند حال او را حوال غایب
مطلع شود اما باید که روز پنجشنبه صفت داده شود و هر کسی بدعوت از این اسم است
نماید چهل روز بعد و هر که هزار و یکبار است یا عدد دیگر که مع حد و مخرج است
صد است باید خود اما اگر بعد و دیگر خواند بر شصت روز ده عدد دیگر باید
خواند که ممت هزار باشد و با بود و در میان صاحبان دعوت اسم را

و بعد از آن همچنان میگوید تا در خواب رود حق تعالی نفس او را مطیع
 میگرداند و اگر در هیچ نامه که به نسبت طالب هزار و یکبار بخواند آن عالم
 بلاکت شود و برای دفع حصان قوی چهل روز هر روز هزار و چهار
 صد و پنجاه نوبت بخواند و سخن معهود کرد و در فضیلت این شیخ ام
 المصطفی المهدی العبد المذنب المذنب شیخ بولی در آن فرموده که این اسما
 ذکر اهل عبادت است و هر مبتدی که یکبار در این اسما دعا گوشت
 نماید اهل بصیرت گردد و او را مقدم گردانند و اگر طالب علم باشد
 این اسما دعا و مت نماید عالم گردد و چنانچه در نهج و ادراک و عقل و
 خود و ذوق خود مقید نماید هیچ چیز بر او مشکل نشود و حلال مشکلات خود
 گردد و اگر چیزی بر او مشکل شود چون باز رجوع نماید این اسم کند گشاید
 و از خواص این اسما آنست که اگر کسی دعوت این اسما کند مالک ماضی
 تواند کرد و محاسبه آن بخاطر نگاه تواند داشت و عدد که در این
 هر روز خواهد خواند هزار و هفتصد و چهل و یارست **الحق** یعنی زنده و
 پاینده ذات خویش بهیچ کاری این نام نیست که ملائکه را بهر گشت این
 نام اجتناب بخورد و خواب نیست اهل صفت گویند هر که خواهد که
 احصای این اسم شریف کند باید که آن را تمام روز و شب و جا و بیجا و انداز
 و اندی با حق تعالی او را و دنیا و عقبی زند و دل گرداند و اهل طریقت حق تعالی

را اسم اعظم گفته اند شیخ بولی در جوابه فرموده اند هر روز هر چهار روز یا هفت
 روز بعد از هر نماز که بهیچ نامی که در این کتاب است یا در کتاب خداوند
 که بهیچ نامی که در این کتاب است یا در کتاب خداوند که بهیچ نامی که در این کتاب است
 چشم کسی در کند و از این نامی ترسد بعد از هر نماز که بهیچ نامی که در این کتاب است
 نماید و عدد که بهیچ نامی که در این کتاب است یا در کتاب خداوند که بهیچ نامی که در این کتاب است
 بذات خویش است نیز بواسطه غیر این نام نیست که هیچ آفریده را از غفلت این
 نام بر نفس خود تصرف نیست اهل طریقت گویند هر که خواهد احصای این اسم
 کند باید که بیستم بایند و در هر حال از آن نام بایند و اند و قیام و حرکت
 همه موجود است به قدرت کامله او شناسد تا این بیستم نام او در میان سنگ
 خورشید بایند و در حضرت امام ۱۲ فرموده اند هر که این دو اسم را در
 عمرش را ذکر کرد و در او مقصود او حاصل شود و بر دشمنان ظفر بایند و او را بود
 تصرف در دنیا و مقبول مغلوب گردد و حضرت شیخ بولی در آن فرموده اند
 آنکس که ملاومت نماید بر یکبار این اسم خاصه بوقت بختنا در در بر آنکه
 تصرف کند در قلوب غلامان و چنانکه خواهد و اگر خلافت برین اند که اسم
 اعظم این دو اسم است که از جمله اسماء ذات است و از اسماء الهیه علیهم السلام
 که فرموده اند هر که حضرت رسالت ۱۲ در حالت شدت و اضطراب
 چون نفسی بجا بیست و در حال فرج رسید می بیند شیخ فرموده اند که این دو اسم

و از شیخ

اکابر

ذکر اهل بیت است و لا یزید الا بان جاء و عزت و جود کانی رقیبها
 و اوقات دعوت آن از وقت حواست تا طلوع آفتاب در جلد اسماء نجیبا
 یکا نیست که باقی قیوم یا لا اله الا انت و بعضی گفته اند که این بزرگان که نیست
 باقی قیوم یا لا اله الا انت محمد رسول الله و فرموده اند که هر که این نام را
 بخواند یا در هر چه خدای تعالی کرد و از خواص این اسماء حکایات غریب گفته اند
 ظاهر شدن قدرت و سرشت جابت و قضای حاجت و حصول مصلحت و دفع مضرت
 و رکت خود و سیل از گردن انداز خواص این اسماء و برای شان کشف شده باشد
 و درین مختصر یکایم تا بر دوستان آسان کرد و بدعا خیر ما در تالیف
 کتاب الله در وادعات خود آورده که حضرت رسول را بجا و دیگر
 بخواب و دم و سوال کردم که یا رسول الله چیز عجیبی که بدین زندگانی
 من و پاک کرد از هر که در آن حضرت فرمود بر تو باد که هر روز جلد و یکبار
 بگوئی یا قیوم یا لا اله الا انت اسماء ان می قلی بنور موهبت اید یا الله
 و خواص این بسیار است و هیچ کس از این اسماء غیب را نداند و چندی از بزرگان
 که نام ایشان درین کتاب مذکور شده فرموده اند که هر کس که خواهد که دعوت
 بدو را بپذیرد این دو اسم کند بر توفیق است که یکصد و هشتاد و یک بار دعوت نماید و
 در کتب معتدله با مردم که کند و کم خرد و کم کفین پیش برود و چنانچه با وضو باشد
 تا نماند در خلوت بکشد و بپوشد و در وقت عزت و کرامت و کمال از شرط است

کلمات مفید
 کمال است و چندی از بزرگان
 که نام ایشان درین کتاب مذکور شده

که بعد از این نام عودت آنرا که نیست بر خاتم نوره نقش کند که از پنج فلک اولی
 و این را باید و آنرا در دست کند و بعد از یک کسب بخواند
 و اگر خواهد که شریف شود و کمال یابد و اگر بکشد نام طالب را باید
 و مطلوب بکشد و اضاف کند بکسر اسمین و در خاتم و بعد از کمال
 بخواند یعنی هر چند که عدد و کسر اسماء و عدد دیگر اسمین جناسات و این دو اسم بیان
 عدد و بخواند و کسری را بخواند و کمال و این دو در عین دعوت کلامه در آن
 نقش کند و یکصد و پنجاه مرتبه در وقت غایت از یک اسماء را بخواند و یکصد و
 هر روز دل که نظر اندازد و شوق او از نماند کرد و از نفس و چهار شغایا بد
 و اگر شرایط بخواند و در وقت از خواب خشک نشناسد و میوه حاصل و ظاهر شود
 و از زمین شک چشمه چشودن آید و طبع انسان این حالات بسیار بود و اما
 چنان باید داشت که حالات عجیب و غریب در وقت دعوت ظاهر شود
 و در خواص این اسماء یکی است که صاحب دعوت را در خواب یا بیداری
 بر چشمه آب حیوان برسد و غیره یا در خواب و در خواب آن آب را باید که از آن
 بخورد و تا ده ایستاد و در احوال که است فرماید با ذوق شوق و با او خوا
 روح از بدن او معارف کند و آنچه در شرح این اسماء نوشته شده زیاده
 از آن است باید که عقل ناقص را در خواص بکشد و از آنکه بزرگ کار مرد
 چنان کرد و فکر در اعتقاد و نقصان باشد و رجوع بدعوت کند که اصل اعتقاد است

۹۵۳	۹۵۷	۹۶۰	۹۶۴
۹۵۹	۹۶۷	۹۷۰	۹۷۴
۹۶۳	۹۶۸	۹۷۱	۹۷۵
۹۵۴	۹۵۹	۹۶۲	۹۶۶

بیان از ۳

حیات نور

که عدد و اضافت توان نمود

عدد کبریا که از آنکه زبانه از هزار است **الحمد** یعنی ضایع جل جلاله و صفات
 الوهیت و باو شاهی خیر است این نیست که از بزرگ صفت این نام در دل
 کسی که بخند حضرت امام ۳۳ نموده اند هر که را عرض صعب بود و در کند و هر
 روز هزار و یکبار بگوید یا واجد از آن بها رحمت یا بدست یزدان بود و هر که از
 هر که در راهی در جایی از نهانی تردد یا از وقت تحفه مستحکم و خائف باشد و طول
 کشیده یا در وقت ملوک در دعوت و دعوت متوهم باشد این اسم را هزار
 و یکبار بخواند از بطله بیاید و این کرد و این ترس از دل و خدای تعالی نایل
 گرداند و او را موسی رفیع است که **الاحد** یعنی یگانه در عالم و بی همتا است
 خویش این نیست که در عالم و خالقان بی حرکت و بزرگوار این نام خلق شود
 و فی مرتبه اندام صفت گویند هر که او را عید دعوت این است اول
 باید که اعتقاد کند که احد قدیم است و هر یک از افراد عالم را با و احسان
 و حضرت او محقق هر چه که است و هیچ چیز چون بند را این اعتقاد واقع شود
 حضرت احد را با کار بر طاعت رساند تا ایشان را بشناسد و دست و زبان
 توکل کند و پای را من مضافت که حضرت شیخ بولی را نموده اند هر که
 مداومت نماید و در خلوت بگذرد و بگوید از آن دعوت کمال رسد طایفه بر و طاعت
 گرداند و بداند دعوت صبر و راستا از یکت باشد و نود و نه که حد و صبر خوانند
 و کبر از هزار و یک تا ده هزار که حد و کبر خوانند و بداند که هر جا که در کا حد و صبر

دشت

کشته اند

نور و دانه

نموده اند تا هر که از آنکه خواهر خواهر صبر و نیکو تعیین کند درین حساب خوانند
 جمیع کسیر و دق جمیع جامع این است که کسیر که دوام با انواع کمالات و از تحقیق اول
 حد و آن پروین یا و در دایم و در یکت و کل که بر با صفتی بسته تا بار و در سایل
 و کتاب شاد خان اسما را در تعالی نظر کرد و توسته ام و فرزند کسیر است
 اصل با الف لام یا بیایند و طلب در سایل مشایخ تحقیق روش مربعات
 و ظاهر که اندین و سوز و سالت مشایخ از خود هیچ درین کتاب درج
 و درین کتاب از قاریان اسما و عالمان مربعات و صاحب دعوتان بود
 کتبی می دارد و عار خیر بود ام التوفیق علی الله تعالی الواحد احد حضرت
 شیخ بولی را نموده اند که این دو اسم اعظم است که کسیر است که در این
 معلق نشسته اسرار است و توحید هر دو در یک طالب این حال بود و در با و در
 نماید جز این اسما خاصه است و در خلوت که شب خلوت اهل جانب است مشایخ
 قدس را در او جمع گویند که شب روز را از داشت و این دو اسم را مشایخ
 آیه طاعت معین کرده اند زیرا که سالک هر چند در پیستر گوید جلای قلب او زیادت شود
 و در آفراد را عالمی دست میدهد و فکر که لایک طرفه العین از ذکر خدا غافل
 در دلب صوفیه کائنات مستقیم از دین عطار دین معنی نماید هر که
 غافل از حق بگزیند و آن دم کائنات اما لغایت و شرح این نیست
 طایفه را در **الحمد** یعنی خداوند جل جلاله معبود و بنای نیاز مذلت در حال است

الواحد الاحد

اسرار

و در این دنیا و کرامت بسیار در شب و در میان بافت خاصه و بخت محرم و

تقصیر گویند که خواهد که احصای این اسم کند باید که بدانند که برآینده حاجت
 میکنند و نشوند و عارضه فلو مان و پناه نیاز خدا نیست حضرت او و یکره نیست
 در حاله و برایش آید روی درگاه صحبت کند و عرض حاجت خود نماید
 تا حضرت صبر و ابراز جلد حاجت بستاند و اند حضرت امام ۳۰ فرموده اند
 هر که بخواند **الحمد لله** یا رکوبه در سخن او را از هیچ کس هم نبوده است و هیچ روزی
 فرموده اند هر که بعد از آنکه با او بگویند و خصوصاً ختم روی بر زمین نهد و صد
 بار بگوید یا صمد و معنی آنرا در دل بگذراند و برین عادت نماید پیرایه اهل
 یقین پسند و از جو صافان گردد و هر کس را که به جوع طاقت نباشد و بیکر این
 اسم عادت نماید بعد از هر حق سبحانه و تعالی در بار رزق بر وی کشاید
 گرداند و رحمت و معنی در ذکر این و ذکر شوق گردد و بر وی سرچوئی
 و پیشک حضرت احدیت جل جلاله **الحمد لله** یعنی خدای تواناست بر هر چه خواهد
 بپای عادت و یکره در همه احوال این نام است که او ریس ۳۰ بیکر است
 این نام بر قوم خود عودت یافت اهل یقین هر که خواهد که احصای این
 نام با سبب احترام کند باید که بدانند که توانای یقینیت قادر است هر چه خواهد
 کرد و هر چه خواهد کند بفعل اسم ایشان و یکم نماید پس باید که ترک تردد
 و حصول از خود بگویند و کار خود بکار سازانند و تا فادور برآوردند
 و در بر این خواب حضرت امام ۳۰ فرموده هر که در وقت وضو ساختن بر عضو

نقش کنند

اسم غ

گویند

سه بار بگوید بر خصمان غالب آید اگر چه ضعیف بود حضرت شیخ بوذرجمهر
 فرمودند هر که در محل قباله جدال با خصم بیکر این اسم عادت نماید غالب
 بر خصمان و هر که را خصم نوی باشد و دولت او عاف بود و اسیرت باشد
 این اسم را در وقت طهارت بگوید عادت نماید حق تعالی عظم او را محفوظ
 گرداند **الحمد لله** یعنی خداوند جل جلاله تواناست بر آوردن و بدرون همه چیز از ترس
 استغنی اعلای وجه و از کمال درجه اعلای باز برنده با سبب این نام است که بر
 بدن از بیکر این نام درآید و از تلبیس این اسم بیرون رود و اهل یقینیت
 گویند هر که از خواب بیدار گردد و در آن چشم بر هم گوید یا معذرت بکند
 سازد حق تعالی روز قیامت چشم او را بیدار خود روشن سازد حضرت
 امام ۳۰ فرموده اند هر که در هر بخت خصم و دفع دشمن بگردد و دارد
 و بیکر این اسم عادت نماید غالب شود بر خصم و دل او پدیدار گردد و از خواب
 غفلت و آنچه بخت بوی برآید فرموده اند در خواب این اسم درین دو چیز مختص
 بپای کبر و دل درجا و منصب و قدر و منزلت نزد کار و خوشایند و بدو
 و دیگر و شکست و حوار که اگر خدا و عزالی ایشان از اعلام مرتبه با سبب هر که
 خوابد که ازین دو مقصود یکی برآید و برآید بر دعوت این اسم که عدد
 کلام است یعنی در روز بیدار خواند که اگر جا و منصب معصوم است
 نام خود و نام کسی که توبه بگوید یا او این اسم بگوید مثلا محمد توبه بگوید

بدرم

مختص

بعد از کلام توبه و روز
 باید خواند و غرض

تکلیف نماید **اول** یعنی خدای تعالی که در این عالم است که در هر لحظه
 در بیکت این نام پنداشده اند اهل حقیقت گویند هر که خوابد که احصای این اسم
 اولیای که هم در راه خدای تعالی نهد و روانه درید و اولیای خود خدای تعالی و اندک
 شانه و دعوت این اسم مناسب است که بزاق غایب کردن شد به دست حضرت
 امام ۳۴ فرموده اند که غایب یا هر که را صعب که باشد چهل شب بخت بر شرب
 بنزار نوبت بگوید غایب حاضر شود و جمله مرادات او حاصل گردد و هیچ بوی
 رجا در فرموده اند هر که طالب برزند و بیا در مقامی امید و فیض دارد و
 فتوح عالم غیب بخیر و بدی که نماید و بلا و است این اسم بعد از نماز
 جمع قیام نماید چهل مرتبه خواند شود مقصود او حاصل گردد و حاجت
 بر آید **دوم** یعنی خدای تعالی باشد و هم زوال اهل حقیقت گویند هر که خواهد
 که احصای این اسم کند باید که بخود شرط کند و عزیمت فرم کند که هر قول
 و فعل که از او در وجود آید خالص باشد و هیچ ملکی بر نماند تا خاست کار او
 بخیر و صلاح باز گردد و دعوت این اسم مناسب است که در دنیا از
 خانه کار ترسند و سازند از و تعالی نعمت کار و لبها و ایمان کنند
 در هر آن فرموده اند که قاری این اسم در هر حال مقتضای باطن و خوش حالی
 بود و دائم دل فرم و از عشق خدا فرودمان و ذوق در باطن دیگر و در
 اهل حال باشد و با ایمان و معرفت کامل و ایم منوجه است که بر یابد و او

وین بکاف

ظاهر

رضوان

رضوان اگر نصیب کرد و چون بصدق دل بگوید و معنی در دل ذکر بر زبان
 کند مانند دل برآزنده و زبان او را ذکر با سحر حس خود کرد **دوازدهم**
 یعنی خدای که پداست مستی و آتیا و علامات بسیار در ظهور و حودات
 اهل حق گویند هر که خواهد که احصای این اسم کند باید که ظاهر و باطن
 او و باطن خلقت خدا را محال بکشد و چنانکه باشد نماید و چنانکه نماید
 تا روز حشر آن صفت محسوس گردد و حضرت امام ۳۴ فرموده اند هر که خواهد
 بعد از طلوع آفتاب بنزد خدای تعالی او را از نایبانی نگاه دارد و
 اگر امید ظهور حقنیت دارد ایام یعنی روز دارد و هر روز سه هزار
 بار بگوید در خواب یا بیداری او را آمرزشان دهند و هیچ بوی برآید
 گفته که هر که در سازد و هر روز بعد از نماز چاشت یا شرف این اسم پند
 فواید بگوید خدای تعالی بکمال قدرت ظاهر و باطن او را نورانی کند و دیده
 دل او را از خواب غفلت بیدار کند و از تاریکی الی این شود و نورانی
 اسم مناسب است که خدای تعالی در حق خود را بهتر کند و مانند که ایشان را
 هیچ دخلی در آن نباشد و زوال عالم خواهد آمد تا نبیند بخواند این اسم
 بعد از غیاه روز هر روز شش هزار و چاه و دو نوبت در حق منتهی گردد و
 و نظیر بکدام افعال که آن حضرت خواهد **الباقی** یعنی خدای پوشیده و دانسته
 از دریافت ابصار و او نام این است که جل جلاله خوان از غفلت روزگار

از آن

مدینه

نعمت

این نام بشناخته اند خدا بر اهل کیمین کند هر که خواهد که احصای این اسم
 کند باید که خود را چنان بخلق نماید که در باطن خود خدای تعالی باشد تا این دعا
 باطن او را از غفلت نگاه دارد حضرت امام محمد باقر علیه السلام چنانچه چنانچه در تفسیر
 می نماید این نام بوقی اعدا و باین روش در هر روز بخواند
 با آن امانت بخدا روز و سال ماند و دست خیر بماند
 و هیچکس بر آن مطلع نشود از بیکت این نام و حضرت
 شیخ بولی زموده اند هر که هر روز سی و سه هزار بار زبان را در بر دعاوت
 نماید حق تعالی او را از اسرار ربوبیت و الوهیت واقف گرداند اما باید که بزرگوار
 نداید و کذلک باطن و هرگز بخیر و نوبی ظاهر و باطن نه چند و او را زود قی بود
 که ظهور او چندان صفا و باطن او ظاهر گردد و هر که خلق او را خواند خوانند و این
 نیز از فوق باطن خواهد بود و وی اندک چنانچه است حالت دست دهد و بر که
 در هر دعا دست باین کسم ذکر کند و نام خلق عالم را عدم اعتبار کند و ظهور
 اسرار الوهیت حالت تو نیست کسی و اندک بران مطلق است الا اول الا فالظاهر
 الباطن این چهار خواص نام دارد و اسرار عجیب و احوال غریب در دعا
 این اسماست هر که دعاوت نماید بر دعوت این نامها منت در روزی که بخواند
 در هر شب روزی که بعد از نماز است بخواند که باز ده هزار و چهار صد و شصت و
 دعوت تو نیست و چهار است چون میسر شود و بدی دعاوت نماید بر دعا هر که در اسرار او بود

و چون

۱۰	۳۴	۳۵	۳۶
۱۱	۱۷	۲۳	۲۴
۱۲	۳۶	۱۹	۱۴
۳۰	۱۵	۳۵	۳۰

و کشتن کرد و آنچه میبایست ظاهر و باطن بر صاحب دعوت این اسما و با خبر کرد
 از اسرار اهل و بریدارت و نهایت موجودات و انوار و خواص ظاهر و
 باطن بسیار یاداند و بر ظاهر و باطن هر دو در یک دنیا گرد و در عالم ملک و ملکوت و توانا
 بر و ظاهر و باطن هر دو پیش ازین در شرح اسما شروع نباید کرد که از حد اعتدال در
 گذرد و باید که اهل اسما مستحق معرفت آیند چنانکه از بیانت معانی اسرار اهل عالم جلالت
 اند چون فهم یافتام سید باید که با کمال شکر اسما بخواند و هم چنان بخواند و اگر بدان عدد
 نتواند خواند باید که بعد از کیمین بخواند و در آن حال نام باطن را **الحمد لله** یعنی یا ستاره
 زمان در هر جمیع مخلوقات این نام است که چنانچه هر که این نام داشته اند
 اهل کیمین خواهند که احصای این نام باین محبت صلی باشد و خود نیز
 صلاحیت پیدا کند و همت بزرگوار خود را بخدای تعالی کند و در ظاهر و باطن
 خود را یکسان سازد تا حضرت والا الهی کار راه او را بر زود بگوید و در امور
 و همتا بتدکای فر ساخته شود و دعوت این اسم مناسب کس نیست که
 خوانند بجز در ولایت رسند حضرت امام محمد زموده اند هر که این نام بگوید
 نویسد و باینکه در چهار صد و نه و بیست و یکم شود آن خانه از
 در و ده حاضری و سبیل و رزق و جله آفتاب رسید و دعا فرموده اند هر که
 این اسم بگوید در شرف افتاب یا در شب معتنی و یا خود را در وقت
 این اسم بعد از کیمین بخواند هر روز این دعا و از قرسلان و غزالان و خنجر و

۱۱۳۶	۱۱۳۷	۱۱۳۸	۱۱۳۹
۱۱۴۰	۱۱۴۱	۱۱۴۲	۱۱۴۳
۱۱۴۴	۱۱۴۵	۱۱۴۶	۱۱۴۷
۱۱۴۸	۱۱۴۹	۱۱۵۰	۱۱۵۱

و نماند تشنگی از آب پیراب کرد و از شیرینی تصدق کند بآبرویم
ان الکابرار الحی فیض نام ویران و جهان انوار حوز کنگد و نور

جنت الخلد ورا ماوی کو منبر لرا منبر مابدود عوث ابن اسم مناس

فرمود اندک چون طفل متولد شود پس روزی سه روز از آن سال نو است

بخواند و نفس برود و بدان طفل از قبیل محفوظ ماند نافع بلوغ و شیخ
معون رحمہ اللہ گوید کہ مرد او متناہی و سر و عذارہ نیز کہ از آنجا

حق بسی زو غایب بوی ساند آخی طلب کار آنت و اگر بعد و سیکر

که ششصد و نود و نه نوبت است یا بعد و کثیر بخواند روز و شب بمقدور و اصل
شود و اگر مطلوب اوست می تواند سه روز یا بیشتر **التواتر** یعنی خدای

نوبه دهند و نوبه بپذیرند است این نامست که نوشته آدم علیه السلام است

این نام قبول کردند اهل محبت که سید مر که خواهرها اخص از این نام
باید که اگر روزی از این سهو و غفلت جدا و افق شود و شایع گردد

ندامت گرفته و روزی در کادکریا آمد و دید که سجده می کنند و نوبه کند و بدین
نوا می خوانند و این را از آنجا که در آنجا بود شنیدم

نخایه به نسبت با وی ^{غذیره} غمزه راورد و باینکه ای (فول) کرده در بند

و عذر خدا مهر کنه حضرت امام علیه السلام گوید هر که سستی نوبت

1000

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding of the book.

_____

سازد و بنازل
رفیع موف

بگو دک خواند چمن

بلوغ رسد ایمن بود
ت روزگار رسد
چون می شود که هم

ار. ب. ک. م. خ. ب.

المجرب

زودم

هر روز در وقت وضع و سوسه آفت جن کند و شیخ منوب گوید هر که هر روز
دو بار بر طفل خواند و بعد از آن شیراز کند آن طفل از دنیا نماند که در شیخ از خواص
بهندم

فرموده اند که بعد از نماز چاشت سیمصد و شصت بار این اسم ورد کنند
در خوشی نماز را در هر یک از این اوقات که است و نماز و دعا که در این اوقات

از روی کان کرد اندو اگر کسی با سودا و خیالات فاسد و دوسو شیطانی تفرقه

در مدول خود حاصل کرده و اینها در مدول باز باشد و حدوث
در مدول از انبیه نجات یابد و دل او را بخود مشغول داند و حضرت حق تعالی

موت نوار معرفت در باطن او برافروزد و در درازند اوست نماید از اهل طلب

از دو اسم یعنی خدا را عالم است از یک کار را و دیگران
حق است این نام است که پیغمبران بر کافران از رکعت از نماز یافته

اندر این اسم مناسب گزینست که از عالمان انتقام خواهند اهل حقیقت
گویند که خداوند را چه از او است که از او بگوید

حق مخلوقات هیچ جایز ندارد و نا انکه کلب یا حیوان یا جانوری را از

موريات نه بجا ندهد و با همه استبانگو بود و او را که تواند از نيکویی يا خود

ویرایه ایست مظلوم از ظالم است بد حضرت امام مودود اندر که بر

بدره جانی هم سواد را این اسم وردند بر جمده شصت و یکبار چون ۴۴۱
که عدد اصل از المنة

عن أبي عبد الله

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding of the book.

۳۸۶
روغ
فرد
و غیر
روغ
۱۱۴۸

مقی این باشد که

بیت ملک
فرموده

و جمل دست است منده و زلف خدای تعالی را جیم کرد این عالم را و
 بنام خداوند یکتا و زبرکت این اسم و هر که این اسم را بخواند که به
 هیچ وجه مهربان نکند و در هر چه این اسم را بعد از نماز دو سبقت گوید
 بدون الحاح بر سرش بیابان خورند و یا در بنات و یا در کوزه آب اندازد
 چون آب خورد مطیع و مسخر شود و از فرمان و امر او تجاوز نماید و دوستی
 ایشان جاود ماند **یا ایها الملک** یعنی یا پادشاه یا شاهان یا مالک الملک
 جهان **یا ایها الملک** یعنی خدای بزرگوار موصوف بکمال و بزرگی و عظمت
 کردن هر چیزی و مملکت و موصوف به بیکواریت بر شکست و بیکواریت عاقبت
 اهل تحقیق گویند هر که خواهد که احسان این اسم کند باید که سر این حاجت
 بهیچ کس غرض نکند و خدای تعالی بعضی از بندگان خود را است آفریده که
 مرکز حاجات خود را بخدای خود عرض نمایند زیرا که تحقیق میداند که خدای تعالی
 بر جمیع اشیا و بر غیر قیامت قنوقات از آنچه در خایر ایشان گشته و خواهد
 گفت ای یوم القیمه مطلع است و داناست بعلم قدیم این نام است که با او
 عالم از برکت و جلالت این نام بسیار و سلطنت رسیده اند و حضرت
 امام محمد فرموده اند هر که این نام را بسیار بخواند بحسب دنیا تو را بزرگوار
 و منصب یابد حضرت شیخ بونی فرموده اند هر که این اسم را بجا
 خدا را کند که یا مالک الملک یا ایها الملک یا ایها الملک و اگر امام محمد فرموده اند

ناید

ناید هر چه دیگر بسیار با پادشاهی و سلطنت و جاه و منصب و عزت و بزرگی
 در عالم جنست و معنی در آن نیست او بود و اگر خواهد که معرفت حق
 ملوک و سلاطین و شیخ و ملوک و سلاطین و شیخ را بداند و این حق را بداند
 کند یا خواهد که او را کشف اسرار طایف شود و هر که در اسم را جیم کند
 بهیچائی وارد دهر نیست بلند دارد و انقیاد بر ذرات نمکند و متوجه کلیات
 بود و آنچه تواند مع زیاده و ریاضت نفس بگوید و چون نفس را ضعیف سازد
 روح او قوی گردد و چو نه روح قویست یا بد روح به علم علوی اندر دو کار او
 بالا گیرد و در هر روز و مرتبه و تزیاید با او در فیض بسط واقع شود باید که
 پیران بسط انکار نماید و از توجع خویش بفرماید نکرد تا از مقصود و و نشسته
 حضرت ایسم رسالت صم و حقیقت که در دستها بود که در وقت حاجات
 سالانه نماید و حاجت کند و در کتب از ایها الملک و ایها الملک بسیار حاجت و حاجت
 شیخ خوب فرموده فرموده اند هر که خواهد که در سجده و است و بسیار با ایها الملک
 و ایها الملک بگوید هر حاجت که خواهد روا گردد و اگر عدد این اسم را در هر
 عدد ذکر وضع کند و در هر جمیع در این طریق نویسد یا خود
 دارد و از جمیع بسیار شایسته و سالم بود و اما هر که تا در
 شرف آفتاب بخواند و ششتری نویسد نیز وضع
 و شریف اند و قضاء مقبول القول کرد و در هر کار را بکشد

۱۱۰۶	۲۷۶	۲۷۷	۲۷۸	۲۷۹	۲۸۰	۲۸۱	۲۸۲	۲۸۳	۲۸۴	۲۸۵	۲۸۶	۲۸۷	۲۸۸	۲۸۹	۲۹۰	۲۹۱	۲۹۲	۲۹۳	۲۹۴	۲۹۵	۲۹۶	۲۹۷	۲۹۸	۲۹۹	۳۰۰	۳۰۱	۳۰۲	۳۰۳	۳۰۴	۳۰۵	۳۰۶	۳۰۷	۳۰۸	۳۰۹	۳۱۰	۳۱۱	۳۱۲	۳۱۳	۳۱۴	۳۱۵	۳۱۶	۳۱۷	۳۱۸	۳۱۹	۳۲۰	۳۲۱	۳۲۲	۳۲۳	۳۲۴	۳۲۵	۳۲۶	۳۲۷	۳۲۸	۳۲۹	۳۳۰	۳۳۱	۳۳۲	۳۳۳	۳۳۴	۳۳۵	۳۳۶	۳۳۷	۳۳۸	۳۳۹	۳۴۰	۳۴۱	۳۴۲	۳۴۳	۳۴۴	۳۴۵	۳۴۶	۳۴۷	۳۴۸	۳۴۹	۳۵۰	۳۵۱	۳۵۲	۳۵۳	۳۵۴	۳۵۵	۳۵۶	۳۵۷	۳۵۸	۳۵۹	۳۶۰	۳۶۱	۳۶۲	۳۶۳	۳۶۴	۳۶۵	۳۶۶	۳۶۷	۳۶۸	۳۶۹	۳۷۰	۳۷۱	۳۷۲	۳۷۳	۳۷۴	۳۷۵	۳۷۶	۳۷۷	۳۷۸	۳۷۹	۳۸۰	۳۸۱	۳۸۲	۳۸۳	۳۸۴	۳۸۵	۳۸۶	۳۸۷	۳۸۸	۳۸۹	۳۹۰	۳۹۱	۳۹۲	۳۹۳	۳۹۴	۳۹۵	۳۹۶	۳۹۷	۳۹۸	۳۹۹	۴۰۰	۴۰۱	۴۰۲	۴۰۳	۴۰۴	۴۰۵	۴۰۶	۴۰۷	۴۰۸	۴۰۹	۴۱۰	۴۱۱	۴۱۲	۴۱۳	۴۱۴	۴۱۵	۴۱۶	۴۱۷	۴۱۸	۴۱۹	۴۲۰	۴۲۱	۴۲۲	۴۲۳	۴۲۴	۴۲۵	۴۲۶	۴۲۷	۴۲۸	۴۲۹	۴۳۰	۴۳۱	۴۳۲	۴۳۳	۴۳۴	۴۳۵	۴۳۶	۴۳۷	۴۳۸	۴۳۹	۴۴۰	۴۴۱	۴۴۲	۴۴۳	۴۴۴	۴۴۵	۴۴۶	۴۴۷	۴۴۸	۴۴۹	۴۵۰	۴۵۱	۴۵۲	۴۵۳	۴۵۴	۴۵۵	۴۵۶	۴۵۷	۴۵۸	۴۵۹	۴۶۰	۴۶۱	۴۶۲	۴۶۳	۴۶۴	۴۶۵	۴۶۶	۴۶۷	۴۶۸	۴۶۹	۴۷۰	۴۷۱	۴۷۲	۴۷۳	۴۷۴	۴۷۵	۴۷۶	۴۷۷	۴۷۸	۴۷۹	۴۸۰	۴۸۱	۴۸۲	۴۸۳	۴۸۴	۴۸۵	۴۸۶	۴۸۷	۴۸۸	۴۸۹	۴۹۰	۴۹۱	۴۹۲	۴۹۳	۴۹۴	۴۹۵	۴۹۶	۴۹۷	۴۹۸	۴۹۹	۵۰۰	۵۰۱	۵۰۲	۵۰۳	۵۰۴	۵۰۵	۵۰۶	۵۰۷	۵۰۸	۵۰۹	۵۱۰	۵۱۱	۵۱۲	۵۱۳	۵۱۴	۵۱۵	۵۱۶	۵۱۷	۵۱۸	۵۱۹	۵۲۰	۵۲۱	۵۲۲	۵۲۳	۵۲۴	۵۲۵	۵۲۶	۵۲۷	۵۲۸	۵۲۹	۵۳۰	۵۳۱	۵۳۲	۵۳۳	۵۳۴	۵۳۵	۵۳۶	۵۳۷	۵۳۸	۵۳۹	۵۴۰	۵۴۱	۵۴۲	۵۴۳	۵۴۴	۵۴۵	۵۴۶	۵۴۷	۵۴۸	۵۴۹	۵۵۰	۵۵۱	۵۵۲	۵۵۳	۵۵۴	۵۵۵	۵۵۶	۵۵۷	۵۵۸	۵۵۹	۵۶۰	۵۶۱	۵۶۲	۵۶۳	۵۶۴	۵۶۵	۵۶۶	۵۶۷	۵۶۸	۵۶۹	۵۷۰	۵۷۱	۵۷۲	۵۷۳	۵۷۴	۵۷۵	۵۷۶	۵۷۷	۵۷۸	۵۷۹	۵۸۰	۵۸۱	۵۸۲	۵۸۳	۵۸۴	۵۸۵	۵۸۶	۵۸۷	۵۸۸	۵۸۹	۵۹۰	۵۹۱	۵۹۲	۵۹۳	۵۹۴	۵۹۵	۵۹۶	۵۹۷	۵۹۸	۵۹۹	۶۰۰	۶۰۱	۶۰۲	۶۰۳	۶۰۴	۶۰۵	۶۰۶	۶۰۷	۶۰۸	۶۰۹	۶۱۰	۶۱۱	۶۱۲	۶۱۳	۶۱۴	۶۱۵	۶۱۶	۶۱۷	۶۱۸	۶۱۹	۶۲۰	۶۲۱	۶۲۲	۶۲۳	۶۲۴	۶۲۵	۶۲۶	۶۲۷	۶۲۸	۶۲۹	۶۳۰	۶۳۱	۶۳۲	۶۳۳	۶۳۴	۶۳۵	۶۳۶	۶۳۷	۶۳۸	۶۳۹	۶۴۰	۶۴۱	۶۴۲	۶۴۳	۶۴۴	۶۴۵	۶۴۶	۶۴۷	۶۴۸	۶۴۹	۶۵۰	۶۵۱	۶۵۲	۶۵۳	۶۵۴	۶۵۵	۶۵۶	۶۵۷	۶۵۸	۶۵۹	۶۶۰	۶۶۱	۶۶۲	۶۶۳	۶۶۴	۶۶۵	۶۶۶	۶۶۷	۶۶۸	۶۶۹	۶۷۰	۶۷۱	۶۷۲	۶۷۳	۶۷۴	۶۷۵	۶۷۶	۶۷۷	۶۷۸	۶۷۹	۶۸۰	۶۸۱	۶۸۲	۶۸۳	۶۸۴	۶۸۵	۶۸۶	۶۸۷	۶۸۸	۶۸۹	۶۹۰	۶۹۱	۶۹۲	۶۹۳	۶۹۴	۶۹۵	۶۹۶	۶۹۷	۶۹۸	۶۹۹	۷۰۰	۷۰۱	۷۰۲	۷۰۳	۷۰۴	۷۰۵	۷۰۶	۷۰۷	۷۰۸	۷۰۹	۷۱۰	۷۱۱	۷۱۲	۷۱۳	۷۱۴	۷۱۵	۷۱۶	۷۱۷	۷۱۸	۷۱۹	۷۲۰	۷۲۱	۷۲۲	۷۲۳	۷۲۴	۷۲۵	۷۲۶	۷۲۷	۷۲۸	۷۲۹	۷۳۰	۷۳۱	۷۳۲	۷۳۳	۷۳۴	۷۳۵	۷۳۶	۷۳۷	۷۳۸	۷۳۹	۷۴۰	۷۴۱	۷۴۲	۷۴۳	۷۴۴	۷۴۵	۷۴۶	۷۴۷	۷۴۸	۷۴۹	۷۵۰	۷۵۱	۷۵۲	۷۵۳	۷۵۴	۷۵۵	۷۵۶	۷۵۷	۷۵۸	۷۵۹	۷۶۰	۷۶۱	۷۶۲	۷۶۳	۷۶۴	۷۶۵	۷۶۶	۷۶۷	۷۶۸	۷۶۹	۷۷۰	۷۷۱	۷۷۲	۷۷۳	۷۷۴	۷۷۵	۷۷۶	۷۷۷	۷۷۸	۷۷۹	۷۸۰	۷۸۱	۷۸۲	۷۸۳	۷۸۴	۷۸۵	۷۸۶	۷۸۷	۷۸۸	۷۸۹	۷۹۰	۷۹۱	۷۹۲	۷۹۳	۷۹۴	۷۹۵	۷۹۶	۷۹۷	۷۹۸	۷۹۹	۸۰۰	۸۰۱	۸۰۲	۸۰۳	۸۰۴	۸۰۵	۸۰۶	۸۰۷	۸۰۸	۸۰۹	۸۱۰	۸۱۱	۸۱۲	۸۱۳	۸۱۴	۸۱۵	۸۱۶	۸۱۷	۸۱۸	۸۱۹	۸۲۰	۸۲۱	۸۲۲	۸۲۳	۸۲۴	۸۲۵	۸۲۶	۸۲۷	۸۲۸	۸۲۹	۸۳۰	۸۳۱	۸۳۲	۸۳۳	۸۳۴	۸۳۵	۸۳۶	۸۳۷	۸۳۸	۸۳۹	۸۴۰	۸۴۱	۸۴۲	۸۴۳	۸۴۴	۸۴۵	۸۴۶	۸۴۷	۸۴۸	۸۴۹	۸۵۰	۸۵۱	۸۵۲	۸۵۳	۸۵۴	۸۵۵	۸۵۶	۸۵۷	۸۵۸	۸۵۹	۸۶۰	۸۶۱	۸۶۲	۸۶۳	۸۶۴	۸۶۵	۸۶۶	۸۶۷	۸۶۸	۸۶۹	۸۷۰	۸۷۱	۸۷۲	۸۷۳	۸۷۴	۸۷۵	۸۷۶	۸۷۷	۸۷۸	۸۷۹	۸۸۰	۸۸۱	۸۸۲	۸۸۳	۸۸۴	۸۸۵	۸۸۶	۸۸۷	۸۸۸	۸۸۹	۸۹۰	۸۹۱	۸۹۲	۸۹۳	۸۹۴	۸۹۵	۸۹۶	۸۹۷	۸۹۸	۸۹۹	۹۰۰	۹۰۱	۹۰۲	۹۰۳	۹۰۴	۹۰۵	۹۰۶	۹۰۷	۹۰۸	۹۰۹	۹۱۰	۹۱۱	۹۱۲	۹۱۳	۹۱۴	۹۱۵	۹۱۶	۹۱۷	۹۱۸	۹۱۹	۹۲۰	۹۲۱	۹۲۲	۹۲۳	۹۲۴	۹۲۵	۹۲۶	۹۲۷	۹۲۸	۹۲۹	۹۳۰	۹۳۱	۹۳۲	۹۳۳	۹۳۴	۹۳۵	۹۳۶	۹۳۷	۹۳۸	۹۳۹	۹۴۰	۹۴۱	۹۴۲	۹۴۳	۹۴۴	۹۴۵	۹۴۶	۹۴۷	۹۴۸	۹۴۹	۹۵۰	۹۵۱	۹۵۲	۹۵۳	۹۵۴	۹۵۵	۹۵۶	۹۵۷	۹۵۸	۹۵۹	۹۶۰	۹۶۱	۹۶۲	۹۶۳	۹۶۴	۹۶۵	۹۶۶	۹۶۷	۹۶۸	۹۶۹	۹۷۰	۹۷۱	۹۷۲	۹۷۳	۹۷۴	۹۷۵	۹۷۶	۹۷۷	۹۷۸	۹۷۹	۹۸۰	۹۸۱	۹۸۲	۹۸۳	۹۸۴	۹۸۵	۹۸۶	۹۸۷	۹۸۸	۹۸۹	۹۹۰	۹۹۱	۹۹۲	۹۹۳	۹۹۴	۹۹۵	۹۹۶	۹۹۷	۹۹۸	۹۹۹	۱۰۰۰
------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------

او کشت بدو کرد و این اسم با عدد نام خود و نام هر که خواهد در شرف نهاد ۱۲۱۰

۲۸۵	۲۹۳	۳۰۱	۳۰۹	۳۱۷
۳۲۵	۳۳۳	۳۴۱	۳۴۹	۳۵۷
۳۶۵	۳۷۳	۳۸۱	۳۸۹	۳۹۷
۴۰۵	۴۱۳	۴۲۱	۴۲۹	۴۳۷
۴۴۵	۴۵۳	۴۶۱	۴۶۹	۴۷۷

در ۵۰ و ۵۰ باین طریق درج کند که مطیع او گردود و در
اول آو بر دعا که با او اقبال والا کرام پیش گویند و
تربیت شود رسد و در این مرتبات خواص بسیار
الحمد لله یعنی خدای بدیدگنده بهر مرتبه از بدو نیکی

و طرح و کتبی در
کتاب خوار و
و جیح و هیات و بی و فنا
برسد

که بد و رسد چنانچه در از این قسمت فرموده است اصل حقیقت گویند هر که خوا
که احسان این اسم کند اولیای که اعتقاد خیرین کنند و بختین دانند که هر چه بخوا
و بر این عالمیان میرسد و خدا هر سید را بوم القیام از آفت همه نجات
و از این پیش از آنکه خلق عالمیان موجود شده اند بر لوح محفوظ نوشته است قدرت
کامل خویش تقدیر هر فرد از افراد و بیان که حال آن بایشان میرسد و خواهد
رسید و چنانچه و نعمت را از خود نماند و بگویند که چنین میگردم این نوع نیکی
بمن نمی رسد و از این محل میگردم این نعمت بمن میرسد که آنها همه خطا است
این قسمت شده تغییر نمی یابد چون خود را بدین معنی ساخت و همه را از خدای
معالی دانست و بدو و خدا را فی سبک آن بند و عارف است که سالی سوال
کند که چون هر چه بود و هست و خواهد بود و همه تقدیر است و سست هر که فرزند
کنو و زمین هر گاه چون کنو و در آنالایب و قائم است جواب گویم
که شریف تابع علمت و علم تابع معلوم چون خدای تعالی معلوم قدامید است

که استخاره و کاف و مقفیه کز است اعطای ایمان نشانه حکمت و تدبیر و قلم تعالی
و باطله است و لیکن کاف و انهم تظلمون و است برین معنی گفته شد که هرگز
بر کسی صدمه نرسد و بدو و مقسط را هر که در تو بر او تمام رهان از جمله مطیعان

۳۰۹

۵۳	۵۵	۵۸	۵۹
۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴
۶۵	۶۶	۶۷	۶۸

که اندک شیخ بولی رحمة فرموده اند هر که او سواست و با بسبب حکمت
و خیالات ساده و در انشویش میدان اسم را باین طریق درج و درج کند
و در سوم کار فرموده گرفته با خود دارد و بعد دیگر در کند از آن بقیه نجات یابد
و چون دعوت از جهل و زور کند و بر انوع حکم مطیع گردد و برکت و دولت
در کار او ظاهر گردد و او از مخلوقات برتر شود و اما باید که او را از خلق هیچ

بیمند
از خدا خواست و در هیچ

طرح نمود و هر چه خواهد بود سید از خدا و اند چون بند باین معنا و صادق
کرد و خدای تعالی خلق خود را مطیع و فرمان بردار و یکدانه و سبب خوشی
فرموده که هر که این اسم مستطوع و جامع را در مرتبه و درج کند چنانکه کار را بدین

۴۰	۴۱	۴۲	۴۳
۴۴	۴۵	۴۶	۴۷
۴۸	۴۹	۵۰	۵۱
۵۲	۵۳	۵۴	۵۵

جمع کرد و آنچه مطلوب است و این مرتبه و درج که خسته و
غایب از نظم دارد و چون وضع اسما در مرتبه و قیام
پذیرد نام کریمه یا چیزی که در زود و در برکت مرتبه نوشته
آن نوع را در میان کتاب بند که کریمه و در زود و درج که خسته و

و دارند و افتوحات سید انشاء الله **الحمد لله** یعنی خدای اراده چنانچه بار آورده
بر بستانش قدرت و رحمت خویش این نیست که بر یکین سیدان ۴۰ بوده که

مخلوقات از یک است این هر سیما را که مطیع و مستعد است از اهل جمعیت گویند
 هر که خواهد که این اسم کند باید که معانی حدیث حضرت نبوی ص را بخواند
 که اهل علم با علم و با لعل با علم و خصال یعنی علم با علم و چون علم ضرورت
 حاصل کرد و با او علم جمع یافت حضرت جامع او را جمعیت را میگویند که در
 ظاهر و باطن که از آن جمعیت جامع جمیع حاجات عالمیان کرد و در حضرت امام
 مازموده اند که هر که در پیشانی دست دهد و از دوستان و یاران خود و یاران
 بود و در کار خود سرشته و سرشته از دست داده روزی که بیاید
 غسل کند و نماز را و دست بردارد و بر این است که با جمیع بگویند
 عقد کند و در جمیع کار و در جمیع باریان و دوستان خود شیخ خود را اندازد
 در میان و در کس از دوستان عالمیان تو هر روز از عداوت و دوستی بود
 که سبب تفرقه باشد این اسم را بخواند و بیست جمعیت هر کدام که خواهد
 حاضر و غایب که در جبهه خواب در آید هنوز نامی را نکرده چاره نبوی است
 یا دل آن و حشمت از میان بر طرف شود و در خواب آید و بیدار
 اسم را در رکعت دعا دست نماید و بگوید یا کبیر یا زید یا منعم و اگر بخواهد
 و توفیق دهد و بجا آید خود مضطرب گشته دعوت این اسم کند و بعد
 بگوید یا کبیر یا زید یا منعم و در هر است بر پیشانی او و در جمیع کرد و
 اگر بگوید شیخ مغرب هر روز و جمیع بگوید یا کبیر یا زید یا منعم و بیست
 مرتبه

در صحت
 اخصای
 سبب
 و یار
 بوند
 بعد از
 نصت

۱۱۴
 ۲۱۸
 ۱۲۳
 ۱۴۴
 ۱۵۵
 ۱۶۶
 ۱۷۷
 ۱۸۸
 ۱۹۹
 ۲۱۰
 ۲۲۱
 ۲۳۲
 ۲۴۳
 ۲۵۴
 ۲۶۵
 ۲۷۶
 ۲۸۷
 ۲۹۸
 ۳۰۹
 ۳۲۰
 ۳۳۱
 ۳۴۲
 ۳۵۳
 ۳۶۴
 ۳۷۵
 ۳۸۶
 ۳۹۷
 ۴۰۸
 ۴۱۹
 ۴۳۰
 ۴۴۱
 ۴۵۲
 ۴۶۳
 ۴۷۴
 ۴۸۵
 ۴۹۶
 ۵۰۷
 ۵۱۸
 ۵۲۹
 ۵۴۰
 ۵۵۱
 ۵۶۲
 ۵۷۳
 ۵۸۴
 ۵۹۵
 ۶۰۶
 ۶۱۷
 ۶۲۸
 ۶۳۹
 ۶۵۰
 ۶۶۱
 ۶۷۲
 ۶۸۳
 ۶۹۴
 ۷۰۵
 ۷۱۶
 ۷۲۷
 ۷۳۸
 ۷۴۹
 ۷۶۰
 ۷۷۱
 ۷۸۲
 ۷۹۳
 ۸۰۴
 ۸۱۵
 ۸۲۶
 ۸۳۷
 ۸۴۸
 ۸۵۹
 ۸۷۰
 ۸۸۱
 ۸۹۲
 ۹۰۳
 ۹۱۴
 ۹۲۵
 ۹۳۶
 ۹۴۷
 ۹۵۸
 ۹۶۹
 ۹۸۰
 ۹۹۱
 ۱۰۰۲

جمعیت وی در هر دو برابر رسیده و از او زدن آرد و اگر در وطن بود از
 کلمات بخانه یافته و از روی خطای شده توانگر کرد و نصیب شود و او
 جمعیت صورت و میخیزد صاحب دعوت این اسم اگر بر طر مذکور
 تمام نموده باشد جمیع آید بوی و جوش و طپش و در آن صوا و خنده از آن
 با جمیع توانگر و در یک مجلس از خواص امام اعظم است و دعوت این اسم
 مناسب است که مفسرین در بیان حال بکشند که ایشان را آرزوی
 باشد **الفی** یعنی خدای سدید یا ز است از همه کس و هر چیز در هر حال
 این نام است که اهل است را اند و کنایان از دل برکت این اسم
 زایل کرد و اهل گفتگو بگوید هر که خواهد که اجهای این اسم کند او را
 که بداند که غنی مطلق است و خیر او به غیر از اینها ندارد و بدین
 که او را بگوید و طبع از خلق ببرد و از جمیع خود را بگوید و هر چه
 خدا از غیر حق ندارد و تا از غنی او را از خلق مستحق کرد آن حضرت
 امام مازموده اند هر که بگوید یا کبیر یا زید یا منعم یا سدید یا کبیر
 کس را که بخواهد از چیزی طلب کند و اگر چه بظاهر طلب ندارد و او
 در باطن طامع بود این اسم را هر روز بر هر عضو از اعضای
 بخواند و دست زد و آرد و معطر و الطم کرد و دعوت این است
 که نیست که ایشان را آرزوی غنا باشد و هر که از او فرموده اند که بیست

بجور بگذرانیدم روز جمعه دیدم که متفق خانه باز شد و چهل هیای
 سرخ و ریشخند افراشته و او را شنیدم که زبان فصیح گفت ای صاحب
 درین ذکر بزرگانی ما درین خرد میزایم و اگر کم کنی ازین کیم و اگر برین نیز
 ایستای نیز باز میستم و عهد و این چنان رسم یا کافی یا غنی یا قانع یا بزرگانی
 چهل و شش هزار و دویست و هفتاد و شش است و عهد و کسیر مع صد و هشتاد
 چهل هزار و دویست و هفتاد و شش است و مجموع هشتاد و شش هزار و هشتاد
 و هفتاد است بکلی از دویست و شصت که در وقت کیم می توانی این اسما
 بودم بکلی از سالکان با من گفت که مرا در مکان آتی خان معلوم شد که کفنی
 و منته میساید خواند و از روزی که من میانی مناسب است و درین محل می توانم
 افتادم که طریقی از آن ایام و این وضع بود و اندک پیش از آن که
 زمره و آنرا با بزرگانی شخص مینویسم که و از روی من این مناسب
 حینایه چون تر و در خاطر آن که گویم تو چه بجام میخوری یا دیگر و تا درین
 صورت چه فرمایند چون تو بدست می کنی از طایفه این اسما را دیدم و او
 این فایده را می گفت که اصل بیت من است و دیگر می شنیدم که ملازمیت اسما را
 می کنند من و ایشان بزرگانی تو دعوت حکیم این اسما را و ضعیف گویم یا
 کافی یا غنی یا غنی یا قانع یا رزاق و چون این غنی مشاهیر کردم دانستم
 که اشاره بر آن است که برین طریق این اسما غلطام را ذکر میساید و نویسم

تکسیر
 اسما
 بونامی
 در شش
 ضعیف آورده

توکل

توکل با حضرت اسما تعالی درست کردم و بزرگانی اسما را دوست نمودم
 و مشغول میبودم که چون اربعین تمام شود آن هم کلی ساخته کرد و برکت
 این اسما را دوست داشتم و ششم به ششم بود که آن هم ساخته شد و اسمی و کمال
 کمال و در آن قضیه را در کتب بود که شرح آن طایفه را در اول جمله خوانست
 و عهد و کافی یا غنی یا قانع یا رزاق یا کسیر مع صد و هشتاد و شش
 و عهد و است و کسیر صد و هشتاد و شش است و عهد و شصت و هفت است
 مجموع چهل و شش هزار و دویست و هفتاد و شش است و عهد و کسیر مع صد و هشتاد
 که الکافی الغنی المطلق الفناح الزقاق لایزال اهد بالسلطان الا و عهد ما یتمنی الی
 علی صغریه و عهد لایزال ما عند العدل الا کثیر لایزال لایزال لایزال لایزال
 یا اسما تعالی و سید این طایفه و سید محبوب و صاحب کمال و شرف
 اللطیف علیه المطلب مغرب و شرف مقتول و عهد بزرگ و بزرگ از شرفان اسما
 اسما فرموده اند هر که این اسم را در شرف آفتاب که زهره مسعود بود
 و شرف شرف حال و شرف در خانه خود و عطار و از شرف
 میرا و زحل و مریخ مستقیم باشد در لوح کار که آن لوحی شرف الله
 و کمال آن نوره باشد عروج کرده با خود دارد و عین شرف است این غنی که کسیر

یا قانع	یا غنی	یا غنی	یا قانع	یا رزاق
یا قانع	یا غنی	یا غنی	یا قانع	یا رزاق
یا قانع	یا غنی	یا غنی	یا قانع	یا رزاق
یا قانع	یا غنی	یا غنی	یا قانع	یا رزاق
یا قانع	یا غنی	یا غنی	یا قانع	یا رزاق
یا قانع	یا غنی	یا غنی	یا قانع	یا رزاق
یا قانع	یا غنی	یا غنی	یا قانع	یا رزاق
یا قانع	یا غنی	یا غنی	یا قانع	یا رزاق
یا قانع	یا غنی	یا غنی	یا قانع	یا رزاق
یا قانع	یا غنی	یا غنی	یا قانع	یا رزاق

دارند را مستحق و معطر کرده و در جعبه انبساط و العاقل
 بکلیه الا اشاره المعطی یعنی اینده و مصالح معاش

هر چه خواهد بود که از این نامیت که آدم را هم السلام بپیکت این نام بر جمله است مگر که شوم
 شیخ بول چه اسم زدند که هر که محتاج باشد بهیچ چیز و هیچ کس
 دعوت این اسم را دوست ناید بعد و کبر و در او بگوید یا محمد یا
 از خلق بیاید و در دهان این اسم در حدیث صحیح نیاید و بعضی از اهل کفایت
 که حق سبحانه و تعالی بلفظ المعقل یا بکلمه چون شیخ از راه خود بر آید
 بهمین قدر التماس نمود **المانع** بجا یعنی خدا باز دارنده است از غلظت
 و راحت و مختار از هر که خواهد از بندگان اهل تحقیق گویند هر که خواهد که
 احصای این اسم کند باید که با آنکه اگر همه عالمیان جمع شوند و خواهند
 که مقدار ذره مغز بتجسس کنند تا قدرش را بشناسند نتوانند رسید
 پس باید که خدای تعالی را بدست کسی که در آخر خدا ظاهر جمع داد که
 نه خبر تواند رسید و نه شمر و نفس خود را از هوا منع کند با نام طایف
 دنیا و آخرت از دو نوع کند حضرت امام فرموده که اگر چنانچه **مایا** ساز
 حکما باشد بسلام خواب این نام بسیار گوید سازگار باشد و در هیچ
 بوی و حسه فرموده اند که زمان نزل آفت مثل بکانه در بسیار
 و آن نخل و باد و باران و طوفان و هر طایفه باشد و از آن ترسد بزرگ
 این اسم را دوست نماید سلامت ماند از آن بیم و اگر در میان جمعی
 افتد از هر جانب که بدعوت این اسم را دوست نماید غالباً بصلح

خواهد بود

این شیخ

و نفس دیگر از نام

آیند

ای

ایضا میان ایشان **القهار** یعنی رساننده عالم و خوار و مصیبت هر که خواهد
 این نامیت که زمین و آسمان بپیکت این نام تا بخدا اهل تحقیق گویند هر که
 خواهد که احصای این اسم کند باید که از هیچ مغز بتجسس نکند و در هیچ
 که نتواند و نفع رساننده تا حضرت عزت ضرر خلق از دور دارد شیخ
 بول که فرموده اند هر که بطلب جاه و مرتبه عال و دنیا دل بدهد
 منزلت بر خورشید و از بار خود بپایند این اسم را حدیث بگوید که از خدا
 و دولت این کرد و بد دولت و منزلت علما رسد حضرت امام قدس سره
 فرموده اند که هر که جاه و منصب بپسندد و از روائی آن ترسد هر شب جمعه
 و هر شب ایام بعضی این اسم را حدیث بگوید در آن دولت بپاید و بپایند
 و دیگر روزها و شبها و جمعه بسیار خواهد تا دولت او ثابت و منزلت
 عالی او برقرار باشد **التامع** یعنی استنده منتفع و شاد هر چه در صورت
 خیر یا در صورت شر و بگوید این نامیت که در باب بپیکت این نام
 غار واسطه حقیقت گویند بر هر که که احصای این نام کند و باید که احصا
 کند که هر چه در شر و نعمت و سخت و آسان در دلتا و راحت هر کس که
 میرسد باز دست او مست و نفع و ضرر رساننده حضرت شافع است و تقدیر
 و تا تواند بر آن باشد که از نفعی بپندگان خدا رسد و بیک خوا و خلق
 تا خلقی حال در دنیا و آخرت با او بگوید کند و چون بیت او بنویسد و بگوید

خواهد بود

توانا

送

ن	ا	ف	ع
ع	ف	ا	ن
ا	ن	ع	ف
ف	ع	ن	ا

إذا برز الخلائق لدعوتيه من محافته يا معيد الله يعلم ما تجل كل
انبي وما تفيض الارحام وما تزداد يا حميد النعال ذا المن على
جميع خلقه بلطفه يا حميد النعال ان الله كان غنيا جدا يا عزيز
المنيع الغالب من كان يريد العزة فله العزة جميعا يا قاهر ذو
البطش الشديد انت الجبار الذي لا يطاق اعتقائه يا قاهر ان يفسد
ربك لشديد الله هو يدي ويهيئ يا قريب المتعالي فوق كل شيء
علو ارتفاعه يا قريب المتعالي نصر من الله وفتح قريب وبشر المؤمنين
يا منزل كل جبار يهزم عذبه سلطان به يا منزل مسجده ما في السموات
وما في الارض وهو العزيز الحكيم يا نور كل شيء وهذه انت الذي فلق
الغمامات بنور يا نور نور على نور يهدي الله لنوره من يشاء يا غل
الشامخ فوق كل شيء علو ارتفاعه يا عالي كهيعص حم عسق يا قاهر
الطاهر من كل سوء فلا شيء يعاذه من خلقه يا قدوس الطاهر
يسبح لله ما في السموات وما في الارض الملك القدوس العزيز الحكيم
يا مبدي البرايا ومعيد ما بعد فناها بقدرتهم يا مبدئ ان اخلق
نزلنا الذكر واناله لحافظون يا جليل المتكبر عن كل شيء فاعذل امره
والصدق وعد يا جليل المتكبر الحمد لله صدقنا وعده واودنا الامر
نقبوا من الجنة حيث نشاء يا محمود فلا تبلغ الا وهام ولا تفهم
كل

كل كنه شائيه ومجده يا محمود والله هو الحق الحميد يا كريم الغنى
ذا العدل انت الذي ملك كل شيء عدله يا كريم الغنى الله لطيف
بعباده يفرق من يشاء وهو القوي العزيز يا عظيم ذو الشان
وذا العز والمجد والكبرياء فلا يذل عزه يا عظيم قل دعوا الله
وادعوا الرحمن اياما تدعوا فله الاسماء الحسنى يا عجب الصانع
فلا تنطق الا لسن بكل آياته وتكليمه يا عجب الامور هو الله
الحالق الباري المصور له الاسماء الحسنى يا قريب المحيى للمداني
دو كل شيء قريبه يا قريب المحيى ان الله كان على كل شيء حسيبا
الله لا اله الا هو يا غياث عند كل كربيه يا عاذي عند كل شدة
ويا مجيبي عند كل دعوة عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم
اسالك اللهم بحق هذه الاسماء المكنونة المخزونة ان تصلي على محمد
وال محمد كلما ذكره المكارون وكما شكره الشاكرين وكما سمي عنه الغافلون
وعلى جميع الانبياء والارسل وان توفقنا ايمانا واما ناس عتوبات الدنيا
والآخرة وان تصرف عنا ابصار الظلمة المريد بن السوء وان تصرف
قلوبهم عن كل تحذير ومحوف ومن شر ما يضرهم الى خير ما لا يضرهم
غيرك يا قريب المحيى المستحيب المداني دون كل قريبه يا قريب المستحيب

اللهم هذه الدعاء منك الاجابة وهذا المجد وعليك الشكر والالح
ولا قوة الا بالله العلي العظيم وصلى الله على سيدنا محمد وآله اجمعين
الطيبين الطاهرين والمحدثين رب العالمين

اللهم اني استنزلت في اسمائك الحسنى وكلماتك العليا ان تصلى
على محمد وآل محمد وان تستقرى الارواح كما تحقتم سليمان بن
داود عليها السلام

تفلسف از علما و عو که منت پیغمبر مرسل صاحب تربیت بکرت این اسما که
دعوه کرده بودند از جمیع بلایا خلاص یافتند و از مکر اعدا این شدند و از
واقعت شانه افکند خلق ساکت شدند و اعدا را متوجه کردند و آن منت پیغمبر
اول آدم ص ۱۲ ادریس ۳۴ نوح ۴۰ ابریم ۵ ایوب ۶ یونس ۷ جبرئیل
صلوات الله و سلامه علیه اجمعین و بقول شتر علما دعوه این منت یکانه بود
که روح الامین بایشان آمده و این اسما آورده و گفته که چه ترتیب دعوه از اینجا
آورند تا این نجات حاصل گردد و اعدا متوجه کردند و آنچه از انبیا غیر ازین
منت بودند پیشتر برانند که ازین منت اجازه و سلسله روایت یافتند و از
تعلیم ایشان بتر دعوه رسیدند و بلایای ایشان برین انکشف شد
و خلاص و نجات ایشان واجب و معتقدان اتباع ایشانند و غضب بر
مکران کردند و ازین منت که بسیاری از انبیا و اولیا که صاحب دعوه بودند
عاقبت شهادت یافتند که عالیه ترین مقامی ایشان تراشیده است اگر نبی و اگر
ولایت قال الله تم ولا تعبدن المذنبین قتلوا فی سبیل الله امواتا علی احیاء
عند ربهم یرزقون و حیث با آیتهم الله من فضل و قال الله یرزقون
الموت کتاره کتل مسلم و این جایگاه موت فرموده چون موت باشد
بود که راه وی کرد و هم رفیع درجه مستقبل و چون صاحب دعوه را
کشف شود درجه رفیع برسد که خداوند اگر ملامت است باند که
بنده کرامت بسیار میکند و حاله و عم نواله و این بیان شری و بسطی دارد

دعوت

و شایع دعوه آنچه کمال یافتند که در آخر شهادت شدند و از انبیا صلوات الله
آیة صاحب دعوه اسما بودند در جابت رفیع تر از دیگران یافتند و در
شدند چنانچه حق تعالی باین فرموده تبارک و تعالی بعضی از انبیا
شرع اسما و آداب آن بچند طریقت اول طریقی که بزرگان دین از انبیا
کرده اند از بهر ابعاد و اختصار و تسهیل امور طریقی و بعد از آن شرائط یاد
کنیم اول جمیع آن که هر روز یکبار بخواند و در وقت همیشه و نام روزی
کم غم و غریب الوجوده آب روی عند الخالق و الخلاق و جیه کرد و در هر
از هر ناری نفس یکبار بخواند بجهل بزرگ و در هر وقت و حاجات
او را بود و هر چه روند بخداد او بود و در همه کارها ثابت قدم گردد و اگر سرافرازی
کراید خواب در رفت جمع کند و بگویند صوائی رود و استخاره کند و بعد از نماز
او را و افضل ۹ دعوه کند و سبب و یکبار این اسما بخواند بخواند هر نوبت از اول
تلاک و با عاده او ای که از شرائط است و فتم آن که دعاست که چون دعوه تمام
یکی از مطیع اسما روی ظاهر گردد و مراد وی حاصل کند و تعلیم علوی چند
صاحب دعوه ندانند بغير از حاجت حالی بر آورده شود است شریخ اسم
اولت نیت قرا عدا بعد از شرائط و آداب و طهاره که جمع کرده اند هزار مرتبه
بخواند و حاجات او برسد و در احایه یا بد پنج اسم دوم در دفع ملامت و
سرور و دفع غم و خلاص از قید تا و از جهه حل مشکلات و طلب حاجت

[illegible]

هر که در شب بختیست و بیکارانی
چهل اسم بخواند آدم را علیه السلام
ده خواب ببیند شیخ

کتاب
بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
والآله الطيبين الطاهرين
الاجزاء

خواننده این اسمها بگوید که کلمه سبحان الله ثلاثه از اسم اول است بگوید این کلمه
برای سرعت اجابت در اول هر اسمی از این اسمها میگوید شریعت

تکلیف که امام زمانه شیخ فرموده که این اسمها را بعد از هر نماز و در هر وقت که بخواهد بخواند و هر کس که بخواند
تا این شیخ کبریا دست آورده و نقل کرده که این چهل اسم اعظم بعد از صاحب دعوت اول شده و در این اسمها
علیه السلام مطالب علیه السلام میجو و میتر و گفته شده بود صاحب دعوت دوم که حضرت شیخ شهاب الحق و الدین
بود این چهل اسم را پیدا کرد و بعد از آن مشغول شد بعد از آن که شیخ از او رفتن را در نماز رخصت کرد شیخ فرمود که این اسمها را
این شیخ را از نزد شیخ شهاب الدین در خواب بسیار کرد تا بدست آورد و بطرف فارس برد و از بزرگان آنجا
شیخ ظاهر شد و مشهور شد و این شیخ بود شیخ فرمود که این اسمها را بنام کسی که بخواند و هر کس که بخواند
هر اسمی را در وقت که است بگوید و صغیر صغیر آنست که هر اسمی را از هزار بار بخواند و بگوید که هر اسمی را هزار
بار خواند یا از هزار بار بیشتر و اگر چه صد هزار بار بخواند دعوت بگوید و دعوت صغیر و کبر عبارت از شهادت
گفته شد و نقلت که شیخ شهاب الدین بعد از وفات صلوات و او را در بعد از وفات خود این چهل اسم را
هر روز هزار بار خواند و بر طبق دیگر هر روز چهل بار خواند و هیچ وقت ترک نکردی

۲۲۷
م ف ع و ل ا
ا م ل ف ع
ع ا د م ف ل
ل ع ف ا م و
و ل م ع ا ف
ف و ا ل ع م
م ف ع و ل ا
شاه نام خیر
۱۳۹۳
۱۱۳۵

فخر الملة والشريعة والدين ابوالمكارم که از اقطاب و اکابر فارسیان بود و شیخ
 الشیوخ وقت خویش بود و از مردان مدبر و زاهد و پیر و پندگزار و مددگار
 ملایم و صمیمی و شایسته و پیر و پندگزار و مددگار و پندگزار و مددگار
 رسید که مستعد درک روز این کتاب گشت شیخ شهاب الدین علی بن محمد
 که اندید و وصیت کرد که چگونه نگاه دارد و چگونه دعوت آن کن و شرائط را
 چگونه ادا کن شیخ ابوالمکارم بر این شیخ مداومت مینمود و عزاداری و
 افروزی حاصل میکرد و پس از آنکه از توفیق بیاید که اسرار معز و حکم داری و از آن
 محرم بپوشی و شرائط آراتهای بجای آوری و بر عقل و دانش و تامل بسیار بدانی
 مشغول شوی و اگر تاخیر و تطویلی در ظاهر شد آثار آن واقع شود و از تو
 صنعت و انامی خود دانی نه جل به صنعت اثرها کنی که بزه شدیدی و الحاح
 یکفیه الاثره چون امام مطلق شیخ ابوالمکارم بجانب فارس آمد ترجان بکار
 زود و شیخ گفت کتاب را بپای کسی کردم تا فیض آن عام گردد و مردم زود زار و
 نافرمان باینده و بر او دینی و دنیوی برسد که خطای عالم به صاحب دعوت محکم
 باشند و خلاصی خلق عالم از بلیات و رسیدن بر درجه عالیه و طاعت است
 و در بزرگترین طاعتی است و از اینست که اهد تبارک و تعالی زموده و رجال الله هم

چنان شیخ بزرگ اصل
 اسرار از سرایت
 بود و خود این
 کرده بود و خراسان
 یافته بود

نخاست

تجارت و لا یسبح عن ذل الله و اتم ترین صاحب دعوت است که بی غرض طلب کند
 تا او را استغاثی بیشتر بود که از شرائط است و شیخ دعوت زود زار و مددگار
 این اسما هر یکی علی حده زموده هر سه را از شیخ صغیر و شیخ کبر و بعضی از شیخ
 که صغیر و کبر را بهم آورده و در آن هر یکی از صغیر و کبر و شیخ الجمع چندین حرف
 زموده بعضی ناشی و بعضی معنی و آنچه زموده تا بدان بر قبول خدا و خلق خدا
 رسد و این کتاب را که شیخ دعوت الکمال نام کرده و شیخ وصیت فرموده که این
 کتاب را بدست هر کس میداد که توبه این دعوت ندانند و شرائط ۲۷ کانه آنرا
 بجای نیارند و طریق آداب نگاه ندارند و در راه غلط افتند و بیک که ناشی
 کار فرمایند و از باینده و بدان مأخوذ خدای و خلق کردند و زمار زنها که صاحب این
 فن کتاب آداب و تقوی باطله را تب نگاه دارد تا مراد است دینی و دنیوی پیدا
 و خطای را از مراد و فتنه پیدا شود و صاحب دعوت که آداب و تقوی نگاه ندارد
 او را مدعا حاصل نشود و اگر قاعده مذکور بجای آورد قبلا حاجا خلق را بپای
 آن شرائط دعوت زد و اگر استخوان و شیخ و علم این قسم دعوت چه بکس
 ۲۷ شرط است و آن شرایط بر سه قسم است قلی تعلیمی تلقی آقا قسم اول
 آنرا قلی خوانند آن ده چیز است طهارت ظاهر ۲ تصفیه باطن ۳ زود زار و

منشی استغاثی بعد از این که شیخ را

و در آخر کبر جمع الجمع

پوشیده م

درین موضع قریب دوری
 شده و علی بن محمد
 شده و آن را بن عیادت
 شدت از علم و دوحه که
 هفت پیچیدگی صاحب
 شریعت بزرگ این

کتمان سه بخورد دعوت ۴ استخراق ۷ احتیاء اغذیه ۸ محافظت دعوت ۹ تعلیم دعوت
 ۱۰ اعاده اول اسم در آفرینست اما قسم دوم که از تعلیم خوانند آن نیز ده
 چیز است اعظم نیت ۲ اجازت است و سه سبیل روایت عم افتتاح اول
 ۳ و بعد از وقت ۴ مشورت یا مرشد ۷ احترام از نام خود ۸ تصور خط اسم که دعوت
 کنند ۹ اعداد معین ۱۰ نیت دعوت صغیر یکبار اما قسم سوم که از آن
 خوانند آن است چیز است ۱۰ دوام وقت ۲ حسن اعتقاد صاحب دعوت ۳
 تعلیم علانی عم شجاعت در ملاقات ارواح یا در مطالعه دعوت ۵ موافقت علم و
 عمل صاحب دعوت ۴ تفهیم اسم اعظم یا آیه موافقت آن با قطع دل از دنیا و آنچه
 از شرایط اربعین است از تلقین است و باید که آن در کتاب نوشته شده باشد
 اسم چهارم و اربعین سه مرتبه دارد اربعین ترک عاده دفع اربعین تبدیل احکام
 سوم اربعین تصفیه باطن اما بیست و هفت شرط اول که طهارت است چون
 افتتاح دعوت کند باید که به وضو بنشیند و چون افتتاح آن کند دو رکعت استخاره
 بگذارد و نشسته روی بتبل برانوی ادب و دست بر سر رک نهاده بپا نشیند
 افتتاح دعوت کند و طریق آداب آن و بعد از آن دعوت آن بگوید که در
 کتب نوشته شده باشد است و اجازت تعلیم کند اما اربعین که تعلیم بدعوت
 چهل

اجازت است

اعاده اسم در آفرینست

غیب

اعیان

چهل اسم دارد و بیست اربعین است و اربعین که مخصوص با شیا چهارده
 است و آنکه مخصوص است باهل خلوت که اربعین ترک عادت است نوع
 و اربعین که مخصوص به تسخیر شیای چند نوع است اول از آن تسخیر
 ملوک و سلاطین اند دیگر زحلیان که قهر و قسا و کابرد دیگر جمعی
 که قضایه و فتنه و علما اند دیگر تریحیان که امر و متحله اند دیگر ناهیدیان
 که مطربان و خواتین و اهل طنبه دیگر عطار دین که زور را و دیگران
 که چاسوسان و سبک سران اند از هر نوع و اربعین که مخصوص بدعوت
 کوکب نوع است و اربعین که مخصوص به تسخیر اجسامان دوازده
 نوع است و اربعین که مخصوص بطابع چهار نوع است و اربعین که مخصوص
 بدعوت شیای طیر و حوکیان نوع است و اربعین که مخصوص بدعوت
 و ارواح شش نوع است و اربعین که مخصوص بمشروبات کوکب دوازده
 نوع و اربعین که مخصوص بملکوت قرآن و قواعد آیات و اسماء اترانی
 مختلف است تا بعد و چهارده و اربعین که مخصوص با انواع اذکار دوازده
 است و این شرح طوی دارد و درین کتاب تکلیف از کتاب ملکوت الحاح
 طلب کنند اما اربعین که مخصوص به پیغمبر است که صاحب دعوت را بکار باید

مستلزم

و گفته شد که چهارده است ۱۱ اربعین آدم که اربعین توبه است ۱۲ اربعین نادر است
ترک عادت است ۱۳ اربعین نوع که طلب بخت است ۱۴ اربعین خلیل است که
اربعین استگرام خوانند ۱۵ اربعین موسی که طلب علم است ۱۶ اربعین صالح
که طلب حراست است ۱۷ اربعین لقمان که طلب حکمت است ۱۸ اربعین سلیمان که
طلب ملک است ۱۹ اربعین داود که انابت است ۲۰ اربعین یعقوب که استقامت
۱۱ اربعین ایوب که استقامت است ۱۲ اربعین یونس که استقامت است ۱۳ اربعین
یونس که استقامت است ۱۴ اربعین مصطفی که صلوات الله علیه و آله است ۱۵ اربعین
وصالت و این اربعین در چند دعوت گفته شود بایهام و کنایت اما
ترتیب یکی از این اربعینها که گفته شد آنست که اول افتتاح آن غسل پاک
بر آورد و جامه نودرپوشد و اگر نوندارد آن عادت بشود و نیت این
ترک عادت نماید که در دل دارد و بمقدار چهل رکعت نماز در آورد
افزاید هر کدام که تواند که بر آن مداومت نماید اول روز اربعین افتتاح
آن کند و ترتیب آن اینست نماز مشرقی چهار رکعت نماز چنانکه دوازده
نماز اوایل که میان شام و خفتن گزارند دوازده رکعت نماز حفظ ایاتی که بعد
از نیت شام گزارند دو رکعت نماز مقدمه و ترک بعد از نیت خفتن گزارند
دوازده

دوازده رکعت نماز تهجد که در نیمه آخر شب تا صبح صادق گزارند دوازده رکعت
هر وقتی که وضو سازند و دو رکعت شکر وضو و هر وقتی که مسجد در آید دو
رکعت تحت مسجد اما نمازی که او را در سبزه در اربعین در ده اول در
رکعتی بعد از فاتحه یکبار آیه الکرسی بخواند و در ده دوم در هر رکعتی بعد از فاتحه
یکبار آیه الکرسی بخواند و در ده سوم در هر رکعتی بعد از فاتحه دو بار آیه الکرسی
بخواند و در ده ششم در هر رکعتی بعد از فاتحه سه بار آیه الکرسی و در ده
چهارم به همین ترتیب اما در هر دو رکعت که سلام بازده سه بار آیه الکرسی و
یکبار فاتحه بخواند یعنی آمن الرسول و این ترتیب یک اربعین اول است که
از عادت پیرون آید بعد از آن اربعینا ترتیب برمی آورد اما هر طالبی که یک
اربعین باین ترتیب بر آورد و از بعد از نیت احتراز کرده باشد و غذا را نگاه
داشته قدم در دعوت گیر چهل هم تواند نهاد خاصه چون نظر مستغرق
مستجاب الدعوه برین طالب بود اما دیگر شرائط تصفیه باطن آنست که
باطن را از جمیع اخلاق دمیجه پاک دارد و لزوم خلوت آنست که از اول تا ختم
دعوت دل و جوشن خود بهم دارد و در خلوت و اگر ملا آید آنکه کسی وقت احوال
اوست و وانکه در تردد دعوت پنهان مشغول بهتر از آنکه در خلوت و خلوتی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطاهرين

روز است و درین مدت که دعوت کند هر روز پنج هزار است و هر شب پنج هزار
چنان وقت باشد که دعا کند و از روز چیزی باقی بماند تا شب و در آن وقت
دعوت دفع شود و چنان وقت که یعنی یارب یارب یارب میگوید چون
شب در آید افتتاح دعوت نماید و اندرون پاک دارد و آن شب نیز برتر
ترتیب کند که در وقت و اگر خواهد که سلاطین روزگار و ملوک زمانه مطیع او
باشند حاجتی از توفه خالص بسازد و این اسم را بعد از دعوت پست و
نه روز برای اکثری نقش کند و در ساعتی پسندیده سعد در پیش
خود برار سلاطین و ملوک رود بسیاری بران خام نگاه کند تا آنکه چنانکه
کسی بوقت او افتد تا آداب دعوت نگاه داشته بود که البته ملوک و سلاطین
مطیع او شوند و معتقد و عازم نیست بود و این را با آنچه چنان
که هر کتاب چنین معنی یافته و هم چیزی درین کتاب درج است
از ترتیب و طریقت و حقیقت امان هر کسی چنانکه در باید که صاحب دعوت
از خداوند تعالی بزرگ و خدایا بر خود مطلع و حاضر داند و از خدای عاقل نماید
و اسم اعظم خدا را معترض دارد تا برسد جمع الجمع این اسم است
که اگر در زمانه گذار شود و روی خلاصی نبود در آن پاک دارد و نیت خالص
بخدمت نیست سیمصد هزار است دعوت کند چنانکه آن مدت که تواند و چنانکه
نمود

چنان وقت باشد
باید که بگوید
صفت و دعوت
نیز همین صفت
رست

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطاهرين

زودتر هر که از آن قید خلاصی باید و تفاوت نیست هر چند که در هر خطوبه
کرش متکبر دارد یا با معیجی رافقاده و در وحشت است و خواهد که ستم
شود و بدست سی روز ششصد هزار است بر خواندن بشراط و عزم
نیت که اگر سنگ بود بکرت دعوت چون معنی کرد و در سلیم چنان
الکس هم در میان دعوت صاحب دعوت بدید آید که چون دعوت آید
الکس در حلم و سلم کامل شده باشد و اگر کسی را ستم سازند و بهیم قتل و
ملک بود صاحب دعوت به نیت نجات او متصد هزار است دعوت کند و
این نیز چنانکه تواند بود دعوت را با هر بد و اسم اول نیست
سبحانک لا اله الا انت یارب کل شیء و قاریش خواص اسم دوم
در شرح صفت است که اگر کسی شکل و یکس و شکست و به مدد و حاکم
بود و با این در نظر خلق بغایت حیر بود و بگوید مدت چیست روز دعوت
این اسم کند و هر روز پانزده کت بر خواند که در نظر مردم شکوه مند و غم
روی شناس و فانی روزی کرد چنانکه هر که او را چند دوست دارد و از بخت
دارد و کرش است و مدت پانزده روز هر روز با نصد و پنجاه کت به نیت محبت
دعوت کند تا نیری عظیم باید و اگر برگاه و مشر و آقا خواند و بخورد و عیوب
همین اثر دارد و این دعوت بعد مذکور باید خواند و اگر به نیت تجبیه بر ۵۵۵ عدد

سیمصد
در
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطاهرين

در خواندن این اسم سه عدد و در میان چیزی از اخلاص است
کند از عظیم و در آن تجویب یا خطوبه دور بود و سافتی در میان یا
نزدیک بود و موجب و کرش و بخورد نتوان داد و اندام موصوفه برانش برید
بعد از دعوت که مان خواص و در ولاده و خاصیت اسم دوم
در شرح که است که اگر بزرگ از بزرگان روزگار خواهد که درجه طالع خوش
بالا تر از آن داند که است و خواهد که اگر بر روزگار و سلاطین رحمت و
رشته و خرج بسیار مطلع او کند باید که دعوت این اسم کند و این دعوت
را دعوت الهی خوانند و این بود چنان اختیار است که مدت باشد روز
دعوت کند و هر روز از آن پانزده هزار است و هر شب پانزده هزار است
خواند و درین دعوت علو و رفعت خویش طلبید در آن چیزی که خواهد که اگر
درجه طالع در عالم حقیقی و معارف طلبید همچنان مسیر کرد و اگر روی
دل صاحب دعوت در عالم ملک و سلطنت و حکومت باشد مان مراد چنانکه
و بمقتضای خود برسد و چون دعوت بخورد و خواهد که مستدام بیا بد حاجتی
سازد از منته جوش و نبوت مشتری این اسم را در اکثری نقش کند و همین
در وقتی در وقتی بغایت سعد پر شود و هر کس خواهد که سعادت روزی
اوند

بر جمیع خلایق
توان خواند و بر جمیع
چنین و بر هر که
نیز همین اثر دارد

او شود باید که این هر را بر مسئله کند و بدید تا آنکه کسین فرود آید و اسم را نیز خواند
که از زمان سعادت بهر روز دو درجه طالع او دفع شود و باید که هر روز
چال خود باشد و از فضیلت عالم بخازی و فایات روی بر تابد و شغل هر چیزی
سازد تا از حضور دعوت با خبر باشد و تقاضای نیکه هیچ حالی که نگاه او را در جم
قدرت محم دارند و زنها که احوال دعوت تا تمام و تمام نیز با کس نگوید تا برسد
و شش این طریق او را منظور نظر دارند که اگر بچانه زاید سستی از سسرار دعوت
مطلع کردند دعوت او اجابت نشود و از محبت آن عالم دور افتد و خوف
رجعت اسم نیز باشد جمع الجمع را یکی خاصیت آنست که اگر در میان دو
کس مخالفت بود مثل دارد و پد روزی یا مثل هم جنت یا مثل دوستی
یا غیر آن این اسم را بخندین مدت که تواند پنجم را خواند و پنجاه کت بر خطوبه
از خلایق خوردنی خواند و تا دو کس با هم بخورند و طاقت در میان ایشان
بدید آید و اگر غنیمت و بغض و عداوت پیش از حد بود مدت دعوت پنج روز
کند و در آن مدت پنجاه و پنجم از کت بر خورده خواند که ذکر آن کرده شد و
اگر مخالفتی جای دست و در مثل سلاطین و امار و وزرا و اشکریان و صاحب
دعوت به نیت جمعیت پانصد هزار است این دعوت کند مصلحت در میان
پیدا شود و اسم اینست یا الله الا اله الا انت یا الله الا اله الا انت
یعنی ای خدای خدایان که بلند است مرتبه از کائنات و خود

دعوت
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطاهرين

خواجه اسم سیخوم در شصت و شصت و شصت که اگر بازماند بنویسد که
است یا در اجابت بروم خلق است باید که روز آینه وقت نماز طهارت
تمام بجای آورد و لباس ظاهر در پوشد و به مسجد جامع رود و با وارد و نما
مشغول باشد تا نماز جمعه بگذرد چون سلام باز دهنه با چپکس سخن نگوید
و خاطر را بخوابد دارد اگر چه از میان خلق و مسجد بدو و بعد از آن در آن
دوبست این اسم را دعوت کند به اخلاص و ضربه خود را از تصورات
پاک دارد که او را وقتی پیدا شود و قدر است بدید که در دران دم خواه
آفتاب و ماه را از آسان بزمین آورد و اگر خواه برق و باد را بگیرد و زمین
بجایانند و کوه بشکند با عفتا و درست و دلی از غیظ خدای باید دشت و از
کینه و عداوت خلق خدا نغور دپایه که احتراز تمام نباید کرد و اگر برخلاف
این بودیم هلاکت بود که هم دران موضع حلقوم او بگیرد و از نماز نگاه فراز
نخواهد رفت و اگر شرائط را نیک رعایت کند برادر و متقدمی که دارد برسد
و اگر تقصیری واقع شود دران موضع او را دبی کند که هر کس گستاخی و از
قدم درین نهد و اگر شرائط و عادات معهود طریق آداب سپرده و تقصیر
باطل کرد و رعایت که دارد و هر متقدمی که است و هر مادی که دارد
شمار خواند و آن مراد بر آید و آن متقدم حاصل کرد و به پیشانی امیدی

فم

این عدد دعوه کبیر است

१९

شرائط را بجا آورده باشد و مستحق و مستعد این دعوت خود بدین مرتبه و
پایه رسیده اما چون در دعوت نفس او کم شود و در طلب علم کند و این رزق
عظیم است و موجب و برکس ازلی و کمالیت ابدی یافته باشد و در این
جهان صاحب دعوت شود و صاحب دعوت آنکس نبود که اسم
اعظم را از وی مخفی کند و بر خواند بگذارد که اسرار و عجایب خدا
عالم غیب مجموع برالواح دل و ضمیر او مسطور و در لوح فکر او منقوش بود
و از اغیار پنهان دارد و در وی نشانه صاحب دعوت آنست که چون
افتتاح دعوت کند هر دعا از دعوت که بر زبان او جاری کرد و فی الحال
مسحوب شود و توقف در آن نیندند و هیچ کس این حال را نماند
که فلان چیز بدعا منتهی حاصل شد یا حاضر کند یا کسی بر سر ظاهر نشد یا فلان
چیز در ایات و امثال این پیش از ترویج فلان چیز را دانستیم تا عاقلان دعوت
نبیند و ازینست که انصاف را آدمی که دعوت اسم اعظم کند کسی آن بود که صاحب
دعوت کرد و نادان و نادانگ سرایه که او را حاصل و پیدا شود مغرور بود
که هر چند بحاجت که پیش پند یک پیش از آن بود باید که دل او روبرو و مکلنی
باشد و از توفیق محنت نترسد و از مقامات خود قطعا حدیث نکند و در پیش
آداب دعوت بود تا کامل کرد و جمیع الجمع اگر خواه که بر سر تبه بلند کرد
که پیش از حق عالم اینکس بود باید که بخواند و در چندین مدت که تواند چند
زود تر بهر دوست و نسبت از هر راه دعوت کند و در دعوت باطن را

صافی

صلاتی باید داشت و رعایت شرائط باید کرد و اگر کسی نواز علی یا قضائی یا
احمدی یا هر کاری کرد و امثال آنچه واجب دارد معزول گردد و خواه
که بر کسی را خود را گرد و دست از آن بپوشاند که در گرفت و اگر معزول نشد
خواهد که بر یکدیگر چنین رسم یا دیگر کار که استحقاق آن دارد یا خواهد
دل علیان کرد و دیگر خلوت بنشیند و شرائط مذکوره سینه زاری
این اسم را دعوت کند که اجابت باید و اگر کسی قبولت دل غامه خلقی
ندارد و خواهر جنبند دعوت باین صفت نکند که شریحی آورد که مراد باید
و اسم شوم انست یا الله المحمود فی کل نعاله
خواص اسم چهارم در شمع صغیر است
که اگر کسی قاهر و شد خنی و متکبر و عجب و مردم را زار و دو صاحب دعوت
خواهد یا دیگری که آن قهار است و نخوت درویش کند مردم را بر و جرم شود
و او را از این حال خبر بدهند این اسم را بعد از دعوت در حجره سفید بند
و زعفران تحریر کنند بنام آنکس و او در شمع بعد از دعوت و کتاب در مقامی که
آنکس بماند شایع یک دفن کند که در آنجا نهد و نبود که اگر اختلاف این بود
بیم بملکت بود که چون این طریقی بجای آورد آن قهار و نخوت و عجب او تابه
کرد و باز عالم حیا آید چه که در یکس تمام نشود و غنی دشوار گوید و ترک
مزل کند و بسیار بخندد و شکن شود و حشقی درو پیدا بد و اگر کسی را
دوست دارد و آن محبوب روانهاست کند و با او در سان شاد عاشق

این است در معانی کلماتی خود را

子

一

وہی

20

میں نے اسے

12

1

1

三

1

1

9

10

و تقییر بخود داده دیگر آن موضع تاریک کرده و در آن تاریکی شخصی پیش
 آید و گاه پرتاب بدو ده کلاه صاحب دعوت این جام را گوش کن باید
 که در زمان بستاند و بنوشد که چون بوی آن آب و نشو و نما آن بشام
 و مذاق او برسد و بجای او فرستد و پیشش کرد و چون بهوش باز آید
 در آن مقام که دعوت کرده حاضر بود و در باز بیا به اما صاحب دعوت آن
 صاحب دعوت او این بود که از آن شراب عالم غیب مجموع علوم الهی و اقرب فی پیش
 او روشن بود و سراسر جمله مخلوقات عالم با او همه چیز با خبر بود اسرار را
 نگاه باید داشت که هیچ سری در نظر بیگانه نماند و اگر تالیف القلم
 کرد از اقصای نبات بستاند یا شکر قندی و مدت هشت روز هر روز بود
 وقت هزار و هشتاد بار این اسم را بر آن خواند به نیت تالیف القلم و
 در روز نهم چون دعوت تمام شد به شربت سبز و انگلیس را و هفتاد
 تیر کینه و اول که دعوت بر آن نموده اسم که دعوت بر آن خواهد کرد
 و از عرفان بر آن نویسد و چون دعوت تمام گشت با شربت خواهر
 ساقی دیگر با اسم بر طرف دیگر آن نویسد که تالیف القلم بقیات
 سبع الاله بود و اگر پاره غیر بستاند و بهیچ عدد مذکور بر آن خواند و بخواند

بسم

همین خواص دارد جمیع الجمع این دعوت آنست که اگر خوابه که از ملک
 ملکه رود بی رحمت زاده و با شقی مرکب و خوف راه باید که صاعقه
 چوب بستاند هر که از دشتی ایک شاف چوب ۲۲ ایک شاف چوب ۲۲
 هم یک شاف چوب ۲۲ ایک شاف چوب ۲۲ که در کان و این شاف تر است
 و در یکدیگر فرو بچند شکل حقه میان خالی و در آنکه تا همین خشک شود و
 افتتاح دعوت کند و علم نیت و با دیگر شرائط سیصد هزار مرتبه این
 اسم را بر آن بخواند بعد از تمامی دعوت و این اسم را بر آن چوب نویسد
 و مجموع رختها بر روی آن چوب نهد و چون شب در آید و عالم ظاهر تاریک
 شود صاحب دعوت خود نیز بر روی رخت نشیند و چشم بر هم بندد و
 همچنان ملانم اسم می بایست که آن چوب پاپا در وقت آید و باذن الله
 روان شود و بهیچ که روز روشن شود بدان مقام بماند که میخواهد باذن الله
 تمام و نهاده که این سراسر از عوام الناس نگاه دارد و اگر نه بداند که این بخور
 ز سسند و هر کسی از طبع خود تصور کند و خیالی بزند و هر کسی چیزی
 گویند و تصور است ایشان همه خطا بود که بعضی گویند که امانت و بعضی
 ولایت است و بعضی گویند محبت و بعضی گویند معجزت و بدین اعتقاد
 کار نموده آنان که حلقه بر غیر معجز کنند عقیده پیش نیت و آنچه از این
 عاصیان در دیده و شنیده اند یغند که صاحب دعوت بود که سرافراز
 کرده بسم و اسرار در نظر کسی نموده و بر فاشی کردن اغوا و ترغیب

یعنی چوب ۲۲

زنها که این سراسر و امثال این از عاصیان نگاه دارد تا صاحب دعوت
 محلی الدعوت نشو و خلق را دین بسلامت بماند تا از اسرار علمی که
 به عالم محسوس دارد از هر چه باز رسد جواب آن بگوید و صاحب دعوت
 همه را داند و او آن کند و نیت کند تا دین محلی و ظنین و غیره و خلق
 از وفایه یا بد علم و علی و اسم بچشم نیت یا حتی حین لا حتی
 فی دنیوی میده ملک و بشارت خواص اسم ششم
 در شرح مختصر آنست که اگر شخصی بغایت دل کور کند و بگوید که
 از علوم هیچ یاد ندارد و یا در گفته را نیز فراموش کند و هر چه بشنود از
 خاطرش بخورد و باید که هر روز نیت و نیت کثرت این اسم را دعوت
 کند و بعد از آنکه از صبح بخواند و تا آنکه بهیچ کذا بعد از آن
 بخواند و هر روز که چون او برین دعوت مداومت نماید دل او پدیدار گردد
 منور شود و هر چه گویند و خوانند یاد دارد و در خاطر او جای گیرد و یاد گرفته
 را فراموش نکند و چندین ساله دیگر بر کشف کرد و از شخصی چیزی بگوید
 باشد بعد از آنکه از صبح بخواند و در آن زمان بعد از آنکه هفت بار
 اگر کسی بخواند و چون سلام باز ده هزار و عقیده و نیت کثرت این اسم
 را دعوت کند به نیت فوت شد و این نام از دعوت در وقت خوا
 باید که چون این عمل بجای آورد گویند که دوست رست روی در بود که در خوا
 بوی نمایند که آن مقام کمال است و چه با آن که ده اند و گفته اند که این چنین
 دعوت

این دعا را
 در هر روز
 صد و پنجاه
 بار بخواند
 و هر وقت
 در وقت
 دعا بخواند
 و هر وقت
 دعا بخواند
 و هر وقت
 دعا بخواند

دعوت در شب و در شب اولی که در خواب است آن چیز بود و هنگامی که
 و اگر کسی در دیده باشد و در خواب بوی نماید و بگوید که خود میباید
 صاحب دعوت بخورد که آن چیز بخورد و ببرد و این از کثرت دعوت و موعظت
 رعایت شرائط و آداب و طهارت ظاهر و تقصیر باطن باشد و اگر نیت
 کسی بخواند که فوت کرد یکم شده دارد و هر از خوابه و با بصورت و معنی
 که گفته شد و از خواندن همین اسم را و با وجود دعوت و خواندن مقام خود در
 بدان مقام راه نبرد و اگر بجای بدان حانه رود دست و پای او بسته گردد و از
 مقام بیرون نتواند شد و دست و پای خود گرفتار گردد و اگر حق میگوید
 و باور ضامن غل کند و روزی دارد و برای شکر رود و در آن جای
 رکعت نماز استخاره بکارد و در هر رکعت بعد از فاتحه ده بار و بعضی بخواند
 و بعد از سلام دو نیت و نیت و در وقت این اسم بخواند و حاجت
 در خواست و اگر توفیق کسی آورد و آنکه توفیق دارد و توفیق فلان یا همانا که
 بروی خود بهیچ صورت که در رفت بجای آورد از نماز و غیره و بعد از سلام
 نماز هزار و یکبار صلوات دهد بر رسول صلح و بعد از صلوات سیصد و پنجاه
 مرتبه بخواند و نیت در مدد حاجت یابد خواص اسم ششم در شرح مختصر
 آنست که صاحب دعوت این اسم را در دعوت این اسم چندین شوق و دوق
 در مطالعه صنایع الموجود پیدا شد که از جمیع عالم خارج گردد که از خاک
 و جزئیات عالم با خبر باشد و قاعده نهادند که هر اسم که در دعوت عدد دیگر

دست مد و پست بار

بازده بار

۵۲۲۲

۳۳۳

و جمع الجملی دعوت این اسم چنانست که مدت چهار سال متوالی شب
وروز دعوت باشد و هر روز هفت و یکبار در هر شب پست و یکبار از پست
بخواند و از عالم محسوس و محسوسات آنچه تعلقی بظاهر دارد از هر نوع که ممکنست
هر چه باورسد بدان قانع باشد و سهل گیرد و محجب آید روحش از
دروغ و ملان اسم دارد و عقلش روشنش را در طریقی یقین و اعتقاد
درست دارد و از شروات و لذات به کلی محترمانه باشد بلکه باید که نظر
او بر اهل ثلوت نیفتد و از هیچ منتهیات بیرون نرود و با خلق حقیقه خود
کرد و به چنین به شروع نکند و فکر و اندیشه نیز در آن کند و گفته اند که
اگر در ظاهر صاحب دعوت اندیشه منتهیات گذرانند که محجوب راه او
اوست و از منتهیات باز نماند و خوف رجعت دعوت بود تا صاحب
دعوت دانند از محض و پست محترمانه و آن هم سهل گیرد که صاحب دعوت
نه با کل و شر و این سرائط و محض و پست دعوت زنده بود و نه بخواس
ظاهر مدرک باشد و نه بظاهر ذهن به عالم بود و نه به اخبار خفایان دانایان
و شنوایان بلکه بقوه و خاصیه اسما عظام زنده بود و معلوم و معترف
الوجود مدرک بود و بقوه روحانیات و تشویر خاطر بینا و شنوایان بود
انگاه صاحب دعوت یقین بود و این همه سخن بر ذوق آید و باطن و اعتقاد
آن همه تواند بود هم در آنست که دست دعوت چون بدان دعوت گذرانند و از
خاصان عالم غیب که ممکن و زمان بردار این اسم اعظم یک تن در

三

۵۲

بوی نماید و در حضور او آنکس این دعوت کند که ای صاحب دعوت حاضران
برای قلم کار خود و پنجام از عقوبت و غضب باری بجا نده و تتم باری کرد و یکا
و دیگر این دعوت کن و بعد از آن صاحب دعوت حاضران را بگوید
و بگوید منی بود که جای آن دعوت باشد و راه آن مقام با و نماید باید صاحب
دعوت را در آن موضع بشناسد که او را در آن کار خواهد بود و حاضر وقت
آنکس بجا ندهد که بران خدای تتم آنکس صاحب دعوت را بگوید چنانچه
بجای مال و غنیه و دینار در آن موضع نهد و با غنیه پیش از آنجا
جمع کرده باشند و آن شخص روحانی او را بگوید که ای صاحب دعوت این مقام
بر تو است حق و مکرر حاضر است این صاحب دعوت ملازم اسم اعظم
باشد بقوت و قدرت اسم اعظم و دعوت آن از آن خارج باشد و بعضی میگویند
و که بجز این مقصود و مطلوب حقیقی سرفروا و دراز نماند و نظر آن و اینست که
ند و شرف و عرض چون و صفت نماید که چون صاحب دعوت بگوید که در آن
شخص روحانی و ملازم چند موضع چنان با و نماید و این اسم یک شهادت از قدرت
نفع صاحب دعوت و این دعوت اسم اعظم است که اگر صاحب دعوت خواهد
که بجز این شرف کند و مستعد آن شود و او را استعدا پیش از آن
بجز حاصل شود اما بجز ملازم اسم اعظم باشد و از آن فراغت
نماید و بکنیز و رز و چنانکه اگر چند کوه زیر پیش او نهد از ذوق و شوق ملازمت
اسم و ذکر و فکر و ملققت آن بود و نظر بر آن کند بران خدای تتم و اسم

بردارد دل

[illegible]

جی

حائے

یعنی دوازده هزار است

ورمازل

یعنی روز پنجشنبه است

و هر روز پنج گرت و هر شب پنج گرت بر خواند که بر آنکس دست باید و اگر جای
و نیز که خواه و از بعضی بر آورد که در آن اربعین هر روز پنج گرت سوره آ
و پنج گرت این اسم را دعوت کند یا دعا مراتب آنچه بدیده و شسته است
بر سر و اگر کسی از عملی یا کاری یا حکومتی مشغول شده باشد و دعوت باین
که در وقت بجای آورد بزرگوار و عمل خود بهتر از اول باشد و اسم ششم
اینست یا ذا انور فله فناء و لا زوال بلکه خواص
نهم در شمع صغیر یک است که اگر حرام بسیاری را واقع شود یا از کتاب بسیار کرده
یا اصرار نموده و از آن بدیده باز نتواند گشت باید که صاحب دعوت مستجاب
الدعوت منظور نظر زکات این طریق این اسم را بدیده او دعوت کند چنانکه مذکور
ست روز که بر اسم روز نوبت مشتری بود روزه دارد و هر روز بخاری بزرگ
رود و در وقتی استخاره بخیزد و در هر رکعتی بعد از فاتحه دوازده بار سوره
الفجر بخواند و چون سلام بازدهد هزار و یکصد و این اسم را دعوت کند و
کند که درین دعوت حیوانی کمتر خورد و از شبها احتراز کند و عورت را خود
نامه که در خانه آورد و از آنچه شکل و بخت در آن باشد بفرستد که بعد از پنج
باین ترتیب باذن الله تعالی حرام و از کتاب در نگاه برون او با یکدیگر ببرد
و اگر ملک زن و شوهر موافقت نمود و بیکدیگر مخصوص بود و کثرتی موجب ظاهر
باید که اسم را بعد از دعوت غائب یا بر جای زجاجی نوبت بیک و زعفران و
مار الورد و باب جبهه بشوید و یکی با مرد و از ایشان بیست و یک صلوات بفرستد

یعنی روز پنجشنبه است
در شمع و در عدد دعوت
بصد و نود و هشت تا

بخواند

یعنی کار از نموده

پیدا شود و اگر بر پوست آمو نوبت بیک و زعفران و نعونه کند چنان
بعد از دعوت غائب و در موم پاک ببرد یا موم سلفا و در کوزه آب اندازد
و دو کس از آن آب بخورند خصوص در میان این نوبت و چنان حلیم
و سلیم بخورند هیچ سخن مندریکه نکنند و عاقر و زبون بیکدیگر بخورند اگر چه
شد و کس باشد و اگر تالیف التقلب خواهد کرد قاضی طائی بر دارد
هر یکی از کت این اسم بخواند و مار الورد را بجای صافی کند و عسکرت این
اسم بر آن خواند و این طائی را در آن بریزد و بخورد اگر چه و اگر مرد است
روز در خلوت نشیند هر روز پنج گرت و هر شب پنج گرت این اسم را دعوت
کند و روزه دارد و شرائط و آداب را بخواند کرده جماعتی سخات خاتم برود
پیدا شود خواص اسم پنج در شمع بیک است که صاحب دعوت کند
ادب طهارت و شرائط دعوت استعمال بکمال نموده باشد و اندرون و بیرون او
مصنوعی بویایی باشد و وظائف طهارت نگاه داشته باشد و وظائف طهارت است
جلد اوقات بی وضو و دو چوبه و در دعوت چه برون دعوت چون نیت دعوت بکرد
وضو از دست نکند و دعوت این اسم آن زمان کند که این دعوت بیک است
و این دعوت را دعوت صدای خوانند چنان اختیار این دعوت آمده که مذکور است
و نیت روز روزه دارد و در آن مدتی هر روز خلق گرت و هر شب پنج گرت
دعوت کند و صاحب دعوت کند و صاحب دعوت که در تلاوت چهل مرتبه
و هر کسی را بشوید که زخموده اند طهارت و شرائط و آداب و وظائف آن نگاه
داشته بود و دعوت است کرده احوال آن صاحب دعوت بخیر خدای تعالی

دعوت صدای
یعنی نه هزار گرت

که بچه درجه و مرتبه رسیده و چه حاصل کرده اما آنچه خلق نزد دریا بند بچون
آفتاب درختان بود و در شب تاریکی عکس او بر دیوار افتد و راهها از
روشن شود و از صفادول او چنان نور بکشد و در ظاهر و باطن کامل
جهان گردد و بچشمی متغیر از نبضه آینه شاهانه و اگر او آن بود که صاحب
دعوت از نظر خلایق پنهان بود و اگر گاه کسی بگوید غایب برای رحمت
خلایق باشد و چون در میان خلایق که در هر که او را بیند و حاجتی از خدای
خواهد او را شایسته آورد آن طالب راجع را در دینی آن صاحب دعوت
خاص در حق او دعائی نماید و مردم بمبارد رسند از بر توفیق مبارک او
نجات یابند از هیچ مهلمات و از غلای سخت آساید و مشتقی بر بند و اگر
نشین خود قدم بر عبادت مرتضی نهی فی الحال صحه یابد و اگر کسی مجوس بود
باید دست ظالمی مید و صاحب دعوت از حال او خبر یابد و میل نجات و
خلاص آنکس در خاطر او پیدا شود از آن حبس و بند خلاص یابد و درج
برص و جذام و فالج و لثوه و رنجهای بلیه از دیدار صاحب دعوت صحه یابد
اما صاحب دعوت ازین من خاصیت نافع بزرگوار در عجب و غریب است
از آن بود که بوقت شش آیه جمع الجمع اگر کسی را قصد قتل کند و صاحب
دعوت نیت اربعینی کند از هر سجده و خلعت او در آن اربعین هر روز بیکار
عنی بیکای بآورد و در شب از نوبت دوازده هزار گرت این اسم اعظم را
بر خواند بیک که در مشاغل از چهار عشر آنکس را دعا حاصل شود و اگر کسی مرضی
مهلک دارد و دعوت سه روز از شفا او این اسم کند و شب از نوبت یک هزار
دعوت

گرت

گرت این مریضی را شفا عالج کرده و اگر غلبه باقی افتد و باقی
افتد بعد دعوت این اسم سیر اید یا بدخواه صاحب دعوت و خواه غلبه
و اگر صاحب دعوت در خلوت نشیند مدتی بکشد و بگوید و در روز از آن پنج
گرت و هر شب پنج گرت این اسم را دعوت کند و هر شب از نوبت
نوبت آیه ان ربکم الله از سوره الاعراف تا تحسین
بر خواند چون مدت چهارده روز دعوت بکشد جماعتی اربعه بر وی
پیدا شوند و در می که او را باست قیام نمایند و معاودت کنند و اگر تالیف
و تمییز و محبت خواهد کرد بعد و وفات آحاد آن بر خواند و اگر حاجتی
بزرگ دارد بعد جعفر بر خواند بر مسموم و هم بر مالک که در دور تا بر
عظیم خواهد بود و اسم نهم اینست یا احمد من غیر شیشه
و لاشی کشته خواص اسم دهم در شمع صغیر است که
اگر کسی خواهد که خلایق را بر خود و عدالت آن کند چنانکه در اعلا حواله
افعال او بچشمی ببیند و دشمنی و نقصان و مکر و حیله و کینه سخن نگوید
گفت باید که بوی بار از من متقال رسد و این اسم بر آن لوح بوی
کند و در شکم مایه اسود فام نهند و هزار و نه صد و نود و نوبت این اسم
بر آن خواند و این دعوت در شب بهتر بود و بعد از نماز علق در زمین خاک
دفن کند و نام اعدا و اضداد خود نیز بر آن لوح بنویسد که باذن الله تعالی
السان عظیم بود و آن دشمنان که نام ایشان بر آن لوح نوشته باشد که
محتاج است بخود و از عداوت باز گردد و اگر مدتی چهل روز هر روز هزار و نه صد و نود و نوبت
دعوت

دوازده هزار گرت

یعنی روز پنجشنبه است
دعوت صدای
یعنی نه هزار گرت

۱۹۹۹

دعوت صدای
یعنی نه هزار گرت

بر خواند جماعتی ارجاع بر پدیدار شوند و هر حاجه که دارد و کند اما بانه
 که درین مدتی چون خورد و بقا عده اربعین بود و شرائط دعوه و آداب
 این طایفه را رعایت کند و از کمالات احتراز کند و از نیم هلاک بود
 و دعوه چندین مدتی باطل کرد و از محال اجازة و سلسله روایات
 که آنچه گفته اند تغییر نیاید و ادنا حاجت که گفته اند بیاید و اگر او را سازد
 و او را خواند و از قاف تا قاف و همین او باشند از مکه یا به این باشد
خواص اسم در پیش گیر است که اگر خوانی عالم به پیش
 و سرگردان و بعضی فاسق و فاجر و ناکار باشند و از مصلحت و دین بگریزند
 باشند و بیست بر طاعت و خیر است و میرسد که در کمال در میان خوانی فاسق
 کشته و امر و نهی بر خاسته و صاحب دعوه خواه که ایشان همه بکرم و سخا
 و طهارت و صالح و تائب گردند و بپوشش برورش ایشان از عالم ارواح بکشد
 و قوه عقل و نفوس سمای در خوانی مؤثر شود باید که دعوه مخصوص
 از پنجه بکند و این دعوه را دعوه باری خوانند و از شرائط این دعوه
 آنست که مدتی بنشیند و یک روز در خطه بود و هر روز چهارصد هزار بار بصد
 کرت و هر شب چهار هزار بار بصد کرت بر خواند و طریقه طهارت و غذا را
 بنفای مباحه کند در حفظ چنانچه تفرقت و صاحب دعوه در دست
 باید که هیچ غلط نکند و اما در هیچ جزو انافه این وظایف و شرائط
 رواند اما اما مستمسک شود و اصل باره را دعای عالم نشود و دعوه
 رایج شود و بهی هلاک بود و فانی علم و عمل صاحب دعوه که در شرائط
 یاد

دعوه باری

یاد کرده است که باین شرائط که گفته شد را و آخر دعوه نوری عظیم درین
 خوانی عالم پدیدار شود و جمله خلق رفی بصالح آوردند و راه مستقیم
 بکنند و رحم و شفقت در دل ایشان بدید و در همه مؤمن طبع و ذوات
 و دایره درین ظاهر شود و توفی و طهارت بر همه افعال تمام دارند و راسخ
 علوم شریعه شوند و همه بیکدل گردند و صدق پیش آنند و نفاق بر خیزد و
 جاده صراط مستقیم جویند و امن و امان و ایمان و ایمان کامل حاصل شود
 و صاحب دعوه ازین احوال باخبر باشد و از دعوه خود را چند و با حسن
 مطالعه شایع انفس خود کند باید که باطن خود را از عجب نگاه دارد اما دعوه
 رایج نشود اما دیگر کسی نداند که آن صفات و قیام و طهارت از کجا در میان
 خوانی بدیده شده و اگر به دولتی در ایام دعوه او بطریق ف و دولتی
 و از کتاب و از بار عالم و علوم دینی پراگند آن موضع بگذرد صاحب دعوه
 در آنجا بود فی الحال بر زمین افتد و حال او تباه شود و بهی هلاک بود اگر
 چه نداند و از احوال صاحب دعوه بی خبر بود اما صاحب دعوه از آن حال
 با خبر بود و وقت آن احوال بود و قطعاً درین دعوه مدتها افعال این
 مقام صاحب دعوه نتوان کرد و هر کسی که بکند هلاک شود و الله ببیند شد
 پسند یا میدید که رفتار کرد و صاحب دعوه که بر تبت صاحب دعوه رسیده باشد
 و انگاه دعوه این اسم که بهی خدا محتاج باشد و غذا و طعام و شراب از دست
 خلق و متعلق بخواب و اگر آن بود که از عالم غیب روزی حلال باور شد
 و این روزی نه بوسه سبب بلایه و خانه و خویش و بیکار رسد بلکه ملائکه از

بدر ۶۴

عالم جنات از دوس و دیگر ریاض نهمه بوسی رسانند باذن الله تعالی و از نیم
 فرادیس و مائده جنات روزی خورد و آنچه در خطه و بگذرد فی الحال پیش او
 حاصل و حاضر شود و از هر چه بهی از اطعمه مطبوعه و غیر مطبوعه و طیور و
 لموت مختلف و صید های دریای و بیابان و دیگر از هر چه اراده او بکشد بیاید و در
 در نظر او حاضر و داند و صاحب دعوه ازین همه قانع باشد اما تا محتاج او بود
 رسانند به سوالی و صاحب دعوه داند که آن اغذیه و قوتها از کجاست
 هر کسی از خوانی دنیا آن چیزها بخورده باشند و بخورند اما آنچه بجهت صاحب
 دعوه برسد چون آن درویش که در لب آب جیون لبیانه صاحب دعوه
 رسید و چون آنرا آن بدید به طلب دعوه عری برسد تا غایتی مان صاحب
 دعوت را در واقع دید و او را تعلیم دعوه کرد و چون درویش مستعد بود عالم
 خواب همچنان بود که آن مشغول شد و مختصر این حکایت
 و تخریص چنانست که آورده اند که صاحب دعوه کامل در لب آب جیون خطه
 ساخته و منزوی می شد و دعوه مشغول می شد تا کسی بکشد باحوال او و دعوه
 او مطلع نشود که نگاه درویشی سیاه در کمال آمد و او را دید و دانست که
 در آنجا ساکن شد که هر کسی را میسر نشود از روی تعجب بر نگاه می کرد تا نا
 گاه در آن حوالی نزدیک صاحب دعوه بنشست و بر او نظاره میکرد تا بیکار
 مشغول شد و صاحب دعوه چون در فضولتی نمی یافت مشغول او را
 خود بود و چون نگاه بکند صاحب دعوه بزرگ مشغول بود و درویش را در
 سوال نکان از مسخرات عالم بیک بنای نورانی و در حلقه برسد و حوالی
 آن

آرسته با انواع نعمتهای کونکون پیش صاحب دعوه بکشد و دعوه باری از دور
 باستاند و صاحب دعوه آن مرد سیاه را اشاره کرد که بیشتر آن درویش
 بصدق پیش آمد و پیش صاحب دعوه بنشست با شانه او و آن نعمت را با هم خورد
 کرد اما درویش بنفای متعجب بود که این مرد از کجا باین ساحل افتاده و بچه کار
 مشغول و این راتب او از کجاست که با کمال خلقان نمی نماند چون خواب را خور
 کرد و آن خادم ظرف را برداشت و از چشم ایشان که پدا شد درویش را تعجب
 زیاده نکست و محال پرسیدن داشت چون صاحب دعوه دعا و فاتحه خواند
 میل او را در خود کرد و درویش اجازه سوال کرد و صاحب دعوه را بردی آن حکایت
 از مشغول دعوه بر شانه کرد و درویش گفت این نعمه ای که بنما برسد صاحب
 دعوه این قدر در جواب او گفت که این نعمت ازین جهان است اما هر کسی که
 صاحب دعوه از شغل باطن و شوق و ذوق خود بپوشد آن درویش بپوشد
 چون درویش راه جواب سوال صاحب دعوه نمی یافت رخاست و دعا را
 او گفت و برت و آن داعیه در باطن او ماند و طالب مثل آن شد تا بعد از چند
 سال دیگر درویش دیگر باره آن اطراف افتاد و آن خواب را از صاحب دعوه طلب
 دید و در یافت که صاحب دعوه رحیل کرده و راجع ساکن گشت و چون جد
 داشت بطاعت و عبادت مشغول گشت تا ناگاه کسی در واقع صاحب دعوت را
 و حال خود بر وی عرض داشت و صاحب دعوه قصه مشی با او بیان کرد که آنروز
 از چه سبب با تو در سخن نمی آمدم و سوال آن روز نیز او را در واقع جواب گفت و
 او را شرائط دعوه و یک اسم و شش آن تعلیم کرد و درویش در حاله واقعه یاد

از سلاطین و ملوک و مشایخ ارباب باشند جمعی که پیش او حاضر شوند و
 با نیت و معرفت و معرفت و معاهده در میان پیدا یابد که شکر بجا آورد
 و این نیز بهیچ شری نماند تا آن معاهده در میان بماند و همیشه در کل
 امور معاهد و نیت نماند و در یک روز آنست که مدتی بازده روز
 روزه دارد و بشرف نظر مذکور و هر روز یک نیت عظیم بجا آید بآب روان بر آورد
 و چنانکه یک سفید بپوشد و بخورد و بخورد و در هر شب از هفتی از آن مدتی بخورد
 و در هر بار بر سر او رسول صلح جاعی ارباب برود و پدید آید و در او را کسی
 نماند و اگر خواهد که زبان دشمنی ببندد و کاندی بستاند و نام آنکس یا آن طایفه که
 خواهد بر آن کاندی بپوشد و نیت عقد السان کند و بعد از عقد عزم عزم
 که این اسم را بر آن خواند و آن کاندی را بسکوشد و در چید و در میان
 چون نهد و در میان علف خورد و کاه دهد و اگر خواهد خود را در چشم کسی زد
 و با قدر و اندیشه نماند تا بعد از غیر است و در هر یکی از این معاهد و نیت
 این اسم بخواند و نیت بخت و بعد از دعوی خورد آنکس ده که تا شرف عظم
 و رسم بزدیم نیست یا کینه آنست که کسی را کینه شدی الصلوات
 و توصیف عظمی خواص اسم دوازدهم در شرح صغیر آنست
 اگر کسی مسخر بود یا نظر رسیده و ضعف و عجز و تحیر و غلبه باید که این اسم
 برست و جوشش نقش کند بعد از دعوی غارک و با خود دارد که بخورد و کار
 نکند و آنرا بخورد که بشند پاک شود و دفع نظر نکند و چاره های سخت را نیز
 سود دارد و هر چه و چاه را برود و اگر کسی او را سازد و بسیار خدا نازد
 و بیخ

ع

آن جهت

است

عالم النفس والشهاده
الکلیه المتعالم

باز دارد و بر سر او
نیت عظیم بپوشد

و بیخ خالی کرد و صبح کلی باید و فلاح روزی شود و اگر کسی زنی بریده و از دست
 دعوی کار کرده و طلاق آداب و طهارت رسیده مدتی است
 هزار و یک است این اسم به نیت صحرای بر خواند و بعد از دعوی بر صحنی چینی یا
 زجاجی نویسد بشک و زعفران خالص و طهارت و آب نبات بخورد و او
 و هر شش یا بد و اگر کسی مسخر رسیده و خواند و خواهد که از باطل کند مدتی
 روز هر روز نیت و نیت و نیت و نیت و اگر مسخر یا مسخر یا غیر این خود
 نتواند خواند چون چار و برین صاحب دعوی از بهر او این دعوی بخواند
 و آن مسخر و آن مرضی از آن خلاص باید خواص اسم دوازدهم
 در شرح صغیر آنست که تصویرت و تکریمت در کار صاحب دعوی این اسم در کل
 و از نکند و سانس و مکر شیطانی و لایق و این دعوی که نماند و سانس
 عظیم برین دعوی است که اگر شرائط دعوی بجا آورد بدین اسرار بر سر و این
 دعوی چنانست که مدتی بخواند و شش روز بدوام دعوی این اسم کند و بعد از
 و بر روی شست شود و هر روز پنج مرتبه بخواند و این دعوی را دعوی بار خدای
 و سخن اسم در صاحب دعوی چنان پیدا شود که از مجموع عتق و عتق و
 سیاحت و ارفاق و انسی و اوقاف و در این همه را معانی بنده فراموش نشیریم
 آیات فی الآفاق و فی انفسهم تحقیق آیات و رسله در این اسم اعظم و در کار
 و این حقیقه وجود ارفاق قدسی است و صفات آن ذات پاک باری و عالم کنون
 است بعضی سوازی روحانی و بعضی ارضی و این اسم را در این اقام بعضی نوزانی و بعضی
 ظاهر و در هر یک از این اقام در عالم ظهور و حقیقه نظیر موجود نیت و نبات خود

در هر روز یک نیت عظیم بپوشد

ع

دعوی بار خدای
این دعوی را
دعوی بار خدای

طاف افتاده و طیف تحقیق احوال ایشان در ملک و ملکوت و جبروت و پروان از
 نوز و زبانت که آن اسرار در عین طهارت صاحب دعوی عبادت چون خدا
 دعوی مستقیم احوال بهر جمیع ذرات و صفات روحانی و نورانی و فانی و
 جاذب قلوب او شوند و در هر صفی یاف او آید و صاحب دعوی بخورد و آن
 اعظم عالم بود و از جمیع عوالم و جواهر و سفلیت جسمانی مدد یابد و اوقاف
 نور حقیقه ذات پاک باری التوسل بدل و جان او پیوند کرد و از همه مخلوقات
 احوال عالم ابرو شست و در عالم خیر و شرفش او سهل کرد و با نیت شاد
 که بگوید فکر بسیار مردم باید و او محیط علوم و اوقاف و این در باذن احد تعالی باید
 که بهر حال تنوی و روح را نگاه دارد و شرائط و آداب را رعایت کند و طرق طهارت
 و آداب نگاه دارد و از جمله آداب که آن اسرار عجیب است که چون سری از اسرار
 ظاهر کنند و پوشیده دارد و دیگر اسرار بر ظاهر اند و پوشیدن ناغایتی که خود
 و مستور این کتب نوی باید که از همه چشمتی پنهان دارد و در مجازاتی پنی که کسی که
 صندوق سر بر سر نیت یا در ششمان مجازی اسرار مکی را با او در میان نمی نهند
 چون این صفت نه شسته بهتر چگونه احوال اسرار مکی و ملکوت و جبروت
 با او در میان نهند که پوشیده دارد تا اسم در رجه بصاحب دعوی نماند
 که رجه اسم ملک صاحب دعوی است باید که از رجه اسم خائف بود و حاکم طایع
 کند جمیع الجمع این دعوی چنانست که در دعوی که هر روز دو نیت عظیم بپوشد
 بر آورد و در شش روزی دوازده هزار مرتبه اسم بخواند جمعی ارباب خود
 دعوی از بر روی ظاهر شوند و معاهداتی که صاحب دعوی خواهد بجا آورد و در

۱۳۲

اورد

باز دارد و بر سر او

اورد سازد و در شش روزی ۷۷۷۷۷ بخواند هر چه بر زبان او بگذرد و طلاق
 رسته آید و آمدت نه شبانه روز در حکوت نشیند و بتسبیح باطن و دیگر شرائط
 قلع کثرت بخواند چنانچه هر سه شبانه روز یک مرتبه در جماعتی از مسخر
 دعوی بروی پیدا شود و مرادات او را بر آورد و اگر تالیف العتق خواهد
 نفع کثرت بر هر چه خواهد از حلال و حرام و بخورد و بخورد و در سر از هم طالب
 بجد و رسم دوازدهم است یا ارحم الراحمین یا لا اله الا انت یا حاکم
 غیبی و خواص اسم سیزدهم در شرح صغیر آنست
 مدتی سه روز بپای عتق کند که چهار شب سوسم آن بود و چنانکه یک در
 پوشد و بخواند خالی رود و بر سر و بخواند و بخواند و اسم را بر شرائط و آداب بخواند
 و از روز که دعوی این اسم کند باید که از نیت سانس و کد و دل او نکرده و اگر نه
 بیم ملک بود که چون دعوی تمام شود و نیت تمام از ارفاق بر روی شست و
 نشان ایشان آن چشم که چاه می بیند پوشیده باشند و مانند زکات کلاه بر سر
 نهاده و روی ایشان چون ماه شب چهارده تا به و چون بیاید بر صاحب
 بایستد و سخن بگوید صاحب دعوی نیز باید که سخن بگوید و اسم دعوی کرده
 را با نیت کرد و در میان نماند که این دعوی در نیت و کونیا و افریة خدای
 تراجه غنشته و چه مسخره دارد و مهم و توجیه و ما را بچه کردی که نیت
 دعوی اسم اعظم را از مشرق باین زمین آوردی صاحب دعوی نویاید و اگر
 خدای تم از شما را رضی با دجانه که و آن اسم اعظم بجا آورد و بدعوی من
 شدید اکنون آن روزی من آنست که بخواند و بخواند و بخواند و بخواند

باز دارد و بر سر او
نیت عظیم بپوشد

دعوی بار خدای
این دعوی را
دعوی بار خدای

در شرح دیگر چنانست که این اسم
نیت عظیم بپوشد

و دوست ادب بر من شد و بصدقه دست کند و تواضع بسیار نماید و نایب
آداب آید و بایستد تا آفتاب بالا رود و صاحب دعوه بچشم
چشم را نگذارد تا آفتاب چندان رود که باز جای خود رسد آن زمان
صاحب دعوه نظر با خود کند اما آنرا تسخیر آن عظم آن بود که در آن
زمان غلبه خلق بر درویش صاحب دعوه جمع شوند و متفق گردند که صاحب
دعوه را به سلطان بکشند بر آن طایفه که در آن حوالی اندر می یابند و بگوید
که صاحب دعوه در آنجا است اما وظیفه صاحب دعوه آنست که آنجا
نگذرد آن بزرگوار سلطان و پادشاهی و قبول نکند که او از آنجا وارد چنانکه
اگر قبول کند رود او را ملال کند و بکلی که بچشم روزگار که سلطان را بخاطر
اکرامت او قبول نکند و کسی را به نیابت خود برکت و صداره بر سر کشاند
هم در آن نگاه تا بچشم روزگار نایب را بکشند و باز طلب صاحب دعوه
کنند باینکه این نوبت اگر خواهر و زار دعوه غافل نخواهد شد و مدایحه اعظم
بزرگ نخواهد کرد خود بشنود که این نوبت تسخیر بسیار شده و در آن دولت
بماند و طایفه که در برکت روان او باشند از او شکر را بکشند و در مدینه سلطان
و بزرگوار و عدل و مدد و ظلم و فساد را بکشند اما ملائکه اعظم
و طایفه طایفه نگاه بایزدیست و زیر دست را به صلاح باید فروزد و
در حوالی ملک خود نباید گذشت تا در دست مقام موعده بماند و اقامت
اینست باز یکی الطاهر من کل آفریننده خواص است
چهاردم و ششم صغیر آنست که اگر امید یکنه دارد و مراد برمی آید و

تائید

[illegible]

دعا و اجابت نمیشود و هر روز سی در پیش یافت و ایام منتهای میگرد
و خوف ناسبیت باید که این اسم بر دست آویز شود و جنگ و زغران
و بار آورد و در ستانه بالا در خانه آتش نهان کند و در وقتی سعد و
ظفر پسندیده و هر روز صد و یک مرتبه آن را نیز بخواند که بر او اجابت
شود و بد آن طلب کند عطا و بر روی او خدا را تصور از خانه که عطا شود
و بر که او کار او پیدا شود و جهان و دولت کند و در کوفی خاک در دست او
زرمیشود و هر چه رغبت کند آنچه بر او شود باید که در دل نینارد و
زهر را دروغ نکوید یکبار دروغ دعوی چندین سال را جمع شود و اگر شک
برو تنگ است هر یک گاهی بعد از نماز تحمید یا نماز استخاره یا هر نماز که بود صد
و یک مرتبه این کلمات را بعد از نماز وضع و اگر در وقتی واقع شود و آنچه نیز
هر روز یک وقت معین این اسم را بر نیت ادای زرض صد و یکبار بخواند
و این نیز بعد از نمازی زرض هر روز پنج الی از و اگر در چشم و دل خلایق موقع
بود و بی قدمنت روز ممتالی هر روز یقیناً علی بیایک بر آورد و برای
ستبرک برود و در رکعت نماز که بر نیت استخاره یا بر نیت حاجت و اگر
مسجدی بود بر نیت نیت و در آن نماز بعد از فاتحه سه بار آیه اَلْکُفْرِی بخواند
و در رکعت دوم بعد از فاتحه نیت بار فاتحه البقره و چون سلام نماز را بفرمود
و سجده و سی و سر کرد این اسم را بخواند و صد و سی و سر کرد صلوات
بر رسول صلعم و در این علقه که صلوات الله علیه و آله و سلم و جمیع خلقه
علیه و آله تحمید و رحمة الله و برکاته و منتهای و منت بر آید و منتهای یقیناً

5522

یعنی یکصد و بیست و ۱۲۰

۱۷۵

م

119

تأویز کمال شیخ قدرادین دعوت که چند خواص دارم که از آن روی شش سال
و دیگر دفع قرض و دیگر دفع خط و دیگر دفع باو بلکه این دعوت را و ارادی
فتح باب الابرار خوانند و اگر کسی در وقت خلایق با قیدی یا حاجی یا سجنی قرار
آید و این را و اراد کند که وقت بجای آورد خلاص باید و اگر نتواند از موضع بیرون
آمدن هم در آن موضع بجای آورد که خلاص گردد و اگر کسی افتاد که چنان دارد که
خلایق بحاجت سلاطین ملت است و نمیشود به ستوالی بر غیر دو کس سلام
نماز تعجب بر دارد در هر رکعتی بعد از فاتحه بار آیه الهی و چون از نماز فارغ گردد
هر روز یکبار این اسم را دعوت کند و هر روز یکبار الله لطیف بجبار و یوفی
من یشاء و هو القوی العزیز خواص ۳۴ چهاردهم در شمع
بکبر است که صاحب دعوت این اسم چنان فرافروزی کرد که بسیاری خلایق
محتاج او شوند و کسی که در کار و مقصد سخت فروماند شود و بچکس تدبیر
کار را نتواند کرد چون صاحب دعوت این اسم از آن مبارک در میان کار او دارد
آن کار بر او آید و تمام شود و همه خلایق سخن او را پسندند و از آن میل کنند
و اگر دعوت این اسم کند صاحب دعوت چنان گردد که هر چه از خلایق بخواهد
تعالی از خواهر مراد بآید و هر چه از خلایق طلب کند آید و آید و دعوت را
دعوت واسعی خوانند و در اول دعوت عطا مغفره از حضرت خدای تعالی
باورسد و در آخر دعوت بسیار قوم از قبایل و عشایر او در کار او کنند و فتح
جمعی تمام شود و روز نبوة و آسمان بر صراط بگذرد و عتوب قریب از نوازند و یکبار
او نیز زور شود و چون بر سر دین که صراط است بگذرد دانش و دفع را سر دارد

فتوح الابواب

دعوة واسمي

در این کتاب که در این کتاب است

و بکره او خلق بسیار از دوزخ خلاص یابند و روحانیان بهشت انتظار و مدارا در
و رضوان در بهشت کشوده باشند و منتظر او ایستاده و حقایق بهشت بهشت
گفته و بر پوشانده و اهل بهشت از دیار و طاقا و افزونی کنند و دنیا اولیا
اختیار کنند و در جنب خود نشاند و اولیا اولیا چشوی خود سازند و در نظر
پسندیده بود و دعوة این اسم کبریا جهان اختیار کند که یک لایم مقوالی دعوة
کنند و درین یک لایم هر شب ازین میته هزار مرت دعوة کنند و بعد که میته
و نیم روز بخواهد و از سخن خارج اختیار کنند و بامدم نشینند و در ایام معهود
غذا نگاه دارد و چه مردم بخورد و دست اندا که هر چند خورد و مثنی آن باشد
تقصای نبود باید که از همه چیز و خود را بهره دهد و در آن اسراف نکند اما
هر چیز که خورد البته حلال باید و اگر عیال باشد در عوای مشر و کند دعوة
چندین سال را جمع شود و غیر ازین بچندین سال دیگر برگزاید و آنرا نتواند
و نیز از شیوه الف و غیر آن اختراک کند که هر نوید که صاحب دعوة بخورد
شعوه شود مدتی اجابت دعوة باز پرس افتد و دیگر در دنیا و پسند شود
و دنیا غالب کرد اند چنانچه صاحب دعوة اگر نظرش کند چنانچه او
شود و نوزد دل فرزند و در عمل صاحب دعوة خیلی تقصیر پیدا شود
با وجود آنکه حلال میسر بود و از حرام خود نخورد با همه اما اگر بقتضای خدای تعالی
اتفاق افتد و صاحب دعوة با حلال جمع شود در میان دعوة و بعضی شرائط
دعوة بجای آورده باشند چه جای کلیت آن و آن نفع در رحم افتد و فرزندی
شود صالح و پاک و نیک نفس و نیک رای و نیک اندیش و متقی و پریم

چنانکه ۳۹ روز بشمار و در این مدت
هفت هزار بار بخواند ان شاء الله در
دراغی و در شبهه خواند که

چهارده

2/14

دعوت آشکارا شوند و در صورتی که پذیرد برپای چنان که آن مقام
 صورت ایشان منور گردد و عکس انوار بر روی او افتد چنانچه صاحب
 دعوت کافی بود که روز روشن شده رافت از غایت روشنی و جامهای پاک
 پوشیده و چون حاضر شوند سلام کنند و برابر او بایستند و روی ببلند
 آورند و بنام مستغول شوند صاحب دعوت باید که روی بقبله کند و بتسبیح
 اسم مشغول گردد و در مقام وقوع موافقت ایشان کند و آداب نگاه دارد و در
 روی ایشان نیز نگاه کند که ایشان باز بپای درازند و طریقه آن نماز چنین است
 که وظیفه نماز این خلق است بلکه طریقی دیگر بود که ایشان است یک چند ساعت
 در یک نماز یک دیکر که از ارکان توقف کنند و چون از نماز فارغ شوند
 مهتران صلوات علیه و آله و سلم روی سوی صاحب دعوت مسج آورد که
 احوال نجاست باید که یک بر بنام پوشیده نیست و بیخی دیگر گویند
 در دل خود راه نهد و مستحکم باشد و از ایشان نیز سکه بپوشد و پیش او آمده
 باشند چون این سخن گویند خاموش گردد و در اسم را دیگر بار بخواند که دیگر بار
 همان مهتر علیه الصلوة والسلام سوال نماید که ای بنده خاص خداوندی
 تو ازین تسبیح اسم اعظم چیست باید که گوید عرض مقصود من خلایق
 عزوجل و در حق ملک خداوند حقیقت و حقیقه زمین و آسمان یافتن
 گاهی مروج و دهنم در و بمعنی درختی علی و السلام از آنکه ایشان
 کاخی رسیدند و تمام علیه الصلوة والسلام و باید که حق سبحانه و تعالی
 ما را از برای آن آفرید که این راهها را خلق نمایند و بتقلید فهم و ادراک
 خلق

خلق با خلق گویند یعنی این حدیث قال البی صلواتی عن شاعر الانبیاء انما
 ان تکلم الله فی خلقه فخلقهم انما خلقهم انما خلقهم انما خلقهم انما خلقهم
 عجایب و غایب که پیدا شود و دل قوی دارد باید که صاحب دعوت بر خیزد و
 مطلع و همراه ایشان شود و بجز اسم اعظم که خواند هیچ سخن نگوید و حدیث
 وقت بهر که فی الحال ایشان موضع نشوند و مقامی دیگر پیدا شود و ایشان را
 خلق برین چند دشواری عظیم باشد که هرگز ایشان ندیده باشند اول من اول
 بختانای عظیم بود و فراموشی که فتنه و وسوسه آن در خیال و تخیس نگردد و
 خانه بهر طرف نشسته و بیک چشم و سطرلابی چشم او نهاده و بیک چشم بدین
 مقام رسیده باشد که صاحب دعوت نیز سلام کند و از دور بایستد که ایشان
 با آن بر سخن گویند و در نشاء سخن احوال صاحب دعوت مسجی گویند که این
 کس را حال چیست آن بر جواب ده که من در طرق سموات یافته بودم که این
 مرد از مقبولان است پس از آن مقام در گذرند دیگر از دهم بار بختانای رسد
 از خانه او اندر میگرد و پیری در آن خانه نشسته صافی و پاکیزه روی
 خوش طبع موافق حال چون ایشان در آیند و سلام کنند آن پیر جواب
 گوید و پیش او در می چند نهاده و در آن معطله اندازد آن سخن از آن
 و از مردی سخن گویند و در شای سخن گویند احوال صاحب دعوت مسجی گویند
 افتاده آن پیر گوید که من در کتاب خویش یافته بودم که او از مقبولان است چون
 این سخن تمام شود از آن مقام در گذرند و بیای آن بختانای دیگر رسیده بسیار
 از خانه دهم بر نکر و عظیم تر و فسیح تر و در آن خانه صورتی بختان

برای آن

خوب و با جمال صاحب حسن با کمال شست با شمر و ساز طرب پیش ایشان
 باشد چون ایشان آنجا رسند سلام کنند آن شخص با جمال جواب گوید و احترام
 ایشان کند و توضیح بگوید ایشان بنشینند و از هر دی سخن گویند در
 اثنا سخن احوال صاحب دعوت مسجی گویند آن شخص صاحب حال گوید
 که آری من در نشاء اصول خویش بچندین هزار سال پیش ازین یافته بودم و در
 مقبولان حضرت و او را روزی وقتی چنین دست هدایت دیگر
 باره با او از آن مقام در گذرند و بیای آن بختانای رسیده بختانای خانه
 بزرگتر و فسیح تر و مقامی خوش و دلکش نزه و از هم چیز در آنجا بود
 بهر وقت آن موضع است که قطعه از تاریکی در آن موضع نبود و لیکنی
 و شخصی در آن تمام نشسته با شمر عظیم نواز و پاک و تقوی و صاحب سیر
 چون این جماعت را دیدند سلام کنند آن شخص نورانی جواب گوید و توضیح بسیار
 نماید و احترام ایشان کند و نامی چند پیش او نهاده باشد و جانوری چند بر
 طیور کوچک و بزرگ و از او خوش بیند این جماعت پیش این نورانی
 بنشینند و سخن گویند از هر دی در نشاء سخن بحث صاحب دعوت مسجی
 در میان آورد آن شخص نورانی گوید آری که من یافته بودم بچندین هزار سال
 پیش از ظهورم صلوات علیه و آله که این شخص از مقبولان است این از آن بختان
 در گذرند و بیای آن بختانای رسیده دیگر رسیده از خانه چهل و بزرگتر
 فسیح تر و فراختر و خوش جا و نزه و شخصی در آن موضع نشسته بهر بنام
 سخن رنگ و پیری بود با نهایت و دوستی همراه او و بیخی برنده در دست

و در آن خانه بچندین هزار سال پیش ازین رسیده بودم و در آنجا رسیده بودم
 با نهایت جواب گوید ایشان بنشینند و از هر دی سخن گویند و در آنجا رسیده بودم
 سخن این جماعت گویند ای پیر احوال صاحب دعوت مسجی جواب گوید که آری
 جواب گوید که در کتب بچندین هزار سال پیش ازین یافته بودم که این صاحب دعوت
 از مقبولان است و او را روزی وقتی چنین دست هدایت از آن مقام در گذرند
 که بیای آن بختانای رسیده بختانای خانه بزرگتر و فسیح تر و مقامی خوش
 و دلکش نزه و از هم چیز در آنجا بود بهر وقت آن موضع است که قطعه از تاریکی
 در آن موضع نبود و لیکنی و شخصی در آن تمام نشسته با شمر عظیم نواز و پاک
 و تقوی و صاحب سیر چون این جماعت را دیدند سلام کنند آن شخص نورانی
 جواب گوید و توضیح بسیار نماید و احترام ایشان کند و نامی چند پیش او
 نهاده باشد و جانوری چند بر طیور کوچک و بزرگ و از او خوش بیند این
 جماعت پیش این نورانی بنشینند و سخن گویند از هر دی در نشاء سخن بحث
 صاحب دعوت مسجی در میان آورد آن شخص نورانی گوید آری که من یافته
 بودم بچندین هزار سال پیش از ظهورم صلوات علیه و آله که این شخص از
 مقبولان است این از آن بختان در گذرند و بیای آن بختانای رسیده دیگر
 رسیده از خانه چهل و بزرگتر فسیح تر و فراختر و خوش جا و نزه و شخصی
 در آن موضع نشسته بهر بنام سخن رنگ و پیری بود با نهایت و دوستی
 همراه او و بیخی برنده در دست

در آن

یا عباده الله الصالحون این که درین اورداده برانکه جواب گوید
که و علیکم السلام ورحمة الله وبرکاته و رضوانه یا انبیاء الله اکرمین
و هیچ آوازی دیگر نیاید الا همان اورد و ذکر و فکر و طاعت و عبادت که نگاه دارد
طریقه این مقام آنست که چون بدان احوال رسید این که مرسلانند باز
مشغول گردند صاحب دعوه نیز مراقب حال باشد و تصرف کند و تصور
باطل در خاطر نگذارد تا این که از نماز فارغ شوند و سلام باز دهند و نیز
سلام باز دهد و سکوت بپنداند تا زمانه که بهتر و بهتر انبیا صلعم بر خیزد و
بآواز بلند گوید یا عباده الله الصالحین انتم خیر الامم و انتم خیر الاجل
مهر و بهتر انبیا صلعم این سخن گوید آن غلط است و شوب و تیغ و تهلل
سکین که در دو آنجا می باشد خوش کردن و مهر انبیا صلعم خطبه بر خوانند و
در انشاء خطبه فرماید که احوال این صاحب دعوه مستحی چونست آواز بر آید
از جمیع ان خلق که این صاحب دعوه از متبولان حفره حقیقت بعد
از ان مهر و بهتر انبیا صلعم الله و سلام علیه از ان مقام در گذرد و بیای آن
خانقاه خانقاه دیگر به برزگتر و بیشتر از ان خانقاه ها و در ان خانقاه
چری نشسته باشد بغایت عالم و صاحب خیر و زیرک و بیانده اسرار مهر
انبیا یا بپهر ان صلوات الله و سلامه علیه چون بدان خانقاه رسید
کنند و آن پر عالم جواب گوید مهر انبیا صلعم آن پر را برادر خواست و چون
آنجا رسیدن نشینند و از هر باب و هر قریه سخن گویند اما در وجه دین پر
بحد خود جمیع اشکال در خانقاه اول تا آورده همه موجود باشد

چنانچه

چنانچه تصور اند که هر سوی از وجود او حدیث گوید و جمیع رازها از دست او
و شایع علوم از او و تقوی منطقی او بس و از هر سری که بود او خبر دهد
و جمیع مشکلات بشاید و در صورت بشریه خود را باین نایه و احوال
گذشته به باز گوید و صورتی که از خانقاه اول تا آورده بود همه را باز
خواند و در هیچ سخن سوسناست چون سخن از هر باب نمی شود آنرا کلمات
مهر انبیا صلعم فرماید که ای برادر در حال این صاحب دعوه مستحی چه
میفرمائی فرماید که من در لوح محفوظ دیدم بچندین هزار سال پیش از ظهورم
صفت صوات الله علیه که این مرد از متبولانست و او را روزی انانی قی این تصرف
وقت افتد و بحضور تو که مهر و بهتر انبیا صلعم مطالعه عالم ملکوت و حیرت
در یابد و اشکال عالم علوی از پیش خاطر او بر خیزد و دیگر مهر انبیا بر سر آید
برادر او را چه بد پرست آن پر فرماید که در بالای این خانقاه خانقاه نیست
مرا آنجا بحال سؤل نیست و مدخلی نیست و در بالای این خانقاه خانقاه نیست
پیر من مطیع آن آرزو فرماید هر چه از ان عالم بدی نماید من به عالم تحت تسلیم
و از ان عالم به عالم اسفل تجتبت بر تریب تا عالم دنیا و راه به کمال من میام و هر چه را
از مقامت صعب برون می آیم و از مملکت و ورطه های مشکل خلاص میگردم و در عالم
خا صان نزول میکنم و از قدرت خدای هم و ملک قیوم او خبر باین دیم این چنانچه
گویند بار کلمه بعد از آن آن پر فرماید روی سوی بالا کنند و مهر انبیا بر سر صلعم و گویند
ای پاک کننده دل مؤمنان از معشوش تباید و ای بخشنده ایمان بد و معشیت
مار از بخشایش نشسته مملکتی خویش فرماید و سلام و در حال این صاحب دعوه مستحی

حالت دریاد و مردم که درین باب تصور عقلا کنند عاقلانند در پس پرده
 و این همچنانست نسبت و اصل پندار که یکی یکمی نوشت که و اما کذبت شبهه بگو
 است حکیم نوشت که فلاکس خود به عقلاست و اما از بهر چون خود تصور
 که اگر خواندای کتاب در شیخ این سخن بنویسد که غیر از آنکس که با این مقام
 رسد کسی آن کتاب را فهم نخواهد کرد یا چنانکه حلاوة که در عسلست که اگر
 جمله شکر عالم را در حلاوة غسل نویسد غیر از آنکس که آنرا بچشد
 بچکس در نیاید و اصل پندار چون باصل همچو بند درین مثال فکر میکنند
 که این است که از پیش دل اینان برخیزد و آن طائفه که در پس پرده پندار
 مانده اند و یک پرده را رفع نیتوانند کرد چگونه مفتاد هزار پرده از نور
 و ظلمت توانند خاصه به معادته پیری عشق که این را ازین حجاب برآورد
 قال رسول الله صلوات الله علیه تعالی سبعین الف حجاباً باین نور
 تخلیه پس طائفه که از یک پرده عاجزند چگونه متاد هزار حجاب را بردارند اما
 صاحب دعوت را انکار بکار نکند از دعوت باز ندارد و اسم باز دهم
 اینست یا یقیناً من کل جوب لم یرض ولم یجأ لطفه فعاد
 خواص اسم شازدهم در شیخ صغیر است که اگر کسی زودمانه و
 بغایت بد حال بود و کس بوقت او نمی افتد و معالجه و مددی ندارد و بغایت
 پیکس بود و در اضطراب باید که این اسم را او را در سار و در صبح بعد از
 نماز و در هر چه رسد و در هر چه که او را کار و اعمال غافل
 کشود کرد و او را خواهد که مقبول دل همه عالمی گردد چه خاص و چه عام

ای کافر

۱۲۸

یعنی ای کافر از دست می گریخت
 نسبت نیست و آمیزش نیست
 بسم کرداری او

این دعوت که گفته شد بهمان عدد بعد از تسبیح بجای آورد و نیت هر دعوت
 در سه اولست که از اعظم نیت خوانند و اگر کسی در دست غافل میگوید
 یا در زمانه یا در جای یا بندی بر نوع که بود و خلاص خلاصه نیت و خلاصه
 کند باین ترتیب اسم را هر روز ۳۳۳۳ و صلوات رسول صلوات ۱۲۲۲ است
 و نیت آنکه خیر حفظ و احکام الله الحسین هر روز ۱۱۱۱ است و اگر بخوبی
 و متدبیر کند گرفت خود تواند صاحب دعوت از بهر خلاص او این دعوت کند یا
 کسی عالمی است را با جازه خود بر این دعوت فرستد که آنکس آنان و در خلاص یا
 و اگر کاری بسته شود و خواهد که برکت بد دعوت این اسم کند چندان مدت که توان
 باین عبارت اسم اعظم را هر روز ۷۷۷۷ است و نیت او که اولاً آنکه کتب فقهیه الهام
 را تا کت و صلوات رسول صلوات غایت خواص اسم شازدهم در شیخ صغیر
 است که اگر کسی را دست و چشم و زبان و دل بسته به چنانچه هیچ کار از او وجود
 نیاید و زودمانه و سرگردان بود و پریشان خاطر و چشم مردم خیر و با اعتبار
 کس او را واقعی و متفاری نهند و بهر چه را کند یا بپنداشد آن چیز را تمام باشد
 و راه بکاری و عقلی بخیرد یا از سر کار خود افتاده و چندانکه جد و جهد و سعی نماید
 بجای خود نمیرسد و کس او را معاوضتی و مددی نمیکند و خواه این جمله را در دنیا
 که انجام کار و عمل او نیک شود آن غلق و بسته و اضطرار از کار او رود
 مستعد اعمال بزرگ گردد یا که مدت چنگ روز متوالی دعوت این اسم کند
 و درین مدت دعوت ترک حیوان کند و غذای نبات خورد و آن نیز آنکه خورد و
 جهد کند که شازمان غوره و اگر چیزی بپخته خواهد ریخت بر روغن بنفشه بپزد و
 بخندد

ترتیب اول

ترتیب دوم

نمک بازها کنند تا نسایان نیارند و اگر میباید شیرینی کند موی طالعانی بپارد باق
کل بکار دارد و آن نیز هم آنک خورده و بهترین چیزی درین اربعین بکار آید
نان جوین و سحر کو نیست و اگر غذا بخورد بر یا یا بخورد میباید یا میفرماید
یا کجند بر یا خورده است یا آه بشرط آنکه چنان بخورد که بغایت خواب آلود
شود و از دعوت بازماند یا اوقات معین را فوت کند و درین مبالغه غلط
و آداب طهارت بیشتر کرده و این مدت چهل روز ببرد کمتر نشیند و
جانی که بداند که نیکوید خود در گذشتن رعایت و احتیاط بازماند قطعا کند و معانی خالی
طلب کند و آنرا اوقات آنجا بود که میان مردم بود یا که سخن نگوید قطعا عادات
و نه غیر از کار کوش بر سخن خلق ندارد و در دعوت بود و یکی دل و جان و
و عقل با هم دارد و حاضر و غایب خوش بود آنچه بدی می شود تا از اشکلا
غریبه و صور عجیب ترسد و در دعوتش غلط نیند و آن اشکال غایب
عجیب و غریب است منت نوع است علامه اقلاب آنکه چون بر این
رود و افتد کند و از عادت پروان آید و تبدیل خلق را بجای آورد و چندی
زین بگذرد و در بر شهباز روزی شش هزار مرت این اسم را خواند و هر
عالم چشم او بر شهباز چنانکه برگرد خندان و خود را و جامه را و محبتی که با
نشسته همه بپزدند و قوی باید داشت تا تصور خلقت تا روز نهان کرد
روز نهم علامت دوم پیدا شود و آن آنست که درین دوت باورند
در خلوت و خواه در گزیده گویند ای ابن آدم چه غرض داری و مقصود تو ازین
دعوت چیست بر غیر تو بکار دنیا مشغول باشی باید که خلقی در نصیحت

وسر روز شنبه
۱۰۰۰ شهاب

Handwritten: 4500

[illegible]

31

پچسکنجند صاحب دعوه که تماش و توج اینها به نكند و توش را با طر خود راه
و حاضر وقت خود و اسم اعظم بود تا سست و دلان و مضطر کرد و خاصه در زمان
گذشتن این اسم باطلات خوانند تا حشمت و وحشتی از ان لشکر بایزید
و باید که هیچ سخن نگوید که آن لشکر بایزید عجب شد تا او را از دعوه باز آورد
باید که نظر با خود دارد و طری آداب و تعظیم دعوه در حاشیه و تقصیف باطن
را گوش دارد تا زبانش از خوف آهنا نلرود که چون آن لشکر بگذرد چتر پادشاه
پیدا شود چون منت بگذرد چتری پیدا شود و پادشاه در درختان چتر
باشم و سلطان ایشان که او را ملک الارواح گویند مردی بنیایت محیب بود که
خوش صورت و دهن و زوایا و در پیش روی سوار بود و ماری عظیم بجای تازیانه
در دست گرفته بشم و بسیار پریان بصورت نامه و آفتاب در پای آن شیر تازیانه
و دست ادب بر نهاده و طالع دیگر بصورت های خوب و لطیف طبیعتی شایسته
بر گرفته و پیش ملک الارواح ایستاده و هم از اراده او پری در حکم او بیند و هر
یکی قوی و متبحر خود جدا گانه دارند چون پادشاه در درج باغ از واکرام برخصا
دعوه السلام آید باید که زود برخیزد و دست ادب بر سینه نهند مثال آنکه گویند
اند و جواب سلام پادشاه بگوید و علیک السلام و رحمة الله و کرمه و دیگر کلام
سخنی گویند و رسم دعوه کرده را باز سر کرده و میخوانند آنرا که ملک الارواح بجای
در آید و گوید که ای صاحب دعوه مقصود تو ازین دعوه چیست آن زمان صاحب
دعوه بپوشی خود و گوید یا ملک الارواح خدای تعالی از تو راضی باد و غیر از خوشتر
باد و چه که دعوه من آمدی و رحمة بسط کردی بر کنون را که ما خواسته ازین دعوه

یا فخر تو بلا

یافتن تو بود و دیگر اکثر لشکر خویش نمانی و سپارش زبانی تا مارباش نشاند
و مدد کنند و معاونت و زبانی و نیکه و مکتد و نخته از محل و شغل من برون بر نه
و هر چه رای من باشد مطاع و عذای آن روز تو که ملک الدواعی و پادشاه
از خزانة ماهره دای وجود و رافق بمن نماند و از احوال من غافل نباشی و
غلبه لشکر انجمنه خویش بر منی و در خلوة نشاند و چون پادشاه سخن
اوراق قبول کند و اورا لشکر خویش نماند و لشکر نامه زبانی تا اورا به نشان کند
میان آدمیان و این لشکران راه در حکم او کند و ملک الدواعی بر نفس خود
زبان بردار و شود و بسیار عجایب و عرایب از او پدید آید و نام صاحب
دعوة در عالم فاش گردد و از مشرق تا مغرب خلایق با وجع و شوق شوند
و قتی که ملک الدواعی برست خویش بخت نماند بنویسد و باو در هفت
در میان ایشان پدید آید و چون صاحب دعوة مجمع ملک الدواعی شود
چگونه او را حاضر کند و نام امر او را در خویش بران بخت نماند بنویسد و
همه را در حکم او کند خاصه آنکه نام نوشته در زمان حکم صاحب دعوة کند و چون
این عهد و پخت نامه تمام شده باشد ملک الدواعی جاهه که خود پوشیده به
تشریف باو دهد و هرگاه که آن جاهه پوشیده از چشم آدمیان نهان باشد
آقا حضرت ارفع را بجهت بعد از این برپایان خدمت او کند چون عید و جوان
خواهد که بماند مردم در ایالت جاهه را بر کند تا مردم او را ببینند و چون تشریف ملک الدواعی
پوشیده که او را نام نرزد و آن زمان تو حاضر و اعزاز و کار ملک الدواعی نموده او را چون

مهری خنید بوی در کلبان خلقی سبز فرشته
گویی که آنچه در دنیا هست مرا بپاورد از این پادشاه بود
سجادی

و داع کد و دست ادب بر سینه بند و بر پای بایسته تا ملک الارواح و
 اواز چشم صاحب دعوت پنهان شود بعد از آن صاحب دعوت را سورة الفتح
 بناید خواند از منظر پیر و آید و بعد از آن حال خود و داند و کما یجایز
 بگوید و طریق اطب تشری و طهارت و ملازمة دعوت از دست نباید داد
 و سرگاه باید داشت تا ملک الارواح از نور شود و سعی چندین زمانه ضایع
 نکرد و جمع الجمع این دعوت آنست که اگر صاحب دعوت خواهد که کم دنیا بشیر
 شود و هم عقی باید که اندر فراصافی دارد و طبع ملک و ملک کند و طریق
 طهاره نگاه دارد که حق سبحانه و تعالی ملک آفریده و او را ملک الملائک نام کرده
 آن ملک با آن عقیقه و شکران او هم زمان برادر این اسم اعظم اند و چون صاحب
 دعوت و طینه طهاره و ادب و شکران نگاه دارد و علی الدوام بهمان حال
 کند و از آن عاقل بنده نگاه آن ملک الملائک روی باو نماید و نشان او را
 ملک الملائک چنان بود که نگاه شخصی هر روز بکباری پیش او آید و بنیاد سخن کند
 و روی آن سخن پیشتر در کار آفریده بود و این شخص پیشتر حکایت آسمان
 گوید و صاحب دعوت را از در جنت و دقایق و خطوط و دوازده سنگ افکند
 و احکام و اعداد و سیار و ثوابت خبر دهد بر سبیل نامعلوم و از نظر او پنهان
 شود و صاحب دعوت معلومی ملک الارواح اولی بن بر دکان شخص که از
 جنود ملک الارواح است که مورد ارطاف و صورت ملائک در شخص تشکیل نمایند
 یکدیگر در حاکم چون مشکل میشود به صورت دیگری که خود را یکی نمایند اما در ملاقات
 و ملاقات این واقعه معلوم کرد که آن طایفه که از او واحد سخن این عالم و ش
 مال

مال و جاه و سر از از عشق با ندی و دوستی بعبارة نیارند و مودود
 ملائک در آن جانبی که اخرویست پیشتر بود و منجبه دهند و دنیا و یاراد
 هم عقیقه و عالم آفران و مدد جیبان به وحشت خلق نبود که تعالی به عالم ملک
 و دنیا دارد و مراد آنست که این جهان را زمین بسیاری آن بود که از افکار
 در کائنات و عقبات تا ویه حاصل کرد باید که صاحب دعوت چنان
 تصحیه باطن را بجای آورد که بشیر که بنور هست و وقت را دریا ببرد
 بداند که آن ملک معظمت و بسید کارهای دنیوی و اخروی از دور وجود
 آید و از جنود او نیز مدد و معاونت بر سر هر کس که میان این با طریق
 اشتغالی بدید که در دهر نظری که از یکی از ایشان بدید شود مددی از عالم
 علوی بکمال صاحب دعوت را از ملوک و معقولات بدید که شود
 و شمع خاصه صحبت ایشان و او را درک جز کمزور ملک الملائک و
 او بجای نمی رسد باید که چون صاحب دعوت واقف شود که آن
 شخص صاحب ملک الارواح است و حق تعالی او را الطیفة عالم کرده
 و از مراد است عقیقه طلبیدم خود دینی و دنیوی بر و هم خلایق را برادر
 رساند بعد عالم معنوی و اسم شایسته اینست یا حجتان
 انست الذی و سعت کل شیء رحمة و علم
 خواص اسم هفتادم در شمع صیغرات که اگر کسی را وقت بسیار
 ربنا و سعت کل شیء
 رحمة و علم
 للذین تابوا

این دعا را هر روز بخواند
 و در وقت حاجت بخواند
 و در وقت غم بخواند
 و در وقت شادی بخواند
 و در وقت غصه بخواند
 و در وقت کینه بخواند
 و در وقت حسد بخواند
 و در وقت بغض بخواند
 و در وقت نفرت بخواند
 و در وقت کینه بخواند
 و در وقت حسد بخواند
 و در وقت بغض بخواند
 و در وقت نفرت بخواند

واقع شود و وجه آن نازد کسی اعتماد بر وی نکند چون این اسم را بسیار
خواند و بشر الط و آداب مداومت نماید اعتماد بر وی نکند و نیز منت
احسان با وی کند و هر عملی که شروع کند فایده پسند هر که با او معامله کند
اورا فایده بود و هر چه روی نهد فرصت و فتح از آن او بود و هیچ اموال
و املاک و شکوه و منصب او بسیار شود و اگر دائم خواند عمر بزرگ و بسیار
کرانه دفع کند و اگر حاجتی بکس دارد و منعی می شود و ایام مفاد می شود
و دفع و عده می افتد سه روز در یک هفته دو شب و پنجشنبه و جمعه
پیاپی است روزه کند و در میان روز بزرگ میبرد رود و دو رکعت نماز
حاجت بگزارد و در آن بعد از فاتحه در اول سه بار آیه الکرسی بخواند و در
سه بار آتمن السور و چون سلام باده بزرگوار و یکبار صلوات رسول
بگوید و هر آری که این اسم را بخواند آن حاجت روا شود و اگر کار
بر کسی بسته شده روز جمعه صبح غسل پاکی بکند و نمازی باین صفت
کند سه رکعت بگزارد و دو هزار و دویست و بیست و دو رکعت این اسم را بخواند
کند و صد و یازده بار بگوید بسم الله الرحمن الرحیم و الصلوة والسلام علی رسول الله
یا منیع الاغیاب که آن بستی بر خیز خواص اسم است در هر روز
بکرات که اگر برای خوشی یا از برای دیگری دعوی این اسم کند آنچه مطلوب است
بتمام حاصل شود و هیچ مداوات همیا نکند و دعوی این اسم چنانست که
دعوی نود روز در دعوی نشیند و هر روز از آن سه مرتبه هفت هزار کرات بخواند

روزه

در هر روز
نود روز در دعوی
نشیند و هر روز از آن
سه مرتبه هفت هزار
کرات بخواند

دم این من

و هر شب هفت هزار کرات و این دعوی را دعوی متناهی خوانند چنانچه دعوی
اسم سزایم را دعوی حقایق خوانند بعد از آنکه دعوی تمام شود و ناگاه
شخصی بر او پیداشود از اجل الله که تا غایت مردی چنان ندیده باشد شکوه و غصه
عظیم و عالم باشد و چون بصباب دعوی در هر روز از آن صلوات عالم غیب و اوقات
کردا و چند علم پاموزد و از آنجمله علمی پاموزد که هرگز به سبب دنیا بی نیازی
کسی نباشد یعنی اورا نوعی از کیمیا که تعلیم کند و بر او آسان باشد و در نظر صفا
دعوی آن علم کند و باذن الله تمام سنگ را باز کند و این علم و عمل چنان باشد
که هیچ کیمیاگری ندیده باشد و بر او سهل باشد و اگر خواهد که گوی را باز کند تواند کرد
فایده شود و اگر شرط و وظیفه صاحب دعوی آنست که جز وقت ضرورت فرو
ماند که بدین شکل مستعمل کرد که آنچه تعلقی عالم صورت دارد دون هفته مردان
خواب است باید که طریقه مراقبه و آداب با آن مرد نگاه دارد و نکند از هر کار خارج
بر بقیه کار صاحب دعوی بدو بگوید و اگر امید ی بکس دارد از هر چه که هست و بر خاک
و بنا امید یازد یکست مدتی سه روز روزه دارد و هر روز زمان وقت که
افتتاح اول کرده در همان موضع کاول عمل کرده سه سه سه کرات دعوی کند
که آن امید پیش از آن بر او خواسته و اگر خواهد که دعوی ارواح کند
مطلوبه چهارده روز در خلوت نشیند و از آن صلوات بگوید و هر روز سه سه سه کرات
این اسم را دعوی کند و هر روز پنج کرات صلوات بگوید و هر روز نود روز نوبت
آیه ان ربکم الله الذی خلقت السموات الارض من نور و نور و نور و نور
تسین بخواند که اجابت شود دفع دیگر اسم را بعد و مذکور شد

۱۰۰۱

دعوی متناهی

که بدست است چون ایشان را آورند با عتقاد تمام بنشینند و یکدیگر را آگاه کنند و
 به مشوره بگویند که این همان شخصی است و عذر زحمت خواهند و صاحب دعوه نداند که
 چه می باشد و متعهد ایشان چیست و طبعاً آنست که هیچ نگوید تا ایشان نگویند یک یا
 که در این صحت حاضر باشد که با یک کشتی بودیم در دریا ناگاه غلغله بادی سخت برآمد
 کشتی را در غرقاب انداخت و بهم هلاک داشت این مرد ناگاه از روی آب دریا
 پیداشد و کشتی را را گرفت و از نو تفرقه ساختن کرد و نید و به سلامت از دریا
 خلاص داد و ما هم منت پذیرا بودیم و در طرف فلان دریا این آواز است
 و مردمان و مستعدان این مرد در آن طرف بسیارند و دیگرها فغان دریا و بیا بانه
 از خبر یابند و چون حضرت و ایس علیها السلام در بر بحر عالم هم متفرق شود
 و مردم را از مملکتها و ورطهای مشکلی خلاص دهد و بسیار خلائقی واقف این است
 شوند که چه صاحب دعوه انجائی خویشی حرکت نکند، با سزاخامیه دعوه آنست که
 چون در بریا در صورت آفرین واقع شود خواب بر صاحب دعوه غلبه کند و
 در خواب رود در آن خواب غلبه و استواید و خلائقی را چنانکه در بلای و
 زحمتی درند و خود را بپند که یکدیگر مردمانی را بپند که در بلای و عذابند
 هر دو یکی آورده است که فترت حضرت وقت خلائقی شده باید که شکر آنست
 بخای آورد و بر سر آن دعوه و مداوای اسم اعظم و طریق آداب بود تا
 این و سبکی خلائقی بروی بماند و چون اولیا و اطفال و سبک بود و اسم
 بحمد اینست یاد یگان الیها و کل یقوم خاضعاً لرحمتها و رعیتها
 خواص اسم نوزدهم در شرح سفیر آنست که اگر سر و کار کسی شود
 شده باشد و استقامتی در کار و معاش او نبود و خواهد که پیداشد هر
 کس را بخواهد که با او بیاید و با او بیاید و با او بیاید و با او بیاید

الرحمن الرحیم
 محمد بن علی
 درین دعا و دعا
 درین دعا و دعا

۱۱۱

محمد بن علی
 درین دعا و دعا
 درین دعا و دعا

محمد بن علی
 درین دعا و دعا
 درین دعا و دعا

کرت این اسم را دعوت کند و مشاء و مهنت باریا قل اللهم ملأ الملك تابیر
که بملاود شود و نیز در تنخیر را سنج و مستجاب الدعوه کرده و عمل آوردان شود
و اگر خواهی که تالیف القلم کنی یا جعی مدته منت شب در میان شب بخیزد
و در رکعت استخاره بجای آورد و در هر رکعت آن نماز مهنت باریا اکره بخواند
و چون سلام بازده هزار و یکبار این اسم را دعوت کند و اگر شیخ قوی خواهی
بجای آورد هزار و یکبار پنج سینه بردارد و سه بار دعا بگوید بر هر دانه از آن
بار این اسم بخواند و بعد از آن در میان چیزی از طلا و نقره بخورد و انگشتری که
تأثیر عظیم کند و اگر خواهی که در محبت یا مودت علی قوی بجای آورد دعای سه روز
روزه دارد و بز یاد کشای رود و در رکعتی استخاره بجای آورد و بعد از سلام
هزار و یکصد و سی و سه مرتبه این اسم را دعوت کند و در هزار و دویست و
پست و دو رکعت آن تا نسی نزل آن ذکر و اهل خانه و خانواده و هزار و صد و یازده
بار صلوات بر رسول مسلم و اگر یکی از بزرگان روگردان یا کسی در غضب بود و اگر خواهی
که آن قهر از او بر برد بیاورد هشت روز روز دارد و هر روز نوبتاری میبرد
و در رکعت نماز نجات بکواند در هر رکعتی چهل بار فاتحه و چون سلام بازده
پنج هزار مرتبه این اسم را دعوت کند که بر کز دعوت آنکس از سر غضب در گذرد
و مشتق و مهربان در جمیع این دعا و آنست که درین دعوت
ملاوات حاصل شود و مجموع دستوریه از دور کند و مطلوب او بهیچ
کرد اما اگر او را آن مقصود نکند شرا او را مقصدی دیگر بود دعوت این اسم کند
و این دعوت را دعوت رحیمی خوانند و جمله ذلالت عالم بر رحیم شوند
و کس از غوغای او را مدعی و دهنده از روحانیت عالم علوی و هم از عالم غیبی

واختیار

واختيار اين دعوة چنانست مدة چهار روز دعوة اين اسم کند و هر روز
پنج هزار و با نصد مرت و هر شب پنج هزار و با نصد مرت اين اسم را بخواند که در
وسطا دعوة ناثير پيدا شود که اول حال هر کس از بنی آدم که روی صاحب
دعوة پند او را دوست دارد و ملازم او باشد و کس نخواهد که از پیش او دور
شود و دو خوش کوه و دشت و بیش و بطور چون او را پندد باید شد
و از او ترسند و کرد او را باید و بطور هوای پیش او میجو شد و بر او
نشیند و خورش از دست خزند و کردگار در برابر او ساکنان دنیا
بر وجه شوند و از هر بلاد و هر دیار از خلایق ساکن و سیاه و بزاره آید
اما صاحب دعوة در وقت خویش فایز از همه باشد و این و کرات اعتبار
نهند و ملتفت این ظاهر می گردد و تعظیم این را وقتی نهند که صاحب دعوة ترا
لذت و روحانی حاصل شده باشد که قبول خلق عالم تعلق به او دارد و
فخری طالب این بود و نفس صاحب دعوة مزاج دل گرفته بود و ارجح و
قلوب اواز ظاهر بدن نور بود اما اگر دعوة ارواح خوابد که در دست
چهارده روز در خلوة نشیند و بطرفی آفتاب و شش اظهار شش روزی
نه هزار مرت این اسم را دعوة کند و هر شش روزی چهل و یکبار سورة
الحجین بخواند تا آنقدر دعوة که مسخرات عزایم بوی ظاهر شوند و اسیر
اینست یا در حیم کل صبح و مکر و عیب و عیاشه و عیاشه
خاص اسم پست و یکم در سه صغیر است که اگر کسی درمانگی دارد و
از هر نامی و خلق صبح و در وقت و در وقت دعوة کند که از آن معانی و ملک

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

و خدم او بسیار شوند و اگر ترک دعوه کند ازان پایه و رکنه دوازده عالم روحانیه
 دور بماند و ایت دعوه را دعوه قائمی خوانند و دعوه اتمی خوانند دعوه اتمی ه
 و دعوه تقیمی خوانند و چنان اختیار آموه که مدتی چند و یکروز دعوه کند
 و درین مدتی هر شب از روی یازده هزار و منصف بار بخواند که تسخیر احوال
 بر آسان شود و از طایفه ایشان باو تعلق گیرد و نشان این آنست که اگر
 بادشاه وقت از حال او باخبر شود و طلب او را رد و بجهت کند صاحب
 دریا بدو چون دریا بد از پیش خود بگیرد و خالی نکند و بد مشوره او دم
 و صاحب دعوه نیز از جمیع معقولات امور مملکت باخبر باشد و طایفه عالم را
 از زمین نشن مایکسا و دور خوش کند و آن سلطنتی که در اطراف صاحب دعوه
 بود یا منظور نظر او بود مستدام بود و خلایق و ضعف در آن نبود و بکد آواز
 مدله وصیت عدله بهر دیار پیرون شود و سلطنت دیار و در کار از این
 خلافا صاحب دعوه به تحقق حال او مشغول نشود و عاقبت از حال صاحب
 دعوه واقف گردد و طلب او نکند و از مملکت او را در خواند که مردی با این
 و شکل و فعل و عمل و سخا و وفای پیش شاست او را در خدمت بگیرد و بکند
 چنانی پیش مازستید که زیاده او در یابیم و باز کرد و پیش شاه و پادشاه وقت او
 را از خود جدا کند و از طرف مشرق پادشاهی باقی و خدم و حشم در طلب صاحب
 دعوه جدا نماید و چون محال پیدا شود و لشکر یاب روی مجاری و محال در گیرد

و صاحب دعوه بنوع اسم اعظم و قدره حتی آن همه کار را بجای
 رساند و عیش هر روز زیاده کرد و اگر در صفا ملک ملازمه و مواظبه بجای
 آورد کار او روز بروز زمان زمان از آن بالا و شود و بزرگ تمام رسد
 اما خلط را نگاه باید داشت که بغایه هر چه شود مستوفی مال گردد و انتفاع
 و خدم

این دعوه را دعوه اتمی خوانند و دعوه تقیمی خوانند و دعوه قائمی خوانند و دعوه اتمی ه

ملک

در روز شنبه

بر دل و کشته کرد مدتی چهل روز بخت خفته کند غیر از دعوی و این
 ترک عاده را بر سر اقامت دارد و روزی غسل از پای چند جای بوی
 و درین مدت در هر شب زوی نه هزار مرتبه این اسم اعظم را دعوی
 کند و شراط نگاه دارد که چون دعوی منتهی شود جمعی از ملائکه رحمت
 در آید باز برای رحمت و عزرائیل که قاضی ارفاق است با ایشان همراه
 و آنجا است صاحب دعوی تا شاره رحمت و بشری برسانند و عزرائیل
 بمشوره و اجازه صاحب دعوی جان او را وارد و عالم بخاک حق رسانند
 و ششانی دروشتنا غریب بیدار کرد و او را خلعت مگشته علوم
 و شریف شاه عالم در پیشند و عالمهای نور بگردانند و باز آوند
 و باز جازای بن صاحب دعوی و صلوات دهند و آن قبض و بسط است
 ضرر نیاید و تا از دعوی باز نایستد از مگشته منفع نمکود و این دعوی
 دعوی مدینه دعوی خوانند و مگشته علوم و ارفاق درین اسم بسیار است که
 خدا و سنان داند و صاحب دعوی کمی چند و از یک کاکان نگاه میداند
 تا محفل الدعوی نشود و اسم بیت و دویم اینست یا شیع
 البتایح المینج فی افشاها عو تا من خلقت خواص اسم
 هست و در هر صغیر آنست که صاحب دعوی این اسم بر لبه صاحب
 دیوانه برسد که هر روز هزار و یک بار دعوی کنای اسم را و چون را
 باز بهان وقت رسد که مباد الدعوی کرده باشد و روزی سوی خاتم
 او اند
 و در روز شنبه
 و در روز شنبه
 و در روز شنبه

عبدالله
 ۳۱۲۶
 و در روز شنبه
 و در روز شنبه
 و در روز شنبه

او بهد و جهان فرودند و بر کس و دانا و بوشند که در کرم عالم باو سیادت
 ضعیف آن است تواند کرد و از علم او هیچ فوت نشود و شیخ بزرگ شهاب الدین
 متکلم مدعی کرده و نموده که عالم در گوشه خاطر این دعوی کم کرد و در
 جنب همه او متکلمی و ناپیدا شود و در کتاب دعوی الا که چند جای فکر
 فرموده که صاحب دعوی کامله اگر هیچ نخواند باشد و هیچ نتواند نوشت
 هیچ چیز از علم تحصیل ندارد در زبان دانا نویسنده شود که بیشتر از جمله
 نویسنده کان و خواننده کان حفظ و ضبط آن تواند کرد و اگر درین مدتی که
 بدعوی مشغول بود و حفظ شرائط و وجو داشت اوقات را بجای آورد کسی با
 او حیاتی نکرده باشد زود هلاک شود و آن مکر و حیله و کید با علایق باز
 کرد و چنانچه دست کسی در میان آن معامله نموده اگر چه صاحب دعوی از دشمنی
 و مکر و عداوت و حیله کسی مضرت و نقصان نرسد و صاحب دعوی این اسم از
 آفتاب جهنم تبشیر و بر کشته و خلق زمین و آسمان از حال و با خبر باشند
 و اگر ملازمه این اسم بجای آورد هزاره چنان باید که در آن دیار هیچکس را نداند
 او به پایان نبرد و اگر او را وسوسه و دام خواند عرش پهناید و بر کلاه
 افعال او دید و در روز حیات نام خدای یابد و وحشت چند و از وسوسه
 اجتن و الا نش در حفظ هر دو کار بود خواص اسم هست قسم در حق آنست که
 درین دعوی غلبه نیست و آن آنست که از دیار مشرق و مغرب سلاطین و ملوک
 ارا و وزرا و کابر و اعیان و شاهان و بزرگان روزگار به جمع احوال و حالات و سیادت

احوال خود را باز نداند و راهش را ندارد باید که این اسم را هر روز
 و یک کثرت بخواند و بعد کند که بعد از فراغش بخواند و از پس هر سخن
 بخواند شاید اما بعد از وضو صبح هر روز و پس ندیده تر و اوقاتی که بخواهد
 داند و اعتقاد درست دارد و عزیمت را صبح دارد که زود بود که باز
 بخواند و مان و علف و کار خود باز رسد بهتر از اول و فتح در کار او پیدا
 شود و محمد و معادن او بدید کند و کشتیش از عالم غیب با افعال و اعمال
 او پیوندد و اگر خواهد که دولت خود را اخی کند اندک مایه است
 آورد و در آن بجای کند یا و دوستی که تواند و علی که در دست او است
 بر آید که در اندک روزی مالدار شود بهتر از اول و زمانهای گذشته و هر چه
 روی نه آید بخیر بر او شود و در احوال او هیچکس مدخل نتواند داشت
 و دعوی این اسم را عند الله اعظم خوانند که هیچکس هیچ نوعی مدخل
 در کار و شغل او نتواند ساخت و اگر کسی را عرضی و مقصودی در نام برد
 او پیشتر که زبانش بسته شود و مدخل نتواند و قول صاحب دعوی نیز در
 دل خلق شیرین بود و همگی سخن او را بشنود و اعتبار کنند و نفع سهم
 در طالع او بسیار شود و کار او را در سب و هوا طایفه و مداومت در آن
 بجای آورد چندان دولت یابد که او را آن در هیچ کجای هم دینی و مادی
 خواص اسم است و پنج در شش که بر آنست که صاحب دعوی را معصوم
 هر شخصی هر درجه که رسیده از خلق آسمان و زمین و ملک و ارباب
 و انبیا و اولیا و هر که او را نامی بوده همه معصوم و مدعوم زبان بجمعه
 اند

اندر نخست تاحدی که ذات متکسر واجب الوجود را با خلتا و
 کرده اند قمری و قالت الیهود عزیر ابن الله و قالت النصارى
 ابن الله پس صاحب دعوت را واجبست که این دعوی بکند و ترانه را
 بجای آورد که این دعوی عند الله جمیع موجودات و این دعوت را
 دعوی معیدی خوانند که چون این دعوی بشنود بجای آورد هر کسی که بخواهد
 و غرض و قصد و حد و موقوفه از افعال مذموم در حال صحت
 معنی کند بود یا خواهر گشت از آن تصور باز کرد و از گشتن پیشین نیز
 پیشین کرد و در غیر این با ثبات معنی او مشغول کرد و از ترانه
 دعوی معیدی است که مقدار صد هزار مرتبه دعوی کند هر چند زمان که تواند
 اما ضمیر را صاف باید داشت و رعایت ترانه دعوی و آداب طریقه بجای باید
 آوردن تا خللی از درجه دعوی باورسد جمیع اسم این دعوی است
 که اگر در قیدی یا در حبس یا در دست ظالمی گرفتار بود باید که رعایت آداب کند
 و بدست معنی روز سب و پنجاه هزار مرتبه دعوی کند و نیت را و حفظ
 و ضمیر را صاف دارد که از آن خلاص یابد و اگر کسی را به تهمتی بگیرند و قصد
 قتل او کنند و صاحب دعوی از بهر او این دعوی معیدی بجای آورد به ترقی
 که در آن رفت در زمان او را خلاص و نجات حاصل کرد و اگر چه دشمن قوی
 و در پی باشند و اگر چه مدتی قید و بند او دراز گشته و اگر خواهد که در دعوی پیوندد
 تسخیر ارباب کند باید که بعد از از زمین ترک عاقده روز در خلوت نشیند
 هر شب از روزی از آن ده هزار مرتبه این اسم را دعوی و صد و یکبار یا این اسم را
 ۱۰۰۰۰۰

دعوی معیدی

معنی و ترقی و در

و سازم
 قسوه خداوند بر دوش عالمی و در منازل سبوت روانه و در مطالع آسمانها
 اندر سیر ترمیمت و در مجمع بالا و زیر کدانه و بدرجاست و در قانی
 ریح و مطالع رواقها که مرا ازین دعوه و تحفه تو مقصود و آرزوی
 عالمست و درین مقصود مدد از تو میخواهم تا مرا بر عجاایب جهان مطلع
 گرداند و با خویش بری و همراهمی تا مرا صاحب دعوت اجماع کند و
 گوید که ای صاحب دعوت تو درین خانه خلوت بدعوه و ذوق تلاوت خوش
 مشغولی و بیاسای که من یار و دوست توام و هر وقت که خواهی
 تو آیم و معشوق تو باشم و ترا از چیزهای پنهان خبر کنم باید که صاحب
 دعوت دیگر با همان سخن گوید همان عبارت و نه بر سبیل انکار تو را که قری
 کرده همان التماس کند تا وقتی که فرستاده کند که ترا در بر عالم برین
 کنی و بچانه از آدم و سری عجب درین دعوه است که چون فرستاده صاحب
 دعوت شود صاحب دعوه بر سه نوبت عالم حاکم گردد و اراده بود جمعی
 که در عالم باشد که در خزانة او نهند چنانکه در تحفه آفتاب مجمع از عالم صاحب
 دعوت را بنام اما صاحب دعوت نظر باین چیزها نکند که در دوزخ و نوره بنامی نازد
 و در طلب چیزهای سرمدی سعی نماید و چون این عهده بستم شود قرار را با
 خود بردارد و مشرق تا مغرب عالم بگرداند و از هر چیز خبر دهد و در بایان عالم
 بوی نماید و آن چیزهایی که بنام آدم بوی رسیده و نذر و نشیده و این دعوه
 چنین باید که چون آفتاب کند قریال و در تثلیث یا تسلسل سده و در
 مشتری و زهره و اگر در تثلیث آفتاب بودت به و چنان اختیار کند
 که چون

که چون مدتی چاره روز مقرر بگذرد که دعوه منتفی گشت بهر وقت را وقت نزول
 در حدی از حد و خود با سطر چون شکاه یا خانه خود یا به تثلیث و تسلسل
 بود و از حدیة اشتغال نیافته باشد که بعد از آن صاحب دعوت را اجابت نماید
 و این تشریطیت که در دعوه همه کواکب بکار آید و بدین امر اگر گذشت و حق
 کواکب نتوان کرد و نقلت که در التزمین اسکند که او را اسکندر فیلیوس
 که او را اسکندر فیلیوس گویند و روی گویند دعوت این اسم غریبی کرده بود
 و تحفه مرا بجای آورده بود و عجایب و غرائب و صور مختلف بگردانید
 دعوت بود و چنان صاحب دعوت و علمم کرده بود که خود را با لشکر در افرا
 عالم میکرد و بجای چند رسید که آدمی ندیده و عجایبی چندت به میگرد
 امثال آن هیچ نفر نشیده و صورت چند واقع می شد که هیچ آدمی از آن مهملک
 جان نبردی و بعد در قرآن خطه میکششت و تفرع غرائب میکرد و در
 دعوت و پیش از آن صفت آب حیات شنیده بود چون دعوت تمام کرد و علم
 کرد علم ظاهری که در طلب آب حیات کند و چون بجای خطه رفت در آن نزد
 کتاب طلسم غرضی که چنان چالاک بود که با لشکر بلب دریای عظیم رسید که
 فو و آورد و سه روز بلب دریای بشت ناکام چیزی بشکوه مانند گوی از
 آن دریای برآمد و دعه سه روز قرار ماند و غیر از آنکه از آب برآمد هیچ که دیگر
 نکرد اسکندر فیلیوس فرمود که کشتیها بیاورند تا نزد یک رودند با حیات آنکه آنچیز

حکایت

به شکر چه چیز است و جیست در چهار آمد و جهان را بایستاد چون سنان را
پاوردند اسکندر فیلیوس خواست که خود را بدو بپند و مطالعه آن
صورت کند با چند مرد حکیم در آن کشتی نشست و ارسطاطالیس که استاد
اسکندر بود هم در آن کشتی بود و هم خواست که آن کوه را بنظر ببرد چون باره
برفتند و آن کوه به شکوه بجالا خند بود ارسطاطالیس بر رسید و جی آورد
و بازگشت و با حل آن دریا را نامد و بجای آن که مطالعه آن حال نتوانست که
سکان شتر و ذوالترنبن اسکندر را آن جمع یافت چون نزدیک کوه رسیدند از جا
خود بجنبید آن صورت و دانی بی غلطی باز کرد و قدس را که در آن کشتی را دور برد
فی الحال فرمودید که از آسمان فرود آمد و فیلیوس را شتر از آن کشتی برگشت
و بکن درو را بنیاد کشتی با کوه ناپیدا شد ارسطاطالیس در آن محراب بنیاد
و پیش اسکندر فیلیوس باز دوید و گفت الحمد لله که تراجم معجزه فرسید ما را خبر کرد
آن چکس بود که یاری تو کرد و ذوالترنبن گفت که این حال است که با کسی نتوان گفت اما
تو هست و دوحم منی بدان که این قمر بود که از آسمان فرود آمد و مرا از آن میان برگشت
و خلاص داد و بانی و اسطوخودوس دعوت او کرد و بودم ارسطاطالیس گفت چگونه دعوت او
کرده بودی چون استاد و ذوالترنبن بود و ذوالترنبن این دعوت را از یو بود و گفت ذوالترنبن
فیلیوس گفت بد را از آسمان و زمین که من احوال این دعوت را با کسی نگفتم اما تو
است و دوحم منی بدان که این اسم اعظم را دارم از یلیس که استاد ارسطاطالیس
و فیلیوس بود و است و چون مرا این اسم اعظم یاد میداد و نمود که این دعوت تسخیر قوت

[illegible]

ומאד

اسم هست و ششم در شرح هفت آیه است که دعوه این اسم هم جب و هم بعضی را
 است و هم حریف هم عکس را شاید اما بعضی از آن عظیم پسندیده افتاده و
 پشتر است و آن گفته اند که شصت و شش خاتمه در ولایت از مجبه و عداوه و
 تنبیح و عقاب است و غیره و جبر و عقاب و عقاب از حال و تنبیه و عقاب
 و تسلط و تالیف القاب و غیر آن و بعضی نیز که تیر آن جائزند است اند
 صاحب دعوه بخاتمه و ماریه و شرائط و آداب و دیگر تعلیم است و آن تکرار
 آن بدان خاص رسد و در یاد که علیه تلوین دارد و به کمال تقوی توان دانست
 بنیاد کشف بر تقوی و ورع است و تقوی نه است که جامع بشوئی و نه را باب
 غلبه و بله تقوی از روی حقیقت برین دلی از غیر خداست و از عالم فانی روی عالم
 باقی کردن و از خلائق عالم با جمیع صاحب دعوه سخن گویند باید که صاحب دعوه
 حلایم و مواظب اسم خواندن باشد و دل و خاطر و عقل و گوش را با اسم دارد
 کم خورد خصوص حیوان و طلب لقمه حلال کند و هیچ از کس قبول نکند تا او را صورت
 و معنی جمع کرد و متقین ظاهرش از حرام بریزد کند از نفس خدای تم و صاحب دعوه
 از حلال نیز بریزد کند و خود که مبادا در شبهه افتد و شبهه از بهر صاحب دعوه بریزد
 از آن بود که حرام از بهر عامه و شاید که صاحب دعوه هیچ چیز از دست کسی خورد الا
 از دست صاحب دعوه تا ظاهر و باطن او در دعوه موافق یکدیگر شوند و اگر نخواهد
 اسرار این خواص بداند وقتی که درین عالم فتنه و آشوب ظاهر کرده و روی زمین

برکت

برکت شود و ملک فراب گردد و شک نیست و پریش از خلائق بود و بگوشت
 خلائق در عالم افتاده و تیغ از نیام برآورده باید که صاحب دعوه در آن زمان
 دل پاک دارد و خاطر خود را جمع دارد و عقل و گوش را با اسم اعظم و گوش
 خود بگیرد تا آواز خاتمه و خاتمه گوش او رسد و این اسم را هفتاد و یک مرتبه
 با اعتقاد در دست بخواند و با دو در میان ایشان و دعوی یکو یکم دست و پای
 شایان خدا قسم که آنکه محال است و پای ایشان بسته شود و از جهاد و
 محارب باز ایستد و طالب مصالح شوند و قتیله بصلح انجامد و اگر خواهی که
 عقد النکاح کسی کند سکنی بولاد بر دارد و بشو که آینه صورت انکس بر زمین کند
 و نیمه عقد النکاح کند و نوک آن کار در چشم چپ صورت نیمه و ۹۹۹ مرتبه
 این اسم اعظم را بخواند و آن سکنی را خواند چشمت چپ نوردد و چنان
 بگذارد و این عمل عبادت است باید کرد و اگر عقد النکاح کسی خواهد کرد و تو
 سرب سازد و شتال و نیمه عقد بر آن نویسد و نام دشمن و خلی را در
 آن بکشد و نیمه باین عبارت باید عقد است آن به فلان عیال فلان
 فلان و نه قصد و نود و نه با این اسم بر آن خواند و چون عقد تمام شد باید
 آن نوع سرب را در شکم نود سیاه نهد و بوزد و در زیر زمین شتال دفن
 کند و عقد خواند و نایز چون عقد النکاح است و اگر بکاغد خطائی نویسد
 و ۹۹۹ مرتبه این اسم را همچنین بر آن نوشته خواند و در گوش چپ نهد
 عقد النکاح عظیم بود و کوری و کوری بر دوا کرد و نویسد و ۹۹۹ مرتبه بر آن
 خواند و در زبان کلان سیاه نهد و بر میان سیاه بکشد و در زیر

فلان

زمین پنهان کند و نام دشمن بر آن نوشته باشد عاصه بعاية عظيمه قوه
دهد و عدد این نیز چون عدد عقد النعم است خواص اسم است و ششم
در شمس که گشت که اگر خواهر که دشمنی را مملکت کند باید که این اسم را بر پوت
خونبید و در گوشت دهن و فتن کند و بعد از آن که مدتی است روز روز
دارد و درین مده روز هفت هزار و هفت بار بخواند و جای خالی
کند و ضمیر روشن و صافی دارد و درین دعوت باید که صورت دشمن را سفید
نقش کند که میل به سیاهی زند که چنانکه دعوت تمام کند آنکس ۲۰ ۱۰ ۴۰
عم باذن الله کند و اگر خواهر که دشمنی را بخورد و اندوختد باید که صورت
او را زرد و سفید کند که میل به سیاهی زند که علاقه رخ پیدا آید اما باید که کار سخت
کند و اگر قصد بکشی است اسم را چرخ شود و از این رجعت آن بود که پیچ مملکت
او بود که قصد بکشی کرده باشد و آنکس هم مملکت شود و اگر خواهر که کسی را از
تخت بیرون کند باید که این اسم را بر روی سینه نوید بشکند و در غمران و
کلاب و در وقت خزان بخورد پسندیده بر آنش کرده باشد و چون بخورد
تمام کرد و هزار و یک مرتبه این اسم را بر آن نوشته دعوت کند و بعد از دعوت
در دیوار خانه آنکس بطرف بکشد پنهان کند و بعد از این عمل نیز هر روز ۲۹
مرتبه این بیت دعوت کند و با بر طرف آنکس دعو و مطلق کند که زود
آنکس را از محبت جان رسد و اگر هم رسد پیچ مملکت بود و اگر خواهر که شخصی را
از خلق عالم از برای مصلحتی در بند دستان که هرگز مشوره او نجنبید باید که قضا
پیدا کند بعاية شدید و این اسم اعظم را غارت بر آن قتل خواند و بر نوبتی که خواهر

نیز را بخیر کند این عبارت که عقد است بر حقیقت و ذکر و یاد شریفه قلنا بنی فلان
عقل و فوج مؤمنات العالم که اگر در پیش پای ما نیامد بگویم بر شما بیست و
و بر دیگر چیز که شریفه بر آن توان را نیکشاید بود و چون مؤمنات العالم
بنظر جمع بگویم هر چیزی که شریفه بر آن چیز توان را بیست و دو یا بنی الدنیا
و اگر خواهر که او را قطعاً شریفه و بر حقیقت نگوید در او امان نیست بهمان
یاد کند که رسم ذکر فلان بنی فلان چنانکه هر چه ممکن است هیچ نوع نتواند که
باین تریک رفت هرگز حاکم کند و از برای شریفه و بخیر و امان فعل را بعد از این
تزییات استوار در نهد و در حقیقت پوشیده باشد که آن معنود هرگز چنانکه
شریفه او هرگز نماند اما وظیفه این تریک است که این عاقل صاحب دعوت بود
که بعد از آنرا هیچ چیز است آید و در آنرا که انجمن فعل بحال کند که دعوت را
شود و هم ملک بود و اگر خواهر که زنده را باشد چنانکه هیچ مرد با او جمع
نتواند ششم همان حساب نگاه دارد و مان سخن کو بود که در آب مرد کند شریفه
نیزه عقد این زن بود که چنانکه هیچ مرد با او جمع نتواند شرفه را چه با شریفه عالم
پیش آورد در حال سکون شود اگر خواهر که این دو تن را بکشد یکدیگر با قصد
کند و بان سخن رک التمس این اسم را است نوبه بر جای زجایی نویسد
و بخیری بیامیزد و آب سه چشمه بخشد و را سالار است این اسم را بر آن نوشته
خواند و بدین تریک کند که انجمن بسته به همین نوع توان که او را صاحب دعوت
بسته باشد چنین توان که او را از عاقل خلق که بسته باشد و اگر وقتی باد
سخن آید و صاحب دعوت این اسم را بخیر است که دعوت کند و در دوران با دسکان
کرد و اگر چند روز بماند آید و برق جهد و در غرض خلق در حرف باشد و او
نکند یا باید که صاحب دعوت سخن است این اسم را دعوت کند به نیت آن که آن

بوانات حله

34

بارسم با هر بخواند بعد از خواندن آن شخص صاحب دعوة دامن آن شخص گردد
 و دیگر بار بگوید خواندن اسم کند و پنج سخن دیگر بگوید که در اسم خواندن صاحب
 دعوة آن شخص خاموش گردد و از آن زمان صاحب دعوة بخواند یا در خواندن اسم
 و گوید ای افریده خدای عزیز که با من بگوئی که نویستی و از بجای آن
 و از بجای چه بدین مقام آمدم آن شخص در جواب گوید ای فرزند آدم ستر نگاه
 و کسی را که میگردان که جز تو حد بر نه و نقد تو کنند و ترا خواند دید و جانک من
 ام که در عیش خدای منزل منست و ملازم این اسم اعظم می باشم و چهل بار
 ملک معظم در زمان منند و تربت از من دارند و تربت از جبرئیل امین صلو
 الله و سلام علیه و ازین آن که تو صاحب جان و زلفی اسم اعظم را
 دعوة کرده و باین اسم رسیده و دادش را آداب و طهارت داده و تربت
 که خدمت تو بجای آوردم و در هر کار ممد معاون تو باشم و از حق تو بگذرد که صاحب
 دعوة بر حق که دانم ملازم اسم اعظم اکنون را تو چیست باید که صاحب دعوة
 گوید مرا در سینه ازین دعوة اسم اعظم تربت وجود واجب الوجود است و پنج سخن
 بهایم دنیا دارم و مراش هر که حال و احوال از دست و ازین دعوة غرض است آن
 ملک در جواب گوید من از حضرت جبرئیل امین صلو الله و سلام علیه می شناسم تو آمدی تا
 ترا چه مصلحتی بهم است و ازین آن که دانستم با آنکه ملازم و جبریم با حازنه تو با آن
 میروم و این سخن گوید ملک و بر خیزد و از چشم صاحب دعوة پنهان کرد و بسیار
 زمان زد و که باز در جواب آورد این عبارت که رفتم بخضره مربی خودم
 آنچه مرا دوست و مقصود تو بود گفت این صاحب دعوة را بگوئی که اگر آرد و ای حضرت
 واجب الوجود داری ترا سطر طی چند هست مروت که تو بداند و بدان شرف الله

قلمها باز نتواند سترن و آن کسی تصور کند که باز ندید یا انکار کند صاحب دعوة
 باید که رفته دارد سه روز و در آخر بزرگای شکر رود و بصدق
 رکعت نماز کند در رکعت اول آن نماز بعد از الحمد سه بار انا انزلناه بر خواند
 در رکعت دوم بعد از الحمد سه بار سورة الفاتی بر خواند و در رکعت سوم
 بعد از الحمد سه بار سورة الفاجا نصر الله بخواند و چون سلام نماز باز در
 بعضی نسخ نظایرت هزار و صد و پست و پنج بار این اسم دعوة کند و بعد از دعوة حاجت
 و غایب که صاحب دعوة را از خدای تعالی بخاورد و باین عبارت گوید یا رب بعت و عطفه این
 اسم اعظم بر تو که بدل آن شخص در انداز و نام آن کسی بگوید که بی زحمت
 و پنج مطالبه و بعد قال و قبل فلان امانه بمن باز ده که از برکت اسم اعظم
 خدای تم دعا او را مستجاب گرداند و آنچه زلف زحمت روزی او کند و اگر کسی
 آن چشم که چیزی دیگر بر می آید آن کند و خاصه اسم اعظم باز بر سه مرتبه خواند
 هر روز زیاده کرد و این در حد طلب سعی موقوف تواند بود خواست
 دعوة تربتی و نیم در شش که بر آن است که این دعوة را دعوة تربتی خوانند و یک دعوة این اسم
 بسته روز است که هر روز از آن منبت هزار مرتبه بخواند و طری آداب و طهارت
 و دیگر شرط نگاه دارد ذکر وقت و مزمع وقت میباشد که نگاه چیزی باقی
 که در مدته حیوة مذیه باشد و نشان آن بود که چون منبت روز آخر دعوة بخلفه
 نشیند و از حق محترز باشد که نگاه در آن خلوة شخصی پیش او در آید و چون
 در آید سلام کند و بنشیند و با و ازی خوش میسر اسم اعظم را بر خواند باید که
 صاحب دعوة آنم خاموش گردد و اسم را بخواند که صاحب دعوة را آن خواند
 و از آن زمان و حضور آن کسی زیان ندارد و حاضر باشد و بعد اسم کند تا آن شخص بود

بارسم

برای علم با بر روی یک کسی یا آواز نه تا مراد باید خواص
در پیش گیرانست که اگر کسی در موضع تلف بود هر چه که است و صاحب دعوت
نیست دعوت به نیت او عازم دعوت و آرد البته آنس از آن ورطه خلاص باید و اگر
تا یک روز دیگر در هیچ ورطه نیست و اگر کسی در زمانه عیسی بود و این اسم را
در هر خطه و محل الدوام خواند از آن محسب خلاص باید و اگر کسی که در محسب فکد
بود عاقل و مضطرب و سوزیده حال بود و نتواند خواند و از دعوت باز نماند بپایه بود
نمید و صاحب دعوت به نیت نجات او دعوت کند نجات او حاصل شود و در آن روزی
خلاص باید و اگر کسی سخت بیمار بود و از نجات او نا امید شده باشد صاحب دعوت
کامل بر او دعوت کند و بعد از دعوت اسم دعوت کرده را بر نبات یا بر شکر
نویسد یا بر طریقه زنجایی یا چینی و کند و این چهار کلمه در کف یا بی بود شفا یابد
و اگر نمازده ببرد آن سکر است از وی بر خیزد و اگر تالیف التلب خواهر کرد دست
روز متوالی روزه دارد و هر روز سه هزار و سیصد و سی مرتبه اسم را بخواند
و در هر روز و دست و در مبارک و بر والقیته علیک محبتی و شفا یابد
نوع دیگر در تالیف اسم ما هر روز سه هزار مرتبه بر خواند قایم آید
نعم نزلنا القرآن و انزلنا محفظون غابار و صلوات رسول الله غابار و دیگر
اسم و هر روز هفت مرتبه اول سوره النع تا یزید و او ایانا مع اسم ۳۳
مرت و صلوات رسول غابار و این دعوت است که کرده آن دراز کند از هر کس
و فاش و کند و توان کرد و چون در خلوت نشیند و دعوت مشغول شود و معلوم شود
که در جمیع الجح این است که در هر زمین و علف سده از نفس صاحب دعوت
این اسم شفا یابد و طاعت که در منزلت کاه آورند از هر قتل از پرتو شفا یابد
ادخله

۵۵۵

مبارک او خلاص باشد تا اگر دعوت به کمال رساند و از حق ما و آرد و از نیت پیدا
شود و این دعوت را دعوت بدایس خوانند و از شراط این دعوت چنانست که
مدت ششاد و پنج روز دعوت کند و هر روز ششاد مرتبه از آن اسم را دعوت کند
بعد از آن آفتاب عالم اسلام را بماند روی بدلی او نهد و صاحب دعوت مؤمن نمی
و بقاء روح را رسد و اگر در این بین باز یک بار آورده هر یک از آن چند چهار روز
و درین دو اربعین هر ششاد روزی ۷۷۷ مرتبه بخواند باطن او از آفتاب جهنم
روشن تر شود و هر چه توبه کند بر وی روشن گردد و اسم سی و چهارمین است
یا شعیب ع آلهم یا و معید که بعد از ششاد بقدرت خواص اسم است
در شش صغیر است که کار جهان و جهانیان بدین اسم رست شود و چه در نیت
چه افوی و صاحب دعوت این اسم مراد است باید و در هر روز که خلق از در
خوانند مستعد آن اجابت شود و سالکان راه خدای از حال او آگاه باشند
و طالب او اما باید که هر کسی شیخ و خاصیت این اسم نپند و شجره را خط
دارد و یک دعوت این چنانست که بعد از نماز و نیت چند و چهار مرتبه
خواند که کما یثی او کشفه کرد و اگر کسی بستی در کار دارد خاصه و
ادرا سازد و چهل و چهار روز هر روز چهل و صد و چهل مرتبه بخواند
تو می یابد که پیش از آن یافته بود و در این زمانه سابق که در این شراط
و آداب را رعایت باید کرد خواص اسم سی و پنج در شش است که اگر خط
الدوام دعوت این اسم مشغول گردد مرتبه برسد که هر چه او خواهد
چنان بود و یک دعوت این اسم چنانست که صد و چهل روز در خلوت
نشیند و با چکس احتیاط کند و هیچ آفریده نمی نویسد و طعام از دست
بجای آورد و از هر روز یک مرتبه بخواند
که

دعوت بدایس

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

نخورد الا کسی که صاحب دعوت بود و از جوام معتز باشد و عینیت و شفا
خاطر نیارد و مردم آزادی نکرده باشد و هر روز این اسم چنانکه میسر شود
خواند و بخواند و حیاتی و کمال و نور کند و آن و آن چیز که واقع شود از عجب
نیکو در باید و احوال خلوت و کمال با چکس نگوید و اگر خواهد که دعوت ارفع کند مدتی
چهار روز در خلوت نشیند و از خلوتی بیک از آن کند و هر روز هفت هزار
بمنقص و مبتدا و دست است این اسم را دعوت کند و چهل و یک بار سوره
الحج بخواند و یک رات که بهین مدتی مذکور هر روز نیت است
این اسم را دعوت کند و غا بار آید انما نحن نزلنا القرآن و انزلنا محفظون
و غا بار صلوات رسول صلح نوع دیگر همان مدتی مذکور هر روز
نیت است اسم ۸۸ بار سوره المائد و غا بار صلوات رسول صلح
نوع دیگر همان مدتی مذکور و اسم همان عدد و ششاد و ششاد بار آید ان
و بکم الله الموفق السوا تا محسنین و غا بار صلوات رسول و اگر عقد الله
دشمن خواهد که در روز هر روز هم عمده است این اسم را دعوت کند و اگر
خواهد که در دست ملک دشمن را دعوت کند مدتی ۹ روز در خلوت نشیند و در هر
سبب روزی ۹۹۹ مرت این اسم را دعوت کند و آنچه خواهد با دشمن از مرض یا
موت یا نفع تهری که خواهد تصور کند از اول تا آخر دعوت که همان تصور کرده او بپایان
رسد با ذله الله تمام جمیع الجح است که بعد از اربعین اول است و چهل
اربعین دیگر را آورد و این اربعین دیگر را در اربعین ستمست که در سوره که
عارفان اربعین رکعتی می باید و اربعین تبدیل خلق می باید و اربعین

۹۹۹

۹۹۹

هر دعوت می باید و از نیت که درین دعوت از اطل تا آخر صد و پست اربعین است
و هر کسی از می آدم که این صد و پست اربعین را به نیت رساند بطراط و آداب
طهاره و توفیق حق یابد بعد از این اربعینات چنان شود که هر چه در خاطر
منیر هر کسی از می آدم باشد و در باید و هر کس داند و شفا خلق را تو
بر آوردن و حاجه ایشان را تواند باوردن اما این اسرار از خلوت پنهان باید شد تا
تا هم واقفان اسرار شود که چون دعوت این اربعین مشی گردد صاحب دعوت
نیز مشی گردد و در دعوت و حاجاتی بر دیگران که در میان مردم که با شراط
ملو بود اما متبر او آن بود که در آن طلاق هر روز که واقع شود چهل هزار
نیت این اسم را بخواند و با وجود مدتی از چشم خلایق عالم در حال پنهان شود
باذن الله و در آن پنهان شده او آن بود که او را حق اواز چشم او پنهان
و خود را نپنداید که داند که خلق او را نمی بینند اما شیخ دعوت در سوره روح
القریز فرمود که درین مقام که صاحب دعوت از چشم خلایق پنهان شود اگر قصد
و مال کسی کند که پنهان باشد باید دعوت بر روی او بسته گردد و در خلوت از عالم
روحانیت نماند و روحانیان از او بگریز و شیاطین و غیلات نشانه بر او قوت کنند
که او را در وقت علیهم السلام است بدلیل نفس اگر آیات حکمت کلام
و نقل جمیع احادیث بهترین عالم صلوات الله و سلامه علیه که حفظ چنانچه
از عالم خلایق بر عالم خلایق زمین است و آن چهار کلمه است و یکی عرض و یکی چون
و یکی است پس هر کاه که کسی بکلی می و بد جنتی و دستوری قصد بکلی
کند جمیع طوایف بر خدای و پیغمبر عاصی بود و طاعت عاصی پیش از نیت قبول کند و عاصی
عاصی سحاب بود و باب کشف رعاصی بسته بود بلکه عاصی که این نیت
و اجابت آن و تسخیر او را و مکار شده نزدیک تر از آن بود که آنکس که بعد از جود و جود
دعوت و عمل چندین ساله عاصی شود و بر کرد و نود باید قصد بکلی ازین چهار

دعوت بدایس

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

۷۵۵

زحل توان کرد اما شش این دعوت چنان باید که وقت اجابت زحل
در یک از خانه ها یا در اوچ یا در ظرف گاه بود و با وجود این تفریق باید که
راجع نبود و در استقامت توانی خود در سر بود که با این شرائط چون
دعوت بجای آورد زحل از ملک انتم روی باو نماید و صورت زحل شکل
مهیبت با خوف با شرم و عظیم شد و گرش بود و سیاه رنگ و او را
چند دست بود و هر دستی چیزی نگاه داشته بود و نگاه از در خلوة
صاحب دعوت باین صفت و شکل در آید و چون بصاحب دعوت که
زمانه سخن گوید و همچنان شد با سر باید که صاحب دعوت احترام نگاه دارد
و نهایت با ادب باشد که قطعا در نظر زحل گستاخی نتواند کرد و زحل چون
در آید باین هیئت و دست و در پیش صاحب دعوت نشیند با عتبار و
اعزاز نشیند باید که صاحب دعوت بر زانوی ادب چنانکه پیش اکابر
نشینند بنشیند و دست ادب بر سر زانوی او نهاده و بغیر از اسم که بر خوانده
چیزی سخن گوید و نظر بجانب چپ و دست نکند و چشم زیاده بر روی
نگذارد تا زمانه که زحل سخن آید و با صاحب دعوت در مکالمه آید و چند سخن گوید
اول گوید ای زلف آدم آفر و نهایت حال موجودیت عالم فانیست که کل
علیها فان و دوقم غدا قبر را بنیکو دار بنما و بی خبر بود و مستموم عقبا
بیضه اطوار و بران گذشتن بر حجت یا با سنا و چه بر پشت یا دوق
اگر سعید و بنیکو کار بود در مقام حضور و امر و در جای قرب حق و ملاقات
انبیا و شهد صدق و اگر نعوذ بالله شتی و بد کردار بود در پریشانی
و سوزش پس صابا احوال خود می باید بود و با حال حسالت مشغول

می باید

می باید گفت که زلف از نیکی بردارند و از سیات و بدیها احتراز می باید
و از خشم خدای تم ترسان می باید بود ای صاحب دعوت که می گوید
کن و ازین نوع مواظبت با حد و وعد و وعید یا صاحب دعوت بگوید
باید که او مستمع بود و بنیکو بشود و سخن در میان سخن او نگوید و آرم
خواند تا از زمانه که زحل از صاحب دعوت باز سوال کند ای صاحب دعوت باین
حدیث انتم که می گوید زلف آدم آفر و نهایت حال موجودیت عالم فانیست که کل
اعظم حیت باید که گوید متصور منم حضور مبارک تو بود زحل گوید از حضور
چه می خواهی باید که صاحب دعوت بطریق آداب و تواضع گوید و خواست
که در کل حال را باری دسی و کار من تمام کنی و با دشمنان من قصد کنی و بر دشمنان
من رحم کنی و مرا هدیه ای چون این سخنان و شرائط دهد و باین در میان
آید بعد از آن زحل چیزی بوی دهد و غالباً که در سینه ترس باو باشد باید
که چون بدست صاحب دعوت رسید بر سر و بر چشم و سر بگذارد و از آن
دارد و غنیمت داند و هرگاه که آن عطار زحل بوی کند هزار سر مستبر از سران
برویش کرد و چنانکه همه پنهانیهای عالم براند و راه بجهل منیت برد و بعد
ازین تمیز هر چه که در عالم واقع خواهد شد پیش او روشن شود بلکه همه پیش
و قیام آن چیز بر صاحب دعوت عیان گردد و باید که اسرار نگاه دارد و هیچ چیزی
ازین اسرار با یکی ننماید و خود داند و لیکن سر را پیش سازد تا از نظر علیا
نشیند و منظور نظر همه علوی آسمان گردد و باید که چون این شرائط تمام شود
صاحب دعوت بر خیزد و دست ادب بر سر بند و بر سینه رست کند و عزه و
وقه بردارد و نگاه داشت آن عطا و لوا را نگاه کند که چون نگاه دارم و گویا

و بر پیش نمایه شکار

بنهم و محافل آن چون گنم و زمانه یک بعد ازین تزیینت در برابر زحل
تا از زمانه که زحل باز گردد و از چشم صاحب دعوت پنهان شود و بعد از آن
حاضر خود داند رعایت آداب و شرائط و طهارت باید که کار با صاحب
و از کمالات علویا بهره مند و آنست که در آب شور زود و جانور را نشاند
و در جایگاههای بلند کار کند و از بهایات گفت و شنیدن اجتناب نماید
چیزی بگوید زیاده و شور و غرور و بد بخورد و اسامی و شتم اینست
و الله هو العزیز العلی و لا یخجل و لا یخجل و لا یخجل و لا یخجل
خواص اسمی و منتم در شمع صغیر آنست که اگر کسی را از امر راز
دیری و چیزی بزرگ نارد که بشمارد و بنده کویهای عالم و یک پاهان و
آسمان و قطره دریا و بزرگ درختان با شرم و بوقه و آید و توفیق استغفار
یابد و خواهد که علی او صاف در شود که آن که های او را در گذارد و مکرر کرد
و به تشریف مغفرت خدای تعالی بر سر و آفرید کرد و بخت یابد که این
اسم را برای نجات و خلاص آفر خود خواند و او را سازد و دعوت او را
بجای آورد و از لوازم و واجبات خود داند دعوت این اسم را تا حق تعالی او را
از بلایا دور و از آفات عقوبت آن رسد و ای ده و نگاه بخشد و در گذارد
بشرط آنکه مظلوم خلق در میان آن نبوده خاصه چهار چیز مظلوم خوانده
و هستن و زنا و مدخل خلق که چون این مظلوم بآن که های او نبوده و خدا
تعالی او را در گذارد و بخت خاصه آن که همه میان بنده و خدای تعالی بود که
و مشافهه با کسی ندارد که کسی که تعلق مشافهه با کسی ندارد و آفرینش خدای

نزدیک است

نزدیک است و اگر کسی از اکابر روزگار با کسی در غضب بود و خواه که از سران
عضب و اشتام خود گذارد که حاجه گفتن با او نباشد باید که ایکی مدتی
شب بپاید بر لب مان وقت شب اول و صبحگاه اول باین او را که بر خیزد
غسل بکشد و بر او دو رکعتی استسخره بکند و در آن بعد از فاتحه الکاف
هر یک رکعت ده مرتبه سورۃ الفی و الحفی بخواند و چون سلام باز دهد هر رکعت
پانصد و پنجاه و پنج مرتبه این اسم را دعوت کند که اگر کسی به سببی از سر خشم او
در گذارد و اشتام نرارد و عقوبت ایکی را نبیند و اگر حاجتی را بام
نگذارد و غباری انگیزد و در خواسته که از امر منع کند باید که مدتی صبر
شب بگذرد که در وقت صبحگاه یا در وقت آفتاب بر خیزد و نیت معاص
این طایفه کرده بشمار و غلبی بر آورد و دو رکعتی بکند و در هر رکعت ده بار
فاتحه الکتاب و ده بار آیه اگر کسی در دفع ده بار آیتن الرسول بخواند
و چون سلام باز بدهد هزار بار صلوات رسول صلوات گوید باین عبارۃ اللهم
صل علی محمد و علی آل محمد و علی جمیع المسلمین و علی جمیع المومنین و علی جمیع
مزار و بیکار این اسم را دعوت کند که چون نامزد آن جانت را بام شتی پیدا
شد و به سببی و تفریق قبیله در میان آید و اگر کسی این اسم را در دوازده
خواند هرگز را با یکی محادله و محاربه واقع نشود و اگر چه از پیش معاد او بوده باشد
که آن کد را باطن او بر خیزد و تواضع بکند به عرض آن آید و می عید الیوم با کسی
محادله و محاربه نبیند و اگر کسی با او اندیشد و بر آغاز او در گذارد و از سران
برود و بلکه چنانکه از محادله بگذرد که دعوت این اسم و اگر کسی این او را سازد
و همیشه خواند باین بیان بدی گفتن او سیر گردد و اگر بدی نیز از او صادر شود برود
او نیاند و از او در گذارد خواص اسمی و منتم در شمع بکشد که اگر کسی را

این اسم را برای نجات و خلاص آفر خود خواند و او را سازد و دعوت او را بجای آورد و از لوازم و واجبات خود داند دعوت این اسم را تا حق تعالی او را از بلایا دور و از آفات عقوبت آن رسد و ای ده و نگاه بخشد و در گذارد بشرط آنکه مظلوم خلق در میان آن نبوده خاصه چهار چیز مظلوم خوانده و هستن و زنا و مدخل خلق که چون این مظلوم بآن که های او نبوده و خدا تعالی او را در گذارد و بخت خاصه آن که همه میان بنده و خدای تعالی بود که و مشافهه با کسی ندارد که کسی که تعلق مشافهه با کسی ندارد و آفرینش خدای

یا از ملک یا از کار یا از کار یا که غضب دارد و خواهد که آن غضب بر
 و از سر استقام بر خیزد باید که صاحب دعوه بنیت خطبه کند مدتی در شب روز
 و درین مدتی با کسی اختلاط و آمیزش نکند و در هر شب از آن پنج هزار
 کرت این اسم را بخواند از سر ششم او در کند و غضب را بخرد و کند
 اگر خود قصد قتل دارد و اگر کسی را به تهمت گرفته باشد و بپیش قتل برسد صاحب
 دعوه که شراط دعوت بجای آورده باشد به پیش آنکس همین دعوه کند و اگر
 رفت که آنکس بخانه یا به کار خود در همان قوی در قصد او باشد و اگر کسی بخانه
 کند این اسم را بخواند چهل روز چهارصد هزار مرتبه بخواند حاصل از برای حاجه
 و فلاح عاقبت کار خداوندی تمام جمیع احوال و قیامه از وی بر دارد و او را در کار
 و اگر خود گناه دارد و این دعوه بجای آورد او را شفاعت جمعی بخشد که این را
 در کار این صاحب دعوه کند و اگر تفرقه دعوه ده روزه که ذکر رفت
 دعوه کند و بعد از آن دعوه برکنن میت نویسد و بآل میت در کورند آن
 آن میت در کور نبرد و بنویسد و غصب کورش نبود و احوال غلبه کور
 وی بر خیزد و سوال نکند و بگوید آسان شود از این فضل دعوه این اسم را بخواند
 در سجده از پشت در کور او کشاید و طمانه ابراه ملازمان اسم اعظم بخواند
 او بخشد تا قیامت و اگر تا ایضا القلوب و تنبیه است که از شراط عظیمه
 و نوحه از انواع آن چهارست که مدتی دوازده روز بیاید هر روز ۳۳۳ مرتبه
 شیرین بر چیزی از خلایق خواند و بخورد مغلوب دهد یا اگر بر چیزی بود یا خواند
 عدد و هر مدتی آنکس را می بود یا با آنکه بر جنوات خواند مثل شقی و بلاد
 و فتنه و نفع و شفاعت و اسأل الله و علی بنید و فر دل بر کار این اسم را بخواند

مستوفی

و استحقاق کند یا بر معصوم خواند و یا باغ او رسد و بچنین تاثیر عظیمه
 و ازین نوع منکرات در چند نوع منکرات و ماکولات و منکرات گفته شد
 از آنها طلب کند که یا فتنه شود و اگر غاصب و معصوم بود و منصوب در وقت
 سحر با شراط و آداب دعوت این اسم را بجای آورد که در مدتی دوازده
 روز هر شب از وی دوازده هزار مرتبه بخواند اثر عظیم از آن پیدا کند و اگر
 حاجتی در کار وی بودی هم آورد و بجا داند و محاربه عظیم در میان واقع
 شود و صاحب دعوه خواهد که آن فتنه را بشد مدتی روزی دوازده روز
 روز دوازده غلبه بیاید بر آورد و در آن مدتی روزی چهل هزار مرتبه این اسم
 دعوه کند و هر روز سیصد و سی و سه بار سورۃ الم نشرح که آن فتنه شود
 باز نشیند و آن ریخ راجع بدین شود و این دعوه مصلح همه محاربه و امان
 چون بعضی توبه کرده شد بعضی دیگر بر همان پنج توان در این جمیع اسم
 دعوه این اسم را بعد از نماز در کور نبرد و بنویسد و احوال و آن روز
 قیامه از پیش دل او بر خیزد و خونهای او بپوشد و بدین دعوه هر چه احوال دارد
 بکشد شفا او برسد که آن خوف با من بدست شد و راجع غالب کرد و این
 دعوت را دعوت کری خوانند و بدان شراط و صفت که هر روز سه هزار
 یا صد مرتبه و هر شب سه هزار مرتبه بخواند و این دعوه مدتی صریح روز
 بجای آورد و شراط و آداب در چند جایگاه مقرر است که چون مدتی
 منتهی کرد دعوت با آنها صد و پنجاه روز برسد تا که شخصی بزرگوار و صاحب
 از عالم غیب بر کشف کرد و در آن آن بود که چون صاحب دعوت در

دعوت کری
و یا بعد

خلوت خانه خود و بدعوت مشغول بود که بخانه نوزاد و روحان از دوزخ
 در آید و بواسطه سلام کند و بنشیند باید که صاحب دعوت جواب سلام او
 بگوید و تواضع نماید و پیش او بزنای ادب بنشیند و بگوید صاحب دعوت
 و اسم را بخواند که در دو ادب و حکم بخواند و طریق تقسیم و استخراق
 آن نگاه و از آن آید تا آنکه آن شخصی نوزاد روحان با صاحب دعوت
 سخن آید و گوید ای شخصی صاحب دعوت عرض تو ازین دعوت چه چیز است
 باید که صاحب دعوت برود و گوید باین عباره که دعای تمام از تو را می بخیزد
 صلح از تو خشنود و بد عرض من ازین دعوت رضای حق تعالی و تقدیر است
 انشخص نوزاد روحانی در جواب صاحب دعوت گوید مرده باد مرتضی
 ای صاحب دعوت که حق سبحانه و تعالی جمیع گناهان ترا عفو فرمود و ترا
 امر بد و احوال کور و قیامت و غیر آن از سسک و احوال و انواع عذاب است
 دفع نمود و آتش را از تو برداشت و چنان امرش ترا است که اگر از آتشی
 بنشاند و آتش بخیزد و هر چه در دنیا کرد از آنجا باز نخواست و عتاب خود
 و خط عصب بر جرم و تقصیر تو بر کشید باید که صاحب دعوت بنمایند و دعا
 شود و شکر خواند بجای آورد که آن فرشته بود و چون این پیغام به صاحب
 رساند و او را دان و کارش را باید از نظر او غایب کرد و صاحب دعوت
 خود صفا بیفتد و عظیم فخر باید که دیگر بار هوای نفس ند و مکر شیطانی
 فرشته نشود که دعوت چندین زمان است که دو راجع کرد و در آن
 تکرار کند که بعضی از بزرگان دین و کار بر اهل حقین و اولیاده حق تعالی
 چون

و چون و نایافته و صیغه کرده بود که بماند و فتنه کرد و نه باز
 خاطر ند که کافر است و چون این ترا گفت که در دست از کنین برون کرده
 اند تا آن خط بابیان باز داده اند دست در کنین باز نهاده اند و بعد از آن این
 سپرده اند ازین قبیل و نوعی از آن خط موقوف این دعوت است که چون
 صاحب دعوت این دعوت را بجای آورد و توفیق باید که باز سر کند و زود آن خط
 مغفرت باورسد و خط شفاعت او بایز و در خواص جمیع اهل عالم
 که اگر شهری یا دی یا محله در شرف و فقر و کسب یا جزو نال و لوط و فقر و تنگدستی
 بنیض و دیگرین بها و اصرار مشغول باشند و وعد و وعید کس بر ایشان
 نکند و در دل بکنند و در آن کار کنند و فقر و تنگدستی بر ایشان غالب شده باشد و
 صاحب دعوت خواهد که آن طمانه بصلاحیه با آید از بعضی بر آید که در آن زمین
 هر روز و نوبه غلبه بیاید بر آورد و بجا داند و بکشیده باشد و طهارت و تقصیر
 باطن را بیک رعایت کند و شراط و آداب را با عمارت رساند و در آن زمین
 هیچ چیز از دست کسی نماند که صاحب دعوت دعوت کری و دیگر شایه بود که
 صاحب دعوت قاهر یا جلیلی یا سلسل بود و چیزی از صاحب دعوت چنان
 صاحب دعوت دعوت کری که در کلمات دعوت بنمایند حد و دفعی دارد و هر کس
 آن نرسد اسم صاحب دعوت که چون صاحب دعوت باین ترتیب بر آورد و در آن
 مدتی هیچ از دست کسی نخورد و غل و غانی و دوام دعوت بجای آورد و در آن مدتی
 هر شب از وی دوازده هزار مرتبه این اسم را دعوت کند و باید که این دعوت بعد از

و به اتفاق اولاد بی سبب نیک ندانسته بشمارین شرط است و این شرط و این
 آن بتدی کار نایده و داشت و نایافته بر سر جلد و با دینی رود و بر سر دنیا
 و الا و آنچه بتدی درین فی خود یکی کشنده است خود ازینجه که اولاد
 ترک عادت و یاد و بعد از آن اربعین تبدیل اخلاق که آن زمان افتخار
 صغیر اسم اول بود و بعد از آن اسم دوم و بعد از آن اسم سوم و در مکتبی چنان می افشاید
 و بدست خود بتدی آوردن و این واقعی کرس را معلوم شود که آن آدمی روی
 نرنگ و عالم علوی دارد و نفس آدمی روی در تن را و علم سنی دارد و چون بدعوت
 آمد و نفس خود را تبدیل خلق خلوص و ترک عادت موصوف نگرداند و قدم در راه
 نهاد و هر چه در آن راه اندک می سال و چند سال نفس خود را در پرتو ربانیت گذراند
 تا در آن ریاضت نفس این ملک و عابد جان و دل ایشان کشته و مملکت
 ایشان جان و دل دارد و نفس ایشان در ملک بود چنانست که که را مسلک کند
 و در پی زنا خانه خارند بغیر از آنچه که کاهی نگردد و بلکه هر چه که اندیشد و بگوید
 و جان ایشان به نور معرفت حق تمام نورست و با وجود این نور در ترقی و در
 بعلم و علم و تبدیل اخلاق در مکتب خودست به جهالت قدسی و این طائفه متدین
 نفس این جان ایشان به نور معرفت نفس کشته و باز مانده و نفس ایشان استقامت
 را و در ترقی و دم بهم دست و در اخلاق ذمیر زده و آن موصوف کشته و چنانکه
 تجلیت عالم قدسی دارد و دم بهم از آن عالم از ارواح و ملکات مدبر سر نشین
 تزلزلت عالم سنی که است دم بهم از مشیاط طبع و وسوسه و وسوسه و وسوسه
 میرسد نگاه بآن رسید که جان سنی عالم نفس شریف و عالم انیت مباد که در عالم
 شیطان با بریمیت با سببیت و نفس و را حیات و حواس عالم خود است

گاه

گاه آیه تمام رسید که آن او که روی عالم بالا داشت باز مانده چنانکه که را سبب
 بهوشانند و در آن تمام که عالم ارواح از ملک مجرب و زبان ملک
 زبان عید کشف ازین بتدی جابر طلب میکند و باز مانده و راه بهیچ
 از اخلاق مجرب و در کرم و رحیم دارد و از عالم علوی فیض و نورانی
 نمیتواند بهیچ مضطر و عاجز مانده و آن عالم لطافت و این سحر و جادو
 که با این ملک است چون مرغ روح ازین قفس بیرون رود و ایشان
 در طیاران آید و توقف نمیتواند سر و از عالم لایت نوری بجای او نمیتواند
 تا بهت از غایت ملک و طایفه نفس و شیطان او نگاه آتی از آن قطع است
 او افتاد و جان خود را از زبان نفس و چون جان از بدن برآید از ملک
 جابر مانده که چه خطا عظیم از صا در شده اما خداوند جل و علا فرموده
 لا ینفع نفس ایماکم من عملت من قبل و این بخلاف مجزولان راه است که در
 طریق طائفه نیز از مجزولان میباشند که از غایت جبر و از انوار تجلیت و فیض
 حق و معاونت عالم علوی و مدد ملائکه ارواح و ترقی جان خود را و در ترقی
 از مجزولان و جان او نگاه بآن مرتبه رسید که از عالم علوی زبان عید کشف
 او صیقل پذیرد و در آن ملک است انوار شده عالم قدسی بر ملک آدمی
 این محض بهیچ زبان چنین بهیچ ندارد که نفس سنی و نفس سنی
 زبان روح ساحت شیخ کامل ملک دعوت کرده و مساز و در آن است که در
 اربعین اول که اربعین ترک عادت این دو کسی را از هم فرق کند و این
 فقط مانده کار رویه نایم و سبب و مراتب آن عالم دعوت مینماید و در آن
 که با در کتب خوانده بشمار از اینست که هر چه در سرش تیر نظر آن بود که این

مستولب را از هم فرق تواند کرد و با کوشش و کوشش واقع شده چه جای آنکه
 مشاهد کوشش و توبه کرد و در خدمت پر ابرین واقعه را نیز کرد که فلان کوشش
 ملک که ازین سبب است بلی با و در فلان مقام زبان عید کشف و بهیچ بود و چنان
 کردی که زبان علوی ملک شایع جادو حاضر به هر یک ما شناختیم که تا کجا ترقی میتوان
 اما از آن نیکو که مباد که جسمی بر یکی از ایشان عالم سنی موصوف کاش
 با خلق حیدر نشاند اما امید دارم بآن نزدیک آن رسیده اند که تا توفیق شد
 و از آن آگاهی نیک که دانند جادو و جادویش ازین پیای که چون کسی چند سال
 درین عالم سیر و سبب که حریف بود که باز با عادت آدمی چند سال
 خود را با در بدو و چنانکه در ملک ایست صفی بود که عالم انیت با عالم جادو
 حریف که که اگر روزی نجاتی در آید و دیگر خواهد که قدم درین عالم نهد و این مقام
 درین عالم نتوان نهاد چه جای اربعین و دو سه که حد و پست اربعین
 دعوت الاسا و انجام اول نتواند رسیده که آن عالم ثابت و ثابت نه عالم
 و اما آنکه باز آن سبب خاص اسمی و ششم از اسما اربعین و جمع الججمع
 و آن است که این دعوت را دعوت عظمی خوانند و شرط این دعوت چنانست
 مدتی چهل روز و یک دعوت کند بعد از اربعین اول و روز چهارم هزار است و در
 هزار مرتبه بخواند و بعد از آن را عاید کند که درین دعوت نیز ستری مدتی است
 و این اسمی عظمی است که خواص بسیار دارد و تعلق بکوی دارد و چون خواهد
 دعوت آن کوکب کند دعوت دیگر بهان شرائط و عدد و سوره بان عدد و روز و وقت
 و عدد نگاه دارد چنانچه اول آن روز دعوت مدتی است اربعین که صد و پست روز
 بود و دعوت مشغول بشمار کار نام شود چنانچه روز چهارم از دعوت سیم که در

شماره

شماره سبب برده و دعوت با دار سبب و آداب را علیه کرده نگاه و حفظ
 آشوب و شوری در مقام او افتاد طایفه عظیم و سبب و سبب و سبب
 هر ای هر چه متره آن صاحب دعوت را نیز هر ای و در شش و شش
 باید که غنای نگاه داشته باشند و طایفه آداب و در سبب و سبب
 در اول آنکه دعوتی در دعوت آمده باشند تا مراد صاحب نشود و در
 است سیار است و در دعوت خلوت ایشان محرم باشد که اگر از ایشان باز مانده
 از این است باز مانده شود و رعایت و ثابت قدم نشود و تشریف بطلب همه بطلب
 و هر یک موقوف بیکدیگر است یا بنسب یا بایشان یا با فضاله یا با طایفه که بعضی
 گویند ملک آفتاب و مرجع عداوت و مرجع راجع در خانه آفتاب و آفتاب
 ظرف در خانه مرجع گویند میان زحل و مشتری عداوت و زحل راجع در مشتری
 خانه مشتری است و چنانکه طایفه گویند در عناصر راجع که آتش و زمین و هوا و آب
 بخشکی شمشاد است و زمین و خاک که کبری شمشاد است و هوا و آتش
 آتش است که تری شمشاد است و زمین و آتش که کبری شمشاد است و زمین
 تری که که در عالم دعوت کوکب بنده ثابت قدم باید بود که سبب سیارات را
 دعوت کند که از یک طلوع کند کار و نام نشود و در عالم علوی از آن سوی شجره
 بنود از طریق فکر و فکر و آفت اولاد صاحب دعوت و در تری است و دعوت
 کوکب بیرون از دعوت دومی که بهیچ دوست که در دعوت باید بخانه ذکر از آن سوی
 و در پی سبب که در شبانه روز دعوت آنچه بیرون از سبب خود و خواب بود و خواب
 بآن او را و مدد بهیچ و روی از او را و مدد کلام خدمت حقانی و ذکر و دعا
 دعوت را جمع دعوت و جهان وقت بجای باید آوردن خامه در دعوت علیست
 بعد از او را و مدد بهیچ که داشته و دعوت سیم و نوافل و طاعت و عبادت

نباید داد که چون آن غلام در افتد در هیچ صفت کس پیدانید و آن
 بین بعد از هیچ عیب باقی و باز نشیند که نگاه مردی سرخ مرصع عظیم باد و منت تمام
 شد خوی درشت همیشه تیر خشم لبخاند با سبیلین عظیم و تنگی بر منور
 گرفته از رخساره صاحب دعوت و رای و سلام کند به شدی و بنشیند و آن رخ
 بر من بر سران خویشتن نه و چشم بر زمین نگاه و لب جنبانده اما نتوان و آن
 که چه میگوید باید که صاحب دعوت اسم را به قرار خود خواند و دل را نگاه دارد
 که هیچ آزار بوی نرساند و زبان نکند و غیر از آن هر پس و بیست و خوف هیچ صفت
 بود و او نرسد و اگر خود را به غذا نگاه نداشته و یک شبیتی در آن بود
 زبان او در آن حالت از آن علامت لاک شود و چون از دعوت باز ماند فی الحال
 بدان تیغ بزند و مسلک کند و اگر شرائط و وظائف طهاره و غذا ضایع کرده باشد
 و طریقی آفتاب دعوت به پایان برده هیچ نقصان باور نرسد و بلکه چند آنکه سی
 صاحب دعوت در طریقی آفتاب و طهاره بیشتر بود و حفظ و دوستی
 هر پس در و کمر افکند و در آن زمان اسم را درست تر تواند خواند و باید که
 او که هر پس پیدان شود صاحب دعوت به نبات تر از اول اسم خواند و با
 قویتر و آواز بلند تر داد که هیچ چون در آید و سلام کند و دیگر متذکر است
 باشد و هیچ سخن با صاحب دعوت نکند و لب جنبانده بعد از آن که بیای فرزند
 آدم را چه نموده است ازین دعوت باید که گوید مرا حق تخیل بود و موافقا
 بشرب را بستم و میجویم که موافق من باشی و نظر عنایت و مرحمت از من
 باز نگیری و آنچه سعادست و بتو تعلق دارد من از زلف داری و موافق با را

شکایت

شکایت باشی و روی از من بگردان و سعاد و کسبگیر من باشی در کل
 حالات مرغ او را اجابت کند و گوید قبول کردم و مدد تو کنم که کسی بر روی
 بچید کردی و کسی بلیغ نمودی اکنون به عطف آن اسم اعظم که تو میخوانی
 آن حلال از آسمان بفرست بر من آوردی که هر که در این عالم دشمنی با تو کند
 تو بکش و کینه تر در دل دارد و عینیت تو کند و قصد تو خواهر و یا خصمی با تو
 ورزد یا حسد بر تو بر و یا بخلاف رضای تو بود یا بونی بجای تو یا تو در دنیا یا
 کشت کارا و را بر من تیغ بزنم و هلاک گردانم باذن الله تعالی و مرا که صاحب دعوت
 حتی و دعوت من کرده از غلبه هیچ آگاه گردانم و عجبانی که خواهی به پنی که تعلق بمن
 و اقلیم من دارد و تو نام و بر تو عرض دهم اما وظیفه تو است که سر را خویش با کسی
 نکوشی و احوال خود را از غارتان و اختیار اهل دعوت پنهان داری و اگر نکند با ما عوی
 بگوئی غار و سخن چینی باشی و فائده ضایع شود و علویا نظر از تو باز گیرند و زنا
 تا این سخن یا داری و اسرار دعوت و تسخیرات ارواح و کواب از اعیان خود را
 و منکران نگاه داری و چون این وصیه تمام کند صاحب دعوت هستی کند و بگوید
 از بعد از آن مرغ پس سوال صاحب دعوت خاتمی بد آورد و او را در مانند عقیق
 پاره و آن خاتم جوهری آسمانی بودند عقیق آتیه عقیق مانده تر باشد از جوهر
 کاغذ و خطی بر آن خاتم نوشته باشد باید که چون دست صاحب رسد بسوزد
 بر چشم و را باز کرد و یکس نمایان از وی کم کرد که هرگز باز نیاید که خاتم کوکب نگاه
 داشتن بغایت خطرناک و دردشمن بود و آن مرغ از همه خطرناک تر و ممتد
 سخنان زد و یک بود باید که چشم بچکس بران نیستند به عظیم و قطعی نگاه دارد
 و چون مرغ آن خاتم بوی دهد باید که صاحب دعوت بنواضع و تعلیم کردی خدا
 آرزوی آنست که این اسم اعظم را که برین خاتم نوشته بود آموزی تا تعلیم

لفظ

باینکه تو می آید اسم را بوی آموزد و خواص آن اسم با او بیان کند و از نگاه
 آن خاتم سوال باید که چگونه نگاه دارم تا او به چشمت تعلیم کند که چگونه نگاه
 دار و صاحب دعوت اول فرموده کسی که یک نام از تخیلش بر آن خاتم
 نوشته باشد و آن این بود که یا سبطی چون صاحب دعوت اسم را بگوید
 هرگاه که خاتم را بر رخ نهاده و اسم را بخواند مرغ حاضر شود و باذن الله تعالی و چون
 خاتم بوی بسیار و تعلیم خواص و نگاه داشت را بیان کند و از چشم او غایب
 خواهد رفت باید که صاحب دعوت برخیزد و دست او بر سینه بند و تواضع نماید
 تا آن زمان که مرغ از چشم او غایب شود و چون بعضی کوکب بگوید که در وقت
 دعوت آمدن او از آسمان و باز بر شدن او بر آسمان مطالعه تواند کرد و بگوید در اول
 ذکر آن وقت که آمد چگونه باشد و باز بر شدن نیز چنانچه که صاحب دعوت دست او بر
 سینه نهاده و پیش او استاده که مرغ غایب گردد که سرعت او در بر ظهور و غیبت از
 کوکب لطیفتر است و اجابت او نیز از اجابت کوکب لطیفتر و از آنست که اگر بر این تعلیم
 گفته اند باید که چون سالک اقتضای دعوت کوکب کند اول دعوت کند تا در دعوت
 کوکب استقامت یابد بعد از آن بر توالی بمعاونه قمر دعوت عطار و بمعاونه اینها
 دعوت زهره و بمعاونه اینها دعوت آفتاب و بمعاونه اینها هر چهار دعوت
 مستتر کند و مرغ را در میان اینها ذکر دارد و از مشق زحل رود و بعد از آن
 دعوت زحل تمام شده باشد و صاحب دعوت عالم دعوت و پروردگار شد
 آشنائی علوی با عالم علوی شده باشد و صحبت با طوائف عالم عین شده
 و علویان نظر معاونت و مدد و نصرت بر او داشته و متناهی مشرور و مفلح
 او کرده بعد از آن کار او را بشمار کالی رسیده یک دعوت مانده باشد که کار او تممید

بپرد

بپرد و بعد از آن شش گانه تمام شود و صاحب دعوت یک عالم دعوت گردد
 و بکس را تواند که آشنائی دعوت کرده و حجت اینها را از رخ کند و از رخ و زوایا
 و اسمی در ششم اینست یا عظیم ذوالشنا المفاخر و ذوالعزف
 و المجد و الحکیم یا فلک یذل دعوت خواص اسم سی فتم الرحمن یا ما یعز و یذل
 در شش صغیر است که دعوت این اسم زمان بند عظمت کرمان
 دشمنان دردی کمتر او بر بسته گردد و اگر بعد از هر نازی چهل مرتبه
 خواند زمان بند عظیم بود و در واهی حاجت بود و نیز هر کار که پیش کرد
 کشود و در دو اگر نام دشمن بر گاندی نویسد و حق را در آن نوشته باشد
 و بنماید و نود و نوبت این اسم را بر آن خواند بنده عبداللہ و در میان
 خیر چونند و در میان علف بخورد که ده روز آنکس در جلد پیاورد
 بسته گردد چنانچه یک سخن در سفر از یکس بناید و اگر خواهد که دشمنی را
 گرداند و بخار کند این نوشته که ذکر رفت به هر صورت که بداند هرگز در آن
 خواند و در آن کلامی نهد و بدو در زیر زمین نهادن کند و مطالعه تا اثر
 آن کند که آنکس متهور و نامتنت خلق شود اما زینهار که قصد صلحا کند که اسم
 راجع شود خواص اسم سیم در شش که کبر است که صاحب دعوت این
 اسم را خاصیتی چنان بدید شود که بوی رسد عبداللہ او را احوال بدید کرد
 و در زیارتی در حق او بیخ نتواند گفت و این دعوت یکرا صد مرتبه نود و
 روز بایزد و هر روز ده هزار مرتبه و هر یک پنج هزار مرتبه بایزد خواند که چون دعوت
 مشق گردد مجمع معلوم پیش او حاضر شود و همدراز او را غیب پیش او برین
 کرد و زبان گوید چنانکه حق خلق حاضر او باشند و سخنهای او شنیده گام آستانه

در شش
جیب

و شریعت و طریقه و حقیقت بود و تمامست منقشه هزاره ای که
 بنی آدم ندیده و نشنیده بر کشف کرده و چشیده ای علم و حکمت و دل
 او بر کرده و بر زبان او روان شود و صاحب دعوت او نفس الهی
 فرموده که بجمع انبیا صلوات الله و سلامه علیه هر یک اسمی اعظم خوانند
 و تا دعوت آن کرده بودند بغير زنده بودند و معجزات از ایشان ظاهر
 نمیشد چون صاحب دعوت شدند بوقت احتیاج اسم اعظم بخوانند
 و مراد خود و خلق بر می آورند بر آنستیم که هر چه از انبیا صلوات
 معجزات و کرامات نقل کرده اند راست است و عین بغير صلوات الله علیه
 اسمی دانست که در جهان نام مرده زنده میکرد و آنکه و ابرص از نفس او حیات
 می یافت اما نه هر کس بدین درجه برسد الا من شاهده و سار و همچنین
 بدعوت که از موسی شنیده بود و یاد گرفته تا و لا که خود ساخته بود و آواز
 آورد و غلام بنی اسرائیل که و بسیاری خلایق چون دعوت به اسم را نه بلفظ
 طهارت و آداب بتقدیم رسانیدند در ضلالت افتادند و بعضی خلایق را نیز
 که اگر در آن انبیا علیهم السلام و عینیه علیه السلام در دعوت اسم اعظم مرغی
 ساخت و در طیران می آورد جمیع الجمع درین دعوت سر می بخیزد
 بیش صاحب دعوت این اسم بود و اگر آن بود که بر زبانه و لعل نیاید و در
 بدن او روحی که آه شود که هر کس بنور رسد و آن چنان بود که اگر صورت
 جانوری بسازد بزرگوار یا پرده از مردم یا از کل قلم بعد از دعوت بگوید که
 نود و نه نوبت این اسم را بر آن خواند و باد در باطن آن مدتی بماند

در نظر

و در نظر خلایق بکرات در آید و روان شود یا بر آن شود و بیم بود که به عقلانیت
 دین شوند و بعضی گویند ولایت است و بعضی گویند محبت است و بعضی گویند
 است و بعضی در کفر افتادند که گویند معجزات است و این همه احوال ایشان همه باطل است
 و کس از راه خدا نام صاحب دعوت مقامت دیده و سیر و سلوک کرده و
 مشایخ دعوت قدس الله ارواحهم گفته اند که کفر حقیقی از خواص اسم اعظم بهره
 ندارد که در اصل حیات و ظهور وجود ایشان در هر دو عالم بجا صیغه اسم اعظم
 است و تا این خواص با ایشان است زنده اند و چون از دایره خواص که کشف
 فی الحال مرده اند و درین مینه اهل دعوت در کفر می ریزند و نمی پوسند که در
 دعوت و سیر و سلوک در مقام دعوت و ریاضت و جد و جدوسی و اجتهاد و
 ایشان موافق جان ایشان شده اند و خواص اسم اعظم یک میشو و چنانکه
 اکبر شمس که بر مس میزند در سحر می شود یا قری که بر مس میزند و نوره می شود
 اهل دعوت در بونته میروانند افکار و فکر و فکر و آثار رفیق طاعات و
 عبادت بر جسم کشف خاکی میزنند تا زانکه که جسم ایشان صفات جانانی
 بر گرفت و آن انوار منور شود و کمالیت فیض و صبغتی تمام یافت چه جای
 آن صفات ایشان که بکین که در آن مقام هر چه بعرض ایشان را بر سر کمالی
 شود از بر تو فیض که در ایشان موجود است و از بعضی سید عالم علیه افضل
 الصلوات و افضل التحیات شایسته فرموده که اگر دلخواه اجازت و اجساد را در
 که چون جسم نمی جان کرد و معناه حقیقی اسم اعظم پذیرد و مستغنی فیض حق
 حق شود چون که بگوید چنین کسی در خاک نریزد و پوسد بلکه بپزد و در حیات
 شود چنانکه حضرت حق جل و علا در صفات شهدایان فرموده لا تحسبوا
 قتلوا فی سبیل الله اموات بل احياء عند ربهم و حضرت سید اکبر علیه صلوات الله

و سار و همچنین

در صفت تمام این طریق زود که المؤمن حتی فی الدارين و در حدیثی دیگر
 المؤمنون لیلو قوت بل یستقون من دایر الی دایر اما هر کس بدین مقام
 و نه هر کسی باین خلعت مشرف گردد اما من شاء الله و از مواعظ شیخ
 دعوت است قوس اعدا و احکم که ایشان را این سواران از کفر خلاص یابان باید
 داشت که عوام الناس بنایه کافر فیم باشند و امثال این مقامات را بجهت
 و ذین قصیر است مثل عرصه خود در دنیا بند و در طلق بداند پس اولی آنکه
 این کلمات خود بسم این طائفه نرسد تا در غایت نبیند و دعوت جمع الجمع این است
 مدته سه اربعین است که در آن اربعین در هر شب از روزی هفت هزار مرتبه
 و بنفشه و دست کثرت این اسم را دعوت کند و این دعوت را دعوت عجیبی
 که بعد ازین دعوت صاحب دعوت باین خصائص و خصال که تزییر کرده
 هو الله للثانی الباری موصوف مخصوص کرد و اسم سی و نهم اینست یا عجیب البصائر
 فلا یطیع الا کسین بکلمه الاله و شاکیه حوائج اسم چهل مرتبه
 در شیخ صغیر است که هر که در کاری فرمانده بود و مضطرب و بدست کسی
 و کس فریاد رس و دستگیر او نبود هر روز این اسم را بعد از معین آن
 بخواند که از عالم غیب در مدد و معاونت بروشوده گردد و نصرت و
 فرستاید و در شمس اکابر گردد و اول و ثان معاون او شوند و اگر کسی
 دست ظالمی گرفتار آید یا در زندان بود یا در قیدی گرفتار شود و خود را باند
 خلاص و نجات طلب کند بعد از نمازی فرض چهل مرتبه بخواند که ازان فایده
 و شدة خلاص و نجات یابد و آن ظالم نیز ملامت شود و صاحب دعوت را از
 جاه و نصرت بید آید و اگر کسی حاجت بسیار دارد و دعا او مستجاب
 نشود

دعوت

دعوت عجیبی
 که بعد ازین دعوت صاحب دعوت باین خصائص و خصال که تزییر کرده
 هو الله للثانی الباری موصوف مخصوص کرد و اسم سی و نهم اینست یا عجیب البصائر
 فلا یطیع الا کسین بکلمه الاله و شاکیه حوائج اسم چهل مرتبه
 در شیخ صغیر است که هر که در کاری فرمانده بود و مضطرب و بدست کسی
 و کس فریاد رس و دستگیر او نبود هر روز این اسم را بعد از معین آن
 بخواند که از عالم غیب در مدد و معاونت بروشوده گردد و نصرت و
 فرستاید و در شمس اکابر گردد و اول و ثان معاون او شوند و اگر کسی
 دست ظالمی گرفتار آید یا در زندان بود یا در قیدی گرفتار شود و خود را باند
 خلاص و نجات طلب کند بعد از نمازی فرض چهل مرتبه بخواند که ازان فایده
 و شدة خلاص و نجات یابد و آن ظالم نیز ملامت شود و صاحب دعوت را از
 جاه و نصرت بید آید و اگر کسی حاجت بسیار دارد و دعا او مستجاب
 نشود

یا زفر

یا ذببت و عانی و توفیق طاعتی بی یابد این اسم را هر روز نود و نه مرتبه بخواند
 و آداب را نگاه دارد که خدای تعالی بکمال خلق رحم او درازد و هر چه از خدا
 تمام در خواست در نیکی و کثرتی مقبول و مستجاب گردد و دیگر در
 تسبیح و تالیف التوبه اکابر و اشراف هیچ خواص نیست که درین دعوت نیست
 و در خواص این اسم چهل مرتبه نیست و اما مثل این شروع در بسیاری
 این اسمی یاد کرده و شر و اعدا و معین را مصرع کند و شر و اعدا و جد و آن خیر
 هم در اول کتاب یاد کرده شبانه نیز بر همان موانع است و این دعوت در وقت
 باین طریق توان بعل آوردن تا بعد طالب در نماند و راه بس است
 و بنفشه خود نیز بجهت کرد خواص اسم چهل مرتبه در شیخ کثرت که صاحب
 دعوت این اسم که سران دعوت است اسم اربعین بجای آورد و دعا و اعط الله
 فی الدارين افتاد که از آمد بود و در دنیا کارها معاون و دستگیر و دعا و استجاب
 و اشکال خواص دعوت الکاسما مجموع درین است که صاحب دعوت تا بدین
 اسم ز سر تمام نباشد که چو خیل دعوت کرده و چون دعوت تمام است اسرار کرده
 باید که دعوت این اسم نیز بکند و این دعوت را دعوت غیاث خوانند و درین دعوت
 بسیار عجایب است و درو شمشاد درین دعوت است اول آنکه صاحب دعوت مستجاب
 آن گردد که اگر بر مشرق و مغرب عالم صورت شود که خلایق شر در زمین و آسمان
 و آسمان باشند مانند قتل و قتل و غلا و طوفان و امطار و وقت و زلزله
 آید و لشکر بکشد و باد و برش و آفات سادی و آفات و امثال این که خلق را
 زایل دارد چون صاحب دعوت بخواند دعوت تمام آسمان بجای آورده بود از جمیع
 عالم با خبر بود و فایده که در هر ناحیه چه واقع می شود و تواند که بکلام بدان

دعوت غیاث

نزدیک وی باشد صاحب عود و اندک عود که گویست و چون پیش صاحب عود
شود و اور نصیحت از ترک عالم و زناخت دل خود بچون بسیاری نصیحت فرمایند بعد
فرمایند که ای صاحب عود ترا قائم نمایم و ایضا بدو نصیحت فرمود که چنانکه از سر روز
ترا محبت نامه است بعد از آنکه باشت امیر المؤمنین علیه السلام و السلام صاحب
دعوت کسی و هم اسم را دعوت کرده بشود و خواص و مشایخ را دریافت پدید آورد
صاحب دعوت با اجازه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام احوال خود را جمع بوی
و وصیت بگوید و قائم تمام اصحاب دعوت و وصیت بفرماید و مستعدان شود و دیگر
و فکر مشغول نشود و رسوم که بجمع ارباب انبیا صولت اند و سلامه علیهم و الیا
ر صالحه علیهم حاضر شوند و جز صاحب عود قائم تمام او را نواهند و حاضرین
و اینها را نشناختند نامه را که عرضی تمام و تفکد در سر و آن سر روز آخر در آن
کجا بر یک صاحب دعوت رنجور شد و او را هیچ زحمتی و مالی نبود بلکه مردم را راضی
و آسایشی و دینی و دینی و شوقی زیاده کردند تا آن وقت که مکمل الموت و صلوات
در سر و سلام کند با عز و کرام و بهشتند و انبیا و اولیا و ملائکه علیهم السلام حاضرند
و مکمل الموت گوید این دو تبارک و تعالی ترا سلام میرساند و میفرماید که ایام محدود
معهود و مشی شد و وقت ملاقات وصال است صاحب دعوت چون آن رساله
بشنود در حضور انبیا و اولیا برخیزد و برین سلام کند و بنماز مشغول گردد و چون
بشود هند که پیشتر آید و تواضع و رقع و حجت بجان کس او را نیست و سکوت
اول و فزع و بر دارد و در صبح نور تابان باشد اندک و ملائکه رحمت از آرزو دارند
پاسخ بگویند که زنده و محققه از دنیا کار برند و ملائکه و انبیا و اولیا علیهم السلام با او
تاب نماند که نماز بران جسم پاک و بکار برد و بر حمت و رضوان بر دارند و بحقی
بسیار زنده شای و در میان ارباب پیدا شود و ملائکه و ملائکه

مفت

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين الذي يخصص به الاسماء الحسنى
والصفات العليا وتقر ذاته تعالى بالعظمة والكمال والكرام
والصلوة والسلام على سيدنا ونبينا محمد المبعوث الى
كافة البرايا والكرامات واتباعه كرموا الاصفياء وافضل الانبياء
بذل وفقد الله نعمه له اسم احسن الله عز شأنه وقد مرست
اسماؤه هزار و يك ياه عظام است باتفاق علماء اهل
عرب ومؤيد اين معنى محسوبست كه روايت ميكنند
حسن بصرى از ابي دردا و او از حضرت پيغمبر ائمه
قال ان الله نعم احد والى اسم من قرأه احرم الله
نعمه لحيه وجسده على نار جهنم ودخل الجنة بالخصا باما
هر طائفة از علماء انرا بنوعى جمع كرده اند از انچه سلطان
سعيد بن محمود عز نوى در كرت ثامنى كه نسخ بنده بنام
فرمود از علماء و ائمه حدى الحجاز مستفيض كردند اينها گفتند

و در اين كتاب
از علماء و ائمه
بنام مستفيض
گفتند

ابن امر

ابن امر و از مائى بايد و ديكران هر جا علماء جمع كردند با
ابن اسماء عظام را جمع كنيم پس سلطان فرمود تا از امرا
و اكثاف علماء را جمع كردند مثل ابوالقاسم قشيري و فاضل
محمد صاعدى و ابونصر صابونى و خواجه معلوكى
و ابوجعفر محمدي و ابومنصور هروى و ابواسحق
جمشيد و ديكر علماء و ائمه دين در حظه محروس جمع
آمدند و سلطان فرمود تا در حرازه كشودند و ايشان
عطا و صل بسيار دادند و هر يكى را وظيفه لايق بخشيد
تعيين نمودند و ايشان باتفاق باتفاق مجمع اين اسماء
عظام مشغول شدند و بعد يكسال از كتب استلا
زادها الله شرفا و تعظيما بر نوافق الفاظ اين اسماء
مرتب كردند و بعضى سلطان رسانيدند و سلطان
مغفور از ان بسيار شادى و ابتهاج نوى نمود و هم
را از ايشان علينده رعايت كرد و خلعت داد پس
نسخه از ان بر سر تبر كيش خليفه ابوالعباس القادر

فرستاد و او بسیار شادمان شد و مقام حضرت نمود
 و سلطان را خلعت های لایق فرستاد و ترتیبها فرمود
 و این ضعیف از جمع ایشان وجه های دیگر هزار و یک
 نام عظام که اعرف و اشهر بود التماس بچیدن نمود و
 بر توافقی معنی و ترتیب اعداد انرا مرتب کرد و ان برای
 ترجمه و اعداد بر سر نفع نمود کثیر و وسیع و ضعیف باطلان
 اسرار الهی و افلاک در موزن امتناهی از حقایق و معانی
 و دقایق آن به حسب ادراکات و قابلیت محفوظ
 کردند و دیگران را نیز بهره مند کردند از برای آنکه محازن
 اسرار الهی و معانی فیوض نامتناهی اسم الله تعالی و عز
 سلطان است و هر فردی از افراد موجودات مرئی
 اسمی از اسماء عظام اند و آن اسم مرئی اوست و ان
 اسمیت که در عدد کبریا و وسط یا کبریا و صغیر مطابق اسم او
 باشد و لقب و کنیت و صاحب طالع دیگر که اسم مطابق
 با اسم مرئی و اولاد است و اسم مطابق لقب مرئی افعال و

و اشتغال

و اشتغال است و اسم مناسب کنیت مرئی نتایج افعال
 و مراتب در چنانست و اسم مطابق صاحب طالع الت
 انصاف و فضل است از فیاض حقیقی که حضرت واجب الوجود
 است تعالی و تقدس پس هر فردی از افراد مفوض چند اسم
 باشد اسم مطابق اسم و اسم مطابق لقب و اسم مطابق
 کنیت و اسم مطابق صاحب طالع و اسم مطابق اسم و لقب
 و اسم مطابق لقب و کنیت و اسم مطابق اسم و لقب و
 و صاحب طالع پس هر شخصی را هفت اسم مرئی باشد
 چنانکه هفت کواکب مرئی اوست پس آن اسم را معلوم
 باید کرد و بدان ملاومت باید نمود تا سبب نیایم حیات
 از بحار فیوض با مر فیاض الحجد در احوال و اوضاع او ظاهر
 گردد و بفتح غایت ابواب مقاصد و مرادات بروی کند
 شود و تمامی مکار و بلیات از وی مندرج گردد و هموار
 ان طوارق حادثان و بواب زمان در حفظ و امان
 باشد و در هر امری که شروع کند نماید من کل الوجوه

مطلوب	آلها	مجد	حليم	ص
۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵
مقصود طالبان	خداوند ما	بزرگوار	بودار	صادق الوعد
ملك	ملك	ملك	كامل	امان
۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵
پادشاه	خداوند ما	پادشاهي كنده	تمام كنده	خداي مان دهنده
اول بلبله	عزيز	مهلك	وفي	وفي
۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵
اولي اينرا	عاليه اجمد	هلا كنده	وفادار	تمام كار
حفي	محمود	منح	منح	ما في المات
۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵	۹ ۵ ۹۵
مهربان	منوده شد يعني	عطا دهنده	بسيار عطا	قادر

نویسندگان
و نویسندگان
۲

ملك	صباح	صاحب	يهون	امين
۱ ۱۰ ۱۰۰	۲ ۱۱ ۱۰۱	۲ ۱۱ ۱۰۱	۲ ۱۱ ۱۰۱	۲ ۱۱ ۱۰۱
پادشاه	دوش كنده	خداوند و ياد	خوار كنده	استوار
ميس	ميس	منزه	مجي	هانم الاخبار
۳ ۱۲ ۱۰۲	۳ ۱۲ ۱۰۲	۳ ۱۲ ۱۰۲	۳ ۱۲ ۱۰۲	۳ ۱۲ ۱۰۲
بياد و حويدا	دوش كنده	پادشاهي	رهاني دهنده	هزينه كنده
عدل	جاءل	مسبب	عادل	اعدل
۵ ۱۳ ۱۰۳	۵ ۱۳ ۱۰۳	۵ ۱۳ ۱۰۳	۵ ۱۳ ۱۰۳	۵ ۱۳ ۱۰۳
داستگار	گودانده و آفريننده	سازنده كارا	داد دهنده	داد دهنده تر
مزين	مسدد	حق	آله الاله	طسم
۸ ۱۷ ۱۰۷	۸ ۱۷ ۱۰۷	۸ ۱۷ ۱۰۷	۸ ۱۷ ۱۰۷	۸ ۱۷ ۱۰۷
دانش كنده	دهنده	دوستگار و يادگار	خداوند بخشنده	طبيب و سبحان و مومن

معاهد	سنی	الطف	مطاع
۳ ۱۲ ۱۳۰	۳ ۱۲ ۱۳۰	۳ ۱۲ ۱۳۰	۳ ۱۲ ۱۳۰
عمر کشنده	روشن وید	لطیف تر	چهارم بردارنده
سبحان	معبود	ولی والوی	حبیب الاواین
۴ ۱۳ ۱۳۱	۵ ۱۴ ۱۳۲	۶ ۱۵ ۱۳۳	۷ ۱۶ ۱۳۴
پاد و منزه	پرستیده شده	خداوند خداوندان	دوست بنای و ننگان
معید	والی والوی	سیدنا	عون
۵ ۱۴ ۱۳۲	۶ ۱۵ ۱۳۳	۷ ۱۶ ۱۳۴	۸ ۱۷ ۱۳۵
افزیننده در کار	دوستدار و مصلحت	مهمتر ما	باری کشنده
واصل	مولانا	معطی	مطیع
۶ ۱۵ ۱۳۳	۷ ۱۶ ۱۳۴	۸ ۱۷ ۱۳۵	۹ ۱۸ ۱۳۶
پیوند دهنده	خاندان ما	بجشنه	ازاد کنند

سماح	سماح	حسان	لا اله الا هو	علی
۱ ۱۹ ۱۰۹	۱ ۱۹ ۱۰۹	۱ ۱۹ ۱۰۹	۱ ۱۹ ۱۰۹	۱ ۱۹ ۱۰۹
اسان کشنده	بخشنده	مهربان	نیز خدای کرد	بزرگوار
مُسح	اعلی	عالی	کافی	جلیل
۲ ۱۱ ۱۱۰	۳ ۱۲ ۱۱۱	۴ ۱۳ ۱۱۲	۵ ۱۴ ۱۱۳	۶ ۱۵ ۱۱۴
نیز کرده شده	بنگوار تو	بلند و بزرگوار	بسنده و تقدیر کننده	بنگوار کننده
باقی	مسجود	سند	جامع	ملهم
۷ ۱۶ ۱۱۵	۸ ۱۷ ۱۱۶	۹ ۱۸ ۱۱۷	۱۰ ۱۹ ۱۱۸	۱۱ ۲۰ ۱۱۹
چشمه	بومین و بزرگوار	بزرگوار	چشمه کشنده	الهام کننده
قوی	مکون	واقی	معر	مکین
۸ ۱۷ ۱۱۶	۹ ۱۸ ۱۱۷	۱۰ ۱۹ ۱۱۸	۱۱ ۲۰ ۱۱۹	۱۲ ۲۱ ۱۲۰
توانا	همنگنه	نگاه دارنده	عمر برکنده	استوار

ناصب	مبین	محیی	مطلع
۸ ۱۷ ۱۳۳	۱ ۱۹ ۱۳۹	۲ ۲۰ ۱۴۰	۳ ۲۱ ۱۴۱
ضبط کننده	کوه دلاست	حساب کننده	اکاه برضای
علیم	سلطان	قائم	مبقی
۹ ۱۸ ۱۳۴	۱۰ ۱۹ ۱۳۵	۱۱ ۲۰ ۱۳۶	۱۲ ۲۱ ۱۳۷
دانا	حجت دوش	ایستاده	بقادنده
قدیم	من هو الحیب	دافع	قیوم
۱۰ ۱۹ ۱۳۵	۱۱ ۲۰ ۱۳۶	۱۲ ۲۱ ۱۳۷	۱۳ ۲۲ ۱۳۸
همیشه و پابند	انگ دوش و دارنده	باز دارنده بدای	پابند
موش	مقوی	حسن	مطعم
۱۱ ۲۰ ۱۳۶	۱۲ ۲۱ ۱۳۷	۱۳ ۲۲ ۱۳۸	۱۴ ۲۳ ۱۳۹
ارام دهنده	قوت دهنده	احسان کننده	دراز دهنده

لطیف	مکمل	سلام	سالم
۳ ۲۱ ۱۴۱	۴ ۲۲ ۱۴۲	۵ ۲۳ ۱۴۳	۶ ۲۴ ۱۴۴
گرم کننده	تمام کننده	پس عیب	بی آفت
قابل	صمد	مفید	مسهل
۴ ۲۲ ۱۴۲	۵ ۲۳ ۱۴۳	۶ ۲۴ ۱۴۴	۷ ۲۵ ۱۴۵
مؤمن	موفی	واسع	کفیل
قبول کننده	پناه یار مندان	نفع رساننده	اسان کننده دشوار
۵ ۲۳ ۱۴۳	۶ ۲۴ ۱۴۴	۷ ۲۵ ۱۴۵	۸ ۲۶ ۱۴۶
ایمن کننده	دفا کنند	بسیار دانه و بزرگ	ضمان شده ارق
عالم	اعلم	علامه	میان
۶ ۲۴ ۱۴۴	۷ ۲۵ ۱۴۵	۸ ۲۶ ۱۴۶	۹ ۲۷ ۱۴۷
دانا	دانای	بسیار دانش	بسیار متفهم

۳ ۲۱ ۱۴۱
عمر کشنده

ملطف	نفی	مانع	شعافی
۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱
شکوفه کننده	پاک و منزّه	منع کننده آنها	غایت دهنده
المص	محیط الدعاء	حق بعد کل حق	سید المحبتین
۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱
انا الله المحیون الصادق	اجابت کننده خواهر	دنیای بعد از هر زندگی	دوست در دوست
سابق	قدیس	اول اولین	لا اله الا الله
۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱
بیشتر از همه	پاک و منزّه	اول نخستین	بسیار صفا و پاک
مفهوم	عظوف	اجود من کل جواد	اقسط
۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱
آگاه کننده	مهربان	بسیار از هر بخاوت کننده	بلاست کاهنده

قدوس	منیع	معین	سامع
۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱
منزه و پاک از هر چیزی	باز دارنده و بزرگ	یار و دهنده و مدد کننده	شنونده و آوازه
احب من کل حبیب	حزین العظمی	موسع	آله الناس
۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱
دوست از هر دوست	بزرگ عطا	گشاده دهنده	خداوند بخشنده
سمیع	فعال	مقدم	من بهادر
۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱
گنده دماها	غنی و گنده کارها	پیش از همه	نگارنده غلبه و راه
دایم البقاء	معلی	حبیب القلوب	کهیصص
۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱	۸ ۱۷ ۱۶۱
همیشه موجود	آشکار کننده	دوست دلها	کافی مادی و معنوی

کتاب
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰
۳۰۱
۳۰۲
۳۰۳
۳۰۴
۳۰۵
۳۰۶
۳۰۷
۳۰۸
۳۰۹
۳۱۰
۳۱۱
۳۱۲
۳۱۳
۳۱۴
۳۱۵
۳۱۶
۳۱۷
۳۱۸
۳۱۹
۳۲۰
۳۲۱
۳۲۲
۳۲۳
۳۲۴
۳۲۵
۳۲۶
۳۲۷
۳۲۸
۳۲۹
۳۳۰
۳۳۱
۳۳۲
۳۳۳
۳۳۴
۳۳۵
۳۳۶
۳۳۷
۳۳۸
۳۳۹
۳۴۰
۳۴۱
۳۴۲
۳۴۳
۳۴۴
۳۴۵
۳۴۶
۳۴۷
۳۴۸
۳۴۹
۳۵۰
۳۵۱
۳۵۲
۳۵۳
۳۵۴
۳۵۵
۳۵۶
۳۵۷
۳۵۸
۳۵۹
۳۶۰
۳۶۱
۳۶۲
۳۶۳
۳۶۴
۳۶۵
۳۶۶
۳۶۷
۳۶۸
۳۶۹
۳۷۰
۳۷۱
۳۷۲
۳۷۳
۳۷۴
۳۷۵
۳۷۶
۳۷۷
۳۷۸
۳۷۹
۳۸۰
۳۸۱
۳۸۲
۳۸۳
۳۸۴
۳۸۵
۳۸۶
۳۸۷
۳۸۸
۳۸۹
۳۹۰
۳۹۱
۳۹۲
۳۹۳
۳۹۴
۳۹۵
۳۹۶
۳۹۷
۳۹۸
۳۹۹
۴۰۰
۴۰۱
۴۰۲
۴۰۳
۴۰۴
۴۰۵
۴۰۶
۴۰۷
۴۰۸
۴۰۹
۴۱۰
۴۱۱
۴۱۲
۴۱۳
۴۱۴
۴۱۵
۴۱۶
۴۱۷
۴۱۸
۴۱۹
۴۲۰
۴۲۱
۴۲۲
۴۲۳
۴۲۴
۴۲۵
۴۲۶
۴۲۷
۴۲۸
۴۲۹
۴۳۰
۴۳۱
۴۳۲
۴۳۳
۴۳۴
۴۳۵
۴۳۶
۴۳۷
۴۳۸
۴۳۹
۴۴۰
۴۴۱
۴۴۲
۴۴۳
۴۴۴
۴۴۵
۴۴۶
۴۴۷
۴۴۸
۴۴۹
۴۵۰
۴۵۱
۴۵۲
۴۵۳
۴۵۴
۴۵۵
۴۵۶
۴۵۷
۴۵۸
۴۵۹
۴۶۰
۴۶۱
۴۶۲
۴۶۳
۴۶۴
۴۶۵
۴۶۶
۴۶۷
۴۶۸
۴۶۹
۴۷۰
۴۷۱
۴۷۲
۴۷۳
۴۷۴
۴۷۵
۴۷۶
۴۷۷
۴۷۸
۴۷۹
۴۸۰
۴۸۱
۴۸۲
۴۸۳
۴۸۴
۴۸۵
۴۸۶
۴۸۷
۴۸۸
۴۸۹
۴۹۰
۴۹۱
۴۹۲
۴۹۳
۴۹۴
۴۹۵
۴۹۶
۴۹۷
۴۹۸
۴۹۹
۵۰۰
۵۰۱
۵۰۲
۵۰۳
۵۰۴
۵۰۵
۵۰۶
۵۰۷
۵۰۸
۵۰۹
۵۱۰
۵۱۱
۵۱۲
۵۱۳
۵۱۴
۵۱۵
۵۱۶
۵۱۷
۵۱۸
۵۱۹
۵۲۰
۵۲۱
۵۲۲
۵۲۳
۵۲۴
۵۲۵
۵۲۶
۵۲۷
۵۲۸
۵۲۹
۵۳۰
۵۳۱
۵۳۲
۵۳۳
۵۳۴
۵۳۵
۵۳۶
۵۳۷
۵۳۸
۵۳۹
۵۴۰
۵۴۱
۵۴۲
۵۴۳
۵۴۴
۵۴۵
۵۴۶
۵۴۷
۵۴۸
۵۴۹
۵۵۰
۵۵۱
۵۵۲
۵۵۳
۵۵۴
۵۵۵
۵۵۶
۵۵۷
۵۵۸
۵۵۹
۵۶۰
۵۶۱
۵۶۲
۵۶۳
۵۶۴
۵۶۵
۵۶۶
۵۶۷
۵۶۸
۵۶۹
۵۷۰
۵۷۱
۵۷۲
۵۷۳
۵۷۴
۵۷۵
۵۷۶
۵۷۷
۵۷۸
۵۷۹
۵۸۰
۵۸۱
۵۸۲
۵۸۳
۵۸۴
۵۸۵
۵۸۶
۵۸۷
۵۸۸
۵۸۹
۵۹۰
۵۹۱
۵۹۲
۵۹۳
۵۹۴
۵۹۵
۵۹۶
۵۹۷
۵۹۸
۵۹۹
۶۰۰
۶۰۱
۶۰۲
۶۰۳
۶۰۴
۶۰۵
۶۰۶
۶۰۷
۶۰۸
۶۰۹
۶۱۰
۶۱۱
۶۱۲
۶۱۳
۶۱۴
۶۱۵
۶۱۶
۶۱۷
۶۱۸
۶۱۹
۶۲۰
۶۲۱
۶۲۲
۶۲۳
۶۲۴
۶۲۵
۶۲۶
۶۲۷
۶۲۸
۶۲۹
۶۳۰
۶۳۱
۶۳۲
۶۳۳
۶۳۴
۶۳۵
۶۳۶
۶۳۷
۶۳۸
۶۳۹
۶۴۰
۶۴۱
۶۴۲
۶۴۳
۶۴۴
۶۴۵
۶۴۶
۶۴۷
۶۴۸
۶۴۹
۶۵۰
۶۵۱
۶۵۲
۶۵۳
۶۵۴
۶۵۵
۶۵۶
۶۵۷
۶۵۸
۶۵۹
۶۶۰
۶۶۱
۶۶۲
۶۶۳
۶۶۴
۶۶۵
۶۶۶
۶۶۷
۶۶۸
۶۶۹
۶۷۰
۶۷۱
۶۷۲
۶۷۳
۶۷۴
۶۷۵
۶۷۶
۶۷۷
۶۷۸
۶۷۹
۶۸۰
۶۸۱
۶۸۲
۶۸۳
۶۸۴
۶۸۵
۶۸۶
۶۸۷
۶۸۸
۶۸۹
۶۹۰
۶۹۱
۶۹۲
۶۹۳
۶۹۴
۶۹۵
۶۹۶
۶۹۷
۶۹۸
۶۹۹
۷۰۰
۷۰۱
۷۰۲
۷۰۳
۷۰۴
۷۰۵
۷۰۶
۷۰۷
۷۰۸
۷۰۹
۷۱۰
۷۱۱
۷۱۲
۷۱۳
۷۱۴
۷۱۵
۷۱۶
۷۱۷
۷۱۸
۷۱۹
۷۲۰
۷۲۱
۷۲۲
۷۲۳
۷۲۴
۷۲۵
۷۲۶
۷۲۷
۷۲۸
۷۲۹
۷۳۰
۷۳۱
۷۳۲
۷۳۳
۷۳۴
۷۳۵
۷۳۶
۷۳۷
۷۳۸
۷۳۹
۷۴۰
۷۴۱
۷۴۲
۷۴۳
۷۴۴
۷۴۵
۷۴۶
۷۴۷
۷۴۸
۷۴۹
۷۵۰
۷۵۱
۷۵۲
۷۵۳
۷۵۴
۷۵۵
۷۵۶
۷۵۷
۷۵۸
۷۵۹
۷۶۰
۷۶۱
۷۶۲
۷۶۳
۷۶۴
۷۶۵
۷۶۶
۷۶۷
۷۶۸
۷۶۹
۷۷۰
۷۷۱
۷۷۲
۷۷۳
۷۷۴
۷۷۵
۷۷۶
۷۷۷
۷۷۸
۷۷۹
۷۸۰
۷۸۱
۷۸۲
۷۸۳
۷۸۴
۷۸۵
۷۸۶
۷۸۷
۷۸۸
۷۸۹
۷۹۰
۷۹۱
۷۹۲
۷۹۳
۷۹۴
۷۹۵
۷۹۶
۷۹۷
۷۹۸
۷۹۹
۸۰۰
۸۰۱
۸۰۲
۸۰۳
۸۰۴
۸۰۵
۸۰۶
۸۰۷
۸۰۸
۸۰۹
۸۱۰
۸۱۱
۸۱۲
۸۱۳
۸۱۴
۸۱۵
۸۱۶
۸۱۷
۸۱۸
۸۱۹
۸۲۰
۸۲۱
۸۲۲
۸۲۳
۸۲۴
۸۲۵
۸۲۶
۸۲۷
۸۲۸
۸۲۹
۸۳۰
۸۳۱
۸۳۲
۸۳۳
۸۳۴
۸۳۵
۸۳۶
۸۳۷
۸۳۸
۸۳۹
۸۴۰
۸۴۱
۸۴۲
۸۴۳
۸۴۴
۸۴۵
۸۴۶
۸۴۷
۸۴۸
۸۴۹
۸۵۰
۸۵۱
۸۵۲
۸۵۳
۸۵۴
۸۵۵
۸۵۶
۸۵۷
۸۵۸
۸۵۹
۸۶۰
۸۶۱
۸۶۲
۸۶۳
۸۶۴
۸۶۵
۸۶۶
۸۶۷
۸۶۸
۸۶۹
۸۷۰
۸۷۱
۸۷۲
۸۷۳
۸۷۴
۸۷۵
۸۷۶
۸۷۷
۸۷۸
۸۷۹
۸۸۰
۸۸۱
۸۸۲
۸۸۳
۸۸۴
۸۸۵
۸۸۶
۸۸۷
۸۸۸
۸۸۹
۸۹۰
۸۹۱
۸۹۲
۸۹۳
۸۹۴
۸۹۵
۸۹۶
۸۹۷
۸۹۸
۸۹۹
۹۰۰
۹۰۱
۹۰۲
۹۰۳
۹۰۴
۹۰۵
۹۰۶
۹۰۷
۹۰۸
۹۰۹
۹۱۰
۹۱۱
۹۱۲
۹۱۳
۹۱۴
۹۱۵
۹۱۶
۹۱۷
۹۱۸
۹۱۹
۹۲۰
۹۲۱
۹۲۲
۹۲۳
۹۲۴
۹۲۵
۹۲۶
۹۲۷
۹۲۸
۹۲۹
۹۳۰
۹۳۱
۹۳۲
۹۳۳
۹۳۴
۹۳۵
۹۳۶
۹۳۷
۹۳۸
۹۳۹
۹۴۰
۹۴۱
۹۴۲
۹۴۳
۹۴۴
۹۴۵
۹۴۶
۹۴۷
۹۴۸
۹۴۹
۹۵۰
۹۵۱
۹۵۲
۹۵۳
۹۵۴
۹۵۵
۹۵۶
۹۵۷
۹۵۸
۹۵۹
۹۶۰
۹۶۱
۹۶۲
۹۶۳
۹۶۴
۹۶۵
۹۶۶
۹۶۷
۹۶۸
۹۶۹
۹۷۰
۹۷۱
۹۷۲
۹۷۳
۹۷۴
۹۷۵
۹۷۶
۹۷۷
۹۷۸
۹۷۹
۹۸۰
۹۸۱
۹۸۲
۹۸۳
۹۸۴
۹۸۵
۹۸۶
۹۸۷
۹۸۸
۹۸۹
۹۹۰
۹۹۱
۹۹۲
۹۹۳
۹۹۴
۹۹۵
۹۹۶
۹۹۷
۹۹۸
۹۹۹
۱۰۰۰

صادق	جلیل العطاء	حبیب بن لاجین	منعم
۲۴ ۱۹۵	۶ ۲۴ ۱۹۵	۲ ۲۰ ۲۰۰	۲ ۲۰ ۲۰۰
داست کوی	نیکو بخش	دوست لک کوی	نعمت دهنده
قاسم	نافع	مغای	مسبب الاسباب
۳ ۲۱ ۲۰۱	۳ ۲۱ ۲۰۱	۳ ۲۱ ۲۰۱	۳ ۲۱ ۲۰۱
قسمت کننده	سود رساننده	عافیت دهنده	سازنده کارها
طیب بن لاطیف	رب	بدر	بار
۴ ۲۲ ۲۰۲	۴ ۲۲ ۲۰۲	۴ ۲۲ ۲۰۲	۴ ۲۲ ۲۰۲
طیب بن لاطیف	بروردگار	نیکوکار	نیکو کردار
مقدس	رجاء	دایم اللطف	وفی العهد
۸ ۲۶ ۲۰۶	۷ ۲۵ ۲۰۵	۷ ۲۵ ۲۰۵	۸ ۲۶ ۲۰۶
موزه و پاک	امیر امیر واران	همیشگی نیکو	وفالته عهد

جبار	جابر	دهر	مقط
۸ ۲۶ ۲۰۶	۸ ۲۶ ۲۰۶	۸ ۲۶ ۲۰۶	۸ ۲۶ ۲۰۶
بزرگ و شکسته	چرخه نقضانه	خلو نده روزگار	داست بخش
منجز الوعد	قالق	صانع	مالک الملک
۴ ۲۲ ۲۱۱	۴ ۲۲ ۲۱۱	۴ ۲۲ ۲۱۱	۴ ۲۲ ۲۱۱
داست کننده	شکفته دانها	آفریننده چیزها	پادشاه جهان
بابی	لطیف بجاده	نعم الطیب	طاهر
۶ ۲۴ ۲۱۳	۶ ۲۴ ۲۱۳	۶ ۲۴ ۲۱۳	۶ ۲۴ ۲۱۳
آفریدگار	نیکو کار و نیکوکار	نیکو فادهنده	پاک و نیکو
دیان یوم الدین	حی قبل کل شی	مالک الملک	دایم بلافناء
۹ ۲۵ ۲۱۴	۹ ۲۵ ۲۱۴	۹ ۲۵ ۲۱۴	۹ ۲۵ ۲۱۴
جواد دهنده و نیکو	نزدایش از هر روز	پادشاه پادشاهان	همیشگی زوال

۱۵۹
۱۶

ملقن	صاحب کل شی	موصوف	آبر
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
اکاه و دانگنده	بار هر کینه از	صفت کدخد	بزرگ نزار
رجای	دیور	موفق	قایم بلا زوال
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
امید من	خداوند زمان	نوفت دهند	همیشه و بی زوال
احکم الحاکمین	الر	قاصم	کبیر
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
حاکم قریح کنگار	فی من خدای	شکسته گار	بزرگ
قدیم الی الابد	مبدع البایع	قدیم لایلی	مقصود
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
همیشه و بی نهایت	بدانگنده نوا	مطلوب مشتاقان	

۱۹

آمر	مالک یوم الیک	میراد	نعم الحبيب
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
فرمان دهنده	پادشاه موز	مقصود طالبان	یکر اجابت کش
موفق العهد	مدبر	احلین کل	واسع العطاء
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
دفاکند عهده	تدبیر کننده امیر	بسیار بخیر	
راحم	نعم الموجود	فالق البت	بجین
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
دعمر کشته	حق موجود	شکافنده وانه	آزاد کشته
ربنا	مرید	مروح	مطهر
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
بمورد دگر ما	آزاد کشته جیرا	راحت دهنده	پاک کشته

صابت	صبار	باقی لایقی	فرید
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
شکینند	بسیار شکینند	پاینده کینیت	یکانه و تنها
جیل فعال	متویر	صبور	رجین
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
نیکو کردار	دوشن کشته	بی شیار	بخشننده
حبیب الحسین من لاهلک	لا یزول	مکرم	منیر
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
دودار و نیکو کاران	انکه اول ملک	کرامی کشته	دوشن کشته
مبد البرایا	اعدل المعادین	بصیر	عالم لایقی
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
انکه داکند و خندان	عادل قری عدل	بینا	دانا و پاکه و خوش

ش	من هو که لطیف	اقرب	دلیل من لادلیل	سرمه
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
انکه کام او نیگوست	نزدیکتر	راه نماند	پاینده و همیشه	
قدیم الاصلان	قادر	قاهر	قهار	قهار
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
همیشه نیگوست	توانا	فهر کشته	بسیار فخر کشته	
صادق الوعد	رازق	رازق	من له الجنة الماوی	
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
راست وعد	دوزی دهنده	بسیار دوزی	انکه اول است بهشت	آدم کاه
من لایوم الا شاهد	میسر	حسن النعماء		
۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰	۲۲۰ ۲۲ ۲۲۰
انکه دوزی نیست	کوه راست	آسان کشته مشکها	نیگو فقهها	

قدیر	انور	نعم الوکیل	رحیم
۲۹۶ ۳۱ ۴	۲۹۵ ۳۲ ۵	۲۹۵ ۳۲ ۵	۲۹۸ ۳۳ ۶
دوشنبه عجمی	دوشنبه تر	نیکی گاردان	مهربان
برهان	سامح الذله	ماکر	اکرم
۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶
مجترب دوشنبه	شونبه نازا	مکر کنده	کریم تر
مکتب	مکتب	نعم الدلیل	حبیب
۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶
مکتب کنده	دریا بنده	نیک ده فایده	اجابت کننده
کریم	المهر	نعم الحسب	ولی المومنین
۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶
عطا دهنده و بخشنده	ایمان الله اعلی	نیکو کار کننده	دوست دار

من لایحی	من لایحی	من لایحی	من لایحی
۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده

سامع الدعاء
۲۹۸

دقیب	قریب	نعم المعبود	قدیر
۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده

من هو قوله	مکفر	مقلب القلوب	ناصر
۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶	۲۹۸ ۳۳ ۶
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده
نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده	نیکو کار کننده

سریح
۲۹۸

عجب الصانع
۲۹۸

من هو لعل دعاه	من ليس ملكه	فارج الهم	رفيع
محبوب	زوال		
۳۵۲	۳۵۹	۳۶۰	۳۶۱
۱	۲	۳	۴
اندر او رست خوابت	انکه نیت بادشاه	رهاي دهنه	بردارنده و بلند
خود را اجابت	لو را زوال	نمها	کود اندر ده
نعم المعین	جلین کلا	من احسانه	من وعده صدق
جلین له	قدیم		
۳۶۲	۳۶۹	۳۷۰	۳۷۱
۱	۲	۳	۴
نیکو یاری	نیشتم کلاور	انکه نیکو یاری	انکه نیت او رست
دهنه	نیشتم نیشتم	است	است
مالک لایلم	من هو عادل	لطیف الضع	ملک لایلم
فی حکمه			
۳۷۲	۳۷۹	۳۸۰	۳۸۱
۱	۲	۳	۴
خداوندی	انکه عدلست	بسنده کلاور	بدر شاه کلاور
کرم قصه کرد	حکمر خود	کود بنود	کود بنود
رفیع العلام	من لایلم	من لایعد	راحة القلوب
۳۸۲	۳۸۹	۳۹۰	۳۹۱
۱	۲	۳	۴
بروردگار بسیار	الامله	تغاو	دلیل الحائزین
دانش			
۳۹۲	۳۹۹	۴۰۰	۴۰۱
۱	۲	۳	۴
راوی کل حی	انکه نیت او	انکه نیت او	انکه نیت او
۳۹۲	۳۹۹	۴۰۰	۴۰۱
۱	۲	۳	۴

مشتی
کشف
پناه امیدواران

من هو العلی	من هو ملک	من جعل اللیل	کافی الامور
الاعلی	مستقیم	لیاس	
۳۶۳	۳۶۹	۳۷۰	۳۷۱
۱	۲	۳	۴
انکه اوست نیکو	انکه نیت او	انکه نیت او	انکه نیت او
و بن بر خوار	انکه نیت او	انکه نیت او	انکه نیت او
الطف من	رفیق	من هو الهم	شافی
کل لطیف			
۳۷۲	۳۷۹	۳۸۰	۳۸۱
۱	۲	۳	۴
نیکو تر از نیکو	یار و همراه	انکه اوست نیت	شفا دهنه
من هو حی	انکه نیت او	کاشف	
حکمه لطیف			
۳۸۲	۳۸۹	۳۹۰	۳۹۱
۱	۲	۳	۴
انکه اوست نیت	انکه نیت او	انکه نیت او	انکه نیت او
من هو الکرم	من هو علی	من هو امیر	تواب
محیط			
۳۹۲	۳۹۹	۴۰۰	۴۰۱
۱	۲	۳	۴
انکه اوست نیت	انکه نیت او	انکه نیت او	انکه نیت او

معروف
مفرج الهم
مشتی
کشف
پناه امیدواران

بسط الرزق	مقدم الحال	من و قتی	قاهر الاعداء
		حدانی	
۳۹۲	۳۹۹	۴۰۰	۴۰۱
۱	۲	۳	۴
کنند کننده رزقها	تقدیر میکند	البرق دادر	فکر کند دشمنان
من له الامه	ناصر الاولیاء	اسمع السامعین	رب العالمین
الحسنی			
۴۰۲	۴۰۹	۴۱۰	۴۱۱
۱	۲	۳	۴
انکه او را نیت	نیت او	نیت او	نیت او
حب الصابین	حبیب الفقراء	من لا یعقب	مدیر الاحوال
۴۱۲	۴۱۹	۴۲۰	۴۲۱
۱	۲	۳	۴
دوست داور	دوست دارد	انکه نیت او	انکه نیت او
کنندگان	ویشن	حکمر او	نیت او
رب الالباب	باری النفوس	سوی الحساب	من دیر بعده
۴۲۲	۴۲۹	۴۳۰	۴۳۱
۱	۲	۳	۴
خداوند او	انکه نیت او	نیت او	نیت او

شدین الحال
تام

جبار الجبار	فکاک الرقاب	مهدی	شفیع
۴۰۲	۴۰۹	۴۱۰	۴۱۱
۱	۲	۳	۴
نیت او	نیت او	نیت او	نیت او
راحم المساکین	من هو حی	بسط البدین	قادر کل
۴۱۲	۴۱۹	۴۲۰	۴۲۱
۱	۲	۳	۴
مهریان	انکه اوست نیت	نیت او	نیت او
منور القلوب	شدید القوی	انکه نیت او	نیت او
۴۲۲	۴۲۹	۴۳۰	۴۳۱
۱	۲	۳	۴
دوست کننده	دوست دارد	انکه نیت او	نیت او
من لا شب له	من لا یعقب	قال لایرد	من هو حکم
۴۳۲	۴۳۹	۴۴۰	۴۴۱
۱	۲	۳	۴
انکه نیت او	نیت او	نیت او	نیت او

کاشف البلاء
بازدارنده

کاشف البلیه	کریم الصفی	کاشف البلیه	اصدق الصاد
۲ ۵۷ ۳۷۹	۲ ۵۷ ۳۷۹	۳ ۵۷ ۳۷۹	۳ ۵۷ ۳۷۹
دفع کننده بیجا	بسیار عفو	باز دارند بدم	باز دارند بدم
مطلق الاسای	من لیس کفو	دایم العفو	بسیار الاعمال
۶ ۵۱ ۳۳	۶ ۵۱ ۳۳	۶ ۵۱ ۳۳	۶ ۵۱ ۳۳
ازاد کننده ایران	الکوا و لیس نیر	همیشه نیکوئی	آسان کننده کار
رافع السمما	فاتح	فاتح	کنز الفقراء
۳ ۵۷ ۳۷۹	۳ ۵۷ ۳۷۹	۳ ۵۷ ۳۷۹	۳ ۵۷ ۳۷۹
باز دارند آسمانها	کتابنده درها	بسیار کننده	کنز درویشان
شفیق	میت	اسرع الحیا	محبین سلا
۳ ۵۷ ۳۷۹	۳ ۵۷ ۳۷۹	۳ ۵۷ ۳۷۹	۳ ۵۷ ۳۷۹
مهربان	میرانده	دود صاحب	کنز یاری کننده

کاشف الاخوان

کاشف	من حوی	مطلق کل	متین
۴ ۵۷ ۳۷۹	۴ ۵۷ ۳۷۹	۴ ۵۷ ۳۷۹	۴ ۵۷ ۳۷۹
باز دارند ازده	الکوا و بزرگی	ازاد کننده	مکرم استوار
نعم القریب	من فی البر	حی لا یجوت	معدن الجود
۸ ۵۷ ۳۷۹	۸ ۵۷ ۳۷۹	۸ ۵۷ ۳۷۹	۸ ۵۷ ۳۷۹
اینکه نزدیک	اکثر بیان بزم	دیده کم کرد	کان بخشش و بزم
حاشر	تقی	مبلی کل شی	لطف
۵ ۵۷ ۳۷۹	۵ ۵۷ ۳۷۹	۵ ۵۷ ۳۷۹	۵ ۵۷ ۳۷۹
همیشه و درنده	باز دارند	میرانده	میرانده

روشنید
دست تقدیر
وراد نمای

سجید	من بیع نداء	مشق	شاگرد
۲ ۵۷ ۳۷۹	۲ ۵۷ ۳۷۹	۲ ۵۷ ۳۷۹	۲ ۵۷ ۳۷۹
دفع کننده بیجا	مهربان	مقام کننده	سزاوارتر
شدید	حبیب	مدب الامور	شکور
۳ ۵۷ ۳۷۹	۳ ۵۷ ۳۷۹	۳ ۵۷ ۳۷۹	۳ ۵۷ ۳۷۹
دوست	تدبیر کننده	مکار و بسیار	جدا کننده میان
من فی	مفتح	حق الحاج	من بسجد
۶ ۵۷ ۳۷۹	۶ ۵۷ ۳۷۹	۶ ۵۷ ۳۷۹	۶ ۵۷ ۳۷۹
کنایه دره	دندان که احتیاج	سخن بکلام خود	اوراست

کاشف البلیه

من حو لطیف	عالم السوء	رحیم الرحاء	نعم النصیر
۴ ۵۷ ۳۷۹	۴ ۵۷ ۳۷۹	۴ ۵۷ ۳۷۹	۴ ۵۷ ۳۷۹
الکوا و بزرگی	دانی سر و دانه	مهربان و تازمه	شکایت کننده
مبشر	مرشد	نور الانوار	جابر کل کبیر
۲ ۵۷ ۳۷۹	۲ ۵۷ ۳۷۹	۲ ۵۷ ۳۷۹	۲ ۵۷ ۳۷۹
بختار و ده	دله نمائنده	نوشته و نوشته	شکسته حال
رب النوف	حی الاموات	محشر	مقیب
۶ ۵۷ ۳۷۹	۶ ۵۷ ۳۷۹	۶ ۵۷ ۳۷۹	۶ ۵۷ ۳۷۹
خداوند نون	مردن کننده	جدا کننده	توانا و قوت
متعالی	ناشر	من حق علی	مشیب
۲ ۵۷ ۳۷۹	۲ ۵۷ ۳۷۹	۲ ۵۷ ۳۷۹	۲ ۵۷ ۳۷۹
بزرگ داننده	پراکنده کننده	الکوا و بزرگی	پادشاه جنده

سراج العقاب

حاله شکسته

محدث زانق البرایا من جعل الاشياء من جعل البلیات
 ۸ ۶۲ ۵۵۷ ۷ ۶۱ ۵۵۶ ۳ ۵۱ ۵۵۳ ۳ ۵۷ ۵۵۲
 نوکنده روزی دهنده از کوه لاجورد در روز
 موی الهامی رب الهی عاصم من اعاصم فوکل نور
 ۳ ۵۸ ۵۶۲ ۹ ۶۳ ۵۵۸ ۸ ۶۲ ۵۵۷ ۸ ۶۲ ۵۵۷
 در روزی روزی خلد حلال و حوام او را کجا بود
 مدبر الهامین جابن لا حایل حلیب الانتظار مشکور
 ۸ ۶۲ ۵۶۶ ۸ ۶۲ ۵۶۶ ۶ ۶۲ ۵۶۳ ۵ ۵۹ ۵۶۲
 در بانه کیخسرو امان ده انک نیست کاران دوست دار بود
 حسن القبا من جعل السهام من یروی لایری بحلب الدعوات
 ۹ ۶۳ ۵۶۷ ۹ ۶۳ ۵۶۷ ۹ ۶۳ ۵۶۷ ۸ ۶۲ ۵۶۶
 نیکو کرد و نیکو انک کرد ایند اسمها او را انک سید و بنیز
 از زانق المظین من لعلو فوق من جوی ها لک منزل لایات سید الساد
 ۳ ۵۸ ۵۷۱ ۳ ۵۷ ۵۷۰ ۲ ۶۵ ۵۶۹ ۹ ۶۳ ۵۶۷
 روزی دهنده انک او را سید شدی انک هم روزها نینز فوستنده نشانها
 مینوایان بالای هیلندی الاذات او

زانق المظین
 ۲ ۶۵ ۵۶۹
 روزی دهنده
 مینوایان

من انک

من انک با فتح الابواب قبل التوب باعیت
 ۶ ۶۰ ۵۷۳ ۵ ۵۹ ۵۷۲ ۴ ۵۸ ۵۷۱ ۳ ۵۷ ۵۷۰
 انک نیکو کردی کتایده درها قبول کنده نیکو نیکو نیکو نیکو
 من حوامات رب الجنة مرسل الراج منزل الکتاب
 ۵ ۵۹ ۵۷۱ ۴ ۵۸ ۵۷۰ ۳ ۶۶ ۵۷۴ ۲ ۶۵ ۵۷۳
 انک نیکو کردی خلد و بنیز و فوستنده باده فوستنده کتاب
 کوداندر دوزخ دایم لایقوت من نجا و نیکو حرد من لایقوت
 ۱ ۶۲ ۵۷۲ ۶ ۶۰ ۵۷۲ ۶ ۶۰ ۵۷۲ ۵ ۵۹ ۵۷۱
 کتایده کتایده همیشه کفوت نشو انک در کز دوزخ نیکو نیست مورو
 میسر الامور الرحم الی جزیل القواب من له القدره
 ۸ ۶۳ ۵۶۳ ۵ ۵۹ ۵۶۰ ۴ ۶۷ ۵۸۹ ۳ ۶۶ ۵۸۸
 آسان کنده مکرر دوزخ نیکو کز سیر عطا و نیکو انک او را سید توانی

مدل الشیات
 بدل کتایده بدیهه انک
 ۵۷۸
 انک نیکو کردی
 بردای
 است

مونس کفقر ولی الحسنة قرب الرحمة رب اللیل والنهار
 ۳ ۶۵ ۵۶۶ ۲ ۶۵ ۵۶۶ ۲ ۶۵ ۵۶۶ ۲ ۶۵ ۵۶۶
 انک دهنده در دوزخ نیکو نیکو نیکو نیکو
 فارج کل کز من هو عالم و ترق قرة عیون
 ۶ ۶۹ ۶۰۹ ۳ ۶۶ ۶۰۶ ۲ ۶۵ ۶۰۵ ۸ ۶۲ ۶۰۲
 دهانه دهنده انک دانه است نیکو نیکو نیکو
 من هو قادر من محبت من احاط من تعالی
 ۱ ۶۳ ۶۱۳ ۱ ۶۳ ۶۱۳ ۵ ۶۱ ۶۱۰ ۶ ۶۹ ۶۰۹
 انک توانا است انک دوست دار انک نیکو کردی انک نیکو کردی
 یاری کنده رد تو نیکو کردی انک نیکو کردی انک نیکو کردی
 من احاط من انک انک من فی کل شی مستعان قاصد کل جبار
 ۹ ۶۳ ۶۲۱ ۹ ۶۳ ۶۲۱ ۹ ۶۳ ۶۲۱ ۱ ۶۳ ۶۱۳
 انک احاط کردی انک نیکو کردی انک نیکو کردی انک نیکو کردی
 چیزی دانست او

مونس الامور والاحوال
 ۴۰۷

بدیع السموات من یقلب کفی المهمات دافع البلیات
 ۸ ۷۱ ۶۲۹ ۷ ۷۰ ۶۲۸ ۵ ۶۸ ۶۲۶
 بدایه کتایده و کتایده انک نیکو کردی انک نیکو کردی
 من یفعل ما یشاء شریف الجراء بحال المونکین
 ۵ ۷۰ ۶۳۷ ۳ ۶۶ ۶۳۳ ۳ ۶۶ ۶۳۳ ۹ ۶۲ ۶۳۰
 کینه کتایده انک نیکو خواهد کز کز کز کز
 نور بعد کل نور من روح المحرو من لم یولد لم یولد
 ۳ ۶۶ ۶۴۲ ۲ ۶۵ ۶۴۱ ۹ ۷۲ ۶۴۹ ۸ ۷۱ ۶۳۸
 دوشنای نور دوشنای نور دوشنای نور دوشنای نور
 دوشنای نور دوشنای نور دوشنای نور دوشنای نور

صحب البطحين	من بابه مفتوح	ماوی کل	من بابه
لظالمین	خایف	ولا منتفی	من بابه
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
جستارنده	بناهر توسته	الکرم و است	حد و خطیر
پاکان	کثره است	بناهر توسته	حد و خطیر
مذلل	آخر	من له السموات	دو المودو
ق	ق	العلی	الحیاء
۲ ۸۵ ۵۹۵	۲ ۸۵ ۵۹۵	۲ ۸۵ ۵۹۵	۲ ۸۵ ۵۹۵
خوار کننده	همیشه و پائیزه	انکر و است	خداوند بخش
من جعله النار	خبیر	ذو الحکم	من تبارک اسمه
موصدا	ق	ق	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
انکر و است	دانه سرها	خداوند برد	انکر و است
داره	ق	ق	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
باعث الارواح	مغاذی	من خطا الفهم	دلیل المتخیر
ق	ق	ق	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
آفریننده و صفا	بناهر توسته	من	نوش
ق	ق	ق	ق

نور الحکم

نعم للموفق	رب التخله	ذو الامان	من یعلم سراد
ش	ش	ش	ش
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
نیکو کننده	خداوند درود	خداوند امان	خداوند طلب
ذو البهاء	من له الانوار	ناصر من الانوار	سائر کل
المجد	الکبری	معیوب	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
خداوند نیکو	انکر و است	نیکو و است	معیوب
و بنواری	نشان خوار و است	دیده	معیوب
ذو البقاء	کثیر العطاء	من حق الحق	مؤخر
ق	ق	ق	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
خداوند هستی	بناهر توسته	انکر و است	نیکو و است
کثیر النوال	کثیر الوفا	ایق من کل رفیع	ذو الاحسان
ق	ق	ق	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
بناهر توسته	بناهر توسته	بناهر توسته	بناهر توسته
ق	ق	ق	ق

من له المثل	من له الصفات	امان الخافین	باعث السرایا
الاعلی	العلیا	ق	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
انکر و است	انکر و است	انکر و است	انکر و است
من هو قادر	من یقبل التوبه	فاخر	مقدمه الاوقات
ق	ق	ق	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
انکر و است	انکر و است	انکر و است	انکر و است
مقدمه الاوقات	رب الهیة	من هو علی کل	من جعل الشمس
ق	ق	ق	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
تقدیر کننده	پرو و کردار	انکر و است	انکر و است
منتهی کل شکوی	من جعل النهار	ذو الحول	مسخر
ق	ق	ق	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
نیکو کننده	انکر و است	خداوند قوت	نیکو کننده
ق	ق	ق	ق

ثابت	قاصص	آخر بلایه	ذو الجود
ق	ق	ق	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
ثابت کننده	نیکو کننده	انکر و است	انکر و است
ذو الهیة	سور العارین	ذو الوهاب	من لا تکره الاثم
ق	ق	ق	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
خداوند نیکو	خداوند نیکو	خداوند نیکو	خداوند نیکو
ذو الحکمة	ذو العزّة	قاصص	من هو رب
ق	ق	ق	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
خداوند نیکو	خداوند نیکو	خداوند نیکو	خداوند نیکو
کثیر العفو	من فی الجبال	ذو العزّة	والجلال
ق	ق	ق	ق
۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵	۳ ۸۵ ۵۹۵
نیکو کننده	انکر و است	خداوند نیکو	نیکو کننده
ق	ق	ق	ق

کین النعم	موسی عندک	من فی الجنة	ذوالجود
۳ ۹۳ ۹۳۱	۴ ۹۳ ۹۳۲	۴ ۹۳ ۹۳۲	۴ ۹۳ ۹۳۲
سیمارفت و عطا	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست
ذوالجود و السنا	فایض الجود	من کثیر التعلل	دقیق من لا یفقد
۷ ۹۳ ۹۳۳	۸ ۹۳ ۹۳۳	۸ ۹۳ ۹۳۳	۸ ۹۳ ۹۳۳
خداوند بزرگ و رؤسای	سیمارفت و عطا	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست
ذوالقوة الدائم	احسن	ذوالعهد	مثبت
۳ ۱۳ ۹۳۶	۵ ۹۵ ۹۴۱	۵ ۹۵ ۹۴۱	۵ ۹۵ ۹۴۱
خداوند نوالی همیشه	نیکی و کرمی	خداوند بزرگوار	آرام دهنده نزد اوست
ذوالعطاف والنوال	من عبادہ	حق الرقاب	ذوالامن والمطاع
۶ ۹۳ ۹۴۲	۶ ۹۳ ۹۴۲	۶ ۹۳ ۹۴۲	۶ ۹۳ ۹۴۲
خداوند بخشنده و عطا	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست

وضوئی غلط

من لا شریک له ولا وزیر	ذوالجود	من التواضع	من التواضع
۱ ۱۰ ۹۴۶	۴ ۱۳ ۹۴۶	۵ ۹۵ ۹۴۱	۸ ۹۳ ۹۳۳
آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست
ذوالالمن	من هوأضد	رب الابرار	ذوالغرة والبقاء
۲ ۲۰ ۹۵۷	۴ ۱۳ ۹۵۸	۴ ۱۳ ۹۵۸	۶ ۹۳ ۹۴۰
خداوند امن و یمن	خداوند امن و یمن	خداوند امن و یمن	خداوند امن و یمن
مذکر	نذیر	خالق الانس	من لا یوفی الا
۶ ۴۲ ۹۶۰	۶ ۴۲ ۹۶۰	۶ ۴۲ ۹۶۰	۶ ۴۲ ۹۶۰
میزد دهنده و کرم کننده	میزد دهنده و کرم کننده	میزد دهنده و کرم کننده	میزد دهنده و کرم کننده
من هوأضد	ذوالحجة الفا	خیر الحاکمین	قابل التوبات
۶ ۱۵ ۹۶۹	۶ ۱۵ ۹۶۹	۶ ۱۵ ۹۶۹	۶ ۱۵ ۹۶۹
آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست

عزیر لایضام	خالق الارواح	عزیر المذنبین	هادی المظلمین
۴ ۱۳ ۹۵۷	۶ ۱۵ ۹۵۸	۶ ۱۵ ۹۵۸	۶ ۱۵ ۹۵۸
عزیر لایضام	عزیر لایضام	عزیر لایضام	عزیر لایضام
ذوالحکمة الواسع	کاشفی عند	حافظ	قدیم الخیر
۳ ۱۱ ۹۸۳	۶ ۱۵ ۹۸۵	۶ ۱۵ ۹۸۵	۶ ۱۵ ۹۸۵
خداوند حکمتها و جیسار	بردارنده اندوه	نگاه دارنده	همیشه نیکی
من لا یخلق المعباد	ضار	من جعل التشر	جبار المستعین
۵ ۱۶ ۹۹۵	۵ ۱۶ ۹۹۵	۵ ۱۶ ۹۹۵	۵ ۱۶ ۹۹۵
آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست
رضی	راضی	موسی عند	خالق النور
۲ ۱۱ ۱۰۱۰	۳ ۱۳ ۱۰۱۱	۳ ۱۳ ۱۰۱۱	۳ ۱۳ ۱۰۱۱
خشنود کننده	خشنود	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست

حقیق ۹۹۸

مخرج الکلمات ۹۹۹

ذوالفرج	عظیم	ذوالسلطان	رب النوادر
۳ ۱۲ ۱۰۳۰	۳ ۱۲ ۱۰۳۰	۳ ۱۲ ۱۰۳۰	۳ ۱۲ ۱۰۳۰
خداوند رحمتی بزرگوار	خداوند رحمتی بزرگوار	خداوند رحمتی بزرگوار	خداوند رحمتی بزرگوار
من استأنس به	من هوأضد	ایسالمسو	من استقر بینه
۱۱ ۱۰ ۱۰۱۰	۲ ۱۵ ۱۰۱۶	۲ ۱۵ ۱۰۱۶	۲ ۱۵ ۱۰۱۶
آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست
حی الممنون	رب الصوب	رب الانهار	من اسم کل شی
۲ ۲۰ ۱۰۳۸	۳ ۲۱ ۱۰۳۹	۳ ۲۱ ۱۰۳۹	۳ ۲۱ ۱۰۳۹
مهر و نوازی	خداوند دانا	خداوند دانا	خداوند دانا
من ذکر حیة	قاضی المنايا	ذوالحجة والبر	مربی
۶ ۱۵ ۱۰۵۰	۶ ۱۵ ۱۰۵۰	۶ ۱۵ ۱۰۵۰	۶ ۱۵ ۱۰۵۰
آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست	آرام دهنده نزد اوست

قاضی الحق	دولت العاج	اشفع من کل شیء	کاشف الکربات
۲ ۱۰ ۱۰۵۰	۷ ۱۶ ۱۰۵۱	۷ ۱۶ ۱۰۵۱	۲ ۳۰ ۱۰۵۵
حکمت و باستی	خداوند در جان	شفاعت کتبات	بردارنده اندر
		از حق شفیق	حفا
دولت الصفة	غنی	من یعرف سرایب	الاخرین
۶ ۲۳ ۱۰۵۹	۷ ۱۶ ۱۰۶۰	۹ ۱۸ ۱۰۶۲	۹ ۱۸ ۱۰۶۲
خداوند صفات	بی نیاز	خداوند اوها	اگر سزاوار
بزرگ		و آخر	در وقتان
دولت الکرم و الا	من لا یندرکم	من دل کل شیء	دولت الکرم و الا
۸ ۲۶ ۱۰۶۷	۳ ۲۱ ۱۰۷۳	۸ ۲۶ ۱۰۷۳	۸ ۲۶ ۱۰۷۳
خداوند بخشش	اگر در نیاز او	اگر دلالت کند	خداوند بخشش
و تقوا	دیر پا	همچین با برکات	و بزرگی
دولت العزة و السلطان	باعت من فی القبر	دولت العزة	
۳ ۲۱ ۱۰۶۳	۳ ۲۱ ۱۰۶۳	۳ ۲۱ ۱۰۶۳	۳ ۲۱ ۱۰۶۳
خداوند قدرت	برای کینه اند	خداوند ارادت	خداوند بلند
حجت نوشتن	در قبر حاست		

اغنی
۱۰۶۱
بی نیاز

قدیم الفضل	من یسکنه	مغنی	دولت الخلاق
۶ ۲۴ ۱۰۶۵	۷ ۱۶ ۱۰۶۵	۲ ۱۱ ۱۱۰۰	۲ ۱۱ ۱۱۰۰
همیشه احسان	اگر بنیت بلند	بی نیاز کند	خداوند بزرگ
	جبری		و حکم کند
رب العرش	انیس الصفاء	ظاهر	قوی لا یضعف
۶ ۱۵ ۱۱۰۴	۷ ۱۵ ۱۱۰۴	۸ ۱۷ ۱۱۰۷	۱ ۱۹ ۱۱۰۷
خداوند عرش	اگر در دهنه	بیاد و هویدا	توانای که ضعیف
بزرگ	در زمانه		نشود
عون الصفا	خالق السماء	من له القضا	ظہیر
۲ ۲۰ ۱۱۰۹	۵ ۱۲ ۱۱۱۲	۶ ۱۵ ۱۱۱۳	۸ ۱۷ ۱۱۱۵
یار کسب و یاری	اگر بنیت بلند	کم و با وفا	یار کسب و یاری
دکان	و بر جها		کند
من هو حجة	مکرم الذنوب	رحم المذنبین	مبدل السیات
۲ ۲۰ ۱۱۱۸	۲ ۲۰ ۱۱۱۸	۸ ۱۷ ۱۱۱۵	۵ ۱۲ ۱۱۱۵
اگر بنیت بلند	بوشندگی	مکرم الذنوب	مبدل السیات
کان است			

نتیج کل شلوی
۱۱۲۱

من فضله لطیف	شفیع من لا شفیع له	عظیم المن	ناظر
۸ ۱۸ ۱۱۳۳	۲ ۲۰ ۱۱۳۳	۷ ۱۶ ۱۱۳۴	۸ ۱۷ ۱۱۳۵
اگر بنیت بلند	مهر با بی او	مهر با بی او	ببیند و داند
است			
عین الصفاء	مذکر کل	خیر الماکرین	دولت العزة
۱ ۱۹ ۱۱۵۲	۷ ۱۶ ۱۱۵۲	۱ ۱۹ ۱۱۵۲	۲ ۲۰ ۱۱۵۳
اگر بنیت بلند	مهر با بی او	مهر با بی او	ببیند و داند
است			
من فضل عظیم	من تقدست	اسماء	من اذ اساک
۸ ۲۶ ۱۱۶۹	۱ ۱۹ ۱۱۶۹	۵ ۱۲ ۱۱۷۰	۸ ۲۶ ۱۱۷۱
اگر بنیت بلند	مهر با بی او	مهر با بی او	ببیند و داند
است			
دولت القدرة	الکامل	مبدل الصفات	من یخلق ما یشاء
۳ ۲۱ ۱۱۷۳	۷ ۱۶ ۱۱۷۳	۹ ۱۸ ۱۱۷۴	۳ ۲۱ ۱۱۷۵
اگر بنیت بلند	مهر با بی او	مهر با بی او	ببیند و داند
است			

بزرگی

عالم الغیب	علام الغیوب	من هو خالق	من العدل والقضاء
۲ ۲۰ ۱۱۸۴	۲ ۲۰ ۱۱۹۰	۵ ۱۲ ۱۱۹۳	۲ ۲۹ ۱۱۹۹
دانی جهان	دانشد جهان	اگر بنیت بلند	اگر بنیت بلند
		مهر با بی او	مهر با بی او
عظیم العفو	خیر الماکرین	غیور	من اذ اقرب به
۱ ۱۹ ۱۲۰۷	۳ ۲۱ ۱۲۰۹	۱ ۱۹ ۱۲۱۶	۶ ۲۴ ۱۲۲۸
اگر بنیت بلند	مهر با بی او	مهر با بی او	ببیند و داند
است			
من هو تقدیر	رحم الصفاء	من الشمس والقمر	من یحل السیر
۱۸ ۱۲۲۳	۵ ۱۲ ۱۲۳۲	۸ ۱۷ ۱۲۳۲	۴ ۲۲ ۱۲۳۸
اگر بنیت بلند	مهر با بی او	مهر با بی او	ببیند و داند
است			
معین کل مظلوم	ناظر استغفر	خیر الماکرین	من لا یخفی علیه
۳ ۲۱ ۱۲۳۷	۴ ۲۲ ۱۲۳۷	۸ ۱۷ ۱۲۳۷	۵ ۱۲ ۱۲۳۷
اگر بنیت بلند	مهر با بی او	مهر با بی او	ببیند و داند
است			
یارید کدر هم	یار کسب و یاری	مبدل الصفات	من یخلق ما یشاء
۳ ۲۱ ۱۲۳۷	۴ ۲۲ ۱۲۳۷	۸ ۱۷ ۱۲۳۷	۵ ۱۲ ۱۲۳۷
اگر بنیت بلند	مهر با بی او	مهر با بی او	ببیند و داند
است			

من علیه بتوکل	عظیم الرجاء	ذل القدره	مطلع علی السرائر
المعقولین	فی الانام	والنیات	
۱۲۵۴	۳ ۲۱ ۲۵۷	۸ ۲۶ ۱۲۵۹	۸ ۲۶ ۱۲۵۹
انکه بزرگوار	امید بزرگ	خداوند توانا	اکاه بر سر پادشاه
نوک استرگان	امیدواران	در بزرگان	
من لاراد قضا	علم الحقیقات	من جعل الارض	من هو فی جلال
		مهاد	عظیم
۱۲۸۳	۵ ۲۳ ۱۲۶۳	۶ ۲۴ ۱۲۷۵	۲ ۲۰ ۱۲۸۰
انکه بزرگوار	دانا و پنهان	انکه در اندر	انکه در عظمت
حکمران	آرامگاه	خود بزرگوار	
عظیم	عفا	من هو فی حکم	
۱۶۸۰	۳ ۲۱ ۱۲۸۱	۳ ۲۱ ۱۲۸۱	۲ ۲۳ ۱۲۸۱
اجابت کند	بخشنده و	بسیار بخشنده	انکه در حکم خود
بیارگان	دانه	پوشنده کاه	بزرگوار
عظیم	من هو عظیم	من لا تدک	من اظهر الجبل
	فی ملک	النوع	
۱۲۸۶	۲ ۲۶ ۱۲۸۶	۵ ۱۴ ۱۳۰۰	۵ ۱۴ ۱۳۰۰
آمر بزرگوار	انکه در بزرگوار	انکه در بزرگوار	انکه بزرگوار
کزارنه ارگاه	در ملک خود	اورا بصفتها	

من اشرف	مغفر	من لا یاری	دوا العافیه
من کل شرف	وای	بیشی فی لیل	والشفاه
۱۲۱۱	۶ ۱۵ ۱۳۲۰	۸ ۱۷ ۱۳۲۲	۴ ۲۲ ۱۳۲۷
بزرگوار	پوشنده	انکه بزرگوار	خداوند من و
بزرگی	عیدها	انکه بزرگوار	صحت
عذری عند	شای من	من هو اعنی	غفران
شدنی	استشفای	واقفی	
۱۳۲۲	۸ ۱۷ ۱۳۲۲	۵ ۲۳ ۱۳۲۵	۱۳۳۱
مزد دهنده	مزد دهنده	انکه بزرگوار	بخشنده و
نزد باری من	کشف ابله	مزد دهنده	
من اذ اسق	صاحب	فانصر کل شی	من العظمه
العبد ناداه	الجزیه	وابسطه	اناره
۱۳۳۵	۳ ۲۱ ۱۳۳۵	۶ ۲۴ ۱۳۴۰	۹ ۱۸ ۱۳۵۰
انکه بزرگوار	بزرگوار	انکه بزرگوار	انکه بزرگوار
بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار
من لا تدک	فانصر کل شی	من لا یلم	من هو ذات
الصفات	الآهو	قدیم	
۱۳۵۲	۳ ۲۱ ۱۳۵۲	۵ ۲۴ ۱۳۵۷	۸ ۲۶ ۱۳۶۱
انکه بزرگوار	انکه بزرگوار	انکه بزرگوار	انکه بزرگوار
انکه بزرگوار	انکه بزرگوار	انکه بزرگوار	انکه بزرگوار

شماره استشفای

متن فصل ۱۳۵۰

من خلق الموت	داعی الخیر	سائر العورات	من لا اله غیره
والحیوة			
۱۳۶۱	۳ ۲۰ ۱۳۶۱	۱ ۲۸ ۱۳۶۹	۲۸ ۱۳۶۱
انکه بزرگوار	دعوت کند	پوشنده و	انکه بزرگوار
بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار
ذوالنعمه	ذوالنعمه	ذوالنعمه	ذوالنعمه
۱۳۷۳	۵ ۲۳ ۱۳۷۳	۵ ۲۳ ۱۳۷۳	۲ ۲۹ ۱۳۷۹
خداوند بزرگوار	خداوند بزرگوار	خداوند بزرگوار	خداوند بزرگوار
و بزرگوار	و بزرگوار	و بزرگوار	و بزرگوار
خیر الفالحین	ذوالنعمه	ذوالنعمه	ذوالنعمه
۱۳۹۰	۴ ۲۲ ۱۳۹۰	۴ ۲۲ ۱۳۹۰	۲ ۲۹ ۱۳۹۰
بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار
بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار
جامل النور	عظیم الشان	من لا یغیب	عنی عن العالمین
۱۴۰۳	۸ ۲۶ ۱۴۰۳	۵ ۳۲ ۱۴۰۸	۱۴۰۸
افزودنده	بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار
و بزرگوار	و بزرگوار	و بزرگوار	و بزرگوار

سریع الرضا ۱۳۷۲
جامل النور والظلام ۱۳۷۴

جامل الظلام	دو البطان	من فی القصور	کاشف المصائب
والنور	والمملوک	قضا	
۱۷۸۲	۹ ۲۷ ۱۷۸۲	۲ ۲۹ ۱۷۹۱	۷ ۲۵ ۱۷۹۲
کردار بزرگوار	خداوند بزرگوار	انکه در بزرگوار	بزرگوار
و دوشی	پوشنده و	انکه در بزرگوار	بزرگوار
من لا یغیب	ذوالنعمه	ذوالنعمه	ذوالنعمه
جرائنه شی	الانتقام		
۱۷۳۲	۳ ۲۱ ۱۷۳۲	۹ ۲۷ ۱۷۳۲	۹ ۲۷ ۱۷۳۲
انکه بزرگوار	خداوند بزرگوار	انکه بزرگوار	انکه بزرگوار
خداوند بزرگوار	خداوند بزرگوار	خداوند بزرگوار	خداوند بزرگوار
مخرج الخیر	مخرج الخیر	مخرج الخیر	مخرج الخیر
المیت	من الخیر	من الخیر	من الخیر
۱۷۷۷	۳ ۲۶ ۱۷۷۷	۳ ۲۶ ۱۷۷۷	۷ ۲۵ ۱۷۷۷
بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار
بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار
موفق الخیرات	کاشف الخیر	خافض	واسع المغفره
۱۸۵۹	۵ ۲۴ ۱۸۵۹	۹ ۲۷ ۱۸۶۱	۱۸۶۱
توفیق دهنده	بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار
بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار	بزرگوار

خالق الاشیاء	رحمن الدنيا و مجمع الاخرة	وب النور و الظلام	كاشف الضر و البلوى
۱۳۳۴	۱۹۲۱	۱۴۹۷	۱۹۱۷
آفریننده خلقها	بخشنانده در دنیا و مهربان در آخرت	خداوند روشنی و تاریکی	دفع کننده سختیها
من لا تشفع عنده الا بادن	ذو الكبرياء و الملکوت	عفو	غیاث
۱۹۰۰	۱۹۰۴	۱۹۰۶	۱۹۱۱
آفریننده کرمه نشانگر بزرمان او	خداوند بنهرکی و پادشاهی	فرزاد رسایی کان ماندگان	فرزاد رسد در ماندگان
غیاثی	انتولوی الدنيا والاخرة	علم الغیبه الشهادة	کاشف الضر والالیم
۱۹۲۱	۱۹۳۱	۱۹۳۶	۱۹۴۰
فرزاد رس من	فرزاد رس من و آفریننده در دنیا و آخرت	دانی جهان و اشکوارا	برداری در دنیا و بیماری
مضاعف الحسنات	ذو الانعام والتجبر	معنی لش	خالق کل مخلوق
۱۹۴۱	۱۹۴۱	۱۹۵۰	۱۹۵۷
آفریننده کینه نیکو نیز	خداوند نعمت و بزرگی	فرزاد رس نیکان	آفریننده جمیع مخلوقات

علم السر و الخصیات	دو الحجة و الامتنان	من اذا توکل عليه العبد تکفاه	سابق غیر مستبوق
۱۹۲۰	۱۹۲۰	۱۹۲۹	۱۹۸۱
دانی پوشیده و پنهان	خداوند بخششگر و ممنون بندگان	آنکه چون توکل کند بر او بزرگوار گردد	بیشتر همه بزرگوار گردد
من اعظم الهداه	عالم بذات (صدور)	معنی شاه ف	عظیم الشان ف
۱۹۰۰	۱۹۰۴	۱۹۰۶	۱۹۱۱
آنکه چون بزرگوار گردد بزرگوار نماید	دانی بزرگوار سپاس	فرزاد رسما	بزرگوار سپاس
من جعل الظل والحرور	حیال الوائین ل	فریب غیر بعید	رب القرآن الظیم
۱۹۲۱	۱۹۲۱	۱۹۲۹	۱۹۸۱
آنکه بزرگوار گردد بزرگوار نماید	بهری بزرگوار کیرن کان	فرزاد رس دور	خداوند کتاب بزرگ
من عظمته بجید	من عظمته و هو السبح الضریر	کثیر الافعال ع	عظیم البرکات ع
۱۹۲۱	۱۹۲۱	۱۹۲۹	۱۹۸۱
بزرگوار است بزرگوار است	و این بزرگوار است و این بزرگوار است	بسیار کرم	بزرگوار و فوق

محبوب دعوة للظفر	صانع عرش	من دل کلمی آخر الخیرین	من هو عرش عظیم
۱۶۷۵	۳۰ ۱۷۷۷	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳
۳۱۳			
سازند و نه سازند	اکبر و بزرگ	اکبر و بزرگ	اکبر و بزرگ
صحت و شرف	صحت و شرف	صحت و شرف	صحت و شرف
من لخت	عبادت کل	دو الطول	فاتح الحیرات
الثری	شاهون	الافضال	
۱۷۷۳	۲۷ ۱۷۹۳	۲۷ ۱۷۹۳	۲۷ ۱۷۹۳
اکبر و بزرگ	فردا درس	خداوند بزرگ	کتابند در عالمی
حرم درخت	حرم درخت	حرم درخت	حرم درخت
الثری است	الثری است	الثری است	الثری است
قوم السموات	دو الفضل	من قدر الخیر	رب السموات
والارض	والارض	والارض	والارض
۱۷۷۳	۲۷ ۱۷۹۳	۲۷ ۱۷۹۳	۲۷ ۱۷۹۳
پایند در آسمان	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
وزینها	وزینها	وزینها	وزینها
غافر التوابین	جبار السموات	رب الارض	من عذبه مفاخ
والارض	والارض	والارض	والارض
۱۷۷۳	۲۷ ۱۷۹۳	۲۷ ۱۷۹۳	۲۷ ۱۷۹۳
اکبر و بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
کندرکان	کندرکان	کندرکان	کندرکان

دو

دو الحجة الباء	نور السموات	منه رغبة	من عظمة
۲۸۱۷	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
رب العرش	قاهر غیر	من بیده مقالید	دو الفضل والقضاء
العظم	مقهور	السموات	
۱۷۷۳	۲۷ ۱۷۹۳	۲۷ ۱۷۹۳	۲۷ ۱۷۹۳
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
من الارض	دو الحجة الباء	غنی لبقصر	دو الحق البالغة
بمشیتة	بمشیتة	بمشیتة	بمشیتة
۱۷۷۳	۲۷ ۱۷۹۳	۲۷ ۱۷۹۳	۲۷ ۱۷۹۳
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
من حلال الظلم	من عفوین	من عفوین	من عفوین
والنور	المؤمنین	المؤمنین	المؤمنین
۱۷۷۳	۲۷ ۱۷۹۳	۲۷ ۱۷۹۳	۲۷ ۱۷۹۳
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ

۲۶۶۹

عافر الخطایا
۱۹۳۳

ناصر منصور	دو العظمة	دو الفضل	مغنی الباس
۱۹۳۷	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳
پایند و نه پایند	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
یاری دانه	یاری دانه	یاری دانه	یاری دانه
راضع غیر رفوع	دو الفضل علی	الرضوان	من العباد
۱۹۳۷	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
من خضع کل شی	دو الرهان	العظیم	من کل
۱۹۳۷	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
عافر الذنب	غافر الذنب	غافر الذنب	غافر الذنب
۱۹۳۷	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ

دو الرحمة الواسعة
۱۹۳۳

رب المشرق	ثقة المستضی	خیر	من لا یفقر الذ
۲۸۱۷	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
لخص بجمته	من الخلق	دو العفو	اغنی عن کل
۲۸۱۷	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
عافر الخلیل	دو الرحمة	الغفران	من کل
۲۸۱۷	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
من قامت السموات	حافظ من	شاهد غیر	من اذ استسلم
۲۸۱۷	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳	۳۰ ۱۷۹۳
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ
خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ	خداوند بزرگ

غایره رغبتها	دوالفضل	مغنی من استغفار	خالق غیر مخلوق
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
غایره طلب طلبان	خزانه کرم و بر	خزانه کرم و بر	خزانه کرم و بر
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
منقحی رغبه	من سفت	محدث کل	غافور من
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
غایت خواهرش	اگر پیش کوفه بخیزد	فریاد رس هر	اگر زنده کسی
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
عنايات من	من نواضع کل	من تزلزلت	حاضر غیر غایب
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
فریاد رس اگر زنده	اگر زنده کسی	اگر زنده کسی	اگر زنده کسی
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
حافظ غیر	محدث من	عاری الصغر	غالب غیر
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
نگاه دارنده نه	فریاد رس اگر زنده	موت در حلقه	عالم کینه نه
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳

من اذ استغفر	غنايات من	من اذ استغفر	غنايات من
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
اگر زنده کسی	اگر زنده کسی	اگر زنده کسی	اگر زنده کسی
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳

وقوع الفراغ فی جمع الاربعه المنان من فی شهر ذی القدر

۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳

دوی عن صادق	دوی عن صادق	دوی عن صادق	دوی عن صادق
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
الماء الجاري	عند طلوع الشمس	وتكون الاسماء	في سطر واحد
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
من العبد الذلیل	الی المولی الجلیل	سلام علی محمد و	آل محمد و علی و فاطمه و الحسن و الحسین و علی و محمد و
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و الحسن و الحسین و علی و محمد و	و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و الحسن و الحسین و علی و محمد و	و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و الحسن و الحسین و علی و محمد و	و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و الحسن و الحسین و علی و محمد و
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
الفر و الخوف	فاکشف ضری و امن خو فی بحق محمد و آل	محمد و اسالک بکل نبی و وصی و صدیق و شهید ان فصلی	علی محمد و آل محمد بالرحم الراحمین فقلوبه یا رب
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳

انبراز کرم	نزدق و وضع	انبراز کرم	نزدق و وضع
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
عنه و کلمه	و بر ارباب رضوانه	نیز کلمه	و بر ارباب رضوانه
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
عنه و کلمه	و بر ارباب رضوانه	نیز کلمه	و بر ارباب رضوانه
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳
عنه و کلمه	و بر ارباب رضوانه	نیز کلمه	و بر ارباب رضوانه
۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳	۳۲۳۳۳

و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و الحسن و الحسین و علی و محمد و

ترقب ترهش غمش خوطر قلهودا برشان سوشیح
 برهولات قلم اگر هو البطوطی طوطی غناها کید هو لا
 شح اگر شمر خیر شملها هر حق الصبر المحمود علیکم الانضاد
 مهر و او فو تعهد الله اذ اعاهدتم لا تقصوا الايمان بعد
 لو کد ها و قد جعلت الله علیکم کفلا ان تحضرو و تقطعوا
 کذا و کذا بحق الله الذی لیس مکنه و هو السميع البصیر
 و بحق بدوح الجهر بطوطی واح و بحق قسم اوله و الله
 و اوسط و الله و آخره و هذا الجلال و الاکرام و بحق لاله
 الا الله المحی القیوم و افعلوا ما تومروا ب و ان یرک الله فیکرم
 علیکم و بعد از آن ۳ بار قل هو الله احد بخواند و الله
 الکرمی و معوذتین بخواند و بر خود مدنا و شرایشان بخنود
 باشد انشاء الله تعالی و تقدیس نمک هر کس که این آیه را
 ۳۴ بار بخواند و سجده کند در وقت صبح از همه بلاها و آفتها
 امان باشد و توکل کند و دشمن برود و دست کرد و وقو حات
 غم ظاهر شود و اگر باران یا برف سخت آید این آیت
 ۱۶ نوبت بخواند و سجده کند باران یا برف ساکن نشود
 اینست لکن کین طبعا عن طبق فما لهم لا یؤمنون
 و اذ اقری علیهم القرآن لا یسجدون
 بسم الله الرحمن الرحیم بعد از حمد و ثنای و دود

ذبح

وصوات

وصوات بر بخر و آل او صلوة علیهم اجمعین چنین
 گوید مولف ابن مختصر شیخ رئیس حجة الحق ابو علی سیما
 رحمه الله علیه که چون جماعتی از دوستان و یاران
 و محبان عزیز که در اشتغال بعلم سرحدات و طلمست
 و رقیه و انچه بان تعلق دارد ادعیه تمام داشتند و
 روزگار خود را در آن کوفت و دین حق و حقوق
 صرف میکردند و هیچ فایده و اثری نیافتند و آن جماعت
 از ما کبریا و مراد التماس و جری کردند و درین فن
 و حقوق ایشان بر ما ثابت گشته بود بر مقتضای التماس
 این ظاهر این کیاب را تالیف کردم و نام آن کنز المصنوع
 نهادم و آن حضرت باری سبحانہ تعالی توفیق خواستم
 بر اتمام آن اند و کی الاجابت **القول فی موافق الاعمال**
 بدانکه این کتاب بر **حقیقت فصل** مرتب گردانیدیم **فصل**
اول در ذکر غل و انچه تعلق بان دارد **فصل دوم**
 در منسوبات کواکب **فصل سیم** در دعوات کواکب **فصل**
 چهارم در دخنه کواکب **فصل پنجم** در شرح حروف
 اشجار **فصل ششم** در حروف و تاثیرات آن از اجسام
 و نفوس **فصل هفتم** در ترتیب اسماء **فصل اول** در
 ذکر عمل و انچه تعلق بان دارد بدانکه چون خواهیم
 که عمل دوستی کنیم آغا زان برودن را و شهباء و ذره

که کفخ حمام را می نمایند و مصالح آن بهر مریه رسانند و سر دم سیاه
 و حبشی و چاه کزان و انچه بدین ماند و انچه بیشتر منسوب
 اند قضاة و علما و اسم دین و دوزخ و اشرف و امر و باب
 و د اهد و تقوی و انچه بر منسوب اند امر و ترک آن و ان باب
 شوکت و اصحاب سلاح و صبر استقامت و مردمان سرچ چهره
 و جلدان و قصایان و دزدان و راه زنان و انچه بشمس
 منسوبند ملوک و سلاطین و امر و مردمان بزرگ قدر و
 جباران و خلفا و اندام و دهی و حکیم و زور و مردمان
 متکبر و انچه بنهر منسوبند زنان و خادبان و امر دان
 و فاحشان و خاقان و خواجگان و اهل طرب و مطربان
 و انچه بعطارد منسوبند و زراسر و عمال و متصرفان و مردمان
 حکیم و تاجر و بیرون و نویسندگان و معلمان و نقلات
 و بازاریان و رؤسایان و مخان و طبیبان و فیلسوفان
 و ککبان و انچه بقمر منسوبند کزان و دست و سالان و جاسوسان
 و صیادان و غر و عوام الناس و سماء و ما و الله اعلم
 در دعوات کواکب بدانکه کتاب ضد رطل است و
 رطل ضد قمر و قمر و مریخ متضادان اند و مشتری ضد
 مریخ و رطل است و عطارد ضد مریخ است **دومی**

و مشتری کنیم و ساعات ایشان بدانکه دوزخ و زهره و زهره
 کنیم است و شنبه و شنبه و دوزخ مشتری و دوزخ شنبه
 و شنبه و دوزخ اما عمل که کند باید که در اول ساعت
 یا هشتم ساعت کنند این دوزخ و زهره و شنبه چهره کواکب
 مشتری و زهره اکثر دین دو وقت یافته اند و نیز باید که
 متصرف بود در ثلث و تسدیس یا مقارنه مشتری و متصل
 بود عمقانه زهره و ثلث و تسدیس زهره تا عمل برو
 فوق بر آید اما چون عملان بهر بعضی عدولت کنند
 بر روزهای رطل و مریخ کنند و ساعات ایشان بدانکه دوزخ
 زحل شنبه است و شنبه چهار شنبه و زهره و مریخ دوزخ
 شنبه و شنبه شنبه اما عمل که کند باید که در اول ساعت یا
 هشتم ساعت کنند ازین دوزخ و زهره و شنبه چهره کواکب
 و مریخ بیشتر درین اوقات یافته اند اما باید که مریخ متصرف
 بود از مقابل زحل و متصل بود به مریخ تا عمل برو فوق
 بر آید اما چون عملان بهر بعضی عدولت کنند
 نیست که مراد باید با مریخ تا عمل برو فوق
 کواکب سیم انچه بنجل منسوب اند دهاقین و ارباب
 قلاع و ملایحین و اصحاب خانه دانه های قلیه و پیران
 و جهودان و کتاسان و کورکان و توفسان بعضی آنان

که کفخ حمام

کواکب باید یک کواکب و مخرج و دهر و فصل و افتاب
و عطارد و مخرج اند یعنی هر کواکب که بیوندند طلعت و افول
آن باشند و اگر مخرج متضادات و افعال و احوال کواکب دهم
از مقصود باز مانم در دخت کواکب بخور فصل
و زعفران و قدردان قشور الکندر بخور مشتری میوه سدر
عود و وضع صنوبر حب افکار بخور مخرج کند افکار فیون
دار فلفل بخور شمس و زعفران میوه طیار بخور زهره
عود شکر قسط لادن زعفران قشور خشیاش بخور عطارد
مستولان کشته ملون قشور اللوز بخور مخرج حب الیابان اخر
طلق الخروب این جمله اجزا را باید که مساوی جمع گذارین
و در آن از آن رطل از هر یکی ۱۰ درم و از آن مشتری و مشتری
از هر یکی ۵ درم و از آن مخرج از هر یکی ۱ درم و از آن
شمس از هر یکی ۲ درم و از آن دهر از هر یکی ۳ درم
و از آن عطارد از هر یکی ۲ درم و از آن قمر از هر یکی ۱ درم

درم

درم گویند و بوقت عمل بخور آن کواکب که بشخص مطلوب منسوب
باشند که مقصود حاصل آید بگذشت حضرت باری عز و ثلث
در شرح حروف ایجاد این حروف بیست و هشت
کانه بنویسند با این قسمی از وی آتشی نهاده اند و قسمی بادی و قسمی
آبی و قسمی خاکی قسم آتشی از یک لم غنیمت یابیس ج ز ک س ف ت ح
قسم رطب و ریش ت د ص ط فسم بار د ث د خ غ ط ق یس
دو حرف از قسم حار اول بر حجل د ا ی م و دوم مشتری و دو حرف
از قسم یابیس بستیدیم اول بر حجل ا ی م و دوم مشتری و دو حرف
از قسم رطب بستیدیم اول بر حجل د ا ی م و دوم مشتری و دو حرف
از قسم بار بستیدیم اول بر حجل د ا ی م و دوم مشتری و دو حرف
باید که تا آخر و مجموع را بنویسد احتیاطا حروف رطل است
آنچه است حروف مشتری یابیس و مشتری و مشتری و مشتری و مشتری
حروف افعالی یابیس ل س ش ط حروف دهر م ف د خ حروف عطارد
اینست ت ص ض و ان عاصم را بگوید که حار و بار و رطب و یابیس
اند چهار حرف مانند آنها را بفرماید د ا ی م ح ط ق در خواص
حروف و تأثیرات آن از اجسام و نفوس میگوید که هر چه در علم اجسام
که از عناصر متولد میشود چنانچه جسم را طبعی لازم است اسمی نیز لازم باشد
و آن اسم از طبعی نیز خالی نباشد و طبعی و دو فاعل اند و دو مفعول

فم

و در هر جسمی که حار و رطب باشد و واجب آید و یا بروده و طوبی
لین یا ماره موسسه را مشاهده باشد و فعل و یا برود و طوبی پس ما
چون حروف طالب و مطلوب را با حروف کواکب ترکیب کنیم و دو حرف
از آن مجموع افتد یکی را مکتوب کنیم در ترکیب اسماء چون
خواهیم که علم محبة کنیم حرف اول از نام طالب و حرف اول از نام مطلوب
و حرف اول از حروف کواکب که بشخص مطلوب بدان منسوب است
بیشتر و مرکب کنیم و باین دیگر حرفی از نام طالب و حرفی از نام مطلوب
و حرفی از حروف کواکب که بشخص مطلوب بدان منسوب است بمانیم
و مرکب کنیم علی هذا القیاس علی کینه نامی مرکب شود و با اول حروف
نام مطلوب و با بر حروف کواکب مقدر ترکیب کنیم و باین دو حرف
کواکب بر حروف اسم مطلوب مقدم ترکیب کنیم پس معرب و محجم
کنیم و آن چنان باشد که هر چه حار باشد منصوب کنیم و هر چه
یابیس مرفوع و آنچه رطب باشد بحرف و آنچه بار و بحر و مچنانکه
صورت آن در بیشتر نموده شد پس چون این اسامی با مخرج و مخرج
کرده باشیم این دفعه عمل مطلوب است بخوری که بدان کواکب
و بدان شخص منسوب است وقت حاجت بر این روش اندازیم تا
مقصود حاصل کرد دفعه عمل مطلوب خواستیم و بعضی
و بعضی تسبیح مثال محمود است و فاعله و در اینجا استیناف از حروف
دهر کرده اند چون طالب و مطلوب در عدد حروف برابرند
و حروف دهر چهار پیش نیست می نمایند در مخرج و فاعله

که مخرج

و در خلوت خانه رود و چنانچه او را هیچ آدمی نشود
تا نشویند حاضر نباشد و خطاب کواکب هفت کیفیت
میباشد و فاعله بنشیند و با احتیاط عمل کند و ترکیب
کند و فاعلی احتیاطات و شرایط را بداند که در دهر و مشتری
و بخور کواکب در وقت حاضر برکتش اندازد و حروف
هر دو اسم را با حروف کواکب مقصود بوضعی که نموده
شد ترکیب کند که بیشک مقصود بآید و غیر ضرر حاصل
بعز الله عز و جل در باقی اعمال چون حروف
هر دو اسم را با حروف کواکب مقصود ترکیب کرده باشد
هفت دفعه بنویسد و از آن لا فیل بسیار دفعه و قیل و رقیه
و متب اول و دوم و سوز و شب دوم نیز و شب سوم و در
وقت و خشن بخور کند و اگر خواهد بخور در میان موم کند
و قیل و سوز دوم و سوم کرد و بویس آخر نقل و خطاب
کواکب را نوبت بخواند و بعضی باینکه که چهار صورت
کند و هر یک در آن موضع که شرح عمل گفته شود
دفعه کند و البته باید که خاتم با وی باشد دیگر نه
خطوط کواکب سهوا که ترکیب بدان نویسد خط رطل
خط مشتری ۵ خط مخرج ۵ خط شمس ۵ خط دهر ۵
خط عطارد ۵ خط قمر ۵ اکنون شروع کنیم
در شرح عمل کسور بر علی سینا رحمه الله علیه گویند اول
بند که نام طالب و نام مطلوب بکدام حرف منسوبند و آن

مقوله افتد یکی را مکتوب کنیم در ترکیب اسماء چون
خواهیم که علم محبة کنیم حرف اول از نام طالب و حرف اول از نام مطلوب
و حرف اول از حروف کواکب که بشخص مطلوب بدان منسوب است
بیشتر و مرکب کنیم و باین دیگر حرفی از نام طالب و حرفی از نام مطلوب
و حرفی از حروف کواکب که بشخص مطلوب بدان منسوب است بمانیم
و مرکب کنیم علی هذا القیاس علی کینه نامی مرکب شود و با اول حروف
نام مطلوب و با بر حروف کواکب مقدر ترکیب کنیم و باین دو حرف
کواکب بر حروف اسم مطلوب مقدم ترکیب کنیم پس معرب و محجم
کنیم و آن چنان باشد که هر چه حار باشد منصوب کنیم و هر چه
یابیس مرفوع و آنچه رطب باشد بحرف و آنچه بار و بحر و مچنانکه
صورت آن در بیشتر نموده شد پس چون این اسامی با مخرج و مخرج
کرده باشیم این دفعه عمل مطلوب است بخوری که بدان کواکب
و بدان شخص منسوب است وقت حاجت بر این روش اندازیم تا
مقصود حاصل کرد دفعه عمل مطلوب خواستیم و بعضی
و بعضی تسبیح مثال محمود است و فاعله و در اینجا استیناف از حروف
دهر کرده اند چون طالب و مطلوب در عدد حروف برابرند
و حروف دهر چهار پیش نیست می نمایند در مخرج و فاعله

و در هر جسمی که حار و رطب باشد و واجب آید و یا بروده و طوبی
لین یا ماره موسسه را مشاهده باشد و فعل و یا برود و طوبی پس ما
چون حروف طالب و مطلوب را با حروف کواکب ترکیب کنیم و دو حرف
از آن مجموع افتد یکی را مکتوب کنیم در ترکیب اسماء چون
خواهیم که علم محبة کنیم حرف اول از نام طالب و حرف اول از نام مطلوب
و حرف اول از حروف کواکب که بشخص مطلوب بدان منسوب است
بیشتر و مرکب کنیم و باین دیگر حرفی از نام طالب و حرفی از نام مطلوب
و حرفی از حروف کواکب که بشخص مطلوب بدان منسوب است بمانیم
و مرکب کنیم علی هذا القیاس علی کینه نامی مرکب شود و با اول حروف
نام مطلوب و با بر حروف کواکب مقدر ترکیب کنیم و باین دو حرف
کواکب بر حروف اسم مطلوب مقدم ترکیب کنیم پس معرب و محجم
کنیم و آن چنان باشد که هر چه حار باشد منصوب کنیم و هر چه
یابیس مرفوع و آنچه رطب باشد بحرف و آنچه بار و بحر و مچنانکه
صورت آن در بیشتر نموده شد پس چون این اسامی با مخرج و مخرج
کرده باشیم این دفعه عمل مطلوب است بخوری که بدان کواکب
و بدان شخص منسوب است وقت حاجت بر این روش اندازیم تا
مقصود حاصل کرد دفعه عمل مطلوب خواستیم و بعضی
و بعضی تسبیح مثال محمود است و فاعله و در اینجا استیناف از حروف
دهر کرده اند چون طالب و مطلوب در عدد حروف برابرند
و حروف دهر چهار پیش نیست می نمایند در مخرج و فاعله

الم الله	لله لاهو	الحي	القيوم	در هر ضلع او این عدد
۱۳۷	۱۱۰	۴۹	۱۸۷	۴۸۳ نوشته شود این
طوبیس	هو عادی	کافی	مؤمن	لوح در روز و در ساعتی
۴۷۱	۵۲	۱۱۱	۱۳۴	که لایق باشد با و بدو همی
ولی وکیل	مسئول	سید علی	بختی اجل	که ذکر آن باید ان شاء الله
۴۱۲	۱۳۵	۱۸۵	۵۱	و لوح اینست فصل
ب	طاسم	ص جم	طسم	از برای دفع عموها و اندو
۳۰	۱۸۶	۱۳۸	۱۰۹	و نشان کرد و اندوین هر بار
رب اشج	لصدری	و شری	امری	شوار و قضیه های بسته و
۱۱۱	۳۴۳	۳۱۶	۲۵۱	این لوح از برای است در
طاه	المص	المرحم	الرحم	در هر ضلع او این عدد
۲۴۸	۲۱۹	۳۴۵	۳۴۵	۱۲۲ و نوشته شود طلی
نوح	جبر	طاسع	لطیف	و ورق پاک و در حالت
۳۴۷	۳۰۹	۲۴۹	۳۱۸	ورق پاک و در حالت
طس	طس	طس	طس	با کی نگاه دار و لوح اینست
۳۱۷	۲۵۰	۷۱۲	۳۴۳	فصل از جهت دفع ترس
جبر	علیه	توکل	و هو رب	از مردم و از حیوانات و از
۲۵۴	۹۷۱	۱۲۰	۱۰۵۱	و حیوانات در هر خواه در
مهر	حقیق	بصر	خبر	سفر و خواه در هر خواه در
۱۰۴۸	۹۷۲	۹۷۲	۲۵۵	هر ضلع او این عدد ۳۹۸
عام	موج	نار	رفیق	و لوح اینست فصل
۳۱۳	۲۵۴	۲۵۴	۲۵۴	از برای دفع مر ضها و
الله	غالب	بهری	ملک	و در دهان و شنه شود
۸۷۱	۱۰۵۰	۲۵۵	۲۵۵	

و باب

من القرآن	ما هو ثناء	ورجعه	و نقل	و مریض یا نامدو
۴۷۲	۴۳۳	۲۵۹	۱۳۳	اگر بر بوضعی که الم دارد
المص	طاه	ق نون	طاه	یا ویز دساکل شود
۴۳۴	۴۷۳	۱۴۲	۲۵۴	تین باذن الله تعالی
المص	طاه	ق نون	طاه	و در هر ضلع او
۴۳۵	۲۵۷	۱۴۱	۴۷۳	این عدد ۳۷۰ افلیح
عقوس	میح	رحیم	ایست فصل	از برای فتح کار با
۴۳۶	۱۴۴	۲۵۸	۴۳۶	و مهیات دشوار
لک	فتحا	میتا	۵۹۱	و قرح یافتن از تنگی
۵۰	۴۸۹	۱۰۳	۱۰۰	و غلبگی بر اعدا در هر
کاشف	کاشف	کاشف	کاشف	ضلع او این عدد
۴۹۲	۵۱	۵۹۲	۵۱	۲۳۳ و لوح اینست
حبیب	طیب	طیب	طیب	سمیع
۵۸۹	۵۸۹	۵۸۹	۵۸۹	دشمنان و شکست
سمیع	میسر	میسر	میسر	خضمان از جن
۴۹۰	۱۰۲	۵۹۲	۴۹	و انس و این لوح
فکیف	کهم	الله	هو	و قایت بجز نیست
۳۲۵	۸۳	۲۱۱	۱۸۱	هر ضلع او این عدد
کافی	بخط	وافی	وافی	۸۰۱ و لوح اینست
۱۷۸	۱۷۸	۲۱۴	۳۲۴	فصل از
حکم	بختی	مورق	مورق	مالک الملک
۶۵	۳۲۳	۳۲۳	۳۲۳	۲۱۲
مالک	الملک	سبع	سبع	۲۱۲
۲۱۲	۲۱۲	۲۱۲	۲۱۲	

لوح ۶

لوح ۷

لوح ۸

حسبنا	الله	و لغم	الوکیل	و این لوح هر دینیت
۱۳۱	۶۶	۱۲۷	۹۷	بزرگ از جبر
عزیز	موجید	محیط	ماحد	بذو ایدی هر از ان
۴۲	۱۲۹	۴۷	بسط	توسند و احراز از ان
حکم	حمید	حمید	حمید	کندر بنوید و با خود
۶۸	۱۱۹	۹۵	۱۶۸	دارند و بنظر طهارت
معاون	و فی	هو کافی	دیان	و با کی و در هر ضلع او
۱۴۷	۹۶	۱۲۲	۴۵	۴۵ و لوح اینست
و القیت	علیه	مکرم	مکرم	فصل از
۲۲۹	۲۲۹	۲۲۹	۲۲۹	برای مانک کردن اندن
شقیق	ذو	الطیف	رشد	دلها و محبت و الفت
طیب	سب	الطیف	جامع	و تهج و نر مکر
۵۱۱	۴۲۹	۲۲۷	۲۲۷	داندن دلهای
مالک	صاحب	مقر	مقر	معروف و رفیق مقصود
۲۶۷	۲۶۷	۲۶۷	۲۶۷	او این عدد ۴۳۳
ذوال	معروف	رفیق	مقصود	و لوح اینست
۴۷۷	۵۱۳	۴۳۰	۲۶۴	فصل از
والقینا	بنهم	الغداة	والغضاة	برای بعض و عداوة
۱۹۸	۱۷۰	۱۱۷	۱۸۳۰	و خصوص و تفرقه
الده	مکرم	مکرم	مکرم	انداختن میان دو
۱۸۳۷	۱۳۰	۱۰۸	۱۹۷	کس و بر تو باد
مکرم	مکرم	مکرم	مکرم	از حد کردن این
۱۰۹	۱۹۴	۱۹۴	۱۱۹	و در جانی و غیبت
واحد	غالب	عادل	مانع	خدا است باشد
۱۱۸	۱۵۳۹	۱۹۹	۱۰۶	

و در هر

و هر ضلع او این عدد ۲۲۲ و لوح در آن
 در آن صفحه است
فصل از برای دفع وسوسه
 و عموها و فکر پای بدو این
 لوح حصار است حکم
 از سر جن و اش و شیاطین
 و هر ضلع او و در هر ضلع
 این عدد ۱۵۱ اینست
فصل از برای نصره و ظفر
 بر اعدا ظاهر و باطن و این
 بحرب و محو است در هر
 ضلع او این عدد
 ۱۳۲ و لوح اینست
فصل از برای شکستن
 در دها اگر خواهد
 بنوید بنظر آن و کلا
 و طلا سازد بمقام در
 که بر طرف شود و عدد
 هر ضلع ۱۲۵

لا حول ولا قوة الا بالله	الاعلی	العظیم	۱۰۱
۱۰۰	۱۴۱	کفل احمد	۱۰۱
مالک امجد	حاکم واحد	هادق	۲۲۲
۱۴۴	۱۰۱	بدیع مجید	۱۴۳
۲۲۱	۱۰۴	الدهجیب	۹۹
۱۰۲	۲۲۱	ماجد عزیز	۱۴۲
۱۵۰	۲۲۴	حفیظ مؤد	۲۲۴
۳۴۰	۱۵۶	من الله	۳۴۰
۳۱۹	۳۵۵	حیدر بی	۳۱۹
۳۳۸	۳۱۰	میسر	۳۳۸
۴۹۵	۳۱۱	سابق واحد	۴۹۵
۵۸	۱۱۰	علی	۵۸
۳۸۸	۱۱۱	کافی	۳۸۸
۵۷	۵۷	حیدر	۵۷
۵۶	۳۸۹	احد سکن	۵۶
۷۱۷	۷۱۷	حیدر اول	۷۱۷
۵۹	۱۰۹	حنان	۵۹

لوح ۱۲

لوح ۱۳

لوح ۱۴

الآت	خفف	الله	عظم	فصل
۱۲	۷۶	۶۶	۱۸۰	فصل برای تب و صناع
المصطفا	طلس	المواضع	حمید و احد	اما برای صناع بنویسد
۱۷۷	۶۹	۷۶	۸۱	بنظران و در برین بنویسد
حجی و حیل	احکام	حجی و حیل	حکم	اما برای تب بنویسد
۱۷۷	۸۰	۷۶	۶۸	بر صاحب تب او بنویسد
حجید	محیط	و حید	طلس	در هر ضلع او این عدد
۶۷	۱۷۹	۸۳	۱۸۸	۱۰۸۸ و لوح اینست
ذلك	تحفیف	من ربکم	ورحة	فصل بنویسد از جهت
۵۰	۱۷۰	۳۵۲	۲۵۹	تب و آب بنویسد و بنویسد
حق محی	رحم	حجید	و حید	تب و آب بنویسد و بنویسد
۲۵۶	۳۵۵	۱۷۷	۷۶	که باذن الله تعالی برطرف
مفید و حیل	رحم	حجید	و حید	شود و در این لوح تکیه
۱۷۷	۳۵۵	۱۷۷	۷۶	غضبت است از یاد ایشان
قدیر و حیل	رحم	حجید	و حید	و ظالمان و این لوح حریمت
۳۵۵	۳۵۵	۱۷۷	۷۶	از برای مظلومان و در هر
نعم	الموالی	و نعم	النصر	ضلع او این عدد ۲۵۳۱
۱۷۷	۱۷۷	۱۷۷	۷۶	و لوح اینست
کریم و حیل	کاف	حجید	و حید	و این لوح از جمله لوحها
۳۵۵	۱۷۷	۱۷۷	۷۶	اینست که منافع آن در
اکه حیل	محسن	منعم	حی علیهم	اصل ذکر کرده اند و نافع
۱۷۷	۱۷۷	۱۷۷	۷۶	است از برای بواسطه
ملیک و حیل	حجی و حیل	دیان و حیل	قوی	جمع حاجتها و در هر ضلع
۱۷۷	۳۸۰	۳۸۰	۱۷۷	

و این

الله	لطیف	بعبا	ده	فصل
۶۶	۱۷۹	۷۶	۹	این عدد ۱۸۸۸ و لوح
بهری	محیط	مکمل	دیان	مذکور اینست
۱۷۷	۶۷	۱۷۷	۶۸	و این نیز از لوحینست
شقی	موسی	حق	هو و کید	که منافع آن ذکر کرده
۱۷۷	۶۶	۱۷۷	۶۸	اند در اصل لیکن لوحی
سبوح	واحد	مبدی	جامع و حیل	بزرگست عزیزین بسیار
۵۶	۱۹	۶۷	۱۷۸	منفعت یقین و در هر
لا اله الا الله	الا	الله	۶۶	ضلع این عدد ۲۷۹
۶۷	۳۲	۶۶	۶۶	و لوح اینست
الله حق	حجید	سبزی	۵۷	از برای ۳ در هر و این
۵۶	۵۵	۵۷	۵۷	حزنی عظم است هر
طیب و حیل	حکم	حلی	۶۳	گاه که با وجود نگاه دارند
۶۳	۷۵	۶۳	۶۳	از برای دفع بصره و حیل
کفیع و حیل	طسم	حم عشق		و صاف و روان در هر
۶۳	۶۳	۶۳		و از برای اصلاح ذات
رحیم و حیل	موجب عالم	عالی		الین و حیل میان
۶۳	۶۳	۶۳		دو کس و ذکر این لوح
علی	لطیف	احد و حیل		سزایت و حیل صی از
۶۳	۶۳	۶۳		انواع تفرقه و در هر
				ضلع او این عدد ۱۶۵
				است و لوح ۱۹ اینست

این حالت زهره است پس بستان قطعه پاک از پوست آهو و
 بنویس در اول آن آیه بجزو هم بحسب الله و باید که نوشتن این در
 روز جمعه باشد ساعت اول بیک و زعفران و کلاب و بنویس اسم
 محبوب و اسم حاجتی که مطلوب است در پشت لوح و شرط در آن
 آنست که جهد کنی در عمل تا آنکه سیرت متوازی الاضلاع باشد و
 خطوط جدول در غایبه استقامت باشد و قیمت خاتمی سیرت
 مساوی باشد و حرف و رقم و دوش باشد و باید که طالع وقت
 نوشتن سالم باشد از نحوس تا آنکه در طالع کوئی نباشد و
 نجی طالع ناظر نباشد و حید کن که هر فصل زهره باشد و
 یا تنگیت یا مقارنه و غیرین مقارنه است پس چون فارغ شوی
 از نوشتن لوح اگر برج طالع آتشی باشد لوح را در زیر دیکران
 در موضعی که آتش افروزند دفن کن و اگر طالع برج بادی باشد
 بیاورین لوح را در جایی بلند که محل و ریدن با دانه یا بر خود خنق
 کن و اگر طالع برج آبی باشد دفن کن لوح را در جایی که آب کند
 یا آنکه لوح را آب بشوی و صاحب حاجت آن آب بده تا بخورد و که
 طالع برج خاککی باشد لوح را در زمین دفن کن جایی که مطلوب
 از آنجا گذرد که چون باین طریق که مذکور شد عمل کنی سرعت و جزو
 و کزادگی آن هم ساخته شود ان شاء الله تعالی و باید که رعایت شروط

در این لوح و مواعیت کرده شود بر حسب آنچه مذکور کردیم از احتیاطات
 وقت و ساعت و غیر آن تا ما بول
 و مطلوب برسی ان شاء الله
 تعالی و تقدس
 تحت الزمعه صفر
 ۱۰۵۴

هر که این آیه لقلم جاءکم رسول من افسکم عزیر علیه ما غنم
 حریص علیکم یا مومنین رؤف رحیم در هر صبح ۴۰ در ۴۰ در ۴۰
 آفتاب وضع کند و با خود دار در نظر خلائق عزیز کرد و در
 چشم سلاطین و حکام با صمت و عزت بود و مقبول القول گردد و در
 او دوست گردند و با هر که او را حاجت دهد و محاسبه افتد غالب آید
 و وضع و شریف او را عزت دارند و اگر عدد این آیه که دو هزار ۲۸۹۸
 و هشتصد و نود و هشت است در شرف آفتاب در عدد ۳۴۰۰
 نوع که نمود میشود یاد شرف زهره و در وضع کز خواص شرف
 آفتاب آنکه سلاطین و حکام مطیع وی گردند و اکابر و اشراف
 و خلائق مسخر وی گردند و از منسوبات آفتاب او رافع رسد
 و مریخ زهره چون خود دارد دایم خوشحال و خرم گذرانند و اصول

لوح

کهنه	طسم	حم عشق
۱۹۸	۱۰۹	۲۵۸
رحیم واحد	موجده عالم	عالمی
۲۵۷	۱۹۴	۱۱۱
علی	لطیف علی	احد صبیح
۱۱۰	۲۷۹	۱۹۳
طسم	الم	یس
۱۸۹	۷۱	۷۰
هر	ق	واحد
۱۱	۱۱	معین
مکمل	لطیف	طبت
۳۳۰	۱۹۴	۲۷۹
الله	لطیف	عباده
۶۶	۱۲۹	۸۴
کافی	باسط	هادی
۱۱۱	خلیب	محیط
مبین	مجید	سنی
۱۰۲	۵۷	۱۲۰

فصل از جمله هوائیت
که منافعی از ذکر نکرده
اند و در هر ضلع او این
عدد ۵۸۳ و لوح اینست
فصل این نیز از جمله
هوائیت که ذکر منافعی
آن نکرده اند و در هر
ضلع او این عدد ۳۰۰
و لوح معکوس اینست
این نیز از جمله
فصل لوح هوائیت که ذکر نکرده
اند و در هر ضلع او این
عدد ۲۷۹ و لوح اینست
فصل در کیفیت عمل با این
لوح این مرقعه مقرر
است در علم احکام که
هر روزی از دوزخ
معلق است به کوکبی
از کوکب سبعه سیاه

لوح

لوح

و همچنین

و همچنین هر جاحی و هر مقصدی انقضای تیر آن منوط است یکی
افان کوکب مثل آنکه امر بنا بر دلالت و بیرون آنها و زیادهای معاش
ان مسلمات و حصول جاه نزد مشایخ و اهل بیت قدس و خواصی از
از اراضی بر من متعلقست برجل اما تیسین کارهای دشوار حصول
مرادات و آسائی مطالبان غول و توانگری و اسباب برقه و ثمر سعادت
متعلقست بیشتر کی اما ایقاع عداوة و دشمنی میان دو کس و غلبگی
بر عدا و تسلط و قهر و بخت خون متعلقست بر پنج اما طلب جاه
و رفعت و شکوه در نظر بلاطین و زیادهای تمکین و عظمت متعلقست
باقتاب اما انواع مهربانی و محبت و الفت و فوج و طیب قلب
و استمتاع و لذات شهوائی و حفظ از حیوانیت و ملکات متعلقست بر شش
اما زیادهای فهم و حفظ و دکان و نطق و فصاحت و دفع دسوس و طاعت
فاسده متعلقست بقطره اما حصول صحت و اعتدال مزاج و حلاهی
از مرض و تسکین درد با و دفع حشر بد و اعراض از ترس و فزع
متعلقست بقمر هرگاه که اراده کنی نوشتن لوحی از الواح
نکاه کن با آن مضمون که اراده حصول آن داری که بکدام کوکب
از این کوکب سبعه متعلقست پس چون تعلق او با آن کوکب
دانستی بنویس آن لوح را در دوزی و با عتی که متعلق است
با آن کوکب مثلا اگر مطلوب تو عطف و محبت باشد و صاحب

و عجایب دیگر که این لوح دیگر آن بود که مجموع عوالت آن دیار
که هرگز دوزخ از خانه بیرون نمی آمدند چون بنده سواره
با هیچ مریدان گذشته بیگانه نه با مهاجم دیگر اخبار کردند
که شیخ عبد المجید میگذرد و پیش ازین لوح این بنویس و چون
تغیب میکردم و از این پس بچشم خود با هر مقصد کردم
که آن لوح را از خود جدا سازم تا باشد که این شهرت کم
کردم با آن لحظه کردم که بسی درجه و دقیقه در شرف در
و عمارت کرده ام و اگر کسی این را میسر شود خواص بسیار بیند
دیگر اگر کسی پیش از سخن گفتن بعد از نماز صبح ده نوبت
این آیات بخواند و با دیر هر دو که دست در میانه ب
دوی خود تمام اعضا برساند در آن دور هیچ بلا مبتلا
نکند و شیخ عقیلی رحمه الله در جواهر القرآن آورده در
شرح آیات که هر کس مثل اگر آسان بود زمین ساینده که
خواننده این آیات را سپیدی نرسد و محفوظ ماند و در شرح
پس کبر و آن شیخ احمد عقیلی رحمه الله آورده و این آیات
را نوید خواص گفته اگر کسی خواهد رجوع با آن کند
در این رساله مختصر کردم و الله اعلم نقل کردم این را به الغرایب

و مقام

عالم در

مهر

اف

ا

ک

و مقام و فهم و خرد و عقل و ذی‌کی دارنده سریع مرتبه رسد که مظهران
 عالم در نزد وی کنگ و مال گردند و تین فشان جهان پیش وی بنیادانی
 معروف آیند و عقلای زمان در نظر دارندة این لوح العجری خود را
 اقرار کنند و این هر سه لوح را مثال روشن باز نمایند تا بدستان
 اما باید که در وقت نوشتن و عدد گرفتن با طهارت باشند و بخور
 کند و خود پیوسته‌های خوش معطر در دو لوح عزیز و پاک
 نگاه دارد و بیشتر اوقات در تاج دارد و اگر این آیت را تا غریز
 عدد گیر و هم باین روش در لوح ۸ در ۸ بر مس نقش کند
 در شرف زهره با نام خود و نام هر که خواهد و هم در شرف این
 بکشد و با خود دارد مثلاً این عدد و عدد نام خود و عدد یکی از
 سلاطین یا حکام یا نام والدین مجموع عدد و مثال بخایم آن

لوح

لوح که شش مغرب و جد الله بر ای خود عمل کرده بود تا بدستان
 مشکل نکرد عدد آیه که بعد تا غریز نصف و سی عدد بود و عدد
 و والده و دوست و سه و سلطان عصر و والده او و نصف ۳۶۱
 و نصف و یکی بود مجموع هزار و پانصد و پنجاه و چهار میشد ۱۴۹۴
 این جمله شصت عدد که کردم هزار چهار صد و نود و چهار باشد این
 این عدد را پنج قسم کردیم بخشی دویست و نود و هشت بود چهار ۲۹۸
 عدد که داشت این عدد باین در لوح مس کند و با خود داشت مجموع ۱۵۵۴
 در نظر آن سلطان زمان حاضر باشد بود شیخ گوید حقا که سده را
 تعظیم و تکریم کرد که بوصف راست نیاید و از مقام معهود بگذرند
 و بخود مقدم نشن و روز دیگر سبق بنیاد کرد و دیگر بجهت
 استادی تعظیم کردی که چون مجلس درآمد می بخاستی و چون
 برآمدی در عقب رون شدی امرا و امانت کردند گفت
 استداد و مهلت دو روز دیگر کوچ را در منزل گذاشتیم که شاید
 از تعظیم خیر کم کند که از حد اعتدال گذشته بود با وجود آن او
 همچنان متواضع و متکر بود این از بحیرات است و صورت لوح

فرماندهای پادشاه

مجلس شورای پادشاه

لوح

